

Giới thiệu Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận

Truyện Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận là một truyện mới được gửi đến bạn đọc trên trang đọc truyện online, một truyện với khá nhiều tình tiết hấp dẫn và thú vị. Truyện vẫn với chủ đề hành trình xuyên không vượt thời gian, hoán xác đổi hồn, nhân vật thực làm người khác phải cảm thấy thú vị và bị cuốn theo từng chương từng chương truyện, đọc hiểu và cùng trải nghiệm những tình tiết hấp dẫn trong truyện xuyên không này

Xuyên suốt là truyện xuyên qua của Tần Hoài Hoài, câu chuyện này thực sự đầy bất ngờ đến cả nhân vật chính còn chưa tiên liệu được vận mệnh của chính mình nữa.

Thì ra đây chính là cảm giác chết chìm, Tần Hoài Hoài âm thầm bắt đầu đi mà nở nụ cười. Nước vẫn rét lạnh đến thấu xương, giống như đang chôn sâu trong hầm băng, chính là loại hàn khí đâm vào xương tủy, lạnh, quá lạnh!

Đây là phản ứng đầu tiên của Tần Hoài Hoài sau khi có ý thức. Tần Hoài Hoài mở mắt ra lại thấy khuôn mặt của yêu nữ. Oa, oa, oa! Là mỹ nữ nha!

Ngày đầu tiên xuyên qua, nàng bị chồng bỏ, vì vậy nàng vội tới tử điểm viết thư ném vào mặt ‘ hán ’, tỏ vẻ nghiêm nghị chỉ vào mũi ‘ hán ’ nói, “Người nha, hôm nay bản tiểu thư nói cho người biết, người bị bản tiểu thư ta ‘ hủ phu ’ rồi !” Nào biết, nàng lại hủ sai người rồi, chẳng những hủ sai người, còn bị đoạt đi ‘ nộ hôn đầu ’, kết quả là, nàng thế phải đòi lại món nợ này!

Đến cuối cùng rồi sẽ ra sao, kiếp sống mới này có không vẫn mang hận, liệu có hóa giải được hết chăng? Mời bạn đọc truyện để tìm ra câu trả lời, viết nên đoạn kết cho chuyện này, bạn cũng có thể theo dõi những truyện khác cùng thể loại như: Hương Mật Tựa Khói Sương, Hoa Tư Dẫn,...

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 1: Đồ Cưới Đáng Thương!

Thì ra đây chính là cảm giác chết chìm, Tần Hoài Hoài âm thầm bắt đầu đi mà nở nụ cười.

Nước vẫn rét lạnh đến thấu xương, giống như đang chôn sâu trong hầm băng, chính là loại hàn khí đâm vào xương tủy, lạnh, quá lạnh!

Đây là phản ứng đầu tiên của Tần Hoài Hoài sau khi có ý thức.

Tần Hoài Hoài mở mắt ra lại thấy khuôn mặt của yêu nữ.

Oa, oa, oa! Là mỹ nữ nha!

Mỹ nữ trước mắt cả người quần trang sức màu đỏ, nổi bật lên trên làn da trắng như tuyết, dưới ánh sáng lại sáng ngời, hơi hơi nổi lên màu hồng phấn, giống như mặt cười đào hoa, khiến tim của người thấy hồi hộp.

Ở trong lòng Tần Hoài Hoài liên tục khen, đẹp, quá đẹp!

Lông mi cong cong ở dưới đôi mắt xé như thế, khi ngó đầu nhìn lại, ánh sáng sinh đẹp lưu chuyển làm hàng trăm mắt người mê say.

Tần Hoài Hoài vừa thấy thì cả người lại thoải mái, ôi trời, yêu tinh, boong boong một yêu tinh chuyển thế!

“Cứu ta!” Trong mắt của mỹ nữ có một mảnh lệ quang mờ lung.

“Cái gì?” Tần Hoài Hoài còn chưa phản ứng kịp, thì mỹ nữ kéo chân của nàng qua, bỗng chui vào trong chân của nàng.

“Này. . . .” Tần Hoài Hoài vừa định mở miệng.

“Hừ!” Mỹ nữ đưa tay kéo nàng vào trong chân, che miệng của nàng lại, “Đừng lên tiếng, bọn họ muốn bắt ta!”

Tần Hoài Hoài nhú mày một cái, nhìn bộ dáng của cô ấy, hình như rất sợ, nhìn kỹ khuôn mặt của cô ấy một chút rất đẹp, xinh đẹp không tỳ vết, mở hột hột trong suốt từ làn da trơn bóng của cô ấy chậm rãi trượt xuống, lại tạo nên một loại nhu mỹ đến diễm dứa lắng đọng.

Ừm ục!

Tần Hoài Hoài nuốt vào một ngụm, thầm nghĩ, choáng nha, vì sao lại là mỹ nhân xinh đẹp, vì sao không phải là anh chàng đẹp trai?

Nhưng khi ánh mắt của nàng chạm đến y phục của mỹ nữ thì trong lòng cả kinh, cô ấy, cô ấy mặc lại là cổ trang! ?

Trước là do quá mức đột nhiên, nên Tần Hoài Hoài không có để ý, lúc này nhìn cô ấy ở khoảng cách gần, thì Tần Hoài Hoài mới phát hiện, người này mặc kệ là từ khí chất bên trên hay là trang phục trên người đều là bộ dáng của cổ đại.

Tại sao trang phục của cô ấy lại kỳ quái như thế?

Tần Hoài Hoài vừa định mở miệng hỏi, thì từ bên ngoài phòng có thanh âm truyền đến.

“Tìm được người chưa?” Một thanh âm trầm thấp truyền đến, ngay sau đó là một trận tiếng bước chân dồn dập.

“Tìm cho ta, không tìm được, mấy người cũng đừng sống nữa!” Thanh âm trầm thấp kia lại vang lên lần nữa, lại có cảm giác mang theo u ám.

Thanh âm ở ngoài phòng nhỏ dần, Tần Hoài Hoài quay đầu nhìn về mỹ nữ ở bên cạnh, thấp giọng hỏi, “Bọn họ đang tìm cô?”

Mỹ nữ gật đầu một cái.

“Tại sao?” Tần Hoài Hoài nghi hoặc.

Mỹ nữ buồn bã nhìn nàng, cái miệng nhỏ nhắn trắng mịn cong lên, là một tư thái của tiểu nữ nhân, lại khiến cho Tần Hoài Hoài không hiểu vì sao mà rùng mình.

“Chủ tử của bọn họ muốn nghĩ cường ép ta làm thiếp, ta không nghe lệnh nên trốn thoát!” Mỹ nữ nói xong lại ngã xuống trên người của Tần Hoài Hoài, một tay xoa ngực của nàng, “Hôm nay đa tạ tiểu thư ra tay cứu giúp, nếu không, tiểu nữ tử thật không biết nên làm thế nào cho đúng!”

Tần Hoài Hoài toàn thân chấn động, cả người nổi lên da gà, nàng cuống quýt đẩy mỹ nữ ra, cười xấu hổ mấy tiếng, “Ha ha, cái đó, chỉ là chuyện nhỏ, không cần đa tạ, nhưng mà chỗ này là chỗ nào?”

Vào lúc này thì Tần Hoài Hoài mới có thời gian mà nhìn chung quanh, phát hiện nơi này hầu hết đều là loại tảo nhĩ, theo cách bài trí mà nhìn, thì hình như là khuê phòng của vị tiểu thư.

“Nơi này là chỗ ở của tân vương phi Duệ Vương gia.” Mỹ nữ tảo nhĩ từ trên sập mà ngồi xuống, đôi mắt đẹp cũng đang quan sát trên người của Tần Hoài Hoài, Tần Hoài Hoài nhìn thấy mà trong lòng lồng lộng tự động lên.

“Ha ha, cô mới vừa nói cái gì?” Tần Hoài Hoài trừng mắt nhìn, “Cái gì Vương gia? Cái gì Vương Phi?”

“Cô không biết sao?” Về mặt của mỹ nữ có vẻ kinh ngạc, chỉ chỉ nàng rồi chỉ chỉ gian phòng nói, “Nơi này là phòng của cô, mà cô chính là Yến Phi Tuyết, tân vương phi của đương kim Lục vương gia, Tư Mã Duệ.”

“Ha ha, mỹ nữ tỷ tỷ đừng có nói đùa, cái này cười giỡn tuyệt đối không buồn cười!” Vì sao nàng có loại kích động muốn khóc!

Tần Hoài Hoài cảm thấy mình muốn té xỉu rồi, cảm giác nhức đầu lại dâng lên.

“Mỹ nữ tỷ tỷ?” Mỹ nữ đầu tiên là sững sốt, ngay sau đó thì che khoé môi rồi cười lên, “Ha ha, ta thích cái tên này, nhưng mà Vương Phi muội muội, ta nhưng không có nói đùa đâu!”

Ngạch!

Tần Hoài Hoài chỉ cảm thấy ở trước mặt bỗng tối sầm, rồi mất đi tri giác.

“Này, cô mau tỉnh lại đi, Yến Phi Tuyết.” Bên tai truyền tới giọng nói êm ái như nước.

Tần Hoài Hoài nhú mày một cái, không nhìn được mà đẩy cái tay kia ra, vậy mà nàng bị bắt được.

“Mau tỉnh lại, có người đến đó!” Tần Hoài Hoài miễn cưỡng mà mở mắt ra, lại nghe ở bên tai truyền tới một giọng nói.

“Nàng vẫn chưa tỉnh?” Tiếp theo ở bên ngoài cửa vang lên một loạt tiếng bước chân.

“Hồi bẩm quản gia, Vương Phi vẫn còn hôn mê.” Trả lời chính là nữ tử.

Theo một tiếng kọt kẹt, thì cửa mở ra, hai người tiến vào.

Tần Hoài Hoài theo bản năng lập tức nằm xuống, đưa lưng về phía người tới, xoay người che cho mỹ nữ.

“Dùng nước dội cho nàng ấy tỉnh!” Lời của nam tử lại khiến cho Tần Hoài Hoài tức giận.

Mẹ nó! Có nhân tính hay không đây, lại đối đãi với nàng như vậy!

Người đó chờ đi, bản tiểu thư tuyệt đối sẽ không bỏ qua người! Tần Hoài Hoài cười một tiếng với mỹ nữ, nắm quả đấm thật chặt, nàng thề, chỉ cần người này dám hắt nước, thì nàng tuyệt đối sẽ cho hắn đẹp mắt!

“Còn không đi mau!” Quân gia lạnh lùng ra lệnh.

Nữ tỳ vội vàng đi ra cửa buồng nước.

Chỉ chốc lát sau, nàng ấy đã bung vào một chậu nước.

”Dội cho ta!” Quân gia ra lệnh.

Nữ tỳ không thể làm gì khác hơn là bung nước đi tới trước giường, mới vừa nghĩ đồ xuống, thì bị một đôi tay tiếp nhận cả chậu nước.

Tần Hoài Hoài lật người, hất mạnh chậu nước dội lên trên người của quân gia.

“Ai nha, lạnh chết ta!” Quân gia thét ngay tại chỗ, tay cũng không ngừng vỗ ở trên người, quý kêu, “Ngươi muốn chết hả!”

“Ngươi mới muốn chết đó!” Tần Hoài Hoài nhảy xuống giường, hai tay chống nạnh, ngẩng đầu lên, nhìn hấn chăm chăm nói, “Dám cho người dội nước lạnh vào ta! Cái này kêu là tự gây nghiệt không thể sống!”

Hừ! Muốn ức hiếp ta, để kiếp sau đi!

“Cô, cô.” Quân gia chỉ vào Tần Hoài Hoài, hung hăng mắng, “Cô đừng đắc ý, Vương gia xuống thư từ hôn, hôm nay cô không còn là Vương Phi nữa!”

Nói xong, hấn đắc ý mà từ trong tay áo rút ra một tờ giấy ném đến trước mặt nàng, “Thức thời thì mau thu dọn quần áo rồi đi cho ta! Nếu không đến lúc đó có bị người đuổi ra Vương Phủ thì rất khó coi!”

“Đây là cái gì?” Tần Hoài Hoài nhủ mảy, nhìn tờ giấy viết thư đang xoay tròn, rồi chậm rãi rơi xuống đất, tâm tựa như tờ giấy viết thư, từ từ rơi xuống đất, trầm lại trầm.

Nàng nhặt lên nhìn, hai chữ ‘hưu thư’ to đỏ tươi nhảy vào đáy mắt, rất chói mắt.

Lúc thấy hai chữ này thì giống như có vật gì đó chọt một nùi chặt, ở đáy lòng lặng lẽ lan tràn, cảm giác rất chua, rất khó chịu, rất lo sợ chèn ở trong ngực.

Loại cảm giác này giống như là tiếng bi ai từ chỗ sâu nhất ở trong đáy lòng truyền tới, đó chính là một dạng thống khổ.

Chân mày nhíu chặt, che tim, tại sao, tại sao, mình lại có loại cảm giác kỳ quái này?

Vương gia, hưu thư, Vương Phi

Mấy từ này càng không ngừng khuấy động ở trong đầu.

Vương gia + hưu thư + Vương Phi = bị chồng ruồng bỏ, cuối cùng cái này công thức cũng thành hình ở trong đầu Tần Hoài Hoài, tới đây nàng mới hiểu được, nàng xuyên qua rồi, nàng xuyên qua rồi, choáng nha, nàng thật sự xuyên qua!

Này so với tỷ lệ trùng vé số cào còn thấp hơn, thật sự đã cho nàng đụng phải!

“Phi Tuyết, cô vẫn ổn đó chứ?” Từ sau lưng truyền đến giọng nói êm ái như nước của mỹ nữ.

Tần Hoài Hoài xoay người nhìn nàng ấy một chút, lại nhìn vào hưu thư ở trong tay, hỏi, “Cô vừa mới nói chủ nhân cưỡng ép cô chỉ là vị Duệ Vương gia?”

Mỹ nữ cắn cắn môi dưới, gật đầu một cái.

“Bà nội nó!” Tần Hoài Hoài tức giận đem ở hưu thư ở trong tay vò thành một cục, lớn tiếng mắng, “Tư Mã Duệ, ngươi là ngựa chết!”

Cái tên trời đánh nhà ngươi chân trước mới vừa lấy vợ sau lại bỏ vợ, chân sau mới vừa bỏ vợ lại cưỡng ép dân nữ, thật là vô pháp vô thiên!

Đang mắng, sau lưng lại truyền đến một giọng khiếp đảm e sợ, “Tiểu thư, cô vẫn ổn đó chứ?”

Ngạch?

Tần Hoài Hoài xoay người, lại thấy tiểu nữ tử đang sợ hãi đứng chỗ cách giường không xa, đang cau mày nhìn về phía họ.

“Các người?” Trên giường bản tiểu thư nàng khi nào thì có thêm mỹ nữ?

“Ặc, cô là ai?” Tần Hoài Hoài nghiêng đầu nhìn về phía nàng ấy.

“Em là Hạnh Nhi, tiểu thư, cô làm sao vậy?” Nhìn đáng vẻ tiểu thư hình như không nhớ rõ nàng?

Éc.

Lúc này Tần Hoài Hoài cảm thấy đầu càng đau hơn nữa, nàng dùng ngón tay vuốt vuốt giữa chân mày, nhìn mỹ nữ, lại nhìn tiểu nữ tỳ, cười hắc hắc nói, “Chúng ta rời khỏi nơi này rồi nói sau!” Miễn cho một lát nữa lại bị người ta đuổi đi!

“Vậy cô muốn đi đâu?” Gương mặt của mỹ nữ lo lắng.

“Tóm lại là có chỗ đi!” Tần Hoài Hoài cười cười, dù sao xuyên không cũng đã xuyên rồi, bị bỏ thì cũng đã bị bỏ rồi, còn có thể làm gì, đi một bước thì tính một bước đi!

Tìm một quán trà, rồi Tần Hoài Hoài hỏi ra nghi ngờ, cuối cùng cũng biết chút tình huống cụ thể, thì ra bây giờ thân thể này của nàng tên là Yến Phi Tuyết, là con gái một của hộ quốc Đại Tướng Quân Yến Tần Thiên.

Yến tướng quân vì Khuru Hoàng quốc mà vào sanh ra tử, lập được vô số công lao hiển hách, chiến công lừng lẫy mang đến cho ông vinh quang vô hạn, ở trong một lần chiến đấu kịch liệt, ông bất hạnh mà lấy thân đền nợ nước, vì khen ngợi chiến công của ông, đương kim hoàng đế bệ hạ hạ chỉ sắc phong ông là hộ quốc Đại Tướng Quân, mà người nhà của ông được đối đãi trọng hậu theo nhất phẩm.

Yến Phi Tuyết là con gái một của vị đại tướng quân này, hôn sự của nàng cũng là do đương kim hoàng đế bệ hạ tự mình chỉ hôn, ban cho đương kim Lục vương gia —— Tư Mã Duệ, kết quả ép duyên có thể nghĩ, vị vương gia này đối với cuộc hôn nhân này là tương đối không hài lòng.

Đại gia hán không vui, thì người gặp nạn chỉ là vị Yến đại tiểu thư này, Lục vương gia sau ngày đầu tiên kết hôn thì đưa một tờ hưu thư đuổi vợ mới cưới ra khỏi cửa.

Kết quả, vị chủ nhân này nhất thời nghĩ quẩn mà tự sát!

Đây chính là vì nguyên nhân nàng vừa xuyên qua thì đụng phải bể dầu chảy máu!

Tần Hoài Hoài lắc lắc đầu, đều là do ép duyên gây họa!

Nhưng xui xẻo nhất vẫn là mình, vừa xuyên qua thì đã bị đuổi ra khỏi cửa.

Thật là TMD ngày thật tốt a!

“Con ngựa ‘chết’ kia sẽ không sợ bị lão hoàng đế mắng sao! Dầu gì cũng là đám cưới do vua ban, coi như hán ta là Vương gia cũng không thể tùy tiện mà bỏ vợ như vậy! Hán cho rằng mình là Vương gia thì có thể muốn làm gì thì làm sao!”

“Ngựa chết?” Mỹ nữ nghi ngờ.

“Tiểu thư, ngựa chết là ai?” Hạnh Nhi tò mò hỏi nói.

Tần Hoài Hoài hất đầu lên, xem thường nói, “Chính là tên Tư Mã Duệ!” Ngựa chết là ngoại hiệu do cô cấp cho.

“Hừ.” Hạnh Nhi vội vàng che miệng của nàng, sau đó dùng ngón trỏ đặt ở khóe miệng nói, “Tiểu thư, lời này vẫn là không nên nói lung tung!”

“Tại sao!” Tần Hoài Hoài bất mãn, “Chẳng lẽ chỉ cho phép Vương gia bỏ vợ, cũng không cho phi bị bỏ oán trách há!” Thối đời gì đây!

“Bởi vì, kỳ thật việc hôn sự này là do lúc Yến tướng quân còn sống đã ấn định hôn ước với tiên hoàng, cho nên Duệ Vương gia không thể phản đối! Lại càng không cho người ngoài xen vào!” Mỹ nữ khẽ nhấp một ngụm trà, nhẹ nhàng nói.

“A, thì ra là như vậy!” Tần Hoài Hoài chợt hiểu ra rồi gật đầu, thì ra tên Duệ Vương gia đó bị ép.

“Nhưng.” Mỹ nữ giương mắt, nhìn Tần Hoài Hoài một chút, cười hỏi, “Nhìn Yến tiểu thư, hình như cũng không ghét Duệ Vương gia.”

“À? Có ý gì?” Tần Hoài Hoài ghé mắt nhìn về phía nàng, chẳng lẽ trong này còn có nội tình gì?

“Duệ Vương gia từng lén lút trao đổi với tiểu thư, từng hứa hẹn, nếu như tiểu thư chịu dâng thư lên nói muốn thoái hôn, như vậy Thánh thượng nhất định sẽ nể mặt phụ thân đã qua đời của tiểu thư mà suy tính giúp cho, đáng tiếc.”

“Đáng tiếc cái gì?” Chẳng lẽ Yến Phi Tuyết không có chấp nhận ý kiến của Tư Mã Duệ, mà cô ý muốn gả cho hán?

Từ đáy lòng Tần Hoài Hoài thật sự không thích đáp án này, ánh mắt của nàng mong chờ nhìn về phía mỹ nữ đối diện.

“Đáng tiếc là Yến tiểu thư lại cố ý muốn gả cho Duệ Vương gia! Trong con tức giận Duệ Vương gia nói, hán có thể cưới, nhưng mà thánh chỉ cũng không nói cưới thì không thể bỏ vợ, vì vậy.”

Vì vậy, Yến Phi Tuyết vẫn được gả cho Tư Mã Duệ, mà đại gia hán cũng rất có tính cách, cưới, sau đó lại bỏ!

Toàn bộ trò hề đều kết thúc!

“Tại sao?” Tàn Hoài Hoài giật mình, Yến tiểu thư này ngược lại có can đảm, biết rõ đối phương không thích mình, lại cứ muốn gả cho hần!

“Cái này, thì phải hỏi lại Yến tiểu thư, cô.” Mỹ nữ lấy một loại ánh mắt cười như không nhìn Tàn Hoài Hoài.

Hạnh Nhi cũng tò mò nhìn về phía nàng.

“Khụ khụ, cái đề tài này về sau hãy tiếp tục, chúng ta đổi đề tài đi!” Tàn Hoài Hoài lúng túng ho khan mấy tiếng, dời ánh mắt đi chỗ khác, hướng xuống dưới lầu, “Lại nói, con ngựa chết kia hôm nay ở chỗ nào?” Nàng rất đúng lúc mà chuyển đề tài.

Vừa lúc đó, bên cạnh truyền đến một trận bàn luận xôn xao.

“Ngươi biết không!” Giọng điệu tiêu chuẩn của bà tám.

“Gi?”

“Chính là hôm nay vương phi của Duệ Vương Phủ đã bị đuổi ra khỏi cửa rồi!” Một người đàn ông nói.

“Đúng, ta nghe nói rồi, sáng sớm hôm nay Duệ Vương gia bỏ lại hươu thư, sau đó lập tức đi ‘Phẩm Hương Các’!” Tiểu nhị đem khăn vải để lên bả vai, cũng tới gần nói.

Cái loại giọng điệu mập mờ đó, khiến trái tim Tàn Hoài Hoài động đập, cái gì là ‘phẩm Hương Các’?

“Hạnh Nhi, phẩm Hương Các là nơi nào?”

“Tiểu thư, nó là.” Về mặt của Hạnh Nhi muốn nói lại thôi.

Chẳng lẽ là.

Thấy Hạnh Nhi có vẻ khó tả, nhìn lại về mặt hèn hạ của mấy tên nam tử kia vừa nhắc tới ‘phẩm Hương Các’, thì không cần hỏi cũng biết, đó là chỗ nào, nghĩ tới đây, lửa giận ở trong trái tim dâng lên!

Tư Mã Duệ, chúng ta xem đi!

“Thật!” Người đàn ông đối diện có vẻ hưng phấn hơn so với hần, “Duệ Vương gia thật sự lợi hại nha, nói bỏ liền bỏ! Nói đi là đi, thật là đàn ông!”

“Đó là đương nhiên, Duệ Vương gia là người thế nào, chinh chiến tứ di, uy phong cỡ nào, một nha đầu nhỏ bé như thế có thể xứng đôi sao!”

Tàn Hoài Hoài nghe xong, kích động dị thường, công kích thân người, tuyệt đối là công kích thân người!

Quá khi dễ người rồi! Mặc dù là Tá Thi Hoàn Hồn (mượn xác hoàn hồn), nhưng dầu gì đáng người thân thể ngày hôm nay đã thuộc về nàng trông nom!

Hơn nữa, nàng có chỗ nào không xứng với con ngựa ‘chết’ kia chứ!

Bỏ cũng tốt, mình dầu gì là người, cùng với kia tên súc sinh ghép thành đôi, đó mới là phí của trời!

Mỹ nữ cười không nói, lẳng lặng nhìn về phía về mặt đầy lửa giận của Tàn Hoài Hoài.

“Tiểu thư, cô đừng khổ sở nữa, Vương gia không biết tiểu thư tốt, tiểu thư.” Hạnh Nhi cẩn thận nhìn nàng, chỉ sợ nàng không vui thì đi gây chuyện.

Nhìn thấu được sự lo lắng của Hạnh Nhi, Tàn Hoài Hoài vỗ vỗ bả vai của cô nàng ấy, an ủi, “Em yên tâm, ta sẽ không khổ sở đâu! Cũng sẽ không đi gây chuyện!”

Coi như thương tâm đi nữa, khó chịu hơn nữa, Tàn Hoài Hoài nàng cũng không muốn tự làm khổ, muốn đựng cũng là đi đựng tên ngựa ‘chết’ kia!

Nhưng trước mắt, nàng còn có chuyện quan trọng phải làm.

Khóe mắt liếc thấy tiểu nhị đang cầm một khay món ăn đi về phía hai tên đàn ông bà tám kia, thì nàng lập tức đứng dậy.

“Hạnh Nhi, chúng ta đi!” Tàn Hoài Hoài nàng tuyệt đối là người có cừ oán phải trả!

Lúc đi qua bên cạnh tiểu nhị, nàng cố ý đụng hần một cái.

“Thật xin lỗi.” Tàn Hoài Hoài lập tức nói xin lỗi, sau đó kéo Hạnh Nhi đang ở bên cạnh sững sờ và mỹ nữ đang cười, trả tiền, rồi cũng không quay đầu lại mà đi ra khỏi quán trà.

Trước khi họ rời đi, thì trong quán trà đã vang lên tiếng chửi rủa.

“Mie nó, đây là thức ăn gì, mà bên trong lại có sau!”

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi!” Tiểu nhị vội vàng cười nói xin lỗi.

“Con mẹ nó , nói xin lỗi có một cái rắm dùng! Ông đây chỉ tin quả đấm!” Nói xong, thì một trận kêu gào thảm thiết từ trong quán trà bay ra cửa sổ.

“Ha ha.” Tần Hoài Hoài nhếch miệng, cười hắc hắc.

“Tiểu thư làm sao vậy?” Hạnh Nhi không biết vì sao mà cô mình cao hứng như vậy.

“Không sao, Hạnh Nhi, chúng ta đi!”

“Đi, tiểu thư, chúng ta có thể đi tới đâu chứ?” Hạnh Nhi nhắc túi trong tay, có chút khó xử.

Những ngân lượng này không biết có đủ chi sau này cho hai người hay không.

Tần Hoài Hoài nhìn cái túi nài sau lưng Hạnh Nhi, hỏi, “Đây là cái gì?”

“Đây là đồ cưới của tiểu thư.”

“Đồ cưới? !”

Tần Hoài Hoài mở túi ra, lại phát hiện, trừ mấy miếng vàng lá còn có cái hộp gỗ cây trắc, mấy bộ y phục, cái gì cũng không có.

“Đây chính là đồ cưới?” Không phải chứ, dầu gì cũng là người thân từ gia đình quan nhất phẩm mà, dầu gì cũng do lão hoàng đế tự mình tứ hôn, Tần Hoài Hoài cho rằng nói thế nào, đồ cưới của hồi môn kia cũng sẽ không khó coi đến nước này!

Nhưng mà sự thật đã chứng minh, đồ cưới của nàng ít, không chỉ có ít, mà ít đến đáng thương!

Tần Hoài Hoài lập tức hiểu bản khoản của cô nàng, vỗ vỗ bả vai của cô nàng, an ủi, “Yên tâm, chỉ cần có tay có chân, chúng ta sẽ không đói chết đâu!”

“Tiểu thư.” Hạnh Nhi lo âu nhìn nàng, “Hôm nay chúng ta phải đi đâu?”

“Đi theo ta!” Nàng muốn đi ‘ Phẩm Hương Các ’ tìm cái tên đàn ông vong ân phụ nghĩa đó tính sổ!

Bị hưu đã là sự thật không thể tranh cãi, nhưng nàng cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hắn như vậy, ít nhất phải có một số phí tổn thất tinh thần!

“Yến tiểu thư!” Mỹ nữ đi từng bước một về phía nàng thờ dài nói, “Tiểu nữ tử cảm tạ Yến tiểu thư đã cứu giúp, hôm nay vô sự, tiểu nữ tử cũng nên cáo từ.”

Dứt lời thì muốn xoay người rời đi.

“Ai!” Tần Hoài Hoài hô, “Tôi còn chưa biết tên của cô!” Chẳng biết tại sao, nàng cảm giác cô gái trước mắt hơi kỳ lạ, về phần kỳ lạ chỗ nào, thì nàng cũng không nói được.

“Ha ha, chờ chúng ta gặp lại thì cô sẽ biết!” Mỹ nữ che miệng cười một tiếng.

“Vậy khi nào chúng ta gặp lại?”

“Có duyên tất sẽ gặp nhau!” Mỹ nữ che dấu con ngươi, đáy mắt sâu thăm xẹt qua một tia sáng, nàng nói nhỏ, “Rất nhanh, sẽ gặp lại đây!”

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 2: Bản Tiểu Thư Cần Hưu Phu!

“Tiểu thư, cô thật sự muốn đi à.” Hạnh Nhi bất an mà nhìn về phía Tần Hoài Hoài, nhưng đối phương là Vương gia nha, tiểu thư xông tới như vậy, chắc dữ nhiều lành ít rồi!

“Nói nhảm!” Tần Hoài Hoài siết chặt phong thư trong tay, khí thế bùng lên, choáng nha, thật sự coi nàng dễ ức hiếp à! Muốn bỏ nàng, nàng bỏ hắn cũng không có khác lắm!

Dầu gì bây giờ đáng người này thuộc về mình quân, Tần Hoài Hoài tạm thời đã quên kinh ngạc khi xuyên qua, quyết định trước tiên giúp chủ nhân của đáng người này đi gặp tên đàn ông bạc tình, đòi lại công đạo!

“A.” Hạnh Nhi chán nản đi theo sau lưng Tần Hoài Hoài đang giận dữ ngút trời, ai, dù sao cũng đã bị đuổi ra Vương Phủ rồi, phá hư thì phá hư thôi?

Thật vất vả mới tìm được ‘Phẩm Hương Các’, Tần Hoài Hoài lại như đưa đám vạn phần.

Thì ra ‘Phẩm Hương Các’ này là lầu các được xây ở trên một chiếc thuyền lớn, mà chiếc thuyền lớn đang dừng ở giữa hồ.

Tần Hoài Hoài chán chường mà đứng ở ven bờ hồ, không có thuyền, nàng làm thế nào để đi lên!

“Tiểu thư em thấy chúng ta vẫn là trở về thôi!” Hạnh Nhi cảm thấy nên thuyết phục tiểu thư đừng làm chuyện điên rồ là quan trọng nhất.

“Không được!” Tần Hoài Hoài đứng lên, kiên định mà lắc lắc đầu, “Không thể vì một chút khó khăn nhỏ, mà nửa đường bỏ cuộc!” Nàng chính là loại người không đụng tường Nam, tâm không chết, coi như có đụng tường Nam, thì tâm cũng không nhất định phải chết như vậy!

Lúc này, một giọng nói êm ái truyền vào trong tai.

“Yến cô nương muốn đi ‘phẩm Hương Các’ sao?”

Tần Hoài Hoài theo tiếng nhìn lại, thì đồ trang sức màu đỏ xinh đẹp đập vào mi mắt.

“Là cô!” Tần Hoài Hoài kinh ngạc nhìn người đứng ở mũi thuyền, hai mắt tỏa sáng, oa, là mỹ nữ vừa rồi!

“Tôi cũng muốn đi vào trong.” Mỹ nhân tay cầm quạt đàn hương, nhẹ nhàng phe phẩy, khoe miệng nở nụ cười, “Nếu như Yến cô nương không ghét bỏ, thì cùng nhau vào thôi.”

“Được!” Tần Hoài Hoài vội vàng gật đầu.

Ánh nắng chiều chiếu vào sóng gợn lăn tăn ở trên mặt hồ, lóe ra ánh sáng chói lọi.

Tần Hoài Hoài đứng ở đầu thuyền, thấy từ phía xa đi tới, một tòa lầu các xinh đẹp trôi lơ lửng ở trên hồ từ từ áp sát vào mình, ba chữ ‘phẩm Hương Các’ son hồng mạ vàng đang lấp lánh giữa ánh nắng, phát ra màu sắc bắt mắt hơn.

“Đó là thuyền sao?” Tần Hoài Hoài sợ hãi than.

‘Phẩm Hương Các’ chính xác là ‘lầu các trong nước’ được xây ở trên thuyền lớn, mức độ xa hoa kia có thể so với ‘Lăng Uyển Quỳnh Lâu’.

Lầu các tổng cộng chia làm ba tầng, có hình dáng tam giác, lấy gỗ Đàn Hương cực kỳ danh quý xây dựng, mùi thơm tản ra nhẹ nhẹ, bông bành trần ngập trong không khí.

“Không biết nên xưng hô với tiểu thư như thế nào?”

“Tiểu họ Cổ, tên một chữ Nguyệt.”

“Cổ cô nương, đa tạ!” Tần Hoài Hoài ngược lại cảm thấy vị Cổ cô nương này thật sự rất thần bí, một lát xuất hiện ở phủ Duệ Vương Gia, một lát xuất hiện ở trên thuyền, ngược lại thật sự đều có duyên với mình.

Mỹ nhân nhẹ lay động quạt thơm đứng ở mũi thuyền, nhẹ nhàng nhìn Tần Hoài Hoài đang hưng phấn ở trước mặt, chỉ cười không nói, chỉ một lần tình cờ, đáy mắt di chuyển một tia sáng yếu ớt, ngay sau đó thì tia sáng biến mất ở trong nước mênh mông.

“Có thể giúp được Yến cô nương, là vinh hạnh của tôi.” Mỹ nhân dịu dàng cười nói.

Tần Hoài Hoài đi lên ‘Phẩm Hương Các’, lần nữa nàng bị nghệ thuật huy hoàng nơi này thuyết phục!

Tầng thứ nhất của lầu các là một gian phòng tiếp khách cực lớn, sàn gỗ được sơn rục rờ dẹt thường, cây trụ lớn gỗ Đàn Hương được sơn hồng, đầy mùi thơm.

Dụng cụ gỗ làm bằng gỗ cây lê Hải Nam, điêu khắc tỉ mỉ, trường túc hương đình được mạ vàng, phú quý tao nhã, xuyên qua đó có một cô gái và chàng trai quần áo hoa lệ thì càng làm cho trong này thêm xinh đẹp thêm màu sắc, tạo thành một bức tranh phong cảnh tuyệt mỹ.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 3: Mỹ Nữ Đúng Là Được Ưa Thích Nha!

Ba gian phòng thượng khách ở tầng thứ hai, mỗi một môn bài được khắc hoa lên, rõ ràng là tiêu đề chữ to màu đỏ bắt mắt, gian thứ nhất đề chính là ‘doanh lăng’, gian thứ hai đề chính là ‘bồng lăng’, gian thứ ba đề chính là ‘côn lăng’, mỗi gian phòng đều truyền ra âm thanh dễ nghe, thật sự là nhân gian khó mà nghe được mấy lần.

“Sao Cô tiểu thư lại đến nơi này?” Lấy lại tinh thần, thì Tần Hoài Hoài lúc này mới nhớ lại hỏi nguyên nhân nàng ấy xuất hiện ở nơi này.

“Tiểu nữ từ vốn là nghệ nhân ở nơi này.” Cô Nguyệt cười nhạt, “Không phải là Yên tiểu thư tới nơi này để tìm Duệ Vương gia chứ?”

“Ừ, hẳn đang ở chỗ nào?” Tần Hoài Hoài hỏi.

“Vào lúc này hẳn là Vương gia ở bên trong bao sương!”

Cô Nguyệt nhẹ lay động quạt thom, thu lại ý cười nơi khóe miệng, ánh mắt ngó nhìn lên trên.

Ánh mắt của Tần Hoài Hoài cũng theo nàng ấy hướng lên trên, ánh mắt dừng lại ở tầng cao nhất.

Ở nơi này! Rốt cuộc cũng tìm được!

“Đa tạ!” Tần Hoài Hoài lập tức kéo tay Hạnh nhi đi về nơi đó.

“Đứng lại!” Vừa tới cửa thì bị hai người đàn ông vạm vỡ chặn đường.

Ở cửa có hai vị thần đứng, dáng người khôi ngô, khuôn mặt nghiêm túc nói, “Bao sương của Duệ Vương gia, những người không có nhiệm vụ không được vào!”

“Cái gì gọi là những người không có nhiệm vụ!” Tần Hoài Hoài cắn răng nghiêng lợi, nàng mới không có rãnh rỗi, nàng muốn hưu phu!

“Cút!” Hai người giận trừng về phía Tần Hoài Hoài, bày ra tư thế chuẩn bị động thủ đuổi người.

“Ngươi dám!” Tần Hoài Hoài cũng không chịu yếu thế mà đối phó lại bọn họ.

Bọn họ đang ở giữa không khí giăng co thì một giọng dịu dàng truyền đến.

“Sao các cô vẫn còn ở đây, không phải nói biểu diễn tiết mục cho Vương gia sao, sao còn không đi vào!”

Tần Hoài Hoài xoay người nhìn về phía chỗ phát ra âm thanh.

Chỉ thấy Cô Nguyệt đổi một bộ y phục đỏ thắm thêu Bạch Mẫu Đơn, bên hông chỉ buộc lên một cái đai tua màu vàng cực nhỏ, phong tư yếu điệu đi về phía mình, tua vàng dài đang đung đưa, chậm rãi đung đưa theo mỗi một bước đi của nàng ấy.

Ngoạ trừ đẹp đẽ, lại thêm phần tôn nhả, đôi mắt phượng lưu chuyển ngàn vạn ánh huỳnh quang, giống như Ngân Hà di chuyển, đã nhét vào đó hàng trăm ánh sao, thâm thúy, sáng chói.

Ba búi tóc đen tùy ý vén lên, đặt ở trên vai trái, tự nhiên giống như sợi tua đen, sợi mềm bóng loáng, làm tôn lên làn da mềm mại như tuyết của nàng ấy.

Mắt phượng mày liễu, môi trái tim xinh đẹp, ngũ quan xinh xắn đều khiến cho mọi người không thể bắt bẻ, nhất là môi dưới lại điểm thêm nốt đỏ xinh đẹp, khiến cho nàng ấy càng thêm diễm dứa lẳng lơ, hấp dẫn, quyến rũ.

Đông đông đông đông.

Tần Hoài Hoài cảm thấy lòng mình đang theo mỗi một bước chân của nàng ấy, đập mạnh mẽ.

A, vu vật a, nghiệp chương a!

Tần Hoài Hoài ngửa mặt lên trời gào thét, tại sao người đẹp như vậy lại là yêu tinh!

“Tiểu thư, khóe miệng của cô có nước miếng.” Hạnh Nhi ở bên cạnh có ý tốt nhắc nhở.

“A.” Lúc này Tần Hoài Hoài mới lấy lại tinh thần, liên tục cuộn tay áo lên, lúng túng mà lau khóe miệng.

Ừng ục!

Tần Hoài Hoài cũng nghe thấy một tiếng ừng ục giống vậy, chuyển mắt qua nhìn, thấy hai đại thần canh cửa ở bên cạnh cũng đang nhìn mắt hờn giận nàng!

“Sao không nói sớm, vào đi!” Hai vị thần giữ cửa lập tức xum xoe mà mở cửa, còn mắt thì thỉnh thoảng nhìn từ trên xuống dưới ở trên người yêu tinh.

Yêu tinh đi tới trước mặt của Tần Hoài Hoài, vươn tay cười khanh khách, rồi vén tay của nàng ấy lên, thân nhiên cười.

Tần Hoài Hoài cảm thấy có một cổ cảm giác kỳ dị lập tức xuyên chảy toàn thân, giống như là bị điện giật vậy, khiến cho thân thể không nhận được mà run rẩy.

Nàng quay đầu nhìn về phía Cổ Nguyệt, tại sao, mình lại có cảm giác chạm điện, rõ ràng đối phương là nữ mà?

Quả nhiên là yêu tinh, ngay cả con gái cũng khó thoát khỏi ma trảo của nàng ấy!

Cổ Nguyệt nghiêng mặt sang nhìn nàng, lắc nhẹ vòng eo thon thả nói, “Yến muội muội, chúng ta vào đi!”

“Ặc, à?” Tần Hoài Hoài còn chưa phản ứng kịp, thì thân thể đã bị nàng ấy kéo vào bên trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 4: Quá Nhiều Anh chàng Đẹp Trai!

Vừa mới vào phòng, thì Tần Hoài Hoài bị cảnh vật trước mắt hấp dẫn.

Tơ bạc chế thành màn gấm múa theo gió, hai bình hoa kim loại lớn nhiều màu sắc cao ngang người được đặt ở hai bên giường gỗ tử đàn điêu khắc, có một chiếu dài tinh xảo trải ra, ở trên giường bày một cái bàn con nhỏ làm bằng gỗ cây lê, bộ đồ trà viền bạc lục giác tinh xảo đặt ở trên nó.

Trùng tức lư hương màu vàng kim được chạm rồng, tản ra làn khói trắng, sương khói màu trắng tràn ngập toàn bộ trong gian phòng, hương thơm nồng nặc.

Chính giữa cái giường sau màn trúc, có một người đang ngồi, nhẹ nhàng gảy dây đàn.

Lúc người nhạc công gảy xuống dây đàn thì giống như là có loại chấn động khác vào sinh mạng, phát ra tiếng nhạc làm người ta như si như say.

Eo nhỏ nhắn mềm dẻo của đám kỹ nữ đang ra sức uốn éo, nhẹ nhàng nhảy múa ở trong màn gấm.

Ánh mắt dời về phía bên trái, thì Tần Hoài Hoài lập tức bị một phong cảnh khác hấp dẫn.

Ở trước song cửa sổ khắc hoa, có một người con trai ưu nhã chống má mà ngồi, cặp mắt an tĩnh nhìn ra phía ngoài cửa sổ.

Trong cảnh tượng xinh đẹp, hẳn có vẻ cực kỳ đặc biệt, bộ y phục màu trắng ngà thêu trúc xanh ngắt nước, càng tôn lên tính tình dịu dàng như ngọc.

Một đôi mắt u tĩnh như ánh sao đang lẳng lặng nhìn về phía ngoài cửa sổ, ánh sáng trong mắt mênh mông như hồ nước, dâng lên ánh sáng yếu ớt, mang theo vài phần thâm trầm, mấy phần cơ trí, mấy phần lười biếng.

Lẳng lặng nhìn hắn, lại giống như thấy được hình ảnh yên tĩnh nhất trong ngày mùa đông, mặc cho bên cạnh xôn xao như nước chảy mây trôi, tiếng động ồn ào, hắn vẫn như cũ giữ vững sự yên lặng của mình, nhìn hắn, làm cho tinh thần của người ta an bình.

Oa! Oa! Oa! Mỹ nam, là mỹ nam nha!

Ở đáy lòng Tần Hoài Hoài hô to vạn tuế, cặp mắt lập tức phát sáng, nhìn vào anh chàng đẹp trai cách đó không xa, lúc nàng nhìn đến mắt hắn thì chỗ cổ tay lại truyền đến một cái siết chặt đau đớn, quay đầu nhìn lại, sự hù dọa khiến cả người nàng nổi da gà.

Cổ Nguyệt đang lấy ánh mắt cực kỳ buồn bã nhìn mình, trong hai tròng mắt xinh đẹp liên tục ai oán, giống như cô đầu nhỏ tức giận, đang dùng bàn tay như ngọc nắm chặt ở nơi cổ tay của nàng.

Chẳng biết tại sao, Tần Hoài Hoài vừa nhìn thấy ánh mắt kia, thì cả người bắt đầu có ý vị.

Nàng kéo kéo môi, vội vàng buông lỏng tay ra, sau đó cúi đầu hỏi Hạnh nhi, “Ai là Lục vương gia?”

Ngay cả đầu Hạnh Nhi cũng không dám ngẩng lên, chỉ là len lén vén khóe mắt lên, sau đó nhanh chóng duỗi ngón tay ra chỉ về phía trước.

Tần Hoài Hoài men theo hướng cô nàng chỉ mà nhìn, thì một đôi mắt sắc bén như chim ưng nhảy vào đáy mắt.

Trong lòng nàng cả kinh, khá lắm người con trai lạnh lùng! Ánh sáng trong đôi mắt kia di chuyển, làm cho xương cốt của người ta đều toát ra mồ hôi

lạnh.

Người con trai mặc trường bào viền vàng đen tuyền, bộ ngực trắng kiện được mở ra một nửa, ba búi tóc đen tựa như thác nước nhẹ nhàng rơi xuống bên vai, ưu nhã mà nằm ngò ở trên giường.

Trên khuôn mặt tuấn lãng, mang theo nụ cười nhân nhậ, một lúm đồng tiền khắc sâu vào, đáy mắt lại di chuyển ánh sáng sắc bén như ngọc lưu ly, nhìn người ca hát trước mắt.

Mẹ nó, xem ra chính là loại người phong lưu!

Tần Hoài Hoài xác định một lúc, lập tức phán định người trước mắt này chính là Lục vương gia.

Tần Hoài Hoài chạy tới hai ba bước tới trước mặt của hắn, từ trong tay áo rút hươ thư ra, ném lên trên mặt của hắn.

Pằng một tiếng thanh thúy mà vang dội, và phong hươ thư kia nằm giữa gương mặt tuấn tú của hắn.

Chỉ một thoáng, gió nổi mây phun, vốn là gian phòng đang cực kỳ náo nhiệt lại trong nháy mắt mà yên tĩnh, yên tĩnh đến mức thanh âm cây kim rơi xuống đất cũng nghe được.

“To gan!” Đầu tiên là hân sừng sốt, lát sau thì vỗ án, trong mắt là con thịnh nộ.

Mẹ nó, lại cao hơn mình một cái đầu!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 5: Hồ Ly A Hồ Ly

Ngẩng đầu lên nhìn thân hình cường tráng của hân, cái loại tư thế vênh váo hung hăng đó, về mặt khí thế Tần Hoài Hoài thấp hơn hân một mảng lớn.

Đừng sợ, đừng sợ hân! Tần Hoài Hoài, không phải là ngựa đực tứ chi phát triển sao!

Ở đáy lòng Tần Hoài Hoài âm thầm động viên mình.

Vì vậy, nàng ngẩng đầu lên lần nữa, chỉ vào mũi của hân mắ, “Người đó nha, phong thư hươ thê này bản tiểu thư trả lại cho người, bản tiểu thư chính thức nói cho người biết, người, đã bị ta hươ phu rồi!”

Hai tay của Tần Hoài Hoài chống nạnh, hất cằm lên, hếch chân mày lên, giống như là gà trống có ý chí chiến đấu mà ngẩng cao đầu.

“Tiểu thư.” Hạnh Nhi không biết lúc nào mà đã đi đến bên người nàng, liễu mạng lỏi kéo ống tay áo của nàng, thấp giọng nói, “Tiểu thư, người đó.”

“Xuyt, đứng lên tiếng, không thấy tiểu thư nhà người, đang sẵn giọng mà, có chuyện gì một lát nói!”

Mặt của anh chàng tà mị vốn là đang u ám, thế mà sau khi nghe lời đó của nàng, lát sau chuyển thành kinh ngạc, sau đó chuyển thành khiếp sợ, cuối cùng thì gương mặt trở nên mờ mịt.

“Cô mới vừa nói đây là cái gì?!” Hân chỉ vào lá thư này, có mấy phần thực sự buồn cười mà hỏi.

“Hươ thư !” Tần Hoài Hoài nhấn mạnh lần nữa, “Đây vốn là hươ thư bản tiểu thư đưa cho người, nói cách khác, Lục vương gia, người bị ta hươ phu rồi !”

“Cho. Ta. hươ thư ? !” Hân càng kinh ngạc hơn, rồi nhìn nàng một chút, sau lại quay đầu, nhìn chàng trai phía sau đang ngò ở phía trước cửa sổ.

Chàng trai vẫn trầm tĩnh đột nhiên quay mặt lại, cũng kinh ngạc mà nhìn Tần Hoài Hoài.

Trên mặt của hân không có nhiều vẻ mặt nhưng anh chàng tà mị, mà chỉ là một kinh ngạc trong nháy mắt, sau đó thì gương mặt lạnh nhạt, lần nữa chuyển thành thái độ việc không liên quan đến mình, lạnh lùng nhìn Tần Hoài Hoài.

Tất cả mọi người hô hấp cẩn thận, nhìn ba người ở trước mắt.

“Cô là Yên Phi Tuyết?” Ngay sau đó anh chàng tà mị nhìn nàng, trong mắt ý kinh ngạc càng đậm.

“Không phải!” Tần Hoài Hoài không chút nghĩ ngợi mà bật thốt lên.

“Cái gì?” Anh chàng rất kinh ngạc, “Cô không phải?”

Éc.

Tần Hoài Hoài vừa mới nói ra khỏi miệng, thì hồi hận, âm thầm than thở, ai, nàng vẫn không thể nào thích ứng với thân phận mới này.

“Cái đó, khụ, người hỏi có trình độ một chút, có được hay không! Ta không phải là Yến Phi Tuyết, thì có thể là ai!” Tần Hoài Hoài lập tức phản ứng kịp, ngay sau đó liếc hắt mắt một cái.

“Trình độ.” Trên trán một tên con trai bay ra N đường hắc tuyến, từ kỳ quái nha!

Tin đồn Yến Phi Tuyết là vị cô nương nhã nhặn lịch sự như hoa, dịu dàng như nước, mặc dù có hơi cổ chấp, nhưng mà tốt hơn vị tiểu thư ngang tàng ở trước mắt, nhưng lúc này xem ra thì tin đồn có sai lầm.

Anh chàng tà mị nhìn nàng trước mắt, nụ cười ở trong hai tròng mắt càng đậm, thú vị, rất thú vị rồi!

“Người cười cái gì!” Nhìn thấy mặt hắt cười quỷ dị, Tần Hoài Hoài vô cùng tức giận.

“Cô vẫn nên nói một chút, vì sao phải hừ. ừ, ta?” Hắt không tức giận, ngược lại hứng thú mà hỏi nguyên nhân nàng muốn hừ phụ.

“Người hỏi hay thật! Người đã hỏi, vậy hôm nay bản tiểu thư sẽ tính toán cùng với người!”

Vốn là nàng chỉ muốn ra oai phủ đầu hắt, cho dù hắt hừ thề trước, nhưng nàng cũng không thể thua khí thế, để lại một phong hừ thư, rồi hai người bọn họ kết thúc, ai ngờ hắt lại không biết lý do.

Đã như vậy, cũng đừng trách Tần Hoài Hoài nàng không để ý đến mặt mũi của hắt, cùng lắm thì mọi người cùng nhau mất mặt, cũng không thể để một mình nàng bị người ta chê cười!

Vì vậy nàng xắn tay áo lên, định tiến một bước đứng ở trước mặt người con trai, chống lại đôi mắt thâm thúy như ngọc lưu ly kia.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 6: Bản Tiểu Thư Muốn Hừ, Thì Làm Sao!

“Được, rửa tai lắng nghe!” Hai tay hắt ôm ngực, hình như cũng không thèm để ý đến sự lỗ mãng của Tần Hoài Hoài, ngược lại, hắt ngược lại rất quan tâm đến nguyên nhân nàng hừ phụ.

Tần Hoài Hoài hít sâu một hơi nói, “Lý do rất đơn giản, chính là ta, cho tới bây giờ cũng không thích người!” Đây chính là cái lý do đầy đủ giải quyết nhanh chóng!

“A? Đây chính là lần đầu ta nghe được nguyên nhân hừ phụ cực kỳ thú vị!” Anh chàng tà mị một tay vung tóc dài bên tóc mai lên, động tác tự nhiên không kèm chế được.

Thay vì nói là hắt đang trêu chọc tóc, thì không bằng nói, mỗi một cái động tác hắt vung lên chính là lòng người, từng ánh mắt đều là tà mị như vậy, đủ để mê hoặc lòng người.

Tần Hoài Hoài len lén nuốt xuống một ngụm, lúc này là một tên đàn ông bậc yêu tinh! Đáng tiếc, là người đàn ông nàng muốn hừ, đáng tiếc! Nhưng nước đã tát ra ngoài, thì thu không trở về được, huống chi, nàng cũng không muốn thu hồi! Hắt thích chạy đi đâu, thì chạy đi đi!

“Lý do chính là lý do, không hề có gì khác giữa thú vị hay không thú vị!”

Tần Hoài Hoài tuyệt đối không thích hắt nói năng tùy tiện, giọng nói nghiêm túc, “Tur Mã Duệ, người đã không muốn gặp ta, vậy ta cũng không miễn cưỡng người, từ giờ trở đi, giữa chúng ta không có bất kỳ liên quan nào, từ nay về sau, người đi cầu độc của người, ta đi đường quang đạo của ta!”

Ánh sáng lạnh!

Đột nhiên Tần Hoài Hoài cảm thấy một mũi nhọn lạnh như băng bay về phía mình, theo bản năng nhìn qua nơi có ánh sáng bắn tới.

Là hắt ta!

Là chàng trai vẫn giữ vững trầm mặc, ngồi ở trước cửa sổ.

Anh chàng tà mị không thích nàng không nhìn mình, hần mở miệng chuyển lực chú ý của Tần Hoài Hoài tới cạnh mình, hần hỏi, “Đã như vậy, vì sao ban đầu cô muốn gả cho ta?”

Trán Tần Hoài Hoài bay ra N hắc tuyến hơn, rồi rầm thành mạng nhện.

Im lặng! Nàng vô cùng im lặng!

Nếu là biết nguyên nhân, nàng cũng sẽ không rối rắm như vậy á!

Người này thật là tự vạch áo cho người xem lưng (hoặc không mở bình thì ai mà biết trong bình có gì)! Cố ý muốn mình khó chịu!!

“Ặc, chuyện trước kia cũng đã qua, nhắc lại có ý nghĩa gì, quan trọng là bây giờ, bây giờ cuối cùng ta cũng đã hoàn toàn giác ngộ, cũng hiểu rõ, ta không thích người!”

Ban đầu đó là mắt của Yến Phi Tuyết ‘nàng’ bị mù! Cũng không phải là Tần Hoài Hoài nàng!

Đuôi lông mày của anh chàng tà mị nhảy lên, nhìn nàng, về mặt lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

Mặc dù cô gái trước mắt diện mạo bình thường, lại có một đôi mắt thông minh, dưới chân mày cong cong là một đôi con ngươi sáng ngời, tản ra ánh sang lấp lánh, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, nói tới nói lui tự tin, thần thái phần phẩn, tản ra quật cường làm người ta không thể xao lãng, khiến cho vốn là một khuôn mặt bình thường lại vạn phần linh động, mặc dù không thể xưng là thoáng nhìn kinh diễm, nhưng lại có khí chất đặc biệt hấp dẫn lòng người.

“Tại sao cô không thích ta?” Hần hết sức tò mò.

Theo ý hần, một cô gái tướng mạo bình thường giống như nàng vậy, có thể lọt được vào mắt xanh của ‘hần’, có thể làm ‘Duệ Vương Phi’ cao quý, thì nên cảm thấy vô cùng vinh hạnh, nhưng mà cô gái trước mắt lại vứt bỏ như giày cũ.

Suy nghĩ của nàng đều vượt ra khỏi phạm vi hần hiểu, điều này làm cho hần cảm thấy ngoài ý muốn, cũng cảm thấy rất thú vị.

“Vì sao ta phải thích người!” Tần Hoài Hoài hỏi ngược lại hần, “Tiêu chuẩn trong lòng Không Trước!”

Hừ, tự cho là dựa vào đáng đáp thì có thể đắc ý hả, mở bình khắp nơi, người người lại như ruồi bọ vây quanh hần, tâm tình cực kỳ bệnh hoạn!

“Trong lòng Không Trước?” Trước mắt của hần thoảng qua vô số điểm đen, tại sao lời của nàng đều quái dị như vậy?

“Ta. Ta cho rằng cô sẽ quan tâm danh hiệu Duệ Vương Phi này. Hoặc là.”

“Ngươi cho rằng ta sẽ quan tâm cái danh hiệu Duệ Vương Phi này, hay là thân xác có vẻ xinh đẹp này của ngươi?” Tần Hoài Hoài cắt đứt lời của hần, “Xác thực, ta thừa nhận, ngươi rất tuần tú, có địa vị, lại nhiều kim.”

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 7: Ngươi Không Phải Là Món Ăn Của Ta!

Nam tử rất đắc ý hưởng thụ ca ngợi của nàng.

“Nhưng mà.” Tần Hoài Hoài đột nhiên chuyển ngữ điệu một cái, vì thấy hần có vẻ đang đắc ý.

“Nhưng mà?” Người con trai khề cau mày.

“Nhưng mà, ngươi không phải là món ăn của ta!” Tần Hoài Hoài đưa ngón trỏ ra quơ quơ.

“Không phải là, món ăn của cô?” Người con trai cau mày lần nữa, vì sao lời của nàng luôn làm cho hần không hiểu gì cả, nhưng cũng rất thú vị.

“Nói cho chính xác, thì ngươi không phải là loại ta thích!”

“Vậy cô thích là loại đàn ông nào?” Hần đột nhiên tò mò, đến tột cùng người mà nàng thích như thế nào?

“Cái này sao.” Đột nhiên trong mắt Tần Hoài Hoài phát ra nhiều ánh sáng rồi nhìn hần, rất nghiêm túc hỏi, “Ngươi rất muốn biết sao?”

Người con trai cảm thấy rất hứng thú nên gật đầu một cái.

“Nói cho người biết cũng được, nhưng, người phải đáp ứng ta một chuyện!” Tần Hoài Hoài lộ ra nụ cười mờ ám của hồ ly.

“Là chuyện gì?” Gương mặt người con trai hiện lên ý cười.

“Cái này sao.” Tần Hoài Hoài nhìn khắp nơi một chút, lại gần hẳn nói, “Kính xin Vương gia kiếm một chỗ để nói chuyện!”

Anh chàng tà mị nhẹ nhàng cười một tiếng, vươn tay vẫy vẫy, màn che gấm liền từ từ rơi xuống, Tần Hoài Hoài cảm giác tên con trai vốn đang ngồi yên tĩnh trong nháy mắt lúc màn gấm rơi xuống thì đứng dậy, hình như có chút khẩn trương nhìn về phía bên này.

“Bây giờ, có thể nói cho ta biết, đến tột cùng là chuyện gì đi?”

Người con trai đột nhiên đến gần Tần Hoài Hoài, hơi thở mập mờ thổi lát phát lên khuôn mặt, Tần Hoài Hoài chỉ cảm thấy mặt mình nóng lên, nàng cuống quýt xoay mặt, “Kỳ thật thì. Chuyện này, cũng rất đơn giản, đối với Vương gia mà nói, chỉ là một đĩa đồ ăn.”

“A?” Đỉnh lông mày của hắn đứng thẳng lên, trong mắt hơi lộ ra một ý cười nhìn thấu người.

Tần Hoài Hoài mi tâm nhảy dựng, lập tức mở miệng cười, “Thế nào, Vương gia không dám?”

Đôi tay của anh chàng tà mị ôm ngực, khoe miệng bật ra một nụ cười đẹp mắt.

“Ai, thôi, nếu Vương gia không dám, như vậy ta cũng không thể làm người khác khó chịu!” Tần Hoài Hoài vừa nói xoay người, chuẩn bị đi, nếu đối phương nổi lên lòng nghi ngờ, thì nàng tính lấy lui để tiền.

“Chờ một chút!” Anh chàng mở miệng nói.

Tần Hoài Hoài dừng bước, đẩy lồng hô to vạn tuế, ha ha, cuối cùng con cá cũng mắc câu!

“Được rồi, không phải là chặn một lúc ư, ta lại có gì mà không dám?” Anh chàng nhún vai một cái, lộ ra một nụ cười nhẹ nhõm.

Thấy thời cơ đã chín muồi, lúc này Tần Hoài Hoài mới chậm rãi rút một bao hình vuông màu đỏ đã niêm phong từ trong tay áo ra, đưa tới trước mặt hắn, mở giấy hình vuông ra, lộ ra một góc.

“Đây là cái gì?” Hắn nghi ngờ.

“Một lát người sẽ biết, nhưng trước tiên.” Đẩy mắt nàng thoáng qua một tia giảo hoạt, “Người bảo đảm, mặc kệ ta làm chuyện gì, người cũng không được hỏi, cũng không thể phản đối!”

“Được!” Hắn trả lời vô cùng dứt khoát!

Tần Hoài Hoài kéo ngón tay cái của hắn qua, nặng nề mà đặt lên phía trên.

“Cô làm cái gì đó?” Hắn hết sức tò mò, đối với cử chỉ kỳ quái của nàng không có tức giận, tay cứ như vậy bị giữ ở trong tay của nàng, cảm giác mặc dù không phải là rất thích, nhưng cũng không hẳn là bài xích.

“Không phải người muốn biết loại đàn ông ta thích sao?” Tần Hoài Hoài cười, cười vô cùng đắc ý, rất quý dị, giống như là một con Tiểu Hồ Ly gian trá, đắc chí!

Tốt xấu gì cũng là một Vương gia, gia sản cũng sẽ không ít đâu! Lập tức nàng sẽ trở thành phú bà rồi!

Hai con mắt của nàng tỏa sáng lấp lánh, tựa như đang nghĩ đến bản thân nằm ở trong một đồng vàng toả sáng, hưởng thụ thứ ‘ tiền ’ độc nhất vô nhị kia.

Tia sáng giảo hoạt làm cho hai con ngươi của cô vốn đang sáng ngời thì giờ phút này thoát nhìn lại linh động như thế, giống như ánh sao sáng rực rỡ nhất trên bầu trời, long lanh như sao rơi chói lọi thanh linh, liên quan đến mỗi hợp âm trong lòng hắn.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 8: Bắt Chớ Đi Cày, Xen Vào Việc Của Người Khác!

Trong một khắc kia lúc anh chàng nhìn thấy nàng dặt tay của mình, thì trong mắt xẹt qua một tia sáng loáng, hai tay ôm ngực từ từ để xuống, ánh mắt

cũng bị đôi mắt tỏa sáng lấp lánh của cô ấy hấp dẫn, trong lúc vô tình, khóe miệng nâng lên một nụ cười hiểu ý.

“OK, đã định!” Tần Hoài Hoài buông tay hất ra, sau đó dùng miệng thổi thổi đầu ấn, trong mắt là ánh mắt hài lòng.

Một khắc kia, ánh mắt nàng mang theo nụ cười thanh lịch, thì trong nháy mắt lại hấp dẫn ánh mắt của hắn.

Ý cười bên khóe miệng muốn nòng, thì ra là thời điểm nàng lưu tâm, ánh mắt lại mê người như thế, so với ánh mặt trời ấm áp trong ngày mùa đông thì càng ấm áp lòng người hơn.

Nhìn ánh mắt của nàng chớp một cái, trong lúc bất chợt hắn có chút hâm mộ tờ giấy kia, có thể nhận được ưu ái của nàng như thế.

Thú vị, thật là thú vị! Thật là một nha đầu thú vị!

Trong lúc lơ đãng, hắn đem ánh mắt liếc về đầu phía màn gấm kia.

“Vậy bây giờ ngươi có thể nói cho ta biết, đến tốt cùng là ngươi thích loại con trai nào?” Hắn nhìn ngón tay cái của mình bị nhuộm đỏ, lần đầu, có người dám nói chuyện với hắn như vậy.

“Đây mới là ta thích” Tần Hoài Hoài dừng lại một chút, quơ quơ cuộn giấy trong tay, cười gian nói, “Giấy thỏa thuận li hôn!”

“Cái gì?!” Đỉnh đầu của anh chàng tà mị nhảy ra rất nhiều nòng nọc nhỏ, “Giấy thỏa thuận li hôn là ai?” Tên thật dài!

Cái danh xưng này hiển nhiên đối với hắn mà nói, hình như rất xa lạ, hắn không hiểu, tại sao từ trong miệng của nàng luôn có thể nhảy ra rất nhiều từ quái lạ.

“Khụ khụ!” Tần Hoài Hoài lấy tay che khóe miệng, ho khan vài tiếng tay run lên rồi gỡ mở cuộn giấy, “Nói đơn giản, chính là phân chia một phần gia sản!”

“Phân chia gia sản?” Người con trai vẫn trầm tĩnh vào lúc này cũng hơi nhú mào.

“Ừ, dựa phần thư thỏa thuận này, nếu như mà chúng ta vì giải trừ quan hệ vợ chồng, thì ta có quyền đạt được một nửa gia sản của ngươi.”

Tần Hoài Hoài đã trực tiếp giảm bớt đi cái gì là quyền lợi của phụ nữ, nam nữ ngang hàng, luật pháp quy định, nói đơn giản rõ ràng tóm tắt nói ra kết luận cuối cùng!

Địa vị xã hội của phụ nữ ở cái thời đại này như thế nào, nàng không biết, nhưng có một đạo lý ngàn đời không đổi, nàng vẫn hiểu, đó chính là —— mặc kệ là lúc nào thì người phụ nữ cũng phải vì mình mà tranh thủ, nhất là đối với chuyện tiền bạc! Nhưng tuyệt đối không lấy nhân từ nương tay!

Ngay cả người chồng trước mặt cũng còn chưa gặp qua đã bị bỏ, thì tốt xấu gì nàng cũng phải vì mình mà đòi lại chút gì đó chứ!

Phụ nữ nên yêu mình đầu tiên, mới có thể được người yêu!

“Cái gì?”

“Cái gì?”

Lúc này nhảy lên tiếng kêu chính là hai người.

Tiếng thứ nhất chính là đến từ người con trai mới vừa còn vẻ mặt trầm tĩnh.

Chỉ thấy hắn bước đi qua, nhấc màn gấm lên, cặp mắt giận trừng về phía Tần Hoài Hoài.

A, tại sao lại là hắn?

Tần Hoài Hoài vạn phần không hiểu, mới vừa rồi hắn ném về phía mình ánh sáng lạnh.

Nhìn hắn vào lúc này, một đôi mắt thâm thúy như nhuộm mực, trong lúc bất chợt tập trung lại hắn khí thật mỏng, loại cảm giác đó giống như là mặt hồ bị đóng băng được gió thổi qua, mang theo băng lãnh không gì sánh được, làm cho lòng người rét lạnh.

Hắn tức giận, cảm giác đầu tiên của Tần Hoài Hoài chính là, người con trai này rất tức giận.

Nhưng vấn đề là, vì sao hắn lại tức giận?

Nhìn hắn nộ khí đằng đằng mà nhấc màn gấm lên, bộ dáng cất bước đi vào, khiến Tần Hoài Hoài nghĩ đến một màn thường thấy ở trong TV, ‘ bắt kẻ thông dâm ’, không biết vì sao, trong một khắc kia đầu óc của nàng phản ứng đều là hình ảnh như vậy.

Nhưng mà một màn hoang đường này lập tức bị nàng bỏ rơi ra sau óc, bởi vì, tên con trai kia hiển nhiên đã cực kỳ nổi giận, mà nàng lại vẫn không biết đến tốt cùng là hắn làm cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 9: Đưa Dê Vào Miệng Cọp

Khóe miệng của người con trai tà mị hơi nhếch lên, trong ánh mắt tà nhu, lộ ra một loại vui mừng cùng kinh ngạc khó nói.

Thì ra nàng quan tâm chính là —— một nửa gia sản của ‘hắn’, quả nhiên, thật đặc biệt!

Hắn vươn tay, thừa dịp Tần Hoài Hoài ngây người, trong nháy mắt đã lấy đi tờ giấy trong tay nàng.

“Nhưng, cái chữ này sao lại khó coi như vậy!” Hắn nhìn một chút cái gọi là thư trong tay nàng, rồi nhìn lại một chút hươu thư trong tay mình mà nàng đã quăng cho, những chữ này thật oai bát nữ (7 vẹo 8 xoắn), trong lòng cảm thán một chút, chữ quá xấu a.

“Trả ta!” Tần Hoài Hoài đưa tay đoạt lại tờ giấy, che ở trước ngực giống như bảo bối, “Cái này không phải là quan trọng, quan trọng là, người đã ký xuống phần thư thỏa thuận này, cho nên, một nửa gia sản của người để cho ta tới tiếp nhận! Có giấy trắng mực đen làm bằng chứng, người cũng không được nuốt lời!”

Nghe xong lời của nàng, thì người con trai vẻ mặt trầm tĩnh xông tới gần như càn kinh ngạc hơn, lửa giận trong mắt hắn bắn ra càng dữ dội hơn.

Người con trai tà mị vẫn là cười rồi nhủ chân mày, nha đầu này, trong óc đó đều nghĩ cái quái gì vậy! Sao lại cổ quái như vậy, rồi lại không thể không bội phục dũng khí của nàng, hiếm khi thấy được cái loại thông minh đó ở trên người các cô gái khác.

Người con trai mặt trầm tĩnh che dấu hai tròng mắt, cất bước đi tới phía Tần Hoài Hoài.

“Người, người làm gì thế!” Mí mắt bên con mắt trái của Tần Hoài Hoài đang không ngừng nhảy.

Người con trai đi tới trước mặt của nàng, vẻ khí thế lạnh lùng này của hắn khiến Tần Hoài Hoài ngẩn ra, ở trong nháy mắt đó, người con trai đã nắm lấy cuộn giấy trong tay nàng, tốc độ nhanh làm cho người ta chết khiếp, Tần Hoài Hoài cũng còn chưa có phục hồi tinh thần lại từ trong phản ứng của hắn, thì cuộn giấy trong tay đã rơi vào trong tay của hắn.

“Trả ta!” Tần Hoài Hoài nhảy lên muốn đoạt lại, lại bị hắn tránh thoát dễ dàng.

Người con trai trầm tĩnh liếc nội dung trên thư thỏa thuận một cái, thần nhiên châm chọc, “Đây chính là thư thỏa thuận người viết?”

“Liên quan gì tới người, trả ta!”

“Ấu trĩ, ngu xuẩn, vô vị đến cực điểm!” Mấy chữ lạnh như băng bật ra.

Éc.

Tần Hoài Hoài nhất thời cảm thấy trên người nặng trĩu vô cùng.

Từ trong miện xinh đẹp của hắn nhảy ra mấy chữ này, giống như là ba hòn núi lớn, từng cái một đập vào trên người của nàng.

Trên trán của Tần Hoài Hoài nhảy ra N hắc tuyến hơn!

“Tại sao người nói ta! Người có tư cách gì nói ta!” Tần Hoài Hoài giận dữ nhìn hắn chằm chằm.

“Hừ, vì một nửa gia sản, người lại có thể bán tình cảm của mình, Yến Phi Tuyết, ta thật đúng là xem thường người!”

Kết? Lời này của hắn là có ý gì? Tần Hoài Hoài ngẩng đầu, không hiểu mà nhìn hắn.

Còn chưa chờ Tần Hoài Hoài lấy lại tinh thần, thì cuộn giấy trong tay hắn bị vò thành một cục.

Một cái ráng sức, giấy trong tay liền giống như đậu hũ bị hắn vò xé nát bấy, theo làn gió thom, tung bay như tuyết.

“Người ~!”

Mười vạn Tuyết Hoa Ngân a, cứ như vậy không có!

Tần Hoài Hoài nhìn giấy vụn bay múa như bông tuyết đầy phòng, một con giận vọt chạy tới ọt.

Xã hội cũ cực kỳ độc ác mà, nơi nào có áp bách, thì nơi đó có phản kháng!

Kết quả là, nàng nhảy lên, muốn nắm lại cổ áo của hắn, sau đó sẽ hung hăng thưởng cho hắn một cái tát.

Nhưng là, khi nàng giống như con khỉ đang nhảy cây nhảy về phía hắn thì hắn lại nghiêng người dễ dàng tránh được.

Mà Tần Hoài Hoài bởi vì định luật quán tính, lại đánh tới người con trai tà mị ở sau lưng hắn.

Tần Hoài Hoài hô lớn với hắn, “Mau tránh ra!”

Vậy mà, trong mắt của hắn lại thoáng qua một nụ cười tà, sau đó mở đôi tay ra nghênh đón nàng.

Hồng bét! Đưa dê vào miệng cạp!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 10: Con Yêu Nghiệt Đây Rất Đáng Ghét!

Trong đầu của Tần Hoài Hoài lập tức lóe qua ý này, nhưng mà xe đã tới không kịp thắng, nàng cứ như vậy mà phi thẳng vào trong ngực của hắn.

Người con trai tà mị tiếp nhận Tần Hoài Hoài bay tới, rồi thuận thế ôm nàng vào trong lòng, giũ ra sau đầu một cái, rồi lật người rơi vào giường hẹp ở phía sau.

Tần Hoài Hoài bị hắn đặt ở phía dưới, vừa rơi xuống đất, thì đôi môi đã bị hắn hôn.

Hắn vốn chỉ là muốn đùa giỡn trêu chọc nàng, ai ngờ, một cái hôn nhẹ này lại làm cho dục ~ hỏa của hắn không thể thu thập, giống như đóm lửa cháy lan ra cả đồng cỏ, từ từ lướt qua rồi dừng lại, dây dưa đến thật sâu.

Trong đầu của Tần Hoài Hoài trống rỗng, cảm giác thân thể giống như là lông vũ đang bay giữa không trung, trong cơ thể có loại cảm giác kỳ quái, giống như lửa, từ bụng dưới vọt lên, tóe vào tứ chi, từ từ đem thân thể hòa tan.

Nàng chỉ có thể nắm lấy bả vai rộng của hắn thật chặt thì mới có thể miễn cưỡng chống đỡ được tứ chi không ngừng mềm nhũn kia.

Đang lúc Tần Hoài Hoài cho rằng sẽ bị ngọn lửa hòa tan, thì hắn đột nhiên buông nàng ra, dục ~ vọng trong mắt giảm bớt, ngơ ngác nhìn nàng, vẻ kinh ngạc xẹt qua.

Ba! ! ! !

Tần Hoài Hoài lấy lại tinh thần, lập tức thưởng cho hắn một cái tát!

“Khốn kiếp!” Trong mắt hơi có chút ướt.

Khốn kiếp, Đại khốn kiếp!

Ô ô, đây là nụ hôn đầu của nàng mà! Ô ô! Cưng nhien lại bị hắn đoạt đi như vậy!

Tay bụm mặt, trong mắt của hắn vốn là đang ngơ ngác, dục ~ vọng bị một cái tát vang dội của nàng đánh bay, đáy mắt lần nữa khôi phục trấn tĩnh.

“Khốn kiếp, buông ta ra!” Tần Hoài Hoài nhìn thấy hắn thì ghét, vô duyên vô cớ mà bị hắn khi dễ.

Chẳng những không có lấy được tiền, mà còn đền nụ hôn đầu, thật là xui xẻo đến cùng mà!

Ngay sau đó người con trai tà mị khôi phục lại bất cần đời như trước, chống thân thể lên, trong mắt là ý cười ranh mãnh.

Một bàn tay tao nhã phát qua đôi môi kêu gọi, hơi thở thơm như hoa lan, mập mờ nói, “Mùi vị của đệ muội (em dâu), quả thực không tệ!”

Kết?

Kết, kết, kết.

Một đám quạ đen bay qua.

Hắn, hắn mới vừa nói đệ muội! Đệ muội!? Đệ từ của muội hắn!

Hắn nói ta là đệ từ của muội hắn!

Sau đó là một tiếng nổ vang lên xé rách ở trong đầu! Ngay sau đó, khuôn mặt nhỏ nhắn lớn chừng bàn tay quét qua một mảnh trắng bệch!

Đôi tay bắt đầu, OMG! Thì ra, hắn không phải là con ‘ ngựa chết ’ kia!

Gương mặt của Tần Hoài Hoài khổ sở, hắn không tìm được một cái lỗ để chui vào!

Lúc này nụ hôn đầu của nàng thật sự đèn lại phục binh!

Hắn nói mình là đệ muội của hắn, như vậy hắn là ai?

“Nói, ngươi là ai!” Tần Hoài Hoài chợt nhớ tới lời của hắn, tay níu lên cổ áo mở rộng của hắn, kéo hắn đến gần.

“Đệ muội, muội đang làm gì vậy?” Long mi dài của hắn nhướng lên, trong mắt xinh đẹp bật ra nụ cười tuần nhã, đáy mắt đều là một mảnh màu hồng xinh đẹp.

Giọng mập mờ giống như lông vũ ở bên tai nhẹ nhàng quét lên và chuyển động, cảm giác kỳ dị này vọt lên lần nữa, hai gò má của Tần Hoài Hoài lập tức đỏ ửng.

“Ngươi, ngươi, ngươi đừng dựa vào quá gần!” Tần Hoài Hoài có chút cá lăm, “Gần chút nữa, cẩn thận ta sẽ lại đánh ngươi!”

Giọng nói rõ ràng có chút bối rối, chưa đủ sức mạnh.

Thấy đáy mắt nàng có hốt hoảng khó gặp, hắn cười híp cặp mắt, nàng như vậy thật đáng yêu, đáng yêu khiến cho hắn không nhận được mà muốn bắt nạt.

Ác ý cười một tiếng, hắn nhanh chóng tựa đầu đến gần, gần như là dán chặt vào vành tai của nàng, tà ác mà thối nhiệt khí, mập mờ cười, “Chẳng lẽ, chẳng lẽ đây gọi là dục cự hoàn nghê của đệ muội, nếu như vậy, thì ta lại rất vui lòng một lần nữa!”

Loại cảm giác mới vừa rồi đó, hắn rất thích!

Nhiệt khí nhất thời nhào về phía nàng, Tần Hoài Hoài cảm thấy chóng mặt, giống như là uống rượu, có chút say.

“Yến —— Phi —— Tuyệt!”

Đang lúc này, có một tiếng vang lên rõ to.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 11: Con Yêu Nghiệt Này Rất Xấu!

Người con trai trầm tĩnh vẫn ở bên cạnh, giờ phút này trên mặt của hắn, rốt cuộc có một tia gọn sóng, hắn trầm thấp mà quát, chữ dừng lại, khiến lòng của Tần Hoài Hoài nhảy thành thịch.

Tần Hoài Hoài giật mình một cái, rồi chợt tỉnh lại.

Nghiêng xem qua, lại liếc nhìn trộm, chẳng biết lúc nào, một đám người đang đứng ở sau giường hẹp, cặp mắt trừng lớn nhìn bọn họ.

Ở trong mắt kia có kinh ngạc, sùng sốt, sợ hãi, đều chỉ tay về phía nàng.

Cúi đầu nhìn, tay của nàng đang nắm chặt lấy cổ áo của hắn, kết quả bởi vì nàng lôi kéo, mà bả vai của hắn lộ ra hơn nửa, mà hắn lại đang đè ở trên người của mình, đôi môi xinh đẹp đang dán vào mặt của nàng.

Cái hương diễm đó a, cái mập mờ đó a, cái quyến luyến hiện lên đó a.

☹ a.

Ô ô, nàng muốn khóc, lại không có nước mắt, lúc này nàng chính là nhảy mười lần vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch!

Thì ra khóc không ra nước mắt chính là như vậy, Tần Hoài Hoài coi như là cảm nhận được nha!

“Hắc hắc, ngoài ý muốn, cái này quả thật ngoài ý muốn!” Thời khắc máu chốt thì phải giả bộ ngu!

Tần Hoài Hoài cười một cái với người con trai vẫn còn đề ở trên người mình, trong nháy mắt thừa dịp hấn sừng sốt, mà hai chân cong lên, rồi dùng sức đạp một cái.

‘phanh’ một tiếng vang thật lớn sau đó.

Tần Hoài Hoài đã đá bay hấn, lật người bò dậy, rồi lui về phía sau một bước xa giữ một khoảng cách an toàn nhất định với hấn.

“Nói!” Sau đó Tần Hoài Hoài dừng lại, hung hăng lấy tay lau khô miệng một cái, chỉ vào hấn chất vấn, “Người rốt cuộc là ai?”

Lúc này nàng đã sớm quên một chuyện ‘hưu phu’, quên mất từng trị Tư Mã Duệ, lửa giận trong mắt đang hùng hực bốc cháy, nhìn người con trai tà mị ở đối diện đang nhàn nhả tự tại.

“Ha ha.” Hấn cúi đầu hé miệng cười cười, rồi sau đó ngẩng đầu lên, trong mắt tao nhã di chuyển, “Đệ muội hỏi thật lạ, ta dĩ nhiên là hoàng huynh của muội rồi.”

“Nói nhảm, ta hỏi tên của người, ai hỏi vai vế của người chứ!” Tần Hoài Hoài lại một lần nữa hiểu ý người này đang đáp phi sở vấn. (hỏi một đằng trả lời một nẻo)

“Vai vế, ừ, quả thực theo bối phận thì muội phải gọi ta một tiếng, Tam hoàng huynh.” Hấn cười tà mị.

Vai vế, ta còn bị phần!

Tần Hoài Hoài hòa khí một bụng, nhìn chăm chăm vào hấn, kết quả, người này vẫn nói lời vô nghĩa!

“Vậy ai là Tư Mã Duệ!” Lúc này nàng không thèm đếm xỉa gì nữa, dù sao cũng bêu xấu đủ rồi, dầu gì cũng phải cho nàng chết rõ ràng!

Tần Hoài Hoài vừa mới xoay người, thì thân thể đã bị người xốc lên.

Nàng nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn, thì chính là người con trai vẫn trầm mặc mới vừa rồi.

“Thật xin lỗi, Tam ca, để cho huynh chế giễu rồi, đệ sẽ mang nàng trở về!”

“Này, người làm gì đấy, thả ta xuống, tại sao người bắt ta!” Tần Hoài Hoài mở tứ chi ra, liều mạng mà giãy giụa.

“Không sao, Lục đệ, huynh nghĩ đệ muội chính là vô tâm!” Người con trai tà mị vuốt đôi tay, gương mặt trầm tĩnh, “Mới vừa rồi chỉ là hiểu lầm!”

Cái gì!

Khi Tần Hoài Hoài nghe được người con trai tà mị gọi tên này là ‘Lục đệ’ thì tim chợt giật mình, một cảm giác cực kỳ không rõ xông lên đầu.

Má ơi, chẳng lẽ, hấn mới chính là con ngựa chết!

Tần Hoài Hoài cảm thấy hôm nay thật là năm hạn bất lợi, ra quân chưa thắng trận đã chết!

“Tư Mã Duệ, người buông ta ra, ta và người đã không còn liên quan!” Tần Hoài Hoài tính vùng vẫy giãy chết.

“Im lặng, hôm nay người nhàn rồi ra ngoài gây xấu còn chưa đủ sao!” Gương mặt người con trai lạnh lùng, lạnh đến nỗi Tần Hoài Hoài cho rằng mình thấy không phải là mặt, mà là ngũ quan được tượng đá khắc thành.

Mẹ nó, người cho rằng người là ai chứ, dám nói chuyện với ta như vậy! Tần Hoài Hoài vốn đang đề nén hỏa khí chạy tới ót!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 12: Người, Bản Tiểu Thư Không Là Gì!

“Người dựa vào cái gì mà dạy dỗ ta, thả ta xuống, cái tên con trai tượng đá này!” Tần Hoài Hoài cố gắng mở tứ chi ra, liều mạng giãy, cố gắng đem thân thể của mình thoát ra khỏi ma trảo của hấn, kết quả có thể nghĩ, chỉ uống công thôi!

Đem chuyện không hiểu ở trong đầu ném ra sau ốt, nàng muốn trước tiên phải giải quyết phiền phức ở trước mắt!

Bị hấn xách ở trong tay như vậy, khó nhìn quá, dầu gì nàng cũng là cao thủ cấp 9, không thể mất mặt như vậy!

Tần Hoài Hoài vừa định thi triển quyền cước, thì lại cực kỳ bi ai mà phát hiện, nàng không để mắt đến một chuyện rất quan trọng, nàng bây giờ thân cao không tới, Ấc, liếc mắt xuống một chút, đoán chừng không tới 1m65, mà trước mắt thân cao của hấn đạt tới 1m85, nàng thật đúng là không phải nhỏ thấp bình thường!

Thân cao quyết định tất cả! Quyền chủ động lập tức đã vào trong tay của hấn!

Tư Mã Duệ bình tĩnh như nước không gợn sóng và hai tròng mắt lạnh lùng nhìn nàng, khóa miệng xé ra, nụ cười lạnh bật ra.

“Yến Phi Tuyết, đây cũng là lý do ngươi muốn gả cho ta!”

Hấn chỉ vào thứ tuyết trắng đầy đất, lạnh lẽo trong mắt lại có thể đông lạnh được tất cả, từng bước tiến tới gần nàng, “Một nửa gia sản của Duệ Vương Phủ ta, ngươi thật đúng là dụng tâm lương khổ!”

Tần Hoài Hoài cúi đầu nhìn nhìn, “Cái đó, ta.”

Thật ra thì nàng muốn nói, ta mơ mơ hồ hồ bị ngươi bỏ, chẳng lẽ còn phải khóc lóc mà đi cầu ngươi không được bỏ sao, tình yêu là vô vọng, dầu gì cũng phải vì mình tranh thủ một chút phúc lợi chứ!

Chỉ là những lời này còn chưa ra khỏi miệng thì đã bị hấn cắt đứt.

“Không cần cái chày cái cối nữa! Nói thêm nữa cũng vô dụng!” Hấn vung tay lên, biểu tình trên mặt ‘ngươi chính là gian trá như thế’.

Giận!

Tần Hoài Hoài chặt nắm quả đấm!

Nàng lúc nào thì muốn nguy biện!

Nàng muốn nói là sự thật, là lẽ thường tình thôi!

Ngươi này thật TMD quá đấy!

Chuyên quyền độc đoán, tự mình muốn cái gì thì chính là cái đó!

“Yến Phi Tuyết, ta vốn còn muốn chừa cho người chút mặt mũi ở trước mặt người ta, hôm nay xem ra, là ngươi tự làm ngược lại mà tuyệt đối không quan tâm, đã như thế, thì sau này trong lòng ta cũng không cần phải thương hại ngươi nữa!”

Đại gia hấn nói ra ngược lại là gương mặt chánh nghĩa凛 nhiên!

“A A!” Hấn không đề cập tới thì không sao, nhưng nhắc tới lại khiến Tần Hoài Hoài không thể nhịn được nữa.

Vừa nghĩ tới mới ‘xuyên qua’ thì bị cái phương thức ‘độc nhất vô nhị’ kia nghênh đón, thì nàng lửa giận ngút trời!

Mẹ nó!

Ngươi nói là cho ta mặt mũi! Ngươi đó nha, ngược lại cho ta đủ mặt mũi rồi, một cước bay ra khỏi Vương Phủ, bị cả thành phi báng, còn thiếu không có dán ở sau lưng nàng cái nhãn bị chồng ruồng bỏ, sau đó du hành đầy đường rồi!

Hấn lại còn ở chỗ này nói gì mà giữ lại mặt mũi cho mình!

Hôm nay, hấn cho đại gia hấn mặt mũi, còn vứt chính là mặt mũi của Tần Hoài Hoài nàng!

Tần Hoài Hoài nhất thời tức giận không nguôi, cũng không biết là sức lực từ đâu tới, nàng xoay ngược thân thể lại, hai chân câu lên hông của hấn, một tay câu lên cổ của hấn, một tay hung hăng đâm lồng ngực của hấn mắg, “Tư Mã Duệ, bản tiểu thư ta đem những lời nói này trả lại nguyên xi cho ngươi, thuận tiện nói cho ngươi biết, mặt mũi không phải là người khác cho, mà là mình ‘tránh’ được! Nếu mà đều chờ đợi người khác nể tình, thì người cả đời này cũng không muốn ra cửa rồi, còn nữa, ta chưa bao giờ muốn trồng cây vào ngươi cho giữ lại mặt mũi! Bởi vì ngươi căn bản không xứng!”

Đúng vậy! Hấn không xứng, một người con trai bảo thủ, chuyên quyền độc đoán như vậy, ngoại trừ đáng đáp coi như là đẹp trai, những thứ khác cái gì cũng tệ!

Nàng cũng không hiểu, Yến Phi Tuyết đến tột cùng là coi trọng hấn ở điểm nào! Ngoài hấn ra thì không gả đi!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 13: Người Đó Nha, Chính Là Cái Tên Khốn Kiếp!

Tần Hoài Hoài ‘phôi’ tận hơi sức để nói cho hết ‘lời tâm huyết’ này!

Nhưng đến cuối cùng, nàng lại phát hiện, phòng to như vậy, lại đầy áp người, mà tất cả mọi người lại không dám thở mạnh, còn có mười mấy cặp mắt đồng loạt nhìn hướng tay của nàng.

Cúi đầu xem xét.

Két, két, két.

Trước mắt lại bay qua từng nhóm quạ đen một lần nữa!

Bởi vì quá mức kích động, nên nàng đã kéo y phục của hần rộng ra, lộ ra tảng lớn tính ~ cảm, vân da cơ ngực rõ ràng.

Ặc, làm da của hần rất tốt a, bắp thịt của hần phát triển tốt nha.

Mà giờ phút này tư thế của nàng thật là mập mờ, một bàn tay vừa đứng lúc đâm lên cái trên làn da dụ ~ người kia, dường như còn đâm mấy cái, nhiệt độ từ làn da của hần xuyên thấu qua đầu ngón tay truyền tới, giống như có vô số dòng điện nhỏ lập tức làm tê dại chuỗi xương cốt.

Tim đập mạnh, Tần Hoài Hoài giống như bị điện giật lập tức thu tay lại, khuôn mặt nhỏ nhắn khễ nóng lên.

Ha ha, dường như mới vừa rồi nàng lại làm một chuyện kinh thiên địa khiếp quỷ thần, lại YY ‘đẹp trai’ một lần nữa!

Đang lúc Tần Hoài Hoài còn đắm chìm trong YY của mình thì bên tai cũng rung động mà bộc phát ra một tiếng gầm nhẹ.

“Yến —— Phi —— Tuyệt”

Về mặt trầm tĩnh, mặt nạ lạnh như băng rốt cuộc cũng vì hành động bừa bãi liên tục mấy lần của nàng mà có một đường nứt ra, lửa giận đè nén đã lâu bây giờ dọc theo đường nứt hẹp dài kia mà phun trào ra.

Ừ?

Tần Hoài Hoài vẫn còn chưa lấy lại tinh thần, thân thể đã bị người nhắc tới, sau đó cả người bay rơi xuống đất.

Vừa —— phanh —— một tiếng, cái móng đáng thương của nàng tiếp xúc thân mật với mặt đất.

“Người làm gì thế!” Tần Hoài Hoài cau mày, một tay che cái móng, một tay chống người lên.

A, đau chết nàng! Làm gì như máy bay vậy!

Người này một chút tinh thần thân sĩ thương hương tiếc ngọc cũng không có sao!

“Không biết liêm sỉ!” Từ Mã Duệ kéo lại y phục xong, rồi lạnh lùng nhìn nàng nói, “Yến Phi Tuyệt, ta khoan dung với cô có hạn thôi, đây là một lần cuối cùng, nếu còn có lần sau nữa, đừng trách ta thủ hạ vô tình!”

Gi? Không biết liêm sỉ!

A A! Nàng còn chưa kịp mở miệng mắng chửi người, thì ngược lại hần tỏ ra trước!

“Tiểu thư.” Hạnh Nhi vội vàng đi tới đỡ nàng dậy, “Cô không sao chứ?”

“Em tránh ra!”

Tần Hoài Hoài kéo nàng ấy ra, chỉ vào Từ Mã Duệ nói, “Ngựa chết, xem như người lợi hại, khoản nợ hôm nay bản tiểu thư đây nhớ kỹ, người chờ đó! Nếu như người rơi vào trong tay bản tiểu thư, thì bản tiểu thư cũng sẽ giống như vậy không hạ thủ lưu tình!”

“Cô!” Từ Mã Duệ nhìn Tần Hoài Hoài ở trước mắt giương nanh múa vuốt, hơi cau mày, ánh mắt kinh ngạc ở trong đáy mắt chột lóe lên, cô gái trước mắt không giống với lúc trước, cái loại khí thế hùng hổ dọa người đó, cảm giác linh động cực hạn kia cũng khiến cho hần không khỏi kinh ngạc, tựa hồ cả người nàng đều sống động, không có không khí trầm lắng nữa.

“Làm sao, chưa từng thấy qua mỹ nữ sao!” Tần Hoài Hoài không thích hần đột nhiên trầm mặc, ánh mắt kia nhìn cẩn thận tựa hồ muốn xé rách da mặt

của nàng

Tư Mã Duệ lập tức thu lại con mắt, vận lông mày nhìn chăm chăm vào nàng!

“Không biết mức độ!”

Tần Hoài Hoài cũng giống vậy không yếu thế mà đối phó lại!

“Không biết điều!”

Tư Mã Duệ lạnh lùng cười, “Xem ra, hình như cô rất có lòng tin đối với mình!”

“Nói nhảm!” Tần Hoài Hoài lập tức nói lại.

“Được, đã như vậy, thì Bôn vương đánh cuộc với cô!”

“Ta sao phải đánh cuộc với ngươi!” Tần Hoài Hoài liếc hắt một cái.

“Không phải là cô muốn một nửa gia sản của Bôn vương sao?” Khóe miệng của Tư Mã Duệ nâng lên một nụ cười giễu cợt.

A?

Tần Hoài Hoài quay đầu nhìn về phía hắc, chẳng lẽ tên này đã thông suốt, cư nhiên nói những lời này với nàng, dĩ nhiên nàng không trông mong vào hắc có thể lương tâm trời dậy mà lấy ra một nửa gia sản để đền bù tổn thất tinh thần của nàng, nhưng, tại sao hắc lại nói như vậy?

Hắc có chú ý gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 14: Đề Là Hàng Hoá!

Tư Mã Duệ đi lên một bước, rồi hơi khom người, khóe miệng khẽ nâng lên, “Chỉ cần cô có thể từ trong vương phủ của ta lấy ra một vật, coi như cô thắng, đến lúc đó, thứ cô muốn, tự nhiên Bôn vương cũng sẽ đồng ý!”

“Thật?” Tần Hoài Hoài nhủ mày nhìn về phía hắc, người này sao lại có lòng tốt như vậy?

“Đúng vậy!” Tư Mã Duệ cười lạnh, “Bôn vương luôn luôn giữ lời nói!”

“Vậy là loại vật phẩm nào, thì mới xem là ở trong phủ Vương Gia, ta nghĩ chúng ta phải nói trước cho rõ ràng, cũng không thể để ta cực khổ hơn nửa ngày, rồi Vương gia nói một câu liền phủ nhận nó!” Tần Hoài Hoài hai tay ôm ngực, trả lại cho hắc một nụ cười lạnh, người đó nha tốt nhất đừng có giờ trò với bản tiểu thư!

“Thật ra cô không ngu ngốc!” Giờ phút này vẻ mặt của Tư Mã Duệ ngược lại có chút ý bội phục, xem ra nha đầu này lại để tâm rất nhiều đấy!

“Hãy bớt sàm ngôn đi, nói rõ là cái gì đi, để còn dễ xử lý!”

“Ừ, như vậy cô hãy lấy cái ấn có con dấu Bôn vương đến đây đi!” Tư Mã Duệ thuận miệng nói.

“Cái gì!” Tần Hoài Hoài nhủ mày hô, “Vương gia, cái này là ngài đang đùa ta sao!” Cái ấn có con dấu của hắc, nhất định là rất quan trọng, đồ quan trọng như vậy, hắc sẽ dễ dàng để cho mình bắt được sao, choáng nha, tuyệt đối là đang đùa giỡn mình!

“Thế nào, cô sợ?” Mỗ ngựa chết rất khiêu khích nhìn nàng một cái.

Tần Hoài Hoài hận nhất người ta dùng cái loại ánh mắt khinh thường đó nhìn mình, nàng cũng không chịu yếu thế mà trả về cho hắc một ánh mắt mườì phần khiêu khích, “Đánh cuộc thì đánh cuộc, ai sợ ai chứ!” Thuyền tới cầu tự nhiên thẳng!

“Rất tốt, như vậy Bôn vương mở mắt chờ thôi!” Tư Mã Duệ cười nhạo.

“Vậy thì ngươi rửa sạch sẽ con mắt để chờ coi đi!” Tần Hoài Hoài cũng không cam chịu yếu thế mà đáp lại.

Không khí quỷ dị, trong không khí tràn ngập một mùi thuốc súng nồng nặc, giương cung bạt kiếm căng thẳng làm cho mỗi người ở đây cũng căng thẳng thần kinh theo, ánh mắt cũng khóa trên lên con giận đang tranh phong giữa hai người.

“Rất tốt, như vậy ta thật sự phải chờ mong chờ rồi!” Hai tay hấn ôm ngực, lồng mày cao gầy lạnh lùng nhìn nàng.

Hừ, một con nhóc, lại dám khiêu chiến uy tín của hấn, không biết trời cao đất rộng!

“Hừ hừ!” Tần Hoài Hoài cũng học hấn cười lạnh mấy tiếng, rồi giận đùng đùng dẫn Hạnh Nhi ra khỏi ‘phẩm Hương Các’.

“Ngựa chết đáng chết! Đáng chết!”

Tần Hoài Hoài đọc trên đường đi đem Tư Mã Duệ mắng 801 lần.

“Tiểu thư.” Hạnh Nhi bĩu môi, cúi đầu, khúm núm giống như nàng đầu nhỏ nói, “Thật xin lỗi, nếu mới vừa rồi em nói với tiểu thư là nhận làm người, thì tiểu thư cũng sẽ không.”

Phía sau thanh âm của cô nàng càng ngày càng nhỏ, vốn là muốn nói với tiểu thư, tiếc rằng hai mắt của tiểu thư chỉ thấy ‘vàng’, căn bản cũng không nghe lọt lời của cô nàng!

“Không sao, Hạnh Nhi, chuyện này không liên quan đến em.” Tần Hoài Hoài nói an ủi với cô nàng.

Khi đó hấn cũng nghe nàng nói rõ ràng rồi, cũng không thấy hấn nhảy ra thừa nhận, con ngựa chết kia là cố ý muốn xem nàng xấu mặt!

Còn có con ngựa xấu xa kia, giả bộ cũng giống thật, hợp cùng với con ngựa chết kia lừa gạt nàng, đợi nàng có cơ hội thì nhất định sẽ cho hấn đẹp mắt!

“Con rùa đen rút đầu, nguoi đừng để rơi vào trong tay ta, bằng không.” Tần Hoài Hoài ở đáy lòng thề, cái nhục ngày hôm nay của nàng, ngày khác nhất định sẽ hoàn trả gấp đôi!

Nhưng ‘đại kế báo thù’ của nàng còn chưa kịp áp dụng, thì phiền toái lại theo nhau mà đến.

Tần Hoài Hoài mới vừa bước chân vào khách sạn, thì lập tức phát hiện, không khí bốn phía có chút gì đó không thích hợp.

Tất cả mọi người vây lại bốn phía, châu đầu ghé tai lẫn nhau, còn ánh mắt thì thỉnh thoảng nghiêng mắt nhìn hướng cạnh mình.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Ngày Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 15: Ra Đòn!

“Hạnh Nhi, em có cảm thấy có gì đó không đúng hay không?” Tần Hoài Hoài cảm thấy trong mắt của bọn họ mang theo một chút kinh ngạc, một chút miệt thị, một chút ghét bỏ.

“Dạ, tiểu thư, hình như là vậy.” Hạnh Nhi cũng thấy, “Tiểu thư, hình như bọn họ đang nhìn chúng ta.”

“Chúng ta có cái gì tốt mà nhìn, trên mặt lại không có xăm chữ!”

“Tiểu thư, hình như không có đơn giản như vậy.” Hạnh Nhi nói còn chưa hết, thì một gã có bộ dáng chường quày đi tới phía Tần Hoài Hoài họ.

“Vị này chính là Yến Phi Tuyết tiểu thư?” Hấn lễ phép nho nhã hỏi.

Nhìn thấy bộ dáng của ông ta ngây thơ chân thành, Tần Hoài Hoài gật đầu một cái.

“Hai vị chính là phải ăn cơm hay ở?”

Tần Hoài Hoài gật đầu một lần nữa.

“Thật xin lỗi, tiểu điểm sẽ không cung cấp thức ăn cho cô, mà cô cũng không thể ở nơi này!” Vẫn là khuôn mặt tươi cười như cũ, nhưng nói ra lại làm cho Tần Hoài Hoài muốn phát điên.

“Tại sao!” Hình như nàng không có đắc tội với ông ta!

Chường quày mỉm cười chỉ chỉ phía sau của các nàng.

Nhìn theo hướng ông ta chỉ, có bức họa vẽ một người đàn ông ở cửa ra vào.

Tần Hoài Hoài vọt tới trước bức họa, nhìn kỹ, chính cái gọi là không nhìn không biết, mà vừa nhìn thì giật mình!

Người được vẽ lên, dường như, giống như, đúng vậy. chính là nàng!

Àm

Kính Lôi phá vỡ bầu trời!

Tay của Tần Hoài Hoài từ từ nắm lại, một con tức giận từ đan điền xông thẳng tới ốt.

Lửa giận ngút trời của người cầm bức họa từ trên tường kéo xuống, một tay nín lên cổ áo của chướng quây, giận dữ hỏi, “Nói! Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì!”

“Này, chuyện này không liên quan đến tiểu nhân, dạ, đúng.” Chướng quây chưa khi nào gặp qua tiểu thư đã mạn như vậy, nên nụ cười ngưng lại, khuôn mặt xanh đen cầu khẩn.

“Hãy bớt sàm ngôn đi, chọn trọng điểm mà nói!” Hôm nay nàng nghe nói nhảm đủ rồi!

“Dạ, là mệnh lệnh của Duệ Vương gia, nói là mỗi khách sạn đều phải dán bức họa của người này lên, ai trái lệnh, cần phải nghiêm trị! Yến tiểu thư, chỗ của bốn điểm hơi nhỏ, không thể nhận nổi đại nhân vật như ngài, vẫn là xin ngài đi chỗ khác đi!”

A!

Tần Hoài Hoài nghe vậy, thì một cổ lửa giận lập tức vọt tới ngực.

Tư Mã Duệ! Ngươi thật là quá đáng!

Ra khỏi khách sạn, Tần Hoài Hoài lại một lần nữa cảm nhận được quyền lợi đáng sợ, thời gian mới chỉ có một nén nhang, mà bức họa của nàng đã dán đầy các con phố lớn hẻm nhỏ của kinh thành, các khách sạn lớn nhỏ.

Kết quả là, mỗi một chỗ nàng đến, đều sẽ có người ở sau lưng chỉ chỉ chỗ chỗ nàng, không có một khách sạn nào dám chứa chấp nàng!

“A ! ! ! ! ! Tư Mã Duệ, cái tên Đại Hồn Đản này! Tần Hoài Hoài ta cùng ngươi không đội trời chung (thể bất lưỡng lập)!” Tần Hoài Hoài tức giận không dứt, “Được, ngươi làm mừng một, thì ta làm 15! Hãy đợi đấy!”

“Tiểu thư, bây giờ chúng ta nên làm cái gì đây?” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hạnh Nhi khở sở, lúc này ngay cả tìm chỗ ngủ cũng thật khó khăn!

“Không sao, trời không tuyệt đường của con người!” Tần Hoài Hoài tin tưởng có thể nghĩ ra được biện pháp.

Còn chưa nói xong, thì một thân ảnh nhỏ nhắn từ phía sau vọt lên, đụng ngã Hạnh Nhi, đoạt đi cái tay nải trên người cô nàng.

“Tiền của ta! Ăn trộm chết tiệt!” Tần Hoài Hoài phản ứng nhanh chóng, vội nhấc chân đuổi theo.

Hai thân ảnh ở trong đám người chạy xuyên qua như con thoi, như cá bay chạy vào trong phố lớn hẻm nhỏ, bay lên chạy xuống.

“Tiểu tử chết toi, ngươi, ngươi đứng lại đó cho ta!” Tần Hoài Hoài phát hiện, tiểu tử này chạy còn nhanh hơn thỏ.

Cuối cùng, nàng bức hấn vào ngõ cụt.

“Ngươi, ngươi, ngươi tiểu tử chết toi!” Tần Hoài Hoài thở hồng hộc, một tay đỡ chân tường, chỉ một ngón tay về phía trước.

Choáng nha, tiểu tử chết toi, thật sự là chạy nhanh quá, thiếu chút nữa làm cho nàng chạy đến tắt thở!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Ngày Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 16: Trộm Của Hấn!

“Cô, cô đừng tới đây!” Hắc tiểu tử ở phía trước sau lưng dán chặt vách tường, trong tay còn ôm chặt cái tay nải hấn trộm được.

“Ngươi đem cái túi kia trả cho ta, ta sẽ không qua!” Tần Hoài Hoài thở hồng hộc đủ rồi, đứng thẳng sống lưng.

“Được, cô đừng tới đây, tôi sẽ đưa cho cô!” Hắc tiểu tử sau khi thấy rõ người tới, thì nhãn châu xoay chuyển, đột nhiên không còn sợ như thế nữa.

Tần Hoài Hoài phát hiện, mặc dù gương mặt của cậu ta màu đen, nhưng mà cặp mắt kia cũng sáng ngời dị thường, nhất là mới vừa rồi, cậu ta chuyển động cặp mắt kia thì ánh mắt linh động làm cho mắt người tòa sáng.

Sáng như thế, khiến tim của Tần Hoài Hoài đập thình thịch hai cái.

Tiểu tử này, chẳng lẽ có âm mưu gì đó!

Khóe miệng nâng lên, Hắc tiểu tử nói, “Tôi ném túi cho cô, cô cần phải nhận cho tốt nhé!”

Định đầu có một đám mây đen bay tới, Tần Hoài Hoài ngẩng đầu nhìn lại, ngoại trừ cái tay nải kia bay tới, còn có mấy cục đá bay vút đến.

Tần Hoài Hoài phi thân lên, tiếp được cái tay nải, sau đó liên tục lộn mào hai cái về phía trước, thoát được mấy cục đá bay tới.

Tiểu Hắc tử thừa dịp khoảnh khắc Tần Hoài Hoài tránh né, thì cong người từ bên người nàng chạy trốn.

Tần Hoài Hoài cúi người xuống, nhặt cục đá lên bắn về phía bắp chân của tên tiểu tử đang cướp đường chạy trốn.

Phốc thông.

Một thân thể nhỏ liền ngã sấp về phía trước.

“Ai yêu!” Tiểu tử kia bò dậy muốn tiếp tục chạy, lại bị ai phát hiện, bấp chân tê tê, chạy hết nổi rồi, và chỉ vào Tần Hoài Hoài mắng, “Cô thật hèn hạ, cư nhiên ở sau lưng tôi lấy đá đá thương người!”

“Người cũng ném túi!” Tần Hoài Hoài bước ba hai bước đi đến bên cạnh cậu ta, đem một tay của cậu ta quặt ra sau lưng, “Phải nói hèn hạ, hình như là tiểu tử cậu mới đúng!”

“Tôi không có ném ở sau lưng cô!” Cậu ta nghiêng đầu, thấy mình trốn không thoát, thế là cậu ta nhất định buông tha giấy giũa, bắt đầu khẩu chiến với Tần Hoài Hoài.

“Ta ở sau lưng cậu ném cục đá chính là ám tiễn đá thương người, nhưng cậu ở phía trước tôi ném cũng không được!”

Tần Hoài Hoài không biết trong đầu của cậu ta chứa cái thứ Logic quỷ quái gì.

“Ừ!”

Tên tiểu tử lại còn đáp với lời lẽ hợp tình đúng lý.

“Mẹ tôi nói rằng, Nam Tử Hán chân chính là tuyệt đối không lừa gạt ở sau lưng người khác, đó là tiểu nhân gây nên!”

Choáng nha, còn nói lên dạy!

Tần Hoài Hoài vừa tức vừa buồn cười, nhìn cái khuôn mặt đen ngầy thơ kia lộ ra thần thái nghiêm túc, nàng đột nhiên có chút ngạc nhiên.

“Những lời này đều là mẹ cậu nói cho cậu?”

“Ừ!” Lại là một tiếng rất kiêu ngạo.

“Chẳng lẽ mẹ cậu không có nói cho cậu biết, trộm đồ của người khác cũng tuyệt đối không phải là Nam Tử Hán gây nên!”

“Mẹ tôi. Bà ấy không có cơ hội nói.” Trong lúc bất chợt Hắc tiểu tử trở nên trầm mặc, vốn là cặp mắt thần thái lấp lánh nhưng trong nháy mắt lại mờ đi, trên nét mặt lộ ra cực kỳ đau thương.

Tần Hoài Hoài lập tức ý thức được nàng hỏi không đúng lúc, vội vàng đổi lời nói, “Mặc kệ nói thế nào, cậu cũng không nên trộm đồ.”

“Cô, cô sẽ bắt tôi đi gặp quan sao?” Đôi mắt ti hí nháy mắt a nháy mắt.

Nhìn cô ta ăn mặc cũng không tệ lắm, chỉ nói là một tiểu thư nhà giàu, cậu cho rằng trộm đồ của tiểu thư yếu đuối sẽ không quá khó khăn.

Kết quả, không nghĩ tới đối phương lại biết võ công, so Âu Dương tuần bổ còn lợi hại hơn, sớm biết sẽ không trộm đồ của cô ta rồi !

Thật là không nên trông mặt mà bắt hình dong, kết quả trộm gà không được còn mất nắm gạo! Hối hận không kịp a!

“Hối hận rồi sao, tiểu tử, đừng cho rằng ta yếu đuối là dễ bắt nạt, bản tiểu thư cũng không phải là dễ chọc!” Đoán được tâm tư của cậu ta, Tần Hoài Hoài dùng ngón tay chọc chọc đầu của cậu ta và cười nói.

“Sớm biết cô là cạp mẹ, thì tôi thà đi trộm của Duệ Vương gia, cũng không trộm của cô!” Hắc tiểu tử nói thầm nho nhỏ.

“Cậu nói cái gì?” Tần Hoài Hoài nhủ mày, hình như nàng nghe thấy cậu ta nói muốn trộm đồ của con ngựa ‘ chết ’ kia!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 17: Tiểu Tử Nhà Ngươi Hãy Cam Chịu Số Phận Đi!

“Không có, không có gì!” Có gì cũng không thể nói cho chị ta biết!

Tia sáng chợt lóe lên, nàng nhoẻn cặp mắt lại, đến gần sát mặt của cậu ta, “Cậu nói là cậu có biện pháp vào trộm của Vương Phủ? Hử!”

“Không có, cô nghe lầm!” Tiểu Hắc từ lập tức phản bác.

“Tiểu tử thú, tôi không có nghề nhặng, đừng nghĩ cười ha hả với tôi!” Tần Hoài Hoài lại dùng ngón trỏ điểm đầu của cậu ta một chút, “Thằng thán thì được khoan hồng, kháng cự thì bị nghiêm trị!”

“Gì? Nghe không hiểu!” Tiểu Hắc từ nghiêng đầu, vẫn còn đang cố gắng hiểu những từ kỳ kỳ quái quái kia của nàng.

“Chính là hoặc cùng tôi hợp tác giúp tôi lên vào Vương Phủ, hoặc là tôi tiễn cậu đến nha môn cái tạo!” Tần Hoài Hoài kiên nhẫn giải thích cho cậu ta, đang lo không có cách nào vào Vương Phủ, kết quả người này liền đụng vào mình, thật là trời cũng giúp nàng!

Trên trán người nào đó lập tức thêm N điểm đen cộng thêm một số giọt mồ hôi cực lớn.

Những lời này quả thật đủ sáng tỏ rồi, nhưng, cậu thà rằng nghe không hiểu!

“Trộm vật đây không phải là hành vi của quân tử! Xúi giục người khác đi trộm lại càng là tội ác tày trời!” Mới vừa rồi chị ta còn gương mặt chánh nghĩa giảng dạy cậu, vừa mới đảo mắt, thì chị ta lại xúi giục mình đi trộm!

Chị gái này không phải là kẻ điên, mà chính là ngu ngốc!

“Ngốc, trộm vật của hần ta cũng không tính là trộm!” Tần Hoài Hoài vỗ nhẹ đầu của cậu ta một cái.

“Gì?” Cậu ta che đầu, nhủ lông mày hỏi, “Trộm của người khác cũng không phải là trộm sao!”

Chị gái này, đen có thể nói thành trắng, mà trắng đến chỗ chị ta không thay đổi đen thì thật không bình thường!

“Đó là cướp của người giàu giúp người nghèo khó!” Tần Hoài Hoài lễ thắng khí hùng (đúng lý hợp tình), thâm nghĩ trong lòng, không sai, cướp tài sản của hần, tề bản cho ta!

Choáng nha, vừa nghĩ tới cái bộ dáng phách lối kia, còn có hần dám ‘ Lệnh Truy Nã ’ với mình, Tần Hoài Hoài liền hận đến mức cắn răng nghiến lợi! Nếu mà không ăn miếng trả miếng, vậy thì quá không phải là phong cách của Tần Hoài Hoài nàng rồi !

Kết?

Lần đầu tiên, nghe người ta giải thích trộm cắp chính nghĩa như vậy!

Nghe xong, khoe miệng của Tiểu Hắc giật giật, lắc đầu một cái, lúc này là Lý Quý gặp phải Lý Quý, cậu hoàn toàn gặp hạn rồi!

“Tôi có thể phản đối không?” Cậu giơ bàn tay nhỏ lên, lộ ra một nụ cười lấy lòng.

“Không thể!”

“Tôi trước có già dưới có nhỏ, không muốn tuổi còn trẻ mà cứ dăng mạng như vậy! Tôi còn chưa có thú vợ mà!”

“Cậu chưa cưới vợ, thì từ đâu tới dưới có nhỏ!” Muốn lừa gạt nàng, dầu gì cũng phải tìm một lý do khá hơn chứ!

“Ai nói tôi không có lấy vợ thì không thể có tiểu muội chứ!”

Ế.

Tiểu tử này, thật sự là quá giáo hoạt!

Tần Hoài Hoài tức giận cười, vỗ nhẹ đầu của cậu ta một cái, “Tiểu tử cậu tên gì?” Tiểu tử này rất thú vị!

“.....”

“Vậy tôi gọi cậu là Hắc Tử nhé!” Dù sao cậu cũng rất đen!

“.....” Tiếp tục là trầm mặc.

“Cậu bao nhiêu tuổi rồi hả?”

“.....” Người nào đó rất có cốt khí, vẫn không nói.

“Nhìn dáng vẻ của cậu cũng chỉ 8, 9 tuổi thôi!” Nhưng, trong mắt của cậu ta tinh tình có vẻ bất khuất lại làm cho cậu ta thành thực hơn so với những đứa trẻ cùng lứa, đây gọi là trưởng thành sớm!

“.....” Cậu vẫn giữ vững trầm mặc, nhưng ánh mắt của cậu nhìn Tần Hoài Hoài lại thêm mấy phần kính nể.

Cậu bôi đen như vậy, mà chị ta cũng nhìn ra được số tuổi, bội phục! Bội phục a!

“Ở chỗ nào?”

“Làm sao, tra hộ tịch à!” Chị gái này sao phiền như vậy!

“Không nói cho tôi cũng được, cậu chỉ cần giúp tôi làm vài chuyện là được!”

“Làm gì?” Đôi mắt ti hí của cậu ta đảo một cái, “Trước nói rõ nhé, giết người phóng hỏa, chuyện phạm pháp tôi không làm!”

Chị gái này tám phần là điên rồi, cậu không muốn điên khùng cùng với chị ta, nhưng dường như chị ấy cũng không dễ chọc, hay là trước đáp ứng, sau tìm cơ hội chạy trốn!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 18: Đừng Xem, Liền Người!

“Cậu yên tâm, thứ nhất, tôi sẽ không để cho cậu làm những chuyện phạm pháp kia, thứ hai, tôi sẽ không để cho cậu làm công không, tôi sẽ trả tiền cho cậu, cậu chỉ cần theo giúp tôi tìm mấy thứ đồ là được!” Tần Hoài Hoài kéo cậu ta, “Đi theo tôi!”

“Đi nơi nào?” Cuối cùng, cậu cũng thiếu kiên nhẫn.

“Đi thì biết!” Tần Hoài Hoài nâng miệng lên, “Đừng nghĩ giờ trò với tôi, nếu không đừng trách tôi hạ thủ không lưu tình!”

“.....” Người nào đó khóc không ra nước mắt, chị gái này là đang ép mình lên Lương Sơn à!

Lúc kéo cậu ta, một tay của Tần Hoài Hoài đè lên huyết đạo trên mạch tay của cậu ta, làm cho cánh tay của cậu ta tê dại, không thể chạy trốn, sau đó, từ trong cái bọc móc ra một vật hình tròn.

“Hé miệng!”

“Tại sao!”

“Bảo cậu hé thì hé đi, ở đâu ra mà nói nhảm nhiều như vậy!” Lúc nói chuyện, nàng dùng sức nhấn một cái, lực đạo trong tay tăng thêm, đau đến mức Hắc tiểu tử há mồm ra, nàng nhân cơ hội đem viên hình tròn kia nhét vào trong miệng của cậu ta.

“Cô làm gì đấy!” Hắc Tử tránh thoát sự kiểm chế của nàng, liền tranh thủ đưa tay vào trong miệng móc ra.

“Nôn, nôn.” Sắc mặt của Hắc Tử trắng bệch, một tay chống vào tường, cúi người nôn mửa ở góc tường. “Cái bà điên này, đến tột cùng cho tôi ăn cái gì!”

“Không có gì, chỉ là một loại thuốc có thể khiến cho cậu nghe lời!” Tần Hoài Hoài giương mặt lên, cười đến đắc ý.

“Cậu nhất định phải nghe lời, hoặc là muốn nửa đường chạy trốn, thì sẽ độc phát, đến lúc đó mà đau đến không muốn sống cũng đừng trách tôi khoan tay đứng nhìn nhé!”

“Cò. Hèn hạ!”

Hắc Tử nghe xong sắc mặt càng trắng hơn, chỉ là cậu vốn đã rất đen, nên sắc mặt cũng sẽ không có biến đổi bao nhiêu.

“Khách khí rồi, cậu nói đúng, thật là hèn hạ mà!”

Choáng nha, động một chút là nói mình hèn hạ, nếu là nàng không hèn hạ một chút trước, chẳng phải là thật xin lỗi cậu ta sao!

“Tôi không tin, cô đừng mơ tưởng gạt tôi!” Bàn tay nhỏ của cậu vung lên, quả quyết nói, “Cho rằng tùy tiện cảm thứ gì đó nói là độc được, tôi liền tin à!”

“Ừ, cậu nói đúng, thật sự là tôi đang dối gạt cậu, tôi không có hạ độc cậu, hiện tại thì cậu có thể đi!” Tần Hoài Hoài buông tay ra, cô làm ra vẻ thoải mái mà cằm túi nài lên, vồ vồ, rồi quay đầu nhìn cậu ta vẫn đứng sững sờ tại chỗ nhìn mình.

“Cậu còn không đi?” Tần Hoài Hoài nghiêng đầu nhìn về phía cậu ta, “Cũng đã nói muốn thả cậu đi rồi, làm sao cậu còn không đi?”

“Cô thật sự thả tôi đi?” Mới vừa rồi chị ta còn nói không giúp chị ta thì cũng sẽ không thả người, còn cho mình ăn độc được, sao vào lúc này chị ta liền đổi chủ ý rồi.

Chẳng lẽ còn có âm mưu gì? Nhíu lông mày, cảnh giác nhìn nàng.

Nhìn thấy trong mắt cậu ta do dự, Tần Hoài Hoài âm thầm vui mừng, lật mềm buộc chặt, chính xác là kẻ sách tốt nhất!

“Đừng vậy nha, tôi thả cậu đi, vậy bây giờ thì cậu tự mình đi, hay là tôi đá cậu đi!” Tần Hoài Hoài định sẽ không để ý đến cậu ta, bước đi đến phía trước.

Nhưng mà nàng đi rất chậm, chỉ là người nào đó chỉ lo suy tư, nên không có chú ý tới.

“Này.” Qua thật lâu, thanh âm truyền đến từ sau lưng của nàng.

“Làm sao?” Xoay người nhìn cậu ta, trong lòng cười trộm, tâm lý chiến làm đầu, ta cũng không tin không trị được cậu!

“Tôi giúp cô làm xong chuyện, thì cô phải giải độc cho tôi! Mặt khác thù lao cho tôi cũng không thể thiếu!”

Tần Hoài Hoài nhếch miệng, lộ ra nụ cười rục rịch, “Được!”

Hắc hắc, quỷ hẹp hòi, xem cậu còn không mắc mưu!

Thấy nàng cười, Tiểu Hắc che tim lại, nhịp tim của cậu chợt tăng nhanh, điên rồi, nhất định là cậu bị chị gái này lây bệnh rồi, lại có thể cảm thấy chị ta cười rất đẹp mắt! Xem ra về sau cậu phải cách chị gái này xa một chút!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 19: Kẻ Trong Kế, Không Tin Người Ta Không Bị Mắc Mưu!

Đi ra khỏi ngõ nhỏ, liền chạm mặt phải Hạnh nhi đuổi theo đến đang thờ hồn hèn o o, cô nàng khom người, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, và hai gò má đỏ bừng.

“Tiểu thư, o o.” Bả vai của Hạnh nhi phập phồng lên xuống, “Tiểu thư, cô, cô bắt được cậu ấy!”

“Hạnh nhi, trước tiên em đến tiệm y phục mua mấy bộ y phục đàn ông để mặc nhá, sau đó đến cái ngõ nhỏ trước mặt chờ ta!” Tần Hoài Hoài kéo Tiểu Hắc đang muốn chạy trốn, “Đàng hoàng một chút cho tôi!”

Mặc dù Hạnh nhi không hiểu, nhưng vẫn làm theo ý của nàng gật đầu một cái.

Tần Hoài Hoài kéo Hắc Tử đang rất miễn cưỡng và hỏi, “Cậu có biết ở chỗ này có nơi nào có thể bắt được chuột?”

“Ý gì?” Người nào đó về mặt nghi hoặc.

Chống lại gương mặt ngu ngốc của cậu ấy, Tần Hoài Hoài dần lòng mà giải thích, “Chính là con chuột, muốn rất nhiều, rất nhiều!”

“” Trên trán của Hắc Tử đột nhiên toát ra N hắc tuyến, quả nhiên, là một cô gái quái lạ!

Hạnh nhi giật giật khoe miệng, rùng mình, và cả người đều nổi da gà lên.

“Tiểu thư, cô cần nhiều con chuột như vậy làm cái gì?” Nghĩ nghĩ một chút thì cả người đều lạnh run, cũng không biết tại sao tiểu thư lại muốn, còn phải là rất nhiều.

“Đừng hỏi nhiều như vậy, cậu giúp tôi tìm, tôi trả tiền thù lao cho cậu!”

Tần Hoài Hoài vỗ vỗ bờ vai của cậu ấy, “Làm tốt, thì tôi sẽ không bạc đãi cậu, mặt khác còn phải giúp tôi bắt mèo, cũng là càng nhiều càng tốt.”

“Còn muốn mèo!”

“Đúng á, chỉ cần làm theo là được rồi!”

Hắc Tử nhìn nàng, giống như đang nhìn quái vật vậy, kinh hãi không dứt, cậu lại chắc chắn một lần nữa, bà chị này điên thật rồi!

“Cậu bắt chuột và mèo, còn phải tìm một chỗ thích hợp để bố trí, nhớ, đừng nghĩ chạy trốn hoặc là giả trò, tôi không phải là hù dọa cậu, độc được kia tùy thời cũng sẽ phát tác, đến lúc đó không có giải được của tôi, cái mạng nhỏ của cậu cũng khó giữ được.”

Tần Hoài Hoài cho Hắc Tử hai bạc vụn, rồi dặn dò, “Làm xong, tôi sẽ trả thù lao thêm cho cậu, tốt hơn so với cậu đi trộm!”

Hắc Tử nhìn bạc vụn trong tay, lại ngẩng đầu nhìn nàng, mặc dù bà chị này có hơi quái lạ, nhưng, đề nghị của chị ta xác thực không tệ! Tự mình ra tay làm xác thực tốt hơn so với đi trộm!

“Đúng rồi, cậu biết chỗ này có khách sạn nào gần bờ sông không?” Tần Hoài Hoài nghĩ nghĩ một chút, lại hỏi, “Tốt nhất là cái loại đó có thể thông suốt ra đường sông lớn ngoài thành.”

“Hỏi cái này làm cái gì?”

“Hãy bớt sàm ngôn đi, trả lời!”

Éc.

Trán người nào đó nở ra một giọt mồ hôi hột!

Bà chị này dữ tợn quá!

Không xinh đẹp thì cũng thôi đi, dịu dàng một chút có lẽ là rất đáng yêu, hôm nay xem ra, ngay cả đáng yêu chị ta cũng không chạm được!

Mới vừa rồi sao mình lại cảm thấy chị ta đẹp mắt, xem ra thì mình cũng cách kẻ điên không xa!

Vẫn là cách xa bà chị này một chút thì tốt hơn!

Ừ, chờ giúp chị ta làm xong chuyện này, nhận được thù lao và thuốc giải xong thì lập tức vạch rõ ranh giới với chị ta!

Sau khi hạ quyết tâm, Hắc Tử suy nghĩ một lát rồi nói, “Tôi biết có một khách sạn ở gần sông đào bảo vệ thành, dòng nước sông thông suốt ra ‘ Thiên nữ hồ ’ ở ngoài thành, đó là một con sông sinh hoạt.”

“Rất tốt, một lát cậu tới con ngõ nhỏ ở đây tìm chúng tôi, dẫn chúng tôi đi qua đó.”

“Tiểu thư, cô yên tâm sao?” Hạnh nhi nhìn bóng lưng Hắc Tử đang vui vẻ cầm bạc vụn rời đi, có chút lo lắng, “Những bạc vụn kia có thể đủ cho họ ăn được một trận, hôm nay tốn không cho hần, ngộ nhớ hần đổi ý, thì đó không phải là điều thả trôi sông sao!”

“Em yên tâm, tiểu thư của em làm việc có chừng mực!” Tần Hoài Hoài đã tính trước rồi.

Tên tiểu tử kia đã bị nàng lừa, thật sự cho rằng mình đã bị hạ độc, cho nên cậu ấy sẽ không thể không thuận theo dặn dò làm việc của mình.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 20: Người Làm Mừng Một, Ta Làm 15!

Còn nữa, tiểu tử kia cũng động lòng đối với đề nghị của nàng, cảm thấy vẫn là ra tay làm ra tiền thì tốt hơn so với đi trộm, huống chi nàng lấy bạc vụn cho tiểu tử kia thì cũng cố ý lộ ra vàng lá ở trong tay nải, nàng tuyệt đối không nhìn lầm, khi tiểu tử kia thấy vàng lá trong cái tay nải thì đáy mắt cậu ấy xẹt qua một tia sáng.

Liên Hoàn Kế đều đã đem ra hết, cũng không tin tiểu tử này có thể chạy ra khỏi ‘ năm ngón tay’ của nàng!

“Nhưng mà, tiểu thư.”

“Được rồi Hạnh nhi, đừng quan tâm vớ vẩn nữa, tối nay chúng ta đi ăn một bữa ngon, sau đó buổi tối đến khách sạn nghỉ ngơi!”

“Đi chỗ ăn cơm, đi chỗ nghỉ ngơi chứ?” Khách sạn sớm đã xem tiểu thư như ‘ tội phạm truy nã ’ cấp một, còn có khách sạn nào dám chứa chấp họ chứ!

“Hắc hắc, rồi em sẽ biết thôi!” Tần Hoài Hoài cố làm ra vẻ thần bí lắc đầu một cái, lòng tin mười phần nói, “Trước tiên em đi mua y phục đi!”

Một lát sau, Hạnh nhi mua được y phục đàn ông mới.

“Tiểu thư, thật sự chúng ta phải mặc như vậy sao?” Hạnh nhi cúi đầu nhìn qua nhìn lại nam trang trên người, cảm thấy cực kỳ quái dị.

“Ừ, nếu không thì sao chứ, khắp nơi đều dán bức họa của ta, không cải trang giả dạng, thì làm thế nào xâm nhập vào được khách sạn chứ!” Tần Hoài Hoài sửa sang xiêm y lại, sau đó nhìn hướng phía trước, “Kỳ quái, sao tên này đến lúc này còn chưa tới?”

“Sẽ không phải là bị gạt chứ?” Hạnh nhi luôn không tin cái tên tiểu tử đen thui đó.

“Cậu ta dám!” Tần Hoài Hoài giọng quả đấm lên, “Dám thả chim bồ câu với ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cậu ta!”

“Này, tôi có không giữ lời hứa như vậy sao!” Vừa dứt lời, thì sau lưng vang lên thanh âm không vui.

Xoay người sang chỗ khác, thấy Hắc Tử đang đứng ở trên đầu tường, vẻ mặt không vui.

“Ồ sau lưng người khác nói xấu, là rất ghét đấy!” Hắc Tử nhảy xuống khỏi đầu tường, đi tới phía họ.

Éc.

Tiểu tử này, đừng xem cậu ta nhỏ tuổi nhé, khi nói chuyện lại giống như người lớn, lúc bày lên mặt đen dầy đồ người ta, lại khiến Tần Hoài Hoài không nhận được mà nhớ lại Bao công mặt đen trong phim truyền hình.

Nhìn đáng ghét, có chút là giống Bao công lúc nhỏ, nếu như ở cái trán của cậu ta dán lên một ‘ mặt trăng ’ thì.

Hi hi.

Nàng càng nghĩ, lại càng buồn cười, kết quả.

“Này, bà chị, chị cười cái gì!”

Tại sao mỗi lần thấy nàng cười, mí mắt của cậu lại luôn nhảy không ngừng, bà chị này không phải lại đang nghĩ đến chuyện cổ quái gì đó để chinh người chứ!

“Này, chuyện giao phó cậu làm đã làm xong rồi chứ?” Được rồi, cái kế hoạch chinh người này sau này hãy áp dụng, trước xử lý nguy cơ trước mắt đã.

“Ừ.” Tạm thời bỏ qua nụ cười quý dị của nàng, cậu thành thật trả lời.

“Nhớ, cho chuột thức ăn, sau đó cho mèo ăn nửa bụng là được.” Ở trên đường đến khách sạn, Tần Hoài Hoài giao phó cậu ấy như vậy.

“Tại sao vậy?” Trong đầu bà chị rối cuộc trang bị cái gì vậy?

“Ha ha, bởi vì cái dạng này thì mèo mới có thể dùng hết toàn lực mà bắt lấy chuột!” Nàng cười mờ ám.

Éc.

Cậu phát hiện, đi càng gần bà chị này, thì càng không hiểu hết chị ta!

Ở dưới sự hướng dẫn của Hắc Tử, Tần Hoài Hoài họ thuận lợi xâm nhập vào một khách sạn.

Sau khi Hắc Tử đi, Hạnh nhi trải giường cho Tần Hoài Hoài xong, thì đi tới bên cạnh bàn rót cho nàng một ly trà.

“Tiểu thư, kế tiếp chúng ta nên làm cái gì ạ?”

“Ừ, tối nay ta đi ra ngoài một chuyến, em ở trong nhà nghỉ ngơi thật tốt đi.” Nàng chuẩn bị ban đêm đi trong thành hội thăm tin tức một chút.

“Chỉ một mình cô à?”

“Không có gì, ta chỉ hỏi đường ở vùng gần đây thôi.” Cho nên nàng mới lựa chọn địa phương gần sông đào bảo vệ thành, tính rằng phạt con ngựa chết kia xong, thì đã theo đường thủy đi chỗ khác.

“Hỏi đường?” Hạnh nhi nhún mày một cái, “Tiểu thư, cô tính rời khỏi kinh thành sao?”

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Ngày Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 21: Nằm Mơ Cũng Bị Vô Lẽ?

“Ừ, chờ chúng ta lấy được tiền, thì lập tức rời khỏi kinh thành, đến một chỗ không ai biết sống cuộc sống của chúng ta!”

“Nhưng mà chúng ta phải đi đâu lấy tiền chứ?”

“Lông cừu mọc trên thân cừu, dĩ nhiên là lấy từ Duệ Vương Phủ rồi!”

Dầu gì mình cũng là người thân của tướng quân nhất phẩm, nếu ở hiện đại thì chính là liệt sĩ gia đình quân nhân, nàng cũng không tin, cha của nàng không để lại của hồi môn nào cho nàng.

Cho dù không có, thì nàng cũng muốn lấy phí tổn thất tinh thần từ con ngựa ‘chết’ kia!

“A!” Hạnh nhi kêu lên rồi nhảy dựng lên, “Tiểu thư, cô, cô muốn.”

“Xuyt.” Tần Hoài Hoài lập tức che miệng của cô nàng ấy lại, “Em muốn người của toàn thế giới đều biết sao!”

“Nhưng mà, nhưng mà tiểu thư, đây chính là Duệ Vương gia nha!” Tiểu thư chắc chắn là điên rồi, lại có ý nghĩ như vậy!

“Tại sao không thể, xem như hấn là Vương gia thì thế nào, ai bảo hấn làm chuyện tuyệt tình như vậy, một con đường sống cũng không cho chúng ta!” Hấn làm mừng một, thì nàng làm 15 vậy!

Trải qua sự kiện ‘bức họa’, thì nàng rút cuộc cũng đã hiểu, Tư Mã Duệ cố ý không cho nàng tiếp tục cùng ở chỗ này nữa, như vậy cũng tốt, dù sao nàng cũng chán khi nhìn thấy hấn, nếu hai người đều chán ghét như vậy, chỉ bằng không nhìn thấy là được, nhưng trước khi đi, nàng phải đòi lại một khoản từ hấn!

“Tiểu thư, vậy sau này cô có tính toán gì.”

Lúc này đúng là Vương gia có chút quá đáng, tiểu thư cũng bị ông ta bỏ rồi, mà ông ta còn không chịu bỏ qua cho tiểu thư, cũng khó trách tiểu thư lại tức giận như thế.

“Nhưng, con ngựa chết kia dầu gì cũng là một Vương gia, có câu nói dân không đấu với quan, quan không tranh với binh!”

Nàng choáng nha, vừa là Vương gia vừa tướng quân, cũng hoàn toàn khác biệt rồi.

“Chúng ta trộm vật của hấn mà còn không chạy đi, chẳng lẽ chờ hấn tới bắt sao!” Tần Hoài Hoài châm cho mình một ly trà rồi uống.

Hảo hán không chịu thiệt trước mắt, nơi này là thiên hạ của hấn, nên nàng không đấu lại hấn, ba mươi sáu kế chạy trốn là thượng sách!

Trải qua một đêm điều tra, cuối cùng thì Tần Hoài Hoài cũng nghe được một chút tin tức, mấy ngày nay chỉ có một con thuyền từ kinh thành lên đường, chạy đến hướng Bắc.

Mà chiếc thuyền kia thì nàng cũng rất quen thuộc, chính là ‘Phẩm Hương Các’ mà Cổ Nguyệt đã mang nàng đi.

“Tiểu thư, cô định tìm Cổ tiểu thư giúp một tay à?” Hạnh nhi hỏi.

“Ừ, mấy ngày nữa ta phải đến ‘Phẩm Hương Các’ một chuyến.” Tần Hoài Hoài như nghĩ tới cái gì đó rồi gật đầu, xem ra lại phải phiền toái đến đại mỹ nhân kia một lần nữa rồi.

Chỉ là, không biết vì sao, Tần Hoài Hoài luôn mang một loại cảm giác kỳ quái đối với nàng ấy.

Loại cảm giác quái dị đó nói không được, cảm thấy ánh mắt của nàng ấy nhìn mình rất quái lạ, làm cho mình vừa nhìn thấy nàng ấy thì có loại xúc động

muốn trốn tránh, nhưng mà vì cái ‘kế hoạch chạy trốn’ này, nàng cũng chỉ có thể bất chấp mà đi tìm nàng ấy.

☆☆☆ vào ban đêm ☆☆☆

“Hoài Hoài, Hoài Hoài” Trong giấc mộng, có người ở bên tai kêu tên của mình rất thân thiết.

“Đừng phiền ta!” Tần Hoài Hoài đưa tay quét một vòng ở bên tai, sau đó nàng lật người và tiếp tục ngủ.

Nhưng mà thanh âm ở bên tai không có ngừng lại, thanh âm vòng quanh ở bên tai như ma quái.

“Hoài Hoài, Hoài Hoài”

Đây là cảm giác lần đầu tiên sau khi ngủ của nàng lúc đi tới cái thế giới này, kết quả mới vừa ngủ không bao lâu thì đã có người tới quấy rầy.

Chân mày nhíu lên, cô cực kỳ lười biếng mà mở mắt ra.

Mới vừa mở ra, thì một đôi mắt yêu quái đầy màu sắc ngả vào đáy mắt.

Tần Hoài Hoài vừa đứng lúc chống lại, và sau đó bốn con mắt nhìn thẳng vào mắt nhau vài giây.

A!!!!

Tần Hoài Hoài chợt kêu lên, rồi nàng đứng dậy lui về phía sau mấy dặm, lại phát hiện.

A? ! Tại sao, nàng, nàng không phát ra được tiếng nào?

Tại sao!

Kính hải rồi sau đó ánh mắt quét qua bốn phía, lần nữa bị kinh sợ, này, nơi này là?

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 22: Quả Nhiên Mạng Không Có Làm Xuân Mộng!

Bốn phía cỏ xanh rậm rạp, yên tĩnh như ban đêm.

Trên bầu trời tối đen, một vầng trăng tròn treo ở trên cao, ánh trăng kiêu diễm ở bên trong, một bộ hồng y diễm dúa lẳng lơ xoay múa ở trong gió đêm, trong hồng y là một dáng người cao ráo, trong tào nhĩ lộ ra hơi thở yêu ma lạnh lẽo, giữa ánh trăng lấp lánh lộ ra đôi mắt phượng yêu ma, di chuyển tia sáng làm tâm hồn người ta khiếp sợ.

Nhưng mà ánh sáng kia làm người ta quá khiếp sợ, khiến Tần Hoài Hoài có chút kính hải, trong đầu có một cảm giác kỳ quái, dường như đang tự nói với mình, không thể đến gần đối diện với con mắt yêu ma ấy.

“Hoài Hoài, Hoài Hoài” Gã ta hé mở đôi môi nhẹ nhàng gọi, tựa như đến từ nơi rất xa, sâu thẳm như vậy, trống rỗng như vậy.

Gã ta là ai?

Tại sao gã ta lại biết tên của nàng?

Rõ ràng là ánh trăng sáng sủa, nhưng mà mặt của gã lại như tránh né ở trong ánh sao tầng mây mỏng, thỉnh thoảng rõ ràng, thỉnh thoảng mơ hồ.

Tần Hoài Hoài đứng lên, bị thanh âm âm u kia hấp dẫn, nàng mở hai chân ra đi tới phía gã ta.

Người là ai?

Vươn tay, muốn vệt tầng mây ra để nhìn thấy rõ gã, lại phát hiện, cầm ở trong tay chỉ là một mảnh trống rỗng.

Chẳng lẽ là đang nằm mơ?

Vừa nghĩ tới, thì một đôi tay từ sau tầng mây đưa ra ngoài, chợt bóp chặt cổ của nàng.

Cần cổ bị siết chặt, nàng không thể hít thở, nhũn mày, vẻ mặt kìm nén đến đỏ bừng, cảm giác nghẹt thở trong nháy mắt như nước thủy triều xông lên đầu!

Trong lòng hoảng sợ, Tần Hoài Hoài nắm lấy đôi tay kia, muốn dùng sức để đẩy ra, nhưng làm thế nào cũng không dùng sức được, không khí trong lồng ngực càng ngày càng tối ít, đầu càng ngày càng nặng nề, càng ngày càng khó khăn.

Nằm mơ, đây nhất định là đang nằm mơ, Tần Hoài Hoài, mày nhất định phải tỉnh lại, mau tỉnh lại!

Đột nhiên một ý niệm xẹt qua, mau tỉnh lại, Tần Hoài Hoài, mày nhất định phải tỉnh lại, nếu không, mày sẽ chết ở chỗ này!

Hơi thở thật khó khăn.

Tần Hoài Hoài lại một lần nữa cảm nhận được cảm giác ngột thở, cái loại tuyệt vọng bất lực đó lại bao phủ lấy nàng lần nữa.

Chẳng lẽ không phải là đang nằm mơ, chẳng lẽ lại chết một lần nữa.

“Tiểu thư, tiểu thư. Cô tỉnh! ! !” Đang lúc nàng cho rằng sẽ ngột thở mà chết như vậy, thì thân thể của nàng bị người dùng sức mà lắc lắc.

“Tiểu thư! ! ! ! !” Hạnh nhi hoảng sợ nhìn Tần Hoài Hoài nhắm chặt hai mắt ở bên cạnh, hai tay vung lung tung ở giữa không trung, thì cô nàng ấy vội vã nắm lấy tay của nàng, sau đó dùng sức mà đẩy nàng, rồi kêu lên .

“A! ! !” Chợt mở mắt ra.

Rốt cuộc, nàng đã có thể phát ra được âm thanh rồi, cùng với phát ra âm thanh, nàng cũng có thể hít thở bình thường.

“Tiểu thư!” Hạnh nhi thấy nàng mở hai mắt ra, thì người cũng bình tĩnh không ít, ít nhất không hoảng sợ giống như mới vừa rồi, lúc này mới yên tâm.

“Hạnh nhi?” Tần Hoài Hoài nhìn cô nàng ấy, “Ta, ta mới vừa rồi.”

“Tiểu thư, cô làm em sợ muốn chết!” Mới vừa rồi cô nàng nhìn thấy đột nhiên tiểu thư vươn tay lên trên không trung quào lung tung, nhưng mà kêu nàng, nàng lại nghe không, đây nàng cũng không tỉnh, sắc mặt lại quá kém, giống như bộ dạng bị ngột thở vậy.

Nghe xong lời nói của Hạnh nhi, Tần Hoài Hoài kinh sợ xuất ra mồ hôi lạnh, mới vừa rồi đến tột cùng là mộng, hay là.

Nàng có chút không rõ, cái loại cảm giác ngột thở đó lại rất chân thật, hơn nữa căn cứ vào miêu tả của Hạnh nhi, hình như nàng thật sự là ngột thở.

Đây tột cùng là xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ mộng có thể biến thành thật sao?

Càng nghĩ càng quái, càng nghĩ càng kinh khủng, Tần Hoài Hoài đột nhiên sợ đến run cả người, nàng kéo áo khoác, và ngẩng đầu lên nhìn trăng tròn ở ngoài cửa sổ.

Trong mộng trăng cũng rất tròn, rất đẹp, cũng rất quý dị.

“Ai!” Nàng thờ dài, kể từ lúc đi tới cái thế giới kỳ quái này, thì sau đó nàng gặp xui tới cùng, đầu tiên là bị con ngựa chết kia bỏ rơi, tiếp đó lại bị một tên con trai phúc hắc đùa bỡn một trận, sau đó, lại xảy ra giấc mộng quái lạ cực kỳ kinh khủng.

Chẳng lẽ thật sự sẽ xui xẻo như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 23: Nửa Đêm Quỷ Gõ Cửa!

“Không! Ta không được tin tà ma, ta cũng không tin, ta sẽ xui xẻo cả đời, khi phong thủy luân chuyển, thì một ngày nào đó nhất định sẽ chuyển tới bên ta!”

Tần Hoài Hoài hít sâu một hơi, rồi tràn đầy lòng tin ưỡn thẳng sống lưng hướng về phía trăng tròn nói, “Ta nhất định, nhất định sẽ dựa vào hai tay của mình vượt qua để có cuộc sống hạnh phúc!”

Đúng vậy, chỉ cần qua tối mai, thì nàng sẽ nói tạm biệt với cái địa phương quỷ quái này, và con ngựa chết kia!

Khó khăn hôm nay đều chỉ là hoàn cảnh nhất thời mà thôi, đến lúc đó nàng sẽ cầm khoản ‘ kim loại bồi thường’ kia cùng với Hạnh nhi đến một địa phương thích hợp bắt đầu cuộc sống lần nữa!

“Hừ, nghĩ đến ngược lại rất đẹp!” Một thanh âm lạnh lùng truyền vào bên tai.

Tần Hoài Hoài kinh ngạc mà nhìn tới chỗ phát ra âm thanh.

Một bóng đen từ chỗ tối bước ra ngoài, sau đó thì mặt quỷ xuất hiện ở khu vực mà ánh sáng cùng bóng tối đan vào nhau.

Ánh mắt lạnh âm u đang dâng lên tia sáng lạnh như băng mà kinh khủng ở trên mặt nạ, kinh hãi, sắc bén, làm cho người ta không rét mà run.

“Người là ai!” Tần Hoài Hoài kinh hãi hô lên.

“Hừ, hạnh phúc mà cô cố gắng thì nhất định sẽ đạt được sao?”

Không trả lời nàng, người mặt quỷ cười cười, đôi tay để ở sau lưng và đi tới phía nàng.

“Cuộc sống hạnh phúc là cái gì, cô lại biết không?” Gã tiến tới từng bước, trong giọng nói ý khinh bỉ càng đậm.

Tần Hoài Hoài cứ đứng như vậy, nhìn gã đi về phía mình, không trả lời một câu.

Thấy gương mặt nàng mờ mịt, gã lại cười lạnh rồi nói, “Xem ra, người hoàn toàn không biết cái gì là hạnh phúc, buồn cười, người còn muốn nhận được hạnh phúc, vậy thì người nói cho ta biết, người phải làm thế nào để lấy được một thứ mà người căn bản cũng không biết là gì?”

Hắn vừa nói vừa đi, cách Tần Hoài Hoài ba bước thì dừng lại.

Hai tròng mắt lạnh lùng như ngọc lưu ly xuyên thấu qua mặt nạ quỷ dị, nhìn chăm chăm vào nàng.

“Tại sao không nói lời nào?” Hồi lâu, lại phát hiện nàng cũng nhìn chăm chăm mình, mà một câu cũng không nói, không hỏi gã.

Tần Hoài Hoài giống như là vừa mới lấy lại tinh thần, tròng mắt nhìn, rồi ngay sau đó, nàng nhéo mặt của mình.

“Ai yêu! Đau chết, xem ra không phải là nằm mơ rồi!” Tần Hoài Hoài hung hăng nhéo mặt của mình, rồi cuối cùng cho ra một kết luận, cái này không phải là mộng!

Đừng trách nàng, trước đó nàng mới có một giấc mộng rất kỳ quái, trong mộng ngoài mộng, nàng có chút không phân biệt được, nên chỉ có thể thông qua cái nguyên thủy nhất này, Ấc, mặc dù phương pháp để phân biệt có hơi ngốc, nhưng, hình như vẫn rất có hiệu quả đấy!

Ít nhất đau đớn như vậy thì tự nói với mình, lần này không phải là đang nằm mơ!

Ếc.

Người mặt quỷ đột nhiên cảm thấy trên trán toát ra rất nhiều giọt mồ hôi.

Cái cô gái này, đến tột cùng là cô ta đang suy nghĩ cái gì!

“Cô đang làm gì?” Gã hỏi.

“A, tôi muốn thử một chút có phải mình đang nằm mơ hay không!” Tần Hoài Hoài nhún vai một cái, rồi nhếch miệng nói.

“Muốn biết có phải đang nằm mơ hay không? Vì vậy mà ngắt nhéo mặt của mình?” Gã im lặng, mà nhìn nàng ở trước mắt, trong lúc nhất thời nín thở có chút không hiểu.

“Ừ.” Tần Hoài Hoài phát hiện, mặc dù gã mang mặt nạ quỷ, nhưng mà trên người gã lại không có chút sát khí nào, ngược lại làm cho nàng cảm thấy không khỏi an tâm.

Vì vậy, Tần Hoài Hoài không còn sợ hãi như mới vừa rồi, mà ngược lại giống như đang cùng bằng hữu nói chuyện phiếm vậy.

“Tại sao?” Gã muốn hỏi, muốn biết tại sao có phải đang nằm mơ hay không thì phải nhéo mặt của mình, cô gái này, thật sự rất kỳ quái.

“Cái gì tại sao?” Tần Hoài Hoài hình như nghe thấy câu hỏi rất kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Ngày Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 24: Kỳ Lạ Quá!

Tần Hoài Hoài trả lại cho gã một ánh mắt rất nhàm chán, rồi sau đó nói, “Tôi không nhéo mắt của mình, chẳng lẽ nhéo ông sao? Hơn nữa, ông có để cho tôi nhéo sao?”

Người này sao đều hỏi câu hỏi kỳ quái vậy?

Đầu tiên là nói ra một tràng lời nói kỳ kỳ quái quái, sau đó lại hỏi một câu hỏi rất ngu ngốc!

Người mặt quỷ ngẩn người một chút, rồi gã đột nhiên phát hiện, mình và cô gái trước mắt có chút không am hiểu rồi.

“Đúng rồi, ông còn chưa nói ông là ai, tại sao lại tới nơi này, có biết đêm hôm khuya khoắt mà tới khuê phòng của con gái, là hành vi không quân tử không?” Tần Hoài Hoài tan mất cảm giác lo lắng, mà còn hỏi ngược lại gã.

Người mặt quỷ hoàn toàn im lặng, suy nghĩ cả nửa ngày, những lời nói lúc trước gã nói trắng ra, thì cô gái này nửa câu cũng không nghe lọt!

“Cô cho rằng mình là một cô gái sao?” Gã quan sát từ trên xuống dưới của Tần Hoài Hoài một phen, và trong ánh mắt lộ ra khinh miệt, “Cô nói ra một chút coi, trên người cô có chỗ nào giống như con gái?”

“Ông!” Tần Hoài Hoài phát hiện gã có một loại bản năng thiên tài, chính là bỏ đá xuống giếng.

“Tôi cảm thấy ông nên đi điều trị mắt!”

“Hử?”

“Cận thị nặng, đứng gần như vậy mà lại không thấy rõ!” Tần Hoài Hoài cũng không cam chịu yếu thế mà phản bác.

“Cận thị?” Gã nhú lông mày, từ thật là lạ.

“Nói đúng là con mắt của ông không dùng được, mắt rõ ràng không dùng được, mà còn ban đêm đi ra ngoài dạo chơi! Thuần túy là tới quấy rối!” Tần Hoài Hoài liếc gã một cái.

“Cô!”

Thái dương có chút căng, gã hít sâu một hơi, cô gái này, cô ta chính là có bản lĩnh bức người đến điên!

“Có chuyện gì sao?”

“.....”

“Không có gì thì mời về đi, tôi không tiễn, ông tới thế nào thì đi ra ngoài thế đó!” Tần Hoài Hoài vung tay lên, làm tư thế xin mời.

“Cô thật sự là Yến Phi Tuyết sao?” Đột nhiên, gã che dấu hai tròng mắt, tới gần nàng.

“Ông, ông nói cái gì!”

Tần Hoài Hoài nhìn ánh mắt đột nhiên thay đổi của gã, thì trong lòng giật mình, hồng бет, không phải là gã biết Yến Phi Tuyết chứ!

Nhìn trong mắt của gã lộ ra cảnh giác cùng hoài nghi, chẳng lẽ, gã hoài nghi? Hoài nghi mình vốn không phải là Yến Phi Tuyết!

Nghĩ lại, không đúng, mình dầu gì cũng là quý nhập vào người, dù nói thế nào thì thân thể này cũng là bản tôn, chắc gã chỉ hoài nghi mà thôi!

Đúng, không cần tự loạn trận cước, bình tĩnh lại, Tần Hoài Hoài, mày nhất định phải bình tĩnh!

Hạ quyết tâm xong thì lại ngẩng đầu, ánh mắt lại đụng với gã.

Trong lúc nhất thời, Tần Hoài Hoài ngây ngẩn cả người.

Ánh mắt, nhìn rất quen mắt, cũng rất xa lạ, đến tột cùng là vô tình gặp được ở đâu đây?

“Nói, đến tột cùng cô là ai?” Tay của gã chợt nắm lấy cổ của nàng.

Tốc độ như tia chớp, Tần Hoài Hoài còn chưa kịp phản ứng, thì cổ đã bị gã bóp rồi, thân thể bị áp lên tường gỗ thật mạnh, đau đớn như tê liệt từ sau ốt truyền đến.

Tần Hoài Hoài nhú chặt chân mày, sắc mặt có chút khó coi.

“Ông, ông nói cái gì?”

Bỗng chốc, ánh mắt gã thay đổi, mang theo sắc bén khắc nghiệt, khiến người kinh hãi run lên.

“Thành thật trả lời!” Gã lạnh lùng mà uy hiếp nói, “Nếu không, cẩn thận cái mạng nhỏ của cô cũng khó giữ được!”

Cần cổ bị siết chặt, gã lại tăng lên lực đạo.

“Ông.” Hốt hoảng, Tần Hoài Hoài chỉ có thể nắm lấy hai tay mà gã đang siết chặt cổ của mình, dùng đến cái này để chiếm được một chút tri hoãn.

Không phải chứ!

Tần Hoài Hoài gào khóc, lúc này ở trong mộng nàng cũng bị người bóp ở cổ, vào lúc này lại đổi thành thật, tại sao trước kia nàng nằm mơ trúng vé số cao, nhưng luôn mơ mất ra là không có!

Chẳng lẽ thật là tốt không linh, mà xấu thì linh!

“Nói!” Trong mắt của người mặt quỷ sát ý dần dần đậm, Tần Hoài Hoài hoảng sợ liên tục đổ mồ hôi lạnh.

Chẳng lẽ nàng vẫn là chạy không khỏi?

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 25: Bịa Đặt Lung Tung

Gã ép đến rất gần, gần đến mức hô hấp cũng đều đánh thốc tới trên mặt của nàng.

Ánh mắt sắc bén kia hình như muốn giải phẫu nàng.

“Khụ khụ. Khụ. Ông. Cái đó. buông tay trước đi!” Tần Hoài Hoài nghẹn đỏ mặt, bàn tay dùng sức nắm lấy tay gã, “Nếu ông không buông tay. Tôi. Tôi sao. Nói. Rõ ràng!”

Sắc mặt của Tần Hoài Hoài biến thành loại cà màu xanh tím.

Ya ya, có từng thấy ai hỏi như thế không!

“Hừ!” Người mặt quỷ hừ lạnh, rồi nói lỏng tay ra, Tần Hoài Hoài giống như là quả bóng bị xì hơi, chày xuống mặt đất.

Hô —————

Tần Hoài Hoài thở ra một hơi rất lớn, sắc mặt dần dần khôi phục lại như bình thường.

Tần Hoài Hoài ngược mắt nhìn gã, rồi đỡ tường gỗ đứng dậy, một tay chống tường, một tay đưa ra.

“Làm gì?” Người mặt quỷ hai tay vòng ngực hỏi.

“Giữ vững khoảng cách nhất định.”

“Tại sao?” Tối nay cô ta nói nhảm quá nhiều, thế mà gã lại cực kỳ có kiên nhẫn.

“Tôi không muốn lời còn chưa nói xong thì đã bị ông bóp chết, vậy không phải là cái chết của tôi rất oan uổng sao!”

Tần Hoài Hoài âm thầm oán, ai không biết lão đại nhà người có khuynh hướng bạo lực, ngộ nhờ một khi gã không hài lòng, thì trực tiếp bấm tới, chẳng phải là mình xuất quân không nhanh, nên bản thân mình chết trước sao!

Vậy cái gọi là tương lai hạnh phúc của mình kia, liền toàn bộ bị hớ á!

Ế.

Nghe ra ngụ ý trong lời nói của cô ta, gã đột nhiên cảm thấy có chút bất lực, muốn tức lại tức không được.

Lui về sau một bước.

Gã tự nhủ, chỉ một bước thôi!

“Lui về sau một bước nữa!” Tần Hoài Hoài khoát tay áo.

Nhìn!

Lại lui về sau một bước!

“Được rồi, có thể!” Tần Hoài Hoài rút cuộc cũng hài lòng mà gật đầu một cái.

Người mặt quỷ cảm thấy thái dương lại căng.

“Có thể nói chưa!” Đôi tay vòng lên, gãi lạnh lưng nhưong lông mày.

Tại sao, gãi lại yêu cầu cô ta? ! Mặc dù có chút không rõ, nhưng mà gã vẫn nhìn được bức bối mà đợi cô ta trả lời.

“Hò.” Nhìn thấy bộ dáng gã có vẻ muốn nổi giận mà lại không được, Tần Hoài Hoài âm thầm cười trộm, ha ha, cuối cùng cũng để cho nàng hòa một ván.

“Ai, thật ra thì vốn là tôi không muốn nói, xem ra hôm nay tôi không thể không nói rồi.” Tần Hoài Hoài thở dài nặng nề, sau đó lại lắc lắc đầu như có chuyện khó nói.

“”

“Tôi là Yên Phi Tuyết, chỉ là trước lúc tôi ở Duệ Vương Phủ thì đầu đã bị thương, có máu bầm ở trong đầu, đại phu nói máu bầm trong đầu này ngoại trừ làm cho tôi mất trí nhớ, còn có thể làm cho tính tình của người ta thay đổi.”

Nói xong, nàng còn vén trán của mình lên, đem cái vết sẹo đó cho gã nhìn, “Ừ, chính ông xem đi, nơi này còn để lại vết sẹo !”

Sau đó cẩn thận nhìn người mặt quỷ một chút, phát hiện, gã đang che dấu con ngươi nhìn chăm chăm vào mình.

Căn cứ biểu hiện tối nay của gã, Tần Hoài Hoài có thể khẳng định, người này biết Yên Phi Tuyết, ít nhất gã hiểu Yên Phi Tuyết, mà mình từ trong miệng của Hạnh nhi biết được ‘ mình ’ trước kia và mình hiện tại hiển nhiên là tính cách của hai người, vì vậy gã hoài nghi cũng rất bình thường.

Người mặt quỷ nhìn Tần Hoài Hoài thật lâu, thật lâu, lâu đến mức Tần Hoài Hoài cho rằng mình gần giống hoá thạch, thì cuối cùng gã mở miệng.

“Cô bị thương thế nào?”

Ếc.

Tần Hoài Hoài đảo lại cực kỳ xem thường, “Đã nói tôi từng mất trí nhớ, còn nhớ thế nào chứ!” Chỉ số thông minh của tên này rốt cuộc là bao nhiêu!

Người mặt quỷ đến gần nàng, gã ở trong tay áo lấy ra một tờ giấy, giũ mở ra rồi hỏi, “Vậy cô còn nhớ rõ cái này chứ?”

Tần Hoài Hoài lại gần nhìn một chút, trên giấy vẽ chính là một miếng ngọc tinh tế xinh đẹp, thú vị nhất là chính giữa của miếng ngọc có một trái tim hồng cỡ như đậu đỏ, đỏ xinh đẹp, tinh xảo.

Quan trọng nhất là cái đậu đỏ kiểu hình trái tim đó, hình như nàng đã từng thấy qua, đến tột cùng là thấy ở chỗ nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 26: Tám Lạng Nửa Cân

Tần Hoài Hoài nhíu mày, nhìn chăm chăm bức họa một hồi.

“Cô còn nhớ rõ không?” Người mặt quỷ cẩn thận nhìn từng cái vẽ mặt ở trên mặt nàng, tựa hồ muốn từ nơi đó nhìn ra chút gì.

Tần Hoài Hoài lắc đầu một cái, “Không có, đây là cái gì?”

“Ngọc Linh Lung.”

“Ngọc Linh Lung.” Tần Hoài Hoài đọc rồi cười cười, “Trái lại tên rất thích hợp, của ông?”

“Không, là của cô.” Người mặt quỷ nói, “Nhưng tôi muốn cô tìm nó, sau đó giao cho tôi!”

“Của tôi?” Tần Hoài Hoài chỉ chỉ chính mình, “Sau đó ông muốn tôi tìm được nó, sau đó giao cho ông!”

Người mặt quỷ gật đầu một cái.

“Ha ha.”

“Cô cười cái gì?”

“Không ngờ ông chính người như thế, đồ của tôi, ông lại muốn tôi đi tìm, sau đó sẽ giao cho ông!” Tần Hoài Hoài im lặng, vào lúc này nàng dám khẳng định, chỉ số thông minh của người này có vấn đề!

Người mặt quỷ đột nhiên im lặng, cặp mắt lưu chuyển tia sáng sắc bén, lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Tần Hoài Hoài.

Tần Hoài Hoài cảm giác da đầu tê rần lên, âm thầm hô to không ổn, vị đại gia này lại muốn nổi giận!

Cặp mắt vôi vàng nhìn chung quanh một lần, nhắm ngay đường chạy trốn, nhưng hình như đều là đường chết.

“Này, có lời gì thì nói cho rõ, không phải là giúp ông tìm cái tảng đá này ư, ông nói cho tôi biết đi tìm ở đâu!” Được rồi, hảo hán không chịu thiệt trước mặt, trước đáp ứng, sau lại tìm đường của mình.

“Nuốt xuống!” Đột nhiên, gã lấy ra một bình thuốc ở trong ngực, sau đó đổ ra một viên thuốc, một tay nắm cầm dưới của Tần Hoài Hoài, sau đó nhét viên thuốc vào.

Gã vừa dùng lực, đã đưa viên thuốc vào trong bụng của nàng.

Khụ khụ.

Tần Hoài Hoài dựa vào tường gỗ, không ngừng ho khan.

“Ông, cái tên điên này, đến tột cùng ông cho tôi ăn cái gì!”

Rốt cuộc nàng cũng ném được tư vị bị người trêu, thật là đau khổ, có chút đồng tình với Hắc Tử!

“Là độc dược, mỗi lần trắng tròn thì sẽ phát tác, nếu mà không có giải dược, sẽ đau đến không muốn sống!”

“Ông là tên khốn kiếp!” Tần Hoài Hoài đánh tới một quyền, kết quả lại rơi vào khoảng không.

“Chỉ cần cô ngoan ngoãn nghe lời của tôi, giải dược tôi sẽ đứng giờ cho cô một viên giải dược, cho đến khi cô tìm được Ngọc Linh Lung mới thôi!” Gã dễ dàng tránh được quả đấm của nàng, cười lạnh nói.

“Hèn hạ!” Tần Hoài Hoài thấp giọng mắng một câu, “Ông cho rằng tùy tiện cảm thứ gì đó nói là độc dược thì tôi tin sao!”

A, cái lời kịch này sao lại quen thuộc như vậy? !

“Cũng vậy thôi, tôi đây không phải là học từ cô đấy sao! Nhưng, độc dược của tôi nhưng là thật! Không tin, cô có thể thử một chút!” Người mặt quỷ cười lạnh.

Lúc Tần Hoài Hoài trêu Hắc Tử, thì người mặt quỷ đang ở gần đó, vừa nghĩ tới gương mặt bắt mắt dĩ khi đó của tên tiểu tử kia, thì hết sức bội phục cô gái này, vì đạt được mục đích mà dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Éc.

Tần Hoài Hoài nghĩ tới đó muốn té xỉu, não loạn nửa ngày, đại gia gã đạo văn sáng ý của nàng, khó trách lời kịch lại quen thuộc như vậy!

Chờ một chút, đột nhiên trong đầu Tần Hoài Hoài xẹt qua một ý niệm không tốt, vì sao gã biết rõ ràng như thế, chẳng lẽ!

Tần Hoài Hoài nhìn về phía người mặt quỷ, tâm cả kinh, choáng nha, gã đàn ông này, gã lại theo dõi mình!

“Ông quá hèn hạ mà, lại âm thầm theo dõi tôi!” Tần Hoài Hoài vừa nghĩ tới nhất cử nhất động của mình đều bị gã này nhìn chăm chăm, loại cảm giác đó khiến cho nàng hết sức tức giận!

So với bị gã đút độc dược càng khiến cho nàng tức giận hơn!

“Muốn biết nhất cử nhất động của cô, cần gì phải âm thầm theo dõi, mỗi lần cô xuất hiện không phải là kinh thiên động địa đấy sao!”

Vậy mà người mặt quỷ lại lạnh lùng trào phúng, “Người không bước chân ra khỏi nhà, cũng biết chuyện Yến đại tiểu thư cô đại náo ‘ phẩm Hương Các ’

để hưu phu!”

Cần gì gã theo dõi cô ta, Đại Tiểu Thử cô ta đi tới chỗ nào mà không có sấm to mưa nhỏ!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 27: Thế Giới Thứ Hai Khốn Kiếp!

Éc.

Thái dương của Tần Hoài Hoài nhỏ ra từng giọt mồ hôi, khoe miệng giật giật.

Này choáng nha, thật không cho người ta giữ thể diện!

“Dù sao cũng mạnh hơn so với ông!” Tần Hoài Hoài nhủ mảy, và phản kích, “Tôi ít nhất là làm một cách công khai, kinh thiên động địa, tốt xấu gì cũng là một hành động vĩ đại, ai giống như ông, giống như một con chuột đồng, ban ngày mai phục ban đêm xuất hiện thì cũng thôi đi, ánh mắt còn cố tình không dùng được, mắt đã không dùng được thì cũng thôi đi, còn cố tình xoi mói người ta, kết quả thì sao, mặc trang phục lẩn tránh, ông nói xem bộ áo len quần này của ông đến tốt cùng là vì trang phục tàn khốc, hay là vì nguy trang tâm linh yếu ớt chịu không được đả kích của mình nên mới bắt đực dĩ phải mặc đây!”

“Chuột đồng?” Người mặt quỷ cảm giác khoe miệng mình đã không thể co rút nữa.

“Ừ, chính là một loại chuột, ban ngày mai phục ban đêm xuất hiện, diện mạo quái dị, khó có thể đập vào mắt!” Tần Hoài Hoài rất khẳng định mà gật gật đầu.

“Chuột! —— diện mạo quái dị! —— khó có thể đập vào mắt!” Cái miệng của gã thật sự không co rút nổi rồi, cô gái này, muốn ép gã điên sao!

“Đúng vậy, nếu không, tại sao ông không cho người ta thấy mặt thật của mình, cần gì phải mặc áo đen, rồi mang mặt nạ quỷ, lại nói, thật sự đáng đáp của ông khó coi như vậy sao?”

Tần Hoài Hoài lúc này đã nói đến cao hứng, sao còn nhớ được chuyện mới vừa rồi gã cho mình ăn độc dược.

“Giả trang tàn khốc! Tâm linh yếu ớt!” Gã chắc chắn là rất có sức chịu đựng, quyết định tiêu hóa xong lời nói của nàng, sẽ cùng nàng tính sổ.

“Chính là rất kém cỏi, cố tình giả bộ giống như lão đại!” Tần Hoài Hoài tiếp tục nói, “Nói phổ thông một chút, chính là giống như trên lỗ mũi cắm vào rễ hành, giả bộ!”

“Nói như vậy, giống như tôi chính xác là cái gì cũng sai!” Gã cắn răng nghiêng lợi vừa nói chuyện, vừa nắm chặt quả đấm, gân xanh nổi lên ở trên trán.

Tại sao, lời của nàng luôn có thể ép gã đến điên!

Người mặt quỷ cảm giác mình đã ở vào bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, tùy thời cũng sẽ bộc phát!

“Đó cũng không phải!” Tần Hoài Hoài lắc đầu một cái.

“.” Chẳng lẽ còn có người kém hơn gã!

Người nào đó hình như đã quên mất, mới vừa rồi gã còn lừa giận ngút trời!

“Trên đời này phải nói hẳn là tên thứ hai khốn kiếp, mà ông chính là thứ ba!” Lúc này Tần Hoài Hoài nắm chặt thành nắm đấm, trong mắt phát ra ánh mắt thù hận.

“Ài?” Lúc này người mặt quỷ sớm đã quên mất Tần Hoài Hoài trước đó còn chửi mình, bây giờ ngược lại cảm thấy rất hứng thú đối với cái tên thứ hai khốn kiếp trong miệng nàng.

Bản thân gã ở dưới sự miêu tả của nàng đã hoàn toàn không có ưu điểm, không nghĩ tới, trên đời này còn có người có thể làm cho nàng cảm hận hơn gã!

Điều này có thể bảo sao gã không cảm thấy hứng thú chứ? !

“Tam vương gia, Tư Mã Dật!” Tần Hoài Hoài oán hận mà nói ra tên của hắn, kể từ lúc nàng biết được tên của tên đàn ông ‘lừa gạt’ nộ hôn đầu của nàng ở trong miệng Hạnh nhi, thì sau đó nàng ngày ngày nguyên rủa hắn.

Cái đó chính là nụ hôn đầu của nàng nhá! Choáng, cứ dễ dàng như vậy mà bị tên khốn kia lừa!

Hắn không phải là thiên hạ đệ nhất, người đó còn dám tự xưng đệ nhất!

“A?” Vào lúc này hứng thú của người mặt quỷ là càng đậm, “Tại sao?”

“Ông hỏi nhiều thế làm gì! Mắc mớ gì tới ông!” Tần Hoài Hoài quay đầu, liếc gã một cái, “Còn có chuyện?”

“.....” Tại sao cô gái này luôn ở thời khắc quan trọng, mà hỏi cái vấn đề nhàm chán này.

“Không có chuyện thì đi đi, đi vào chỗ nào, thì đi ra chỗ đó, thứ cho không tiễn xa được!” Tần Hoài Hoài vung bàn tay nhỏ bé lên, trực tiếp làm tư thế ‘ tạm biệt ’.

“Cô thật sự không sợ tôi!” Người mặt quỷ đối với thần thái nhẹ nhàng như thế của nàng vào giờ phút này thì cảm thấy tò mò.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 28: Đi Thông Thả Nhé, Cẩn Thận Đường Tối!

Trước đó rõ ràng là nàng rất sợ mình, sao mà vào lúc này thì thái quá với gã như thế.

“Vì sao phải sợ ông?” Tần Hoài Hoài ngay cả xem thường cũng lười phải trả lại cho gã, “Không phải là ông muốn không chế tôi, giúp ông tìm được Ngọc Linh Lung ư, tôi cũng đã ăn độc dược của ông rồi, chẳng lẽ ông lại còn sợ tôi chạy, hoặc là thả ông chim bồ câu phải không!”

Lòng người một khi đã nắm giữ, thì còn có chỗ nào sợ hãi!

Nhìn nàng nhẹ nhõm như thế, giống như cô gái mới vừa rời hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch, căn bản là ảo giác, còn nói, nàng căn bản là đang diễn trò, từ đầu đến cuối nàng đều không có sợ gã!

“Còn không đi, đêm đã khuya rồi, không đi thì cẩn thận ánh trăng cũng bị mất, tôi xem chừng ông sẽ không thấy rõ đường đi!”

Về mặt của Tần Hoài Hoài là ‘ tôi thuần túy là chỉ suy nghĩ vì lão đại ông thôi ’, khiến cho gã thật sự muốn phát điên.

Nhưng mà nàng nói rất đúng, mục đích của gã vốn là vì khống chế nàng, hôm nay mục đích đã đạt thành, thì nàng nghe lời là được rồi, gã sẽ không gây khó khăn cho nàng!

Giờ phút này người mặt quỷ cảm thấy có phần đảo ngược, rõ ràng gã mới ấy là người nắm giữ sinh tử của nàng, vì sao bây giờ nhìn thấy nàng lại còn lớn hơn hẳn!

Xoay người đi về phía con đường lúc nãy tới, từ sau lưng truyền đến thanh âm kinh ngạc của nàng.

“Thì ra ông đi cửa ra vào à!” Tần Hoài Hoài nhìn thấy gã không lo lắng mà đi về phía cửa thì kinh ngạc vạn phần.

“Tại sao tôi phải có cửa mà không đi?” Gương mặt của gã đây là chuyện rất tự nhiên.

Ếc.

Tần Hoài Hoài tặc tặc mà cười, “Không có gì, đúng vậy, ngài từ từ đi, cẩn thận bậc cửa nhé!”

Không biết nguyên nhân có phải là vì ‘ miệng quạ ’ của nàng hay không, khi người mặt quỷ bước chân thì vừa đúng lúc, đụng phải bậc cửa.

“Hì.” Người mặt quỷ ở đấy lòng kêu một tiếng —— đau !

“Ha ha.” Tần Hoài Hoài vội vàng che miệng lại cười trộm, không dám quá phách lối, miễn cho thật sự chọc giận gã, đến lúc đó lại thật sự phiền phức!

“Này, lúc nào thì Hạnh nhi có thể tỉnh?” Lúc gần đi, nàng mới chợt nhớ, mới vừa rồi động tĩnh lớn như vậy mà Hạnh nhi cũng không tỉnh, đoán chừng là người này giờ trò quỷ.

“Tôi đã điểm huyết ngữ của cô nương ấy, sáng mai sẽ tỉnh, nhớ, vật của tôi muốn, cô nên để tâm mà tìm!” Nói xong, gã liền biến mất ở trong ánh hoàng hôn.

O o —————

Tần Hoài Hoài thờ phào một hơi nhẹ nhõm, lao đảo đi tới trước bàn tròn, giữ lấy mặt bàn mà ngồi xuống.

Cám ơn trời đất, cuối cùng là lừa đại gia gã đi.

(Dĩ nhiên, có lẽ người nào đó đang đi đến nửa đường thì sẽ nhớ tới tình hình đặc biệt lúc ấy, mới vừa rồi gã giống như là bị người ta lừa!)

Tần Hoài Hoài rót cho mình một chén trà, uống một hớp để nén sợ hãi.

Phải nói mới vừa rồi nàng không sợ hãi, đó là giả, nhưng với kinh nghiệm tập võ nhiều năm đã tự nói với mình, nàng không được sợ, nhất là ở trước mặt đối thủ mạnh thì càng nên ứng đối tự nhiên.

Sư phụ đã nói qua với nàng, sợ cũng không thay đổi được gì, chỉ có làm cho mình càng trở nên kiên cường hơn mới là cách giải quyết duy nhất.

“Sư phụ.” Nghĩ tới đây, Tần Hoài Hoài đột nhiên rất nhớ sư phụ, không biết ông ấy ở bên kia sống như thế nào, còn có Tiểu Đào Khí, tiểu Phi Thử, bọn họ sống có tốt không.

Tần Hoài Hoài cũng như bọn họ đều là trẻ con được sư phụ thu dưỡng, mặc dù không có sự thương yêu của cha mẹ, nhưng mà sự quan tâm cẩn thận của sư phụ đối với bọn họ, làm cho bọn họ cũng cảm thấy rất hạnh phúc, bù đắp toàn bộ phần thiếu sót này.

Ai —————

Kế hoạch vĩnh viễn so ra biến hóa không nhanh!

Tần Hoài Hoài than nhẹ một tiếng, vốn kế hoạch của nàng là đêm mai đến nhà con ngựa chết, ‘ cướp sạch ’ một trận.

Sau đó thì tìm một chỗ tránh mấy ngày, đợi tin đồn đi qua, rồi đến ‘ Phẩm Hương Các ’ mượn chỗ lên phía Bắc, từ đó nói tạm biệt với tất cả nơi này.

Nhưng mà bị người mặt quỷ quấy rối như vậy, nàng chỉ có thể thay đổi kế hoạch.

Bây giờ mục tiêu đã rất rõ ràng, chính là ‘ Ngọc Linh Lung ’ trên bức họa này.

Nhưng mà, nàng lật khắp bọc đồ của mình, sừng sốt không tìm được, nghe Hạnh nhi nói, tất cả mọi thứ của nàng, trừ mang trên người ra, còn lại đều ở Duệ Vương Phủ, đoán chừng vật kia cũng ở chỗ đó.

Xem ra, ngày mai nàng phải đi đến Duệ Vương Phủ tìm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 29: Khảo Sát Hiện Trường?

ngày thứ hai

“Cái gì, chị muốn đi Duệ Vương Phủ làm gì?”

Ngày thứ hai, khi Hắc Tử nghe Tần Hoài Hoài nói như vậy thì sừng sốt, “Không phải chị nói là, tôi chỉ cần giúp chị lên vào Vương Phủ thôi, chuyện còn lại thì giao cho chị, sao vào lúc này lại giờ quê!”

Bà chị này, mỗi ngày một ý nghĩ!

“Xuyt.” Tần Hoài Hoài vội vàng kéo cậu ấy, “Không phải là tôi đang thương lượng với cậu sao!”

“Thương lượng cái gì, không phải chị cũng đã quyết định chủ ý rồi sao!” Hắc Tử nhìn nàng một cái, thật ra thì Tần Hoài Hoài rất dễ bị nhìn thấu, bởi vì tâm tư của nàng đều viết ở trên mặt!

“Tôi vẫn còn chưa chuẩn bị xong đầy đủ cho hành động ngày hôm sau!” Tần Hoài Hoài rót cho mình một chén trà, “Kiểm tra địa hình, thăm dò đường đi thật tốt, thì ban đêm mới động thủ!”

“Kiểm tra địa hình?” Hắc Tử lại phát hiện một từ mới, trong miệng bà chị này thỉnh thoảng sẽ nhảy ra một hai từ mới mẻ thú vị.

“Ặc, chính là đi dò xét Duệ Vương Phủ!” Tần Hoài Hoài uống một ngụm trà rồi tiếp tục nói, “Cậu đã đi nhiều lần, nên đương nhiên đã quen cửa quen

nẻo ở nơi đó, tôi chỉ nhìn bản đồ, đây còn không phải là đến lúc nước tới tròn mới nhảy sao, cho nên phải khảo sát địa hình nơi đó cho tốt!”

Hắc Tử im lặng, đang suy nghĩ.

“Còn nữa, hành động đêm đó, cậu ở bên ngoài Vương Phủ canh chừng là được, chỉ một mình tôi đi vào thôi, dù sao cũng phải thăm dò tình hình của địch trước, đúng không!” Tần Hoài Hoài phát huy hết sức mạnh miệng lưỡi ba tác không nát của nàng, tiếp tục thuyết phục.

“Được rồi!” Cuối cùng Hắc Tử cũng bị thuyết phục, dĩ nhiên, Tần Hoài Hoài cũng tăng thêm giá cho cậu ấy.

“Vậy chị tính chừng nào đi Duệ Vương Phủ?” Hắc Tử hỏi.

“Càng nhanh càng tốt!” Tần Hoài Hoài cười cười, “Tránh cho đêm dài lắm mộng!”

Đến buổi tối.

Tần Hoài Hoài lần nữa bôi cho mình đen thui, sau đó đi theo Hắc Tử xuống khách sạn.

Lại nói, vì có thể thuận lợi xâm nhập vào khách sạn, Tần Hoài Hoài cũng đã hy sinh khá lớn, không chỉ giả trang thành con trai, còn đem mình bôi vô cùng đen, như vậy mới có thể thuận lợi giả mạo thành thân thích của Hắc Tử, và vào ở gian phòng của khách sạn nho nhỏ này.

“Hắc Tử, dẫn thân thích của cậu đi tìm việc làm à!” Ông chủ khách sạn có quen biết với Hắc Tử, nên nhìn thấy cậu ấy dẫn Tần Hoài Hoài xuống, thì cười và hỏi.

“Đúng vậy, hôm nay đi Duệ Vương Phủ tìm một chút việc vặt!” Hắc Tử cười cười.

“Làm rất tốt, người trẻ tuổi thì nên cố gắng!” Ông chủ có phản thích nói chuyện.

Cửa sau của Duệ Vương Phủ

“Bạch thúc, là con!” Hắc Tử gõ cửa, “Mở cửa ra, là con, Hắc Tử.”

Cửa mở ra vang lên một tiếng kêu kệt, một người đàn ông hơn bốn mươi tuổi thò đầu ra.

“Là cậu à Hắc Tử, sao trẻ như vậy mới đến, tôi còn tưởng rằng hôm nay cậu không tới.”

“Đâu có, có tiền để kiếm thì có sao Hắc Tử con lại không đến chứ?” Hắc Tử cười hắc hắc và nói.

Bạch thúc mở cửa, và cho bọn họ đi vào, “A, vị này là?”

“À, đây là một người bà con xa của con, cũng đến kinh thành kiếm miếng cơm ăn đấy!” Hắc Tử thấy trong mắt Bạch thúc cái phản cảnh giới, thì vội vàng nói tiếp, “Bạch thúc, thúc yên tâm, hẳn làm được và cũng rất lành lợi, tuyệt đối sẽ không gây phiền toái tới thúc!”

Bạch thúc nhìn lên nhìn xuống đánh giá Tần Hoài Hoài một phen, mặc dù thấy bộ dạng đen đúa của nàng giống như Hắc Tử, nhưng mà cặp mắt linh động kia lại lóe lên tia sáng xảo quyệt, nhìn một cái cũng biết là một người lành lợi, ngay sau đó mới gật đầu một cái.

“Được rồi, cho hẳn cùng vào đi.”

“Bạch thúc, hôm nay vì sao cần nhân công như vậy, Duệ Vương Phủ muốn tu sửa phòng ốc sao?” Hắc Tử thấy người ta lui tới, đều đang khuôn đồ.

“Ừ, hôm nay Duệ Vương gia đi đón tiểu thư Tư Vũ, xem chừng mấy ngày nữa mới có thể trở lại, tất cả mọi người đang sửa sang lại gian phòng, đem gian phòng ban đầu của vị Vương Phi kia thu lại.”

“Vương Phi?” Hắc Tử giống như nhớ ra cái gì đó, “A, chính là vị Vương Phi mới vừa vào cửa đã bị bỏ!”

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Ngày Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 30: Oan Gia Ngõ Hẹp

“Đúng, chính là do cô ấy mặt dày mày dạn muốn gả cho Vương gia chúng ta, mà Vương gia chúng ta lại yêu tiểu thư Tư Vũ, cho nên Vương gia bỏ cô ấy, rồi lập tức đi đón tiểu thư Tư Vũ về!”

Cái gì!

Tần Hoài Hoài nghe đến đó, một ngọn lửa vô danh vụt chạy tới ốt.

A, con ngựa chết kia, chân trước của nàng mới vừa đi, thì đã đi đón người yêu trở về rồi, khó trách vội vã đuổi nàng ra kinh thành, đoán chừng là sợ nàng tới gây chuyện.

Nghĩ đến đây, ở bên trong lòng của Tần Hoài Hoài tựa hồ có chút cảm giác kỳ quái, chua xót chậm rãi di chuyển trong lòng.

“Như vậy thì khi nào Vương gia mới có thể trở về?” Hắc Tử đề ý chính là cái này.

“Đoán chừng hai ba ngày sau!”

Kéo kẹt —————

Tần Hoài Hoài đang nghiêng rặng, ngựa chết, người chờ đây, người phải che chở người trong lòng của người thật tốt đi, Duệ Vương Phủ này ta sẽ thay người ‘sửa chữa’ một trận, sau đó cầm lại đồ đạc của mình và lập tức rời đi!

Ngăn chặn ghen tuông trong lòng, Tần Hoài Hoài thề ở đáy lòng.

“A, thanh âm gì vậy? Tôi hình như nghe được tiếng vang kéo kẹt, kéo kẹt!” Bạch thúc nhíu nhíu mày, nhìn khắp nơi.

“A, đoán chừng là lúc khuôn đồ kinh động đến chuột, không sao, con mới vừa thấy có con chuột chạy tới phía bên kia rồi!” Hắc Tử lập tức giải thích, sau đó dùng ánh mắt nhắc nhở Tần Hoài Hoài ở sau lưng vẫn còn đang nghiêng rặng.

Chuột!

Cái này mà có thể nghĩ đến à, lại so mình với chuột!

Tần Hoài Hoài cũng hung hăng trợn mắt nhìn trở lại, lại chọc Hắc Tử cười khế một trận.

Ở dưới sự hướng dẫn của Bạch thúc, Tần Hoài Hoài đi tới ‘Tư Vũ các’ ở phía nam.

Nơi đó hôm nay đang là một cảnh tượng mới, người ta lui tới mang tất cả vật dụng đi vào bên trong, tất cả đã chuẩn bị xong, chỉ chờ chủ nhân mới vào ở.

Mà gian phòng trước kia mình ở, cũng chính là tân phòng, gấm đỏ tân hôn sớm đã bị người phá hủy, thay cho chữ Hi đỏ lớn, cảm giác lạnh lạnh, còn có ai nhớ lại trước đó cũng có một cuộc hôn lễ cờ trống như thế.

Một vào một ra, một mới một cũ!

Quả nhiên là xác minh cho câu thiên cổ không đổi kia: chỉ nghe người mới cười, ai ngờ người xưa khóc.

A, Tần Hoài Hoài nàng mới không khóc, muốn khóc chính là con ngựa chết kia!

Từ sau khi ra khỏi Duệ Vương Phủ, Tần Hoài Hoài liền tìm một quán trà, phác thảo kế hoạch hành động tối mai thật tốt.

“Tiểu thư, cô nhớ được?” Hạnh nhi thấy bản đồ vẽ tỉ mỉ ở trong tay nàng, bản đồ lại tương đối phức tạp, nên vẽ mặt cứng đờ.

“Ừ, đại khái là nhớ được một chút.”

Tần Hoài Hoài chủ yếu là đang suy nghĩ đến tột cùng ‘Ngọc Linh Lung’ ở nơi nào, sau khi loại bỏ vài chỗ, cũng chỉ còn lại có chính phòng của nàng, cùng với thư phòng của con ngựa chết kia.

“Tiểu thư, cái đó.”

“Chuyện gì?”

“Chúng ta hay là đi trước đi.” Hạnh nhi chẳng biết tại sao, vẻ mặt có chút bối rối.

“Làm sao, không phải là mới vừa tới sao?” Tần Hoài Hoài chỉ lo cúi đầu nhìn bản đồ, hoàn toàn bỏ quên nguy cơ sau lưng.

Ở sau lưng nàng cách đó không xa, có một thân ảnh đang hướng đến gần nàng.

Tư Mã Dật mặc trường bào gấm vóc đen tuyền, tơ vàng thêu lên kỳ lân nhảy tường, thắt đai lưng bạch ngọc, tóc đen 3000 được cột chắc với gấm cùng màu, đặt trước ngực trái.

Hắn bước đi nhẹ nhàng, khoe miệng chứa đựng nụ cười, hai tròng mắt lấp lánh đầy màu sắc. Nhẹ lay động quạt giấy, bộ dáng công tử có vẻ nhẹ nhàng như ngọc.

Nhìn cô gái trước mắt đang vui đầu suy nghĩ, nụ cười trên khóe miệng của hắn càng đậm, lòng bàn chân bước đi lại trong lúc vô tình mà tăng nhanh hơn rất nhiều.

“Tiểu, tiểu thư, cái đó, chúng ta vẫn là đi mau đi!” Hạnh nhi mất tinh, nên lập tức thấy Tư Mã Dật.

Nàng dĩ nhiên là biết tiểu thư đối với vị Tam vương gia này hận thấu xương, cũng biết, tiểu thư tuyệt đối không muốn gặp lại hắn!

Nếu là gặp lại đoán chừng sẽ là cuộc đại chiến kinh thiên động địa! Trường hợp này cũng không cần phải suy nghĩ nhiều, dù sao rất kịch liệt là được!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 31: Người Chính Là Con Khổng Tước Hoa!

“Hạnh nhi, cô đang bận lắm, em có chuyện thì đi trước đi, một lát gặp ở khách sạn!” Tần Hoài Hoài đang khổ não xem làm thế nào để tìm được ‘Ngọc Linh Lung’, nên giọng điệu buồn bực.

“A, vị huynh đài này nhìn rất quen mắt nha, không phải là chúng ta đã gặp qua ở đâu rồi?”

Đang buồn bực, thì từ sau lưng truyền đến một thanh âm lẳng lơ.

Tần Hoài Hoài thả bản đồ trong tay ra, ngón tay gõ lên trên bàn xoạch, xoạch.

Không cần quay đầu lại, nàng cũng biết là ai tới.

Thanh âm của tên đó, ngay cả nằm mơ nàng cũng không quên!

Ngày đêm đều nguyện rửa người của hắn, tại sao nàng có thể dễ dàng quên chứ!

“Không ngại tôi ngồi xuống chứ?” Tư Mã Dật phe phẩy quạt giấy, bước chân nhẹ nhàng mà đi đến bên cạnh nàng, thu hồi quạt giấy chỉ chỉ vị trí bên người nàng, cười tà mị và nói.

Tần Hoài Hoài liếc hắn một cái, nhàn nhạt mà nói ra, “Tôi nói không được, ông sẽ không ngồi xuống sao!”

Hừ, da mặt cũng dày hơn ai khác, không biết xấu hổ còn giả bộ lịch sự!

Éc.

Tư Mã Dật đầu tiên là sững sốt, tiện đã nhoen miệng cười và nói, “Ha ha, vị tiểu ca này tính khí thật lớn nha, sao tôi đường đường là một Vương gia ngồi ở bên cạnh của huynh, ngược lại bởi nhọ huynh chứ?”

“Không dám, bởi nhọ cũng không nói, chỉ là tôi sợ một giây kế tiếp tôi sẽ trở thành người cho mọi người chỉ trích, bị vạn ‘mắt’ xuyên tim mà chết, vậy thì không đáng giá!” Tần Hoài Hoài biết hắn đã sớm khám phá nguy trạng của mình, cho nên cũng không có ý định tiếp tục đùa cợt với hắn.

“Vì sao?” Hắn đối với lời nói của nàng cảm thấy hứng thú, ngón giữa quạt giấy chuyển một cái, ở trong con ngươi nở rộ tao nhã.

Tần Hoài Hoài quay đầu, quan sát từ trên xuống dưới một phen, một tay đâm lấy quạt hàm, cười hắc hắc và nói, “Kinh thành này có ai mà không biết danh hiệu Tam vương gia Tư Mã Dật của ngài, cái danh hiệu đó lại rất vang dội, nói năng có khí phách, so với cái loa mạ vàng còn loang loáng hơn, đoán chừng ngay cả tiếng vang cũng còn vang dội hơn còn có thể làm chấn động trời đất. Nhìn lại một chút một thân trang phục và phục sức này của ngài, Tam vương gia ngài chỉ cần trang điểm xinh đẹp đứng trên đường cái, không cần phát tay, lập tức sẽ có mỹ nữ đẹp trai chủ động dán lên người, so ông chú MacDonald càng có lực thu hút hơn! Đứng ở bên cạnh một người vĩ đại như ngài, tôi sợ tôi sẽ không chịu nổi hào quang vĩ đại của ngài!”

“” Sắc mặt của người nào đó đã rất khó nhìn.

“Cho nên nói, ngài vĩ đại như vậy mà ngồi ở bên cạnh tôi, tôi ngoại trừ cảm giác cực kỳ vinh hạnh ra, còn có thể có ý tưởng khác sao!” Tần Hoài Hoài hay tay bày ra, biểu tình ra vẻ ‘tôi chỉ là bất đắc dĩ’.

“” Tư Mã Dật cảm giác khóe miệng của mình đang co giật, vì sao, lời của nàng nghe rõ ràng là khen tặng, nhưng nghe vào tai lại không thuận.

“Cái loa mạ vàng! ? Trang điểm xinh đẹp? ! ông chú Mãi đan lao? ! ! ! ! Là có ý gì?” Đều là những từ kỳ kỳ quái quái a!

“Vương gia muốn nghe?” Tần Hoài Hoài nhú mày.

“Ừ!” Hấn nghĩ biết, đến tột cùng là nha đầu này đang suy nghĩ gì!

“Vậy ngài phải bảo đảm không được tức giận!” Tần Hoài Hoài mở lớn cặp mắt, trừng mắt nhìn.

“Nàng không nói lung tung, sao tôi lại tức giận?” Trừ phi nha đầu này cố ý trêu hấn!

“Đều nói lời thật thì khó nghe, thuốc đắng dã tật, Vương gia sẽ không hi vọng tôi nói lời khẩu thị tâm phi chứ!” Mắt nháy mắt lại nháy mắt.

“.....” Im lặng bày tỏ chấp nhận ý của nàng.

“Nói cho cùng mạ vàng không phải là thật, nói là tốt mã dê cùi (hào nhoáng bên ngoài), tên không thích hợp, thật ra thì Vương gia nên có kiêu dáng của Vương gia.” Tần Hoài Hoài kiên nhẫn giảng giải cho hấn, “Trang điểm xinh đẹp không phải nói anh ăn mặc quá sức tương tượng à, chủ yếu là thái độ của anh, khinh bạc vô lễ, phóng điện khắp nơi! Thời điểm mùa xuân tới, Không Tước đực vì hấp dẫn Không Tước mái, sinh sản đời sau, đều là trang điểm xinh đẹp như vậy, anh cũng đừng để ở trong lòng!”

Nói xong, nàng trở lại một ánh mắt của ‘tôi hiểu anh’.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 32: Người Mạnh Hơn Con Khỉ!

Éc.

Trán của người nào đó lại đỏ mồ hôi nữa!

Lần đầu tiên Tư Mã Dật cảm thấy, tuần mị của mình cũng là tội!

Hơn nữa ở trong mắt của nàng còn là ‘tội ác tày trời’!

Hấn bắt đầu hoài nghi, nha đầu này có phải là người hay không! Tất cả cô gái đều thích đồ gì đó nhưng nàng lại không có chút thích thú nói về vật, dĩ nhiên, ngoại trừ tiền, đoán chừng cái gì cũng không vào được mắt của nàng!

“Ông chú Mãi Đan Lao?” Hấn có già thế sao!

“Là ông chú MacDonald, đó là một tỷ dụ, anh đừng xem thường ông ta nha, mặc dù bộ dáng của ông ấy có chút tức cười, nhưng mà ở quê hương của chúng tôi, lão nhân gia ông ta lại rất nổi tiếng, tất cả trẻ con đều thích ông!” Gương mặt của Tần Hoài Hoài ra vẻ ‘anh có thể giống như ông ta là một vinh hạnh’.

Khóe miệng lại co giật! Lông mày cũng co giật! Toàn thân đều đang co giật!

Tư Mã Dật lại đóng mắt lại, hít sâu, hít một hơi thật sâu, “Nàng đánh đồng Bồn vương cùng một thằng hề có đáng đáp tức cười, nàng! ! !”

“Vương gia, ngài tức giận rồi nhé? Không phải là đã nói sao, lời thật thì khó nghe lợi cho hành vi, thuốc đắng dã tật lợi cho bệnh nha, tôi đây còn không phải là vì tốt cho ngài sao!” Phát hiện sắc mặt của hấn chợt thay đổi, Tần Hoài Hoài lập tức chuyển sang một điểm rất lớn.

“Như vậy, ở trong mắt nàng tôi là loại người nào?” Hấn phát hiện mình thật sự là cắn răng, từ trong kẽ răng mà nặn ra mấy chữ này.

“Ừ, cái này sao.” Tần Hoài Hoài nhếch miệng, lặng lẽ tặc tặc cười ở bên trong, “Ngài là muốn nghe lời thật, hay là lời nói giả dối?”

“.....” Tư Mã Dật hít sâu một hơi, thở ra nữa, rốt cuộc ổn định lại tâm tình và hỏi, “Có khác nhau sao?”

“Đương nhiên là có khác nhau!” Tần Hoài Hoài lập tức tỉnh táo tinh thần, nghiêm mặt nói, “Nói lời thật trước, tôi phải xin lệnh bảo vệ trước, tôi không muốn vì một đôi lời nói thẳng mà chết mất mạng!”

Chỉ hướng cuộc đời này của nàng là kiếm rất nhiều, rất nhiều tiền, trở thành phú bà thứ hai thiên hạ, cũng không muốn trở thành Ngụy Chính thứ hai.

Cuộc đời của Ngụy Chính xem ở đây

“Vậy nói dối thì sao?”

“Nói dối à, Vương gia, tôi nói lời khen tặng anh, anh sẽ tặng tôi tòa kim sơn sao?”

“Sẽ không!” Hấn cũng không nghĩ mà lập tức lắc đầu.

“Vậy tôi vẫn là nói thật ra đi!” Chuyện không có chỗ tốt, nàng không làm!

“.....” Quả nhiên, nàng xem tiền quan trọng hơn mạng sống!

“Anh không có bề ngoài, tên không thích hợp, bên ngoài tô vàng nạm ngọc!” Tần Hoài Hoài đơn giản hào phóng, chậm rãi mà nói ra.

“Nói như vậy, tôi trong mắt nàng cái gì cũng sai...!” Hấn dùng chính là giọng nói khẳng định, tay nắm quạt giấy thật chặt.

“Đừng trợn mắt, tôi nói chính là cái ý này!” Tần Hoài Hoài tiếp tục đưa mắt lại bức họa trong tay, “Khó có được anh còn có tự biết rõ, tôi không phải là sợ bôi nhọ anh, mà là sợ anh bôi nhọ danh tiếng của tôi!”

Lạch cạch—————

Quạt giấy trong tay bị gãy thành hai nửa.

Nụ cười sừng sốt treo ở giữa khóe miệng của Tư Mã Dật, bên trên cũng không phải, bên dưới cũng không.

Nha đầu này, nàng luôn có thể nói ra lời khiến cho mình không nói được gì!

Nhưng hấn lại luôn không thể phản bác nàng!

Chẳng lẽ đây chính là vô quyết dày có móng tay nhọn trong truyền thuyết!

Hạnh nhi ở bên cạnh, nghe Tần Hoài Hoài nói một phen, thì bị dọa choáng.

Lúc nào thì nàng thấy qua tiểu thư nhanh mồm nhanh miệng như vậy, khi nào đã thấy qua, Tam vương gia kim nén như thế, bộ dáng có vẻ muốn giận mà không giận nổi, làm sao còn có tuấn mị chi tướng mới vừa rồi.

Tiểu thư thật đúng là có bản lĩnh, có thể đem một người bình thường ép điên khùng!

“Nhưng mà.....” Tần Hoài Hoài chuyển lời nói, “Nhưng, ngài chỉ nhìn bóng lưng mà có thể đoán được là tôi, quả nhiên là hóa nhân tinh tinh, cũng vượt qua lão nhân gia Tôn Ngộ Không rồi, so với một con dạ hành thử (con chuột đồng đi đêm) mạnh hơn nhiều!”

“Tôn Ngộ Không? Dạ hành thử?” Có lúc Tư Mã Dật thật sự rất muốn cạy đầu của nàng ra, xem xem trong óc nàng đến tột cùng đựng những thứ gì!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 33: Đùng Nóng Giận Nhé, Đây Là Đàng Ca Ngợi Ngươi!

“A, đây chính là quê hương động vật rất nổi danh của chúng ta!” Tần Hoài Hoài cười tà ác.

“Động vật? Lại còn rất nổi danh?”

“Chính là một con khi thị lực siêu tốt, cùng một con chuột thị lực cực kỳ kém!” Tần Hoài Hoàinhún vai một cái, khẽ cười.

Xoạch—————

Cây quạt giấy còn sót lại một nửa trong tay hấn cũng gãy luôn.

Thật sao! Lúc này hấn ngay cả so sánh với người bình thường cũng kém, lại còn cùng động vật, cùng một cấp bậc với con khi, con chuột!

“A, Vương gia, sắc mặt của ngài rất khó coi quá à, có phải thân thể không thoải mái hay không vậy, nếu mà không thoải mái, thì mau đi về đi, nếu lỡ như té xỉu, cô gái yếu đuối như tôi đây sao có thể đảm đương nổi!”

Nên tiến thì tiến, nên lui thì lui, cái này kêu là xem xét thời thế!

Tần Hoài Hoài vừa thấy sắc mặt hấn âm u, lập tức nhanh chóng làm ra phản ứng trước tiên————— rút lui!

Nói xong, nàng nháy mắt ra dấu với Hạnh nhi, ý bảo Hạnh nhi nhân cơ hội rút lui!

Tần Hoài Hoài còn chưa có động tác, thì một thân ảnh đen đã chắn trước mặt của nàng.

Hơi thở bá đạo đặc biệt của người con trai như nước thủy triều, từ bốn phương tám hướng vây lấy nàng.

Nguy hiểm!

Trong đầu của Tần Hoài Hoài nhanh chóng thoáng qua này một tin tức!

“Thế nào, còn chưa nể bốn vương xong, liền muốn chạy đi à, trên đời này còn có chuyện tiện nghi như thế sao?” Hai tay của Tư Mã Dật chống xuống, vây Tần Hoài Hoài ở trong ngực.

Ai —————

Tần Hoài Hoài thờ dài trong lòng, cũng biết, cái con khi đại gia này không có giống như con chuột ngốc kia dễ dàng đuổi như vậy!

“Ha ha, Tam vương gia là nhân trung long phượng*, phong thái phi phàm, khoan dung đương nhiên cũng lớn hơn nhiều, tất nhiên là sẽ không chấp nhặt tiểu nữ tử như tôi đây, đúng không!” Tần Hoài Hoài phát hiện bây giờ mình là tiến thoái lưỡng nan, chỉ có thể vờ nhu thuận.

* nhân trung long phượng: rồng phượng trong biển người

Ngoài ra, nàng còn phát hiện, võ công của Tư Mã Dật không tầm thường, chính là mới vừa rồi chỉ dùng hai lực là đã dễ dàng bẻ gãy cây quạt, năng lực này khiến cho Tần Hoài Hoài có vài phần kính trọng với hắn.

Không nghĩ tới nhìn thấy hắn giống như phóng đặng ngang ngạnh như thế, lại có võ công tốt như vậy, quả nhiên là nhìn người không thể nhìn bề ngoài, nước biển không thể đo lường!

“Thế nào, bây giờ mới biết sợ, sớm biết thì đi rồi!” Cặp mắt sắc bén của Tư Mã Dật đương nhiên không bỏ qua một tia kinh hãi nhanh chóng xẹt qua đáy mắt của nàng.

Khóe miệng là lần nữa nhếch lên, hắn rất thích thần thái khôn ngoan của nàng như vậy, điều này làm cho hắn có cảm giác thành tựu.

Trái tim xẹt qua một ý nghĩ kỳ quái, nếu mà nha đầu này cũng có thể thuận theo như vậy, hắn không ngại thay thế Lục đệ mà chăm sóc nàng thật tốt!

“Ha ha, không phải là hôm nay Vương gia vô tình gặp được tiểu nữ tử chứ!” Tần Hoài Hoài nở nụ cười, cặp mắt vừa chuyển một cái, thì đã nhíu mày hỏi.

Đôi mắt của Tư Mã Dật thu lại, trong mắt lộ ra một nụ cười mỉa mai nhìn thấu người, “Thế nào, đánh không lại thì lập tức dời mục tiêu, Yến Phi Tuyết, nàng thật đúng là quá xảo trá đấy!”

“Nói như vậy thì Vương gia ngài là có chuyện tìm tôi hả?”

Tần Hoài Hoài phát hiện trong mắt của hắn chợt lóe lên tán thưởng, lập tức ý thức được cái gì.

“Đầu óc của Tiểu Hồ Ly quả nhiên chuyển rất nhanh nha!” Khóe miệng của Tư Mã Dật nâng lên một đường cong cao, mắt lại nhìn chăm chăm vào mặt của nàng, ánh mắt quét qua đôi môi của nàng, có một mê luyện trong nháy mắt.

“Ha ha, Vương gia nói sớm đi, ngài tìm tiểu nữ tử có gì muốn làm?” Tần Hoài Hoài nheo mắt lại, khuôn mặt tươi cười quyến rũ, một đôi mắt lóe lên tia sáng linh hoạt.

Hừ, cũng biết nhà ngươi vô sự không đăng tam bảo điện! [Không có chuyện không đến tìm]

Tư Mã Dật im lặng, chỉ đem thân thể đến gần nàng, gần như đem sức nặng quanh người đặt lên trên người của nàng.

Hơi nóng như gió tập kích tới, vây kín Tần Hoài Hoài, mùi hương cô nhàn nhạt quanh quẩn ở dưới mũi, như linh xà chui vào mỗi lỗ chân lông của nàng, thân thể run lên, ánh mắt bối rối, vẻ hoảng hốt xẹt qua đáy mắt.

Choáng nha! Lại tới nữa!

Tần Hoài Hoài chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, giống như là đang uống rượu, thần trí có chút không tỉnh táo.

Mỗi lần hắn tới gần, thì mình tựa như là say rượu không biết làm sao.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 34: Nói Chuyện Còn Chọn Địa Điểm?

“Tam, Tam vương gia có lời gì cứ nói. Tôi, không có lằng tai nên nghe được!” Tần Hoài Hoài cường ép giữ vững tinh thần, đôi tay chống ở giữa hai người, “Không cần dựa gần như vậy!”

Ha ha.

Đáy mắt của Tư Mã Dật hiện lên ý ranh mãnh, hần thích đến gần nàng như vậy, như vậy cảm thấy ôm lấy nàng thật tốt!

Nhất là nhìn thấy nàng bởi vì mình đến gần, mà lập tức từ bỏ đi con nhím phòng vệ mà trở thành mèo con ngoan ngoãn, cái loại cảm giác thành tựu đó làm cho hần rất thỏa mãn!

“Ta đúng là có chuyện tìm nàng, nhưng nơi này nói chuyện không tiện, chúng ta đổi chỗ rồi từ từ nói chuyện, như thế nào?”

Lúc nói chuyện, chớp mũi lại hướng về phía chớp mũi, hơi thở thơm như hoa lan mà mê hoặc giống hơi thở của gió khẽ vuốt qua gương mặt.

Bá —————

Mặt của Tần Hoài Hoài nhanh chóng đỏ hồng, bên tai càng đỏ rực hơn, trái tim nhảy run lên, nàng vội vã lui về phía sau một bước, lại bị hần nắm lấy vòng eo.

Khóe miệng của Tư Mã Dật nâng lên, hơi dùng sức, đã dễ dàng đem lấy nàng hướng trong vùng ngực, cả người Tần Hoài Hoài liền bị hần ôm vào trong lòng ngực cường tráng.

“Buông tay!” Tần Hoài Hoài muốn tránh khỏi ngực của hần, nhưng lại bị hần ôm chặt hơn.

“Ta dẫn nàng đi đến nơi thích hợp để nói chuyện!” Tư Mã Dật tiến tới bên tai của nàng thấp giọng mà nói ra.

Nói xong cũng không đợi Tần Hoài Hoài trả lời, hần tựa như con gió lớn cuốn lấy nàng mà đi.

Hạnh nhi chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, tiểu thư và Vương gia liền biến mất.

Trong gió truyền đến một trận thanh âm âm u.

“Ta dẫn tiểu thư nhà ngươi đi đàm luận, ngươi trở về trước đi!”

Tiếng như người, tới cũng vội vã, mà đi cũng như gió!

Tần Hoài Hoài phát hiện kinh công của hần rất tốt, lại ôm mình mà có thể mặt không đỏ, hơi thở không gấp mà phi thân xuống quán trà.

Chỉ một cái nháy mắt, hần lại ôm lấy mình phi thân ngồi lên lưng ngựa.

Trời đất quay cuồng, cảnh vật trước mắt đã được che giấu ở trong bóng đen rực rỡ, đường cong cương nghị mà đẹp mắt kia buộc vòng quanh lòng ngực cường tráng.

Gương mặt dán chặt lòng ngực rộng rãi của hần, trong lòng ngực đều đều phập phồng truyền đến tiếng tim đập mạnh mẽ.

Thân thể của Tần Hoài Hoài cũng phập phồng đều đều theo, tim đập thành thịch rất nhanh, nàng cảm thấy cả khuôn mặt đều muốn bị thiêu đốt.

Thân thể không hiểu sao mà mềm xuống, chỉ có thể nắm lấy tà áo của hần thật chặt, mới có thể ngồi vững ở trên lưng ngựa.

“Này. anh. Muốn dẫn tôi đi đâu!” Nhũn như con chi chi nên ngay cả thanh âm chất vấn cũng bị mất sức lực.

Tại sao một khi hần tới gần, thì mình mất đi năng lực phòng ngự, lập tức biến thành quả hồng mềm!

Tần Hoài Hoài âm thầm mắng, Tần Hoài Hoài, mày đó nha, cũng thật là không có tiền đồ, không phải chỉ là một tên đẹp trai thôi sao!

Vì sao mỗi lần hần tới gần, thì mày như là uống rượu, choáng váng đến mức không biết Đông Nam Tây Bắc!

Hung hăng giờ quả đắm lên đánh trán của mình một cái!

“Ai nha!” Đau quá!

“Nàng đang làm gì!” Nha đầu này, sao lại đánh đầu của mình!

“Tôi, tôi đang hỏi anh mà, anh muốn mang tôi đi đâu!” Nàng ngẩng đầu lên, bắt mắt nhìn chăm chăm vào Tư Mã Dật và hỏi.

Chống lại hai tròng mắt sâu thẳm kia thì Tần Hoài Hoài cảm giác giống như là mình ngã vào một cái động đen không đáy, đáy động sâu thẳm, giống như là động đen mở ra lực hút, nhìn lâu mấy lần, thì muốn hút linh hồn của nàng vào.

Một khắc kia, nàng có một mê mang trong nháy mắt, nhưng đau đớn từ cái trán truyền tới khiến cho mình lập tức tỉnh táo lại, trong lòng âm thầm may mắn, may mắn là đánh một cái, nên mới không có choáng váng như vậy!

Nhưng người này thật đúng là bá đạo, mạnh mẽ mang mình đi, mà ngay cả lời giải thích cũng không có!

“Nơi này không thích hợp nói chuyện, ta dẫn nàng đi một nơi thích hợp để nói chuyện!” Hắn nhìn hai gò má đỏ bừng của nàng, cười nói mập mờ.

Kết?

Nói chuyện còn phải chọn địa điểm, có phải cái đầu này là bị nàng chọc tức nên hồ đồ chứ!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 35: Bị Kịch Thích Nha?

“Có chuyện gì mà cần phải tìm cái chỗ khác nói!” Thật sự là người phiền toái!

“Đối với ta và nàng thì đều là chuyện rất quan trọng! Cho nên, chỉ có mặt hai chúng ta thôi!” Hắn tà ác mà ở trên gò má nàng thổi hơi, nụ cười trong mắt càng đậm, giọng nói mập mờ không rõ ràng.

Đối với hắn và mình đều là chuyện rất quan trọng? !

Tần Hoài Hoài nhú lông mày nghĩ nghĩ, sau đó lại cười hắc hắc và nói, “Xin lỗi, tôi và ngài hình như không quen thuộc lắm, cho nên chuyện quan trọng giữa tôi và ngài, tôi thật sự không nghĩ ra!”

“Nàng không cần nghĩ, đi thì sẽ hiểu!” Nói xong, hắn lôi kéo dây cương, hét lớn một tiếng, vó ngựa liền hất bụi đi.

“Tư Mã.” Giọng của Tần Hoài Hoài còn chưa kịp phun ra, thì bị bụi đất cuộn cuộn chôn lấp.

Tần Hoài Hoài là lần đầu tiên cưỡi ngựa, nhưng mà cảm giác cười trên lưng ngựa vĩnh viễn không có thoải mái như ngồi xe ngựa, còn lại là ngồi ở trước người đáng ghét, chẳng những không thoải mái mà còn cực kỳ khó chịu.

Lắc lư dọc theo đường đi khiến cho lục phủ ngũ tạng của Tần Hoài Hoài bị khuấy rối đến long trời lở đất, nàng kìm nén đến mức thiếu chút nữa nghẹn thành nội thương.

Đáng ghét hơn chính là, hình như Tư Mã Dật có ý muốn trừng trị nàng, dọc trên đường đi khoái mã giờ roi, bụi đất tung bay, còn kém không có cột hỏa tiễn ở trên đuôi ngựa!

Tần Hoài Hoài dù cho gan lớn thế nào cũng bị trận cuồng phong cuộn cuộn nổi lên kia thổi cho trái tim nhỏ run lên một cái, há mồm chính là một ngụm cát bụi.

Cuối cùng chỉ có thể ôm chặt hông của hắn, đem khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào trong ngực của hắn, đại gia nhà hắn mới xem như thoáng hài lòng một chút, mà thả chậm nhịp bước!

O o —————

Cám ơn trời đất!

Trong dạ dày của Tần Hoài Hoài rốt cuộc cũng không còn nghiêng trời lệch đất nữa, trái tim nhỏ rốt cuộc cũng từ từ khôi phục một chút, không còn run kịch liệt như lúc nãy nữa.

Tư Mã Dật chết tiệt, đây là cố ý trả thù mà!

Tên này thật nhỏ mọn, mới vừa rồi chỉ có nói hắn mấy câu, thì lúc này hắn lập tức bắt đầu trả thù!

Nhưng tức giận thì tức giận, mạng vẫn là quan trọng hơn!

Tần Hoài Hoài ngồi nghiêng người, không để ý đến hình tượng mà ôm chặt hân, cả người gần như là dính vào trên người của hân.

Trong nháy mắt kia, nàng có chút thích mùi vị trên người của hân, nhàn nhạt, hơi thở quanh quẩn ở trong hơi thở có thể làm cho người cảm thấy an tâm.

Hơn nữa, dường như vóc dáng này thật là khá!

Cái xúc cảm kia, cái tư thái đó, sờ sờ, lại sờ sờ, ha ha, dường như thật là khá nha.

(chớ để ý, một hủ nữ chính là thích YY đẹp trai, cũng chỉ là YY mà thôi!)

Cảm giác được những mờ ám này của nàng, khoe miệng Tư Mã Dật nâng lên một đường cong cao, độ cong cao làm cho hân lộ ra vẻ hăng hái, trào dâng sáng khoái.

“Ha ha ha.” Đỉnh đầu truyền đến tiếng cười sáng lãng của hân, “Ôm chặt, ngay lập tức sẽ đến...”

Kết?

Tần Hoài Hoài còn chưa lấy lại tinh thần, lại một trận cuồng phong tựa như phi nhanh.

Gió lạnh như đao xẹt qua bên tai, lạnh lùng gào thét âm ỉ ở bên tai, Tần Hoài Hoài lập tức nhắm chặt mắt, ôm chặt Tư Mã Dật.

Cho đến khi vó ngựa yếu đi, tiếng gió nhỏ dần.

“Đến, chính là chỗ này!” Vang lên bên tai là thanh âm vui vẻ của Tư Mã Dật, nhìn dáng dấp hân tựa hồ thật cao hứng.

Tần Hoài Hoài lúc này mới dám mở một con mắt ra, len lén liếc một cái.

A! ?

Nơi này là?

Tư Mã Dật ôm nàng tung mình xuống ngựa.

Tần Hoài Hoài nhìn hướng phía trước, dãy núi cheo leo, trong rừng rậm xanh um tươi tốt, ở giữa có một tòa Quỳnh Lâu Ngọc Vũ (*) tọa lạc, mái cong đuôi diều xinh đẹp trải ra hai bên xanh đậm lộ ra một góc nhọn, tung bay lên.

Ngôi ngọc lưu ly xanh biếc vàng rực ở bên trong, phát sáng rực rỡ, biến mất ở màu xanh của núi, giống như đầy sao ở trên trời, sáng chói lộng lẫy.

Điều khắc tinh xảo, hoa văn phức tạp nhưng không mất vẻ lộng lẫy, vườn hoa tỉ mỉ trang trí, đây hết thảy toàn bộ đều làm Tần Hoài Hoài hoa mắt.

Một khắc kia, nàng cho là mình đến thiên đường của nhân gian.

“Nơi này là.” Nàng xoay người, nhìn về mặt cười của Tư Mã Dật ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 36: Người Này Bệnh Không Nhẹ!

“Quỳnh Lâu Ngọc Vũ, tiên cảnh của nhân gian.”

Tư Mã Dật đi tới bên người nàng, đưa mắt nhìn về phía trước.

Núi non trùng điệp phân phối đan xen hợp lý, nối tiếp nhau san sát, lầu các tuyệt đẹp xa hoa, làm cho hai mắt người ta tỏa sáng.

“Tiên cảnh của nhân gian.” Tần Hoài Hoài lặp lại lời của hân, nhưng cặp mắt vẫn nhìn về phía trước.

“Thích nơi này không?” Tư Mã Dật liếc nửa mắt, nhìn về mặt vui mừng của nàng ở trước mắt, bật ra nụ cười trên mặt.

“Ừ, nơi này rất đẹp.” Tần Hoài Hoài gật gù đồng ý, nơi này xinh đẹp lại rất tinh xảo, xinh đẹp lại rất lộng lẫy, nhất là cảm giác tỏa sáng lấp lánh kia, giống như là những lầu các xa hoa ở phía trước đều là dùng vàng đúc thành.

Tần Hoài Hoài vừa nhìn thấy vàng thì hai mắt đều tỏa sáng!

Ha ha. Rất muốn đi sờ và nhìn xem, có phải vàng thật hay không!

“Ha ha, nếu nàng ưa thích, về sau có thể ở nơi này.”

Thấy bộ dáng nàng lộ ra vẻ mặt thèm thuồng, thì Tư Mã Dật nâng khoe miệng lên phun ra như câu tựa như thảng, chẳng qua là đáy mắt lưu ly kia lại sâu kín xẹt qua một tia sáng.

“Ách?” Tần Hoài Hoài thu hồi ánh mắt tham luyến, quay đầu nhìn hắn, nháy nháy mắt.

Lời này của hắn là có ý gì?

“Ta nói là, nếu nàng thích nơi này, ta sẽ ở cùng với nàng, chúng ta cùng sống ở chỗ này, thế nào?”

Vừa nói hắn vừa nắm lấy bả vai nàng, một tay nâng cằm của nàng lên, thâm tình chân thành nhìn nàng, trong giọng nói mang theo chút cứng chiu.

“A.”

Tần Hoài Hoài nghe xong, nghiêng mặt sang bên, tròn to mắt ngơ ngác nhìn hắn, tựa hồ như đang nhìn thấy quái vật, cảm kéo dài xuống, nửa buổi cũng không có khép lại.

Đồ mờ hôi —————

Tư Mã Dật lần nữa lĩnh giáo nàng cùng người khác bất đồng

Nếu như con gái bình thường mà thấy cảnh đẹp như vậy, lại được nghe hắn tuấn mị như thế nói lời nhu tình như thế, đã sớm lệ rơi đầy mặt rồi nhào vào trong ngực của mình, cảm động không dứt.

Nhưng mà, nhìn lại biểu tình của vị này một chút, giống như là thấy quỷ, lòng tự tin của Tư Mã Dật lần nữa gặp phải đả kích thật sâu.

“Khụ khụ.” Hồi lâu cũng không thấy Tần Hoài Hoài có phản ứng gì, hắn rốt cuộc cũng không nhịn được, nắm quyền đưa tới bên khoe miệng, ho khan mấy tiếng.

Ách —————

Tần Hoài Hoài rốt cuộc cũng có phản ứng, nàng vội vã lấy tay đem cảm cứng ngắc ấn về, sau đó chép miệng, “Khụ khụ, Tam vương gia à, ngài không có phát sốt chứ?”

“Phát sốt?” Vì sao nàng luôn dùng từ kỳ quái như vậy!

“Ặc, chính là ý ngã bệnh.”

“Dĩ nhiên không có!” Hắn lập tức phủ nhận.

“Không thể nào, không có ngã bệnh, sao lại nói mê sáng!” Tần Hoài Hoài về mặt ‘tôi không tin ngài’.

Nhìn về phía mắt của hắn thêm mấy phần hoài nghi.

“Mê sáng?” Tư Mã Dật nhú mày, trong mắt hơi nổi lên hờn giận.

“Ha ha, tôi và ngài quen biết không sâu, nhiều nhất chỉ là gặp mặt hai lần, ngài muốn tôi sống cùng với ngài, ngài nói đây không phải là mê sáng thì là cái gì?” Nói xong, Tần Hoài Hoài lắc đầu một cái.

A, đoán chừng dùng cái loại thủ đoạn này lừa không ít trái tim thiếu nữ, nhưng mà đáng tiếc a, thủ đoạn như vậy dùng ở trên người Tần Hoài Hoài nàng, đó chính là dòng điện gặp phải vật cách điện ————— không có hiệu quả!

Tư Mã Dật chột nhú mày, kinh ngạc nhìn Tần Hoài Hoài, gương mặt của nàng không thể tưởng tượng nổi, không giống như là đang nói dối.

“Nếu như.” Nàng! Quả thật cùng người khác bất đồng!

Tư Mã Dật đột nhiên đến gần nàng, nhìn nàng, ánh mắt khinh bạc thu lại, xen lẫn chút nghiêm túc và hỏi, “Nếu như, ta nói đều là thật, chỉ cần nàng thích, ta nguyện ý cùng với nàng, sống với nhau ở chỗ này, nàng có nguyện ý hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 37: Hạnh Phúc Ta Muốn!

“.....” Tần Hoài Hoài trừng mắt nhìn.

“Ha ha.” Một hồi lâu sau, nàng mới cười hắc hắc, rồi chột nhứ mày hỏi, “Vương gia lời này là thật tâm sao?”

Tư Mã Dật lúc này sững sốt, hẳn không nghĩ tới nàng sẽ hỏi như thế.

Nhìn đến biểu tình của hắn, Tần Hoài Hoài cười thầm và nói, “Ha ha, Vương gia là tôn quý cỡ nào, sao lại để ý đến tiểu nha đầu như tôi, Vương gia nhất định là đang đùa giỡn tôi, đúng không!”

Nha nha, cũng biết cái tên này không phải là nghiêm túc, thuận miệng bịa chuyện mà lừa gạt những thiếu nữ ngây thơ kia còn được, muốn lừa gạt Tần Hoài Hoài nàng, vậy thì vẫn chưa đủ trình độ đâu.

Nghĩ lại khi đó nàng lẩn vào quán bar thì hạng người gì mà chưa từng thấy qua, cái dạng thủ đoạn tán gái gì không có chứng kiến qua!

Ở trong mắt của nàng, đám đẹp trai kia cũng chỉ sói khoác da người thôi!

Nhìn một chút coi như xong, còn nói tình cảm nha, chỉ có hai chữ ————— miễn bàn!

Tư Mã Dật không nói gì, chỉ liếc nhìn nàng, đáy mắt lại hiện lên một chút không vui.

“Nhưng mà, Vương gia, đùa giỡn này của ngài hơi lớn nha, nếu không phải là tôi vẫn tự mình hiểu rõ, e rằng cũng phải tin là thật rồi!”

Nhìn thấy trong mắt hắn từ từ hiện lên ý không vui, Tần Hoài Hoài vội vàng chuyển hướng, cười và nói.

Choáng nha, cho nhà ngươi cái bậc thềm, nhà ngươi còn mau không đi xuống đi!

Tư Mã Dật hếch mày lên, hai tròng mắt tà mị thu lại ý, trong tà mị mang theo vài phần sắc bén, nhìn nàng ở trước mắt, và hỏi, “Nàng thật sự không thích nơi này?”

“Tôi thừa nhận nơi này rất đẹp, chỉ vì nó quá đẹp, đẹp đến mức có chút không thành thật, giống như là phòng bánh ngọt của mụ phù thủy, chỉ có thể đứng xa nhìn!” Tần Hoài Hoài quay mặt sang, nhìn về phía trước.

“Mụ phù thủy? phòng bánh ngọt?”

“A, đó là từ địa phương ở quê quán của tôi, nói là một người rất xấu, ở trong rừng rậm dùng ma pháp xây một phòng ăn ngon lại đẹp mắt, đặc biệt lừa gạt mê hoặc đứa trẻ, một khi đứa trẻ ăn bánh ngọt trong nhà, như vậy bọn nó sẽ không tìm ra đường về nhà, cũng chỉ có thể cả đời bị cái tên xấu xa đó nhốt ở trong rừng rậm!”

“Ma pháp?” Tư Mã Dật tựa hồ có chút hiểu rõ ý nàng nói, cực kỳ.

“Chính là một thủ đoạn rất thần kỳ, có thể không có căn cứ mà chế tạo ra một loại ảo giác!” Tần Hoài Hoài nhẫn nại giải thích.

“Ảo giác!”

Đáy mắt của Tư Mã Dật đột nhiên xẹt qua một tia ngạc nhiên, ngay sau đó cực kỳ khiếp sợ mà nhìn Tần Hoài Hoài.

“Ừ, cái gì xinh đẹp cũng chỉ là một cảnh huyền ảo thôi!”

Tần Hoài Hoài nhô bả vai lên, hít thật sâu rồi thở ra một hơi, và nói, “Cho nên mặc dù nơi này rất đẹp, nhưng mà lại không phải là tôi muốn!”

“Nàng muốn chính là cái gì?” Tư Mã Dật thu lại vẻ mặt tà mị, trong mắt lộ ra vẻ nghiêm túc, giống như đây là lần thứ hai hắn hỏi nàng vấn đề như nhau.

“Tôi.”

Giờ phút này Tần Hoài Hoài cũng thu hồi vẻ mặt đùa giỡn, trong mắt lộ ra chút bất đắc dĩ, nhìn đám mây bay ở phương xa, “Tôi muốn hạnh phúc!”

“Hạnh phúc là cái gì, nàng biết không?” Tư Mã Dật lại đột nhiên hỏi.

Tần Hoài Hoài lắc đầu một cái, hạnh phúc là cái gì, ai cũng không nói được, 1000 người, sẽ có 1000 cái đáp án, không phải trường hợp cá biệt.

Nhìn gương mặt nàng hoang mang, Tư Mã Dật cười, “Nếu như nàng không biết hạnh phúc là cái gì, thì nàng làm sao có thể tìm lấy được?”

Nghe vậy, Tần Hoài Hoài liếc xéo nhìn hân.

Hạnh phúc là cái gì? Có người từng hỏi qua mình như thế.

Người nọ từng hỏi, cô phải làm thế nào lấy được một thứ, ngay cả chính cô cũng không biết vật đó là gì?

Ánh nắng chiều nhuộm chân trời, xa xa nhìn lại, toàn cảnh đều là vàng óng ánh, làm cho bầu trời bao la của cuối mùa thu này vẽ loạn một loại mây xinh đẹp nhất.

Hai bóng dáng bị kéo thật dài quanh co song song.

Tần Hoài Hoài đưa đôi tay ra sau lưng, lui về phía sau, hít thở một cái thật sâu, nhẹ nhàng cười một tiếng và nói, “Tôi không biết hạnh phúc là cái gì, nhưng mà tôi sẽ cố gắng đi tìm, xe tới trước núi tất có đường, chỉ cần tôi không buông tha, một ngày nào đó, tôi cũng sẽ tìm được phần hạnh phúc thuộc về mình!”

Tư Mã Dật sững sốt, một khắc kia, nụ cười của nàng nhuộm đầy màu vàng óng ánh, tràn ra tia sáng đẹp mắt, làm hai mắt của hân bị hoa lên.

Chẳng qua là nháy mắt, nàng ở trong mắt của hân, trở nên chói mắt như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 38: Là Kỹ Thuật Diễn Của Ta Kém?

Thanh âm lộc cộc của xe ngựa vang lên trong núi rộng rãi.

Tần Hoài Hoài ngồi ở trên xe ngựa, nhìn lại tòa dãy núi cheo leo này, Quỳnh Lâu Ngọc Vũ lập loè ở giữa rừng cây xanh mượt, nhẹ nhàng mà thờ dài.

Trở về thì nàng kiên trì không cười ngựa của Tư Mã Dật nữa, vì thế người nào đó liền gọi tới một chiếc xe ngựa.

“Cô nương, vì sao cô than thở vậy?” Ông lão đánh xe nghe được người phía sau phát ra thở dài, nên tò mò hỏi.

“Tôi đây không phải là đang than thở.” Tần Hoài Hoài cười cười.

“Không phải là than thở, vậy là cái gì?”

“Là nhẹ nhõm!” Đúng vậy, rốt cuộc nàng cũng hiểu rõ một đạo lý, sẵn sàng! Sẵn sàng! Trước bỏ thì mới có được!

Hào quang lộng lẫy là một gánh nặng, trói buộc với gánh nặng này, thì vĩnh viễn nàng cũng không tìm được hạnh phúc mình muốn!

Muốn đạt được, nhất định phải bỏ trước!

Quyết định chủ ý, nàng quyết định tối nay sẽ hành động, sau khi tìm được Ngọc Linh Lung, thì rời khỏi nơi này.

Bỏ qua tất cả thuộc về Yến Phi Tuyết, hào quang lộng lẫy kia, nàng muốn dùng thân phận của Tần Hoài Hoài lần nữa, nghiêm túc chăm chỉ, đạp lên con đường thực tế mà sống một lần!

Trong ánh tà dương màu da cam, Tư Mã Dật đứng đưa đôi tay ra sau lưng, bóng dáng dài ở sau lưng uốn lượn dọc theo người.

Gió đêm vung lên trường bào đen tuyền tựa như rồng bay lượn, tóc đen bên mai như sợi, tung bay theo gió, Tư Mã Dật đứng ở trên đá cao thẳng khí phách, nhìn xe ngựa từ từ đi xa, khóe miệng hiện lên nụ cười thần nhiên.

Trong hai tròng mắt không còn là ánh mắt của lời biếng tà mị, mà thay vào đó là một tia sáng sắc bén như lưu ly.

“Lượng, người nói, đến tột cùng là ảo thuật của bốn tọa thụ lùi, hay là nàng quá thông minh!” Cặp mắt của hân nhìn về phía trước, hỏi bóng người đang quỳ gối ở sau lưng.

Lượng cúi đầu, và trầm giọng nói, “Ảo thuật của chủ nhân kiệt xuất trong thiên hạ, không người nào có thể vượt qua ngài.”

“Như vậy, vì sao, chỉ mình nàng lại không trầm luân vào trong đó?” Tư Mã Dật ngưng mắt nhìn phía trước, bóng xe kia đã biến mất ở chỗ sâu trong rừng rậm.

Nàng nói, nơi này là ảo ảnh, là bánh ngọt nhà phù thủy, chẳng qua là ảo ảnh biến hoá một chút, thấy được, lại sờ không được, một khi trầm mê ở trong

đó, thì cũng khó có thể tự kèm chế.

Ha ha —————

Có tỷ dụ thú vị, nha đầu đó thật là thú vị! Nếu như nàng giống như các cô gái khác, ngược lại hẳn sẽ không có hứng thú!

“Còn nói, kỹ xảo biểu diễn của bốn tọa thật lù!” Thật làm giả lúc giả cũng thật, giả làm thật thì thật cũng giả.

Quả nhiên, diễn trò thôi, không thể quá nhập vai!

“Này.” Lượng cũng trả lời không được, cúi đầu không nói.

Muốn nói, chỉ có thể nói, định lực của Yến tiểu thư quá tốt, Lượng nhìn ra được, trong lời nói vừa rồi của chủ nhân ba phần chân thành, nhưng mà, Yến tiểu thư cũng không có rung động.

Khi Yến tiểu thư cự tuyệt chủ nhân thì hẳn thấy được đáy mắt của chủ nhân lóe lên không vui, Lượng chưa từng thấy qua vẻ mặt như vậy của chủ nhân, trong lúc nhất thời, lại cũng khó có thể trả lời.

Phía sau im lặng một lúc, Tư Mã Dật nghiêng mặt sang bên, liếc xéo Lượng.

“Thôi, người cũng đã không nói ra cái gì có thể làm tim của bốn tọa vui mừng!” Trong thanh âm lạnh như băng mang theo vài phần lười biếng.

Vẫn là nha đầu kia thú vị, bất luận là lời mắng người cũng tốt, lời khen tặng cũng được, quanh co lòng vòng mà đáng yêu, giáo hoạt linh động mà thú vị!

Nghĩ đi nghĩ lại, trong lúc vô tình khóe miệng của hắn hiện lên nụ cười, lúm đồng tiền lại lăm vào thật sâu.

O o —————

Lượng âm thầm lau mồ hôi, cũng may, thấy tâm tình của chủ nhân coi như không tệ!

Ai, làm thuộc hạ thật không dễ dàng, làm thuộc hạ của chủ nhân hi vọng vô thườn, đã khó càng thêm khó!

“Chủ nhân!” Lượng vừa mới thở phào nhẹ nhõm, thì sau lưng lại vang lên thanh âm của Mị.

“Mị, chuyện gì?” Tư Mã Dật liếc mắt nhìn nàng ấy và hỏi.

“Bẩm báo chủ nhân, bên rừng rậm đen kia có tin tức mới?”

“A, tìm được linh thú?” Tư Mã Dật héch mảy lên, trong con ngươi lung linh là tia sáng sắc bén.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 39: Trò Chơi Mèo Và Chuột

“Thuộc hạ vô năng, không có tìm được Linh Thú, nhưng.” Mị ngược mắt nhìn Tư Mã Dật một chút, lại thấy hình như hắn cũng không tức giận, mới thở phào nhẹ nhõm, “Nhưng, thuộc hạ có thu hoạch khác.”

“Nói nghe một chút.” Tư Mã Dật vuốt vuốt sợi dài bên tóc mai, hai tròng mắt lần nữa khôi phục tà mị lười biếng như trước.

“Có thuộc hạ gần rừng rậm Đen phát hiện tung tích thần y sờ bắt phạm!”

“A!” Tư Mã Dật thu lại ý cười ở mắt, “Rất tốt, thật sự rất tốt, đúng là phát hiện thú vị, Mị, người tiếp tục theo dõi thần y, tìm được điểm dừng chân của hắn thì lập tức thông báo cho bốn tọa!”

“Dạ, thuộc hạ sẽ đi điều tra ngay!” Nói xong, Mị liền lặng lẽ không một tiếng động biến mất ở trong bóng tối.

Tư Mã Dật ngẩng đầu nhìn chân trời, ánh tà dương cuối cùng kia, mây cuộn cuộn như nước thủy triều, đi về phía chân trời, như vạn mã phi nhanh, khí thế to lớn.

Lục đệ khó khăn tìm kiếm người, cư nhiên lại xuất hiện ở đó, là trùng hợp, hay là.

“Ha ha.” Khóe miệng của Tư Mã Dật nâng lên, trong hai tròng mắt lần nữa đánh vào một tầng lạnh lùng, “Thật thú vị, xem ra, thiên hạ này lại sẽ có

một cảnh tượng mới rồi !”

Hắn vùng tay lên, ổng tay áo bay múa vù vù, rực rỡ mà xẹt qua giữa không trung, khi ổng tay áo rơi xuống thì trong núi hiem trở, tòa Quỳnh Lâu Ngọc Vũ xinh đẹp như tranh vẽ ở trong rừng thu lại.

Lại đưa mắt nhìn, một mảnh cao chót vót, nơi đó mới vừa rồi còn có cái một kỳ cảnh thời đại hưng thịnh.

Quyền lợi, dục vọng, thật đúng là như nàng nói, chẳng qua là một mê cảnh huyền ảo tíc tắc, đảo mắt là thành không sao?

Một thoáng huyền ảo, như muối bỏ biển, cũng chỉ là như thế, màu mè trong nháy mắt

☆☆☆☆☆☆

Ban đêm, Duệ Vương Phủ

Tần Hoài Hoài các nàng ở cửa sau Vương Phủ chờ Hắc Tử.

Không bao lâu, thì thấy Hắc Tử kéo hai bao bố đi tới họ.

“Đây, cho cô!” Cậu ta kéo hai bao lớn ở trên đất kéo đến trước mặt của nàng.

“Trong cái túi này có bao nhiêu con chuột cùng con mèo?” Tần Hoài Hoài đốt cây đuốc lên, chiếu chiếu vào chỗ bao bố.

“Trên trăm con!”

“Ừ, không tệ, cậu làm giỏi lắm!” Tư thái của Tần Hoài Hoài ra vẻ lãnh đạo thẩm tra, gật đầu một cái và nói, “Cũng theo lời tôi nói cho chuột ăn no, con mèo ăn nửa bụng rồi hả ?”

“Ừ, nhưng tại sao cô muốn làm như vậy?” Hắc Tử vẫn không hiểu trong hồ lô của nàng đến tột cùng là bán thuốc gì!

“Nơi này có chuồng chó không?” Tần Hoài Hoài không có trực tiếp trả lời vấn đề của cậu ta, chuyển tới góc tường bắt đầu nghiên cứu.

“Chuồng chó?” Hắc Tử giật giật khóe miệng.

Cậu càng ngày càng không biết bà chị này rồi !

“Bên kia.” Hắc Tử chỉ chỉ một lỗ nhỏ ở phía tây .

“Ừ, chính là chỗ này!” Tần Hoài Hoài nhìn một chút, cuối cùng vỗ vào ván, chỉ vào chuồng chó nói, “Trước để chuột, lại để mèo sau đó dùng cái túi vải chặn lên chuồng chó!”

Mèo vờn chuột, hơn nữa còn là mèo nửa đói bụng bắt lấy chuột sẽ là một kỳ cảnh như thế nào!

Ha ha —————

Chà xát bàn tay, Tần Hoài Hoài nghĩ tới liên kích động không thôi, té bào dừa dai trong thân thể lại bắt đầu hoạt động!

Ha ha, ngựa chết Duệ, hôm nay ta xem Duệ Vương Phủ người, chuột trốn mèo nhảy! Không được an bình!

“Gi? ! ! !” Bà chị này muốn thả chuột vào! Bà này chắc chắn là điên rồi.

“Tiểu thư! ! !” Hạnh nhi kinh hãi hô lên.

“Suyt.” Tần Hoài Hoài lập tức che miệng của nàng ấy, “Em muốn tất cả mọi người đều biết sao!”

Khóe miệng của Hắc Tử lần nữa co quắp, “Làm ơn đi, cô có chút lý trí được không, nơi này chính là Duệ Vương Phủ, người nào không biết Duệ Vương gia anh minh thần võ, ở nơi này của ông ta quấy rối không phải tương đương với nhổ lông ở ngoài miệng con cạp, tự tìm đường chết sao!”

“Nói nhảm!” Tần Hoài Hoài hung hăng gõ đầu của cậu ta một cái, “Chính vì hắn là Duệ Vương gia, tôi mới dám, đổi thành người khác, tôi còn không dám, hơn nữa, hôm nay hắn lại không có ở trong phủ, trong núi không có cạp thì khi xưng đại vương!”

Ai kêu hắn muốn đánh cuộc với mình! Hôm nay nàng sẽ cho hắn biết, núi cao còn có núi cao hơn!

“A ! ! !” Hắc Tử che đầu, nhìn chăm chăm vào nàng, nguy biến!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 40: Giương Đông Kích Tây

“Vây những thứ này là dùng làm gì?” Hắc Tử phát hiện, nàng lại dẫn theo một xe cỏ khô cùng một túi thông gió khác.

“A, cái này sao, một lát các người ở bên ngoài đốt cỏ khô, sau đó dùng cái túi thông gió này thổi khói vào trong vương phủ, như vậy, tôi mới có thể ‘thừa dịp khói’ để làm chuyện!”

Tần Hoài Hoài đem lấy ý tưởng của mình nói một lần với bọn họ, hai người vừa nghe, thì nhất thời choáng váng.

“Tiểu, tiểu thư, tại sao chúng ta không trực tiếp nói với Duệ Vương gia, muốn ngài ấy giúp một tay tìm chú?” Hạnh nhi cảm thấy tiểu thư đang mạo hiểm.

“Em cho rằng, ta còn có thể nói với hắn sao!”

Trước đó Tần Hoài Hoài thật sự không hiểu Tư Mã Duệ, không hiểu vì sao hắn lại gây khó khăn cho mình như vậy, đầu tiên là không chú ý mặt mũi của nàng mà bỏ vợ, sau đó lại phát lệnh truy tã, toàn bộ kinh thành ‘truy nã’ mình, quả thật chính là không muốn để cho nàng sống tốt.

Cho tới buổi sáng hôm nay nàng ở Duệ Vương Phủ nghe được lời nói của Bạch thúc, thì sau đó nàng mới hiểu được, Tư Mã Duệ vì ghét nàng, đoán chừng là hận ‘Yến Phi Tuyết’ quá rồi như vậy, chia rẽ hắn và người trong lòng của hắn.

Chẳng qua là, hôm nay nàng là Tần Hoài Hoài, không phải là Yến Phi Tuyết, cho nên nàng sẽ không có bất kỳ lưu luyến nào đối với hắn, càng sẽ không chết lại dây dưa vào, nàng chỉ muốn lấy được Ngọc Linh Lung, sau đó rời khỏi nơi này, tìm một chỗ, sống cuộc sống mới của mình.

Tần Hoài Hoài đã hỏi Hạnh nhi, cô nàng chỉ nói Yến Phi Tuyết gả cho Tư Mã Duệ chính là toàn tâm toàn ý muốn sống cùng với hắn, tất cả mọi thứ đều mang đến Phủ Duệ Vương Gia, nhưng mà Hạnh nhi căn bản cũng không biết có Ngọc Linh Lung gì đó, có thể thấy được, Ngọc Linh Lung này, Yến Phi Tuyết giấu rất kỹ, đoán chừng bây giờ còn đang ở trong vương phủ.

Tần Hoài Hoài tính toán thừa dịp mấy ngày nay Tư Mã Duệ đi ra ngoài nên muốn đến Vương Phủ tìm cẩn thận một chút, thuận tiện mà ‘đáp lễ’ thật tốt lúc trước hắn đã ‘thịnh tình khoản đãi’.

Cổ Ngự viết: trả lễ lại, đi mà không lại, là phi lễ; qua mà không lại, cũng là phi lễ!

“Cô muốn thả khói mê?” Hắc Tử kinh hô, “Vì sao?”

“Cái này kêu là, giương đông kích tây!” Tần Hoài Hoài cười cười, “Một lát, các người thả hết khói, liền tranh thủ rút lui rời khỏi đây! Đến khách sạn chờ tôi!”

Nàng chỉ cần dụ thủ vệ đi, để nàng dễ dàng vào phủ làm việc, nhưng chủ yếu nhất là, nàng rút lui dễ dàng, cửa sau cùng với khói, tất cả mọi người sẽ cho rằng là cháy, đợi lực chú ý của mọi người đều đặt ở cửa sau thì nàng có thể thoải mái đi ra cửa trước.

“Không hiểu!” Nói đến binh pháp, Hắc Tử không biết qua mấy chữ, tự nhiên không hiểu được.

“Ngốc! Không hiểu thì làm việc, bớt nói đi!” Tần Hoài Hoài lại gõ cậu một cái, “Làm việc!”

“Còn gỗ, nữa gỗ càng ngốc đó!” Hắc Tử che đầu, trợn mắt nhìn nàng mấy lần, hừ, đọc qua sách thì giỏi lắm à!

“Ha, cậu cũng biết mình rất ngốc a, không sao, tức nước vỡ bờ, gỗ thêm mấy cái ngược lại sẽ thông minh!” Tần Hoài Hoài cười ha hả nói.

“Bà điên, đi qua một bên!” Hắc Tử đẩy nàng một cái, nhưng, cậu vẫn rất bội phục bà chị này, trong đầu đầy mưu ma chước quỷ.

“! ! ! ! !” Tần Hoài Hoài lại cho cậu một cái quả đấm, “Lại nói tôi là bà điên, tôi sẽ nhét cậu vào trong động!”

“Ai yêu, không nói thì không nói!”

Đàn ông tốt không đấu với phụ nữ ác, Hắc Tử che đầu, “Nhưng, chúng tôi phải thả khói bao lâu?”

“Ừ, cho tôi một canh giờ là được!” Tần Hoài Hoài nhìn bản đồ, đại khái tính toán thời gian làm việc.

“Được, quyết định như vậy, một giờ sau, chúng ta sẽ đốt lửa thả khói!” Hắc Tử gật đầu một cái.

Hai người nhìn thẳng vào mắt, đều lộ ra vẻ mặt ‘ta rất hiểu’ ý, sau đó đồng thời tặc tặc cười một tiếng.

Hạnh nhi đứng ở bên cạnh ngơ ngác, nhìn hai người trước mắt cầu kết với nhau làm việc xấu, cái trán toát ra giọt mồ hôi nhiều hơn.

Lại ngẩng đầu nhìn bầu trời một chút, quạ đen bay qua vài con.

(một nữ quái: làm ơn, có chút thông thường có được hay không, trời tối như vậy, nơi nào nhìn thấy quạ đen! Một tác giả: ai cần cô lo, ngứa thích! Ngõa liền viết! Một nữ cặp mắt nhìn trời, không nói gì.)

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Ngày Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 41: Thừa Dị Cháy Nhà Hôi Của!

“Một hai ba.” Dem miệng túi nhắm ngay cửa động, Tần Hoài Hoài trước sau bỏ vào chuột và mèo, sau đó chặn cửa động, đứng ở góc tường đếm đếm.

Còn chưa đếm tới 50, bên trong phủ liền truyền ra tiếng kêu sợ hãi liên tiếp!

“Vây. Thành công!” Tần Hoài Hoài cùng Hắc Tử đập tay nhau, thấp giọng hoan hô.

“Bắt đầu hành động!” Hắc Tử lấy ra thang dây đã sớm chuẩn bị sẵn, gác lên trên vách tường.

“Làm gì vậy?” Tần Hoài Hoài sững sờ nhìn cậu.

“Làm gì à, giúp cô vào Vương Phủ a!” Chẳng lẽ bà chị này vui mừng hơi quá, vui mừng đến váng đầu à!

Tần Hoài Hoài thờ dài khe khẽ, đi tới cửa sau, từ tay áo móc ra một cây tơ bạc, sau đó đưa vào lỗ, nhẹ nhàng xoay tròn như vậy.

Lạch cạch —————

Chìa khóa liền dễ dàng được mở ra.

Ặc —————

Hắc Tử trán toát ra NN giọt mồ hôi, “Không phải chứ.” Dễ dàng như vậy!

“Cổ cửa không đi, mà lại treo tường, đầu cậu tú đầu á!” Tần Hoài Hoài thu hồi tơ bạc, hướng Hắc Tử lộ ra một biểu tình ‘ cậu thực ngốc ’.

Mặc dù tay nghề của người cổ đại rất giỏi, nhưng lm bọn họ gần như không có ý định đặt khóa lên cửa này, đoán chừng là người cổ đại căn bản không đề phòng cướp, vì vậy cái chìa khóa chế tạo cũng không phức tạp, phương pháp rất đơn giản là đã mở ra được.

“Tú đầu?” Lại một từ mới!

Đang lúc Hắc Tử vẫn còn hao tâm tốn sức vì từ mới từ trong miệng của nàng nhảy ra thì Tần Hoài Hoài đã đi vào rồi.

Cửa khép hờ mà thôi.

Tần Hoài Hoài đổi một thân áo đen, lần nữa bơi mình đến đen.

Trong Duệ vương phủ, giờ phút này đã sớm chuột trốn mèo nhảy, bóng người nhón nháo, cây đuốc khắp nơi, tiếng kêu sợ hãi liên tiếp.

“Mau, mau, nơi này, nơi này còn có rất nhiều, lập tức bắt lấy bọn nó!” Trong đó có thanh âm bén nhọn khiến lỗ tai của Tần Hoài Hoài lại động.

A —————

Cái thanh âm này rất quen thuộc a!

Tần Hoài Hoài đưa mắt nhìn, liền thấy được một bóng người quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn.

Là ông ta! Cái tên quân gia khốn nạn trước đó trợ giúp Tư Mã Duệ đuổi Yến Phi Tuyết đi!

Chỉ thấy ông ta thét lên nhảy lên, né tránh con chuột chạy trở lại, sắc mặt trắng bệch tới cực điểm.

Thì ra là, ông ta sợ chuột a!

Ha ha, ha ha, ha ha —————

Thật là trời cũng giúp ta!

Tần Hoài Hoài nhún nhún lông mày ngọn núi, tặc tặc cười một tiếng, cặp mắt nhỏ chuyển một cái, tia sáng lưu chuyển, một chủ ý đùa giỡn liền hiện lên ở trong đầu.

Tần Hoài Hoài cúi đầu, một đường chạy chậm tới trước mặt ông, đè ép cổ họng hô to, “Quản gia, tôi tới giúp ông!”

Ha ha ha, tôi tới giúp một tay! Giúp ông vào cái hố chuột!

Nói xong, nàng dùng toàn sức lực chen đến bên cạnh ông, sau đó bộ dạng giả vờ giúp một tay bắt chuột, mân mê cái móng, lục lợi bốn phía, thừa dịp mọi người đều không chú ý, thì nàng chợt quay người lại, giơ chân lên, nhắm ngay cái móng của ông hung hăng đập một cước!

A _____

Thanh âm kinh hãi thét chói tai, một bóng người ngã vào trong đám chuột, ngã kiểu chó nằm sấp!

Đám chuột hình như rất thích ông ta, toàn bộ chui vào dưới người ông ta.

“A ! ! ! ! ! ! ! !” Quản gia nằm trên mặt đất, che đầu, động cũng không dám động, không để ý hình tượng mà sợ hãi kêu liên tiếp, “Mau, mau a, đem mấy con chuột này bắt hết tất cả cho ta ! ! ! ! ! !”

“Dạ!” Mọi người đều phóng tới bên ông ta, ai cũng không có chú ý tới, một thân ảnh nhỏ nhắn, đang khom người, cúi đầu cười hắc hắc, biến mất ở khúc quanh.

Tần Hoài Hoài thở một hơi rất lớn, tâm tình vui vẻ tới cực điểm.

Một cước kia cho ông ta, chính là ngày đó làm nhục mình, tối nay nàng đều báo!

Tâm tình đó thoải mái a!

Đều nói quân tử báo thù, mười năm không muộn! Thật sự là lời lẽ chí lý!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 42: Người Này Thì Ra Là Còn Là Một Loại Si Tình!

Bị quản gia làm âm ỉ như vậy, người của cả Vương Phủ đều đưa lực chú ý tập trung đến vị ‘dễ hư’ kia ở trên người quản gia, làm sao còn có ý định đi quản những thứ khác.

Tần Hoài Hoài nhân cơ hội lục soát phòng trước kia của mình một trận.

“Kỳ quái, chỗ nào cũng lục soát qua, sao lại là tìm không được Ngọc Linh Lung chứ?” Yến Phi Tuyết đến tột cùng đem nó giấu chỗ nào rồi!

Hai tay chống nạnh, Tần Hoài Hoài lúc này nóng nảy, mắt thấy thời gian trôi qua từng chút từng chút, Ngọc Linh Lung vẫn là một chút tung tích cũng không có phát hiện, cơ hội chỉ có một lần, bỏ lỡ thì sẽ không còn!

“Không được, tối nay, ta nhất định phải tìm được!” Tần Hoài Hoài đẩy cửa ra, hướng nơi khác tìm kiếm.

A _____

Trong lúc vô tình, nàng lại tìm được thư phòng của Tư Mã Duệ.

Nơi này cảnh trí khác với những nơi khác, nơi khác muôn hoa đua thắm khoe hồng, hoa thom cỏ lạ đoạt giải nhất, một nơi sinh khí dồi dào, mà ở trong đó lại cực kỳ thanh nhã, chỉ trồng trọt một loại hoa —— Quân Tử Lan.

Phòng này cũng rất là đặc biệt, không phải là ngói xanh, mà là do cây trúc đặc chế thành, nơi này hết thảy đều là thanh nhã, thanh đạm như vậy.

Lần đầu nhìn thấy Tư Mã Duệ thì hẳn cho mình cảm giác chính là như loại ngọc dịu dàng, hôm nay xem ra, nơi này sửa chữa trái lại rất phù hợp với cá tính của hắn.

Chẳng qua là tính tình dịu dàng như vậy lại không thể dung nạp ‘Yến Phi Tuyết’, thật làm cho người ta khó hiểu!

Không biết là từ loại tâm tình nào, Tần Hoài Hoài cất bước đi vào bên trong thư phòng.

Bên trong phòng rất chỉnh tề, trên vách tường đeo đầy các loại bức họa phong cách, trên bàn còn để văn phòng tứ bảo chỉnh tề.

Tần Hoài Hoài chú ý tới, thư phòng có một bức rèm Băng Ngọc che ngăn cách thành trong ngoài phòng.

Ánh trăng sáng, xuyên thấu qua bức rèm che trong suốt lóe lên, Tần Hoài Hoài tựa hồ thấy được một bức họa động ở trên tường đối diện.

Tần Hoài Hoài sở dĩ chú ý đến bức họa này, là vì so với bức họa phòng ngoài nó có vẻ lớn hơn nhiều, hơn nữa, trong bức họa đầy hình như không chỉ một người.

Nhấc bức rèm che lên, Tần Hoài Hoài thấy rõ người trong bức họa.

Ở bên trong bức họa, một cô gái xinh đẹp mặc váy dài tuyết trắng, đứng ở giữa cây liễu xinh biếc, tay cầm quạt thơm, nửa che nét mặt, ánh mắt hàm chứa gọi tình đang nhìn lên phía trước.

Lúc ánh mắt của nàng dừng đến nơi đó, một thiếu niên tuổi lông áo xanh đứng đó, trong mắt lưu luyến vương vấn, ánh mắt nhìn lại.

Đề xuống rèm Băng Ngọc, Tần Hoài Hoài bị người trong bức họa hấp dẫn, đi tới phía bức họa.

Đánh nhau sau lưng Băng Ngọc, phát ra tiếng trong trẻo như Ngọc băng đánh vỡ.

Nhân vật trong bức họa trông rất sống động, một cái nhãn mày một nụ cười, đều lẳng lơ, một lông mày một cái liếc mắt, đều sinh động.

Người vẽ tranh rất là dụng tâm, mỗi một bút, mỗi một chỗ, đều đưa ý định lên đó.

Mỗi một bút, mỗi một vẽ đều rung động lòng của nàng.

Vải lụa thượng hạng, mực tàu đỏ thượng hạng, nhỏ như hoa vân mảnh, lớn như phong cảnh, người vẽ tranh đều cực kỳ dụng tâm.

Tay xoa lên hình ảnh bóng loáng như tơ, theo đường vân, một đường chảy xuống đến chỗ đề tên.

Dùng một loại mềm mại êm ái như nước chảy mây trôi, lại kiếm bút pháp mạnh mẽ có lực miêu tả tình thơ nhảy vào mi mắt.

Nhất tiên thanh hiểu hi hoàn gia, túc túy khôn lưu hà.

Dạ lai Tiểu Vũ tân tễ, song yển vũ phong tà.

Son bất tận, thủy vô nhai, vọng trung xa.

Tổng xuân tư vị, niệm viễn tình hoài, phân phó dương hoa.

(Trước hết thanh hiểu hi còn nhà, say rượu ngủ Lưu Hà.

Hôm qua Tiểu Vũ mới tễ, song yển vũ phong nghiêng.

Son vô tận, nước không bờ, ngắm trung xa.

Đưa xuân tư vị, đọc xa tình hoài, phân phó Dương hoa.)

————— Duệ tặng Tư Vũ

Thì ra là một đoạn tình yêu dây dưa thanh mai quán lấy trúc mã a!

Đến đây, Tần Hoài Hoài rốt cuộc cũng hiểu rõ, cũng hiểu, tâm tư của Tư Mã Duệ như vậy, một người đàn ông có thể dụng tâm đến mức này, thật sự nàng không thể trách cứ cái gì.

Nếu muốn nói, thì chỉ có thể nói, ‘Yên Phi Tuyết’ không có cái phúc phận này, kiếp này nhất định cùng với hắn vô duyên!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 43: Phóng Khoáng Mà Buông Tay!

Tần Hoài Hoài nở một nụ cười, tối nay có lẽ sẽ có chút sầu não, nhưng mà nàng lại cực kỳ thoải mái, bởi vì mảnh vương miện cuối cùng ở đáy lòng của Yến Phi Tuyết đã còi ra!

Ở đáy lòng Tần Hoài Hoài nói với ‘Yến Phi Tuyết’, cô cũng thấy rồi đó, nên buông tay thì nên buông tay đừng cố chấp, thành toàn cũng là một cách bày tỏ tình yêu!

Đúng lúc ấy thì, đột nhiên ngoài cửa thoáng hiện lên ánh lửa, ngay sau đó tràn vào một trận khói dày đặc.

“Đây là.” Tần Hoài Hoài vội vàng lao ra ngoài phòng, lại kinh ngạc mà phát hiện, ở ngoài thư phòng có ánh lửa ngất trời, “Đến tột cùng là xảy ra chuyện gì!”

Khói dày đặc cuộn cuộn, sắc đến độ người lệ rơi đầy mặt, Tần Hoài Hoài che mắt, nhìn ra phía ngoài.

Một thân ảnh từ chỗ cháy thoáng qua.

“Đứng lại!” Tần Hoài Hoài xoắn tay áo, phóng tới phía người nọ.

Phi thân vọt tới trước mặt của bóng người, người nọ đột nhiên ngây ngẩn cả người một chút, dường như là không nghĩ tới lại có người ở chỗ này.

Ngẩng đầu liếc nhìn, liền phát hiện đối phương chỉ là tên tiểu tử đen nhỏ gầy, cặp mắt lập tức lộ ra khinh thường cùng sát khí.

Không nói hai lời, gươm đao bỏ tới phía nàng.

Tần Hoài Hoài nhanh nhẹn lách mình tránh thoát, sau đó xoay chân, đá bay đao trong tay hắn, sau khi hạ xuống lập tức một cước phi qua tiêu diệt, đánh hạ hắn.

Tất cả động tác làm liền một mạch, lưu loát nhanh chóng.

Người tới còn chưa phản ứng kịp, liền bị một cước của Tần Hoài Hoài quật ngã rồi.

Tần Hoài Hoài lập tức ấn hắn ở trên mặt đất, đôi tay bắt chéo hai tay ra ở sau lưng, sau đó lột xuống mặt nạ của hắn.

Một khuôn mặt xa lạ!

“Người là ai!” Tần Hoài Hoài dùng sức ngắt một cái, cúi kinh hỏi, “Nói, tại sao muốn phóng hỏa!”

Ai —————

Người đến nhấn chân mày một cái, hắn không nghĩ tới thân thủ của đối phương lại nhanh nhẹn như vậy, lúc này thật là gặp hạn!

“Nói, nếu không ta bẻ gãy cánh tay của ngươi!” Trong khi nói chuyện, Tần Hoài Hoài lại dùng lực thêm một chút.

“A! ! !” Người đến rút cuộc không nhịn được, mà hô lên.

“Bà chị, là chị sao!” Đúng lúc này, ở chỗ tối đột nhiên truyền đến thanh âm của Hắc Tử.

Tần Hoài Hoài quay đầu đi, lại thấy Hắc Tử đang từ chỗ tối lộ ra nửa cái đầu, nhìn về phía bên này.

“Sao cậu lại tới đây!” Về mặt của Tần Hoài Hoài trong lúc nhất thời loé lên, người tới thừa dịp trong nháy mắt nàng phân tâm, lặng lẽ chuồn mất, thoát thân chạy đi.

“Đứng lại!” Tần Hoài Hoài bị hắn đẩy ngã xuống đất, nàng đứng dậy muốn đuổi theo thì tay lại bị Hắc Tử kéo.

“Đừng đuổi theo, chúng ta đi nhanh lên đi!” Hắc Tử kéo tay của nàng chạy ra ngoài.

“Cậu tới làm gì?” Tần Hoài Hoài có chút tức giận, không phải đã nói cậu ta và Hạnh nhi chờ ở bên ngoài sao!

“Tôi tới cứu chị nha!” Vốn là cậu ở bên ngoài chờ, kết quả trong vương phủ bất ngờ xảy ra hỏa hoạn, cậu nhất thời nóng lòng, cũng không suy nghĩ nhiều liền vọt vào.

“Cậu, cậu thật hồ đồ!” Tần Hoài Hoài vào lúc này thật sự giận vô cùng, nếu không phải là hắn lỗ mãng xông vào, nàng sớm bắt được thủ phạm rồi, lúc này thì tốt rồi, người đã chạy!

“Đừng quan tâm nữa, đi trước rồi nói!”

Hắc Tử nhìn thư phòng phía sau, hỏa hoạn mượn gió thổi như lửa xà lè lười, cuộn cuộn nổi lên thật cao, đánh tới nơi đó.

“Không được, tôi phải đi vào!” Tần Hoài Hoài đột nhiên nhớ tới bức họa trong thư phòng.

Bức họa kia là hắc dùng tâm để vẽ, chẳng biết tại sao, nàng lại không muốn tác phẩm dụng tâm như thế cứ như vậy bị đốt cháy.

“Này, chị điên ư!” Thấy bà chị thoát khỏi tay của mình, lại phóng tới phía thư phòng, Hắc Tử thấp giọng kinh hô lên.

Thư phòng được xây dựng từ trúc xanh, nên rất dễ cháy, mới vừa rồi chỉ là mồi lửa nhỏ, nhưng bây giờ đột nhiên bật lên, thế lửa hung mãnh.

Không thể bị đốt cháy!

Tần Hoài Hoài xoắn tay áo lên, che lỗ mũi, cúi đầu vọt vào một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 44: Trúng Tên

Vọt tới phía sau bức rèm che Băng Ngọc, bức họa kia vẫn bình yên vô sự.

Khá tốt!

Tần Hoài Hoài thờ phào một cái ở đáy lòng, nàng vội vã lấy tranh, cẩn thận cuộn lại, che ở trước ngực.

Lúc xoay người chuẩn bị rời đi, thì đột nhiên một thanh xà ngang rớt xuống.

Tần Hoài Hoài theo bản năng mà lui về sau một bước, xà ngang bốc cháy xẹt qua cánh tay nàng che chở tranh cuộn, rơi xuống đất.

A —————

Nhìn một chút, cánh tay vì bảo vệ tranh cuộn, bị lửa đã thương một mảng, trong nháy mắt nóng rực đau đớn ập vào lòng, Tần Hoài Hoài cắn chặt răng, chân mày xiết chặt.

“Bà chị!” Ổ cửa đột nhiên truyền đến thanh âm của Hắc Tử, có chút dồn dập bất an, “Mau ra đây, có người đến phía bên này rồi!”

Tần Hoài Hoài cũng không quan tâm vết thương trên tay, vội vàng ôm chặt tranh cuộn, nhanh nhẹn nhảy qua xà ngang lửa, vọt ra ngoài cửa.

Mới vừa đến cửa, thì nhìn thấy quần gia mang theo rất nhiều người, tay cầm cây đuốc vọt tới phía bên này.

“Cậu bảo Hạnh nhi thả khói sao!” Tần Hoài Hoài vội hỏi.

“Ừ, tôi bảo cô ta thả trước thời gian!” Nói xong, Hắc Tử nhìn về phía cửa sau một chút, quả nhiên, một làn khói đen nồng đậm từ từ bốc lên.

“Quần gia, người xem, cửa sau bốc cháy rồi!” Lúc này, truyền ra một tiếng kinh hô.

“Lẽ nào lại như vậy, Tiểu Tam cậu dẫn người đi ra phía sau nhìn, người còn lại đi theo ta, đều mở to mắt cho ta, không được để cho một người chạy, nhớ nếu có cái gì sơ xuất, các người cũng chịu không nổi!” Quần gia nhanh nhẹn phân phó.

“Vâng!” Mọi người lĩnh mệnh rồi từng người tản đi.

“Chúng ta đi từ cửa trước đi!” Tần Hoài Hoài thừa dịp hỗn loạn mang theo Hắc Tử, nhanh như mèo, hướng phía cửa trước lên đi.

Đang lúc bọn họ sắp đến mục đích thì sau lưng lại vang lên thanh âm bén nhọn.

“Đứng lại!” Ngay sau đó một thanh âm sắc bén phá vỡ không khí đến.

Đoạt —————

Một mũi tên nhọn thoáng qua, thẳng tắp mà cắm vào trên cánh cửa phía sau.

Đoạt lại một tiếng xé gió phá vỡ khoảng không đến!

“Cẩn thận!” Tàn Hoài Hoài đẩy Hắc Tử ra, một mũi tên nhọn khác, thẳng tắp mà cắm vào bả vai của nàng.

A! ! !

Tàn Hoài Hoài kêu lên, tay run lên, tranh cuộn từ trong lòng ngực rơi xuống, nàng che vai phải, mồ hôi lạnh lập tức bốc lên trán.

“Bà chị!” Hắc Tử vội vàng chạy tới, vịn nàng và vội vàng hỏi.

“Tôi, tôi trúng tên rồi!” Tàn Hoài Hoài liều mạng nắm lấy vai phải, máu như rót, phun ra, “Cậu đi trước đi!” Nói xong, nàng đẩy Hắc Tử một cái.

“Tôi không đi, tôi sẽ không bỏ chị lại một mình!” Hắc Tử vội vàng đỡ nàng dậy, tay lại chạm phải một mảng ẩm ướt, “Chị chảy rất nhiều máu, phải mau chữa trị!”

Đau —————

Vừa mới động thủ, chân mày của nàng cũng nhíu chặt, đôi môi cắn chặt trắng đến đáng sợ.

“Người tới, người phóng hỏa ở chỗ này!” Có người hô to nói.

Hông hét!

Tàn Hoài Hoài âm thầm kinh hô, người này mang theo hộ viện đến rồi!

Quay người nhìn lại, đồng cây đuốc, nhìn có vẻ còn tới không ít người!

Tàn Hoài Hoài hạ quyết tâm, cắn răng một cái, đẩy Hắc Tử ra ngoài cửa lớn.

“Này, bà chị, chị làm gì vậy!” Hắc Tử còn chưa phản ứng kịp, thì đã bị nàng đẩy ra.

“Mang Hạnh nhi đi!” Lúc này cửa đang khép lại nên cậu nghe được câu nói sau cùng.

“Bà chị!” Hắc Tử liều mạng mà gõ cửa, lại chỉ nghe được ở bên trong ồn ào một mảnh.

Đồng đông đồng —————

Cậu liều mạng gõ và quát, “Bà chị ngốc, bà chị ngốc, trở tài anh hùng gì chứ, ai muốn cứu chị, tên đàn độn như chị! Đại ngốc nghếch! ! !”

Nước mắt rớt cuộc không thể khóa ở trong hốc mắt, giống như là nước thả phong, chảy ra ào ào.

“Tại sao, tại sao muốn làm như vậy!” Hắc Tử nắm quyền chống đỡ ở trên ván cửa, đầu chống vào khuỷu tay, tức giận, tại sao.

Yến Phi Tuyết, chị là đại ngốc nghếch! ! ! ! ! !

Trong đêm tối, một tiếng rống giận xen lẫn tự trách cùng bi thương phá vỡ bầu trời đêm.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 45: Nửa Đêm Mộng Cái Gì?

Ha ha

Ta quả nhiên là ngu ngốc mà! Làm chuyện vô cùng lỗ vốn!

Tàn Hoài Hoài che chặt vai phải, dựa vào cánh cửa, mất đi hơi sức mà trượt xuống, mang trên mặt cay đắng bất đắc dĩ, nhìn cánh cửa phía sau lưng.

Khó sở cười một tiếng, tối nay thật đúng là xui xẻo TMD!

Cuối cùng, kế hoạch của nàng vẫn không thể vượt qua biến hóa của ông trời!

Ánh sáng trước mắt đột nhiên tăng lên rất nhiều, đưa mắt nhìn lên, thấy mặt mang theo tức giận xuất hiện ở trước mặt.

“Ai, quản gia đại nhân, chúng ta lại gặp mặt!” Tàn Hoài Hoài nhìn thấy kinh ngạc chột lóc lên trong mắt ông ta, lập tức biết ông ta đã nhận ra mình.

“Cô! Lại là cô!” Quân gia chia về phía nàng, hung hăng nói, “Người phụ nữ xảo quyệt, cô lại còn dám đến chỗ này quấy rối!”

“Này, trước tiên là nói cho rõ ràng, ta vẫn còn là hoàng hoa khuê nữ, lúc nào thì là thành phụ nữ! Đừng ăn nói bừa bãi, hủy danh dự của tôi, nếu không, tôi sẽ đi kiện ông phi báng!” Tần Hoài Hoài cười nói, nhưng lời nói lại chưa đủ sức mạnh, nơi bả vai truyền tới đau đớn làm cho nàng lực bất tòng tâm.

Cảnh vật trước mắt có chút mơ hồ không rõ, mồ hôi hột ở trên trán dường như lớn chừng hạt đậu, từ mi mắt chảy xuống, tất cả mơ hồ.

“Cô, cô! Nha đầu chết tiệt miệng lưỡi của cô được đấy!” Quân gia giận đến độ nói cũng nói không rõ, chỉ thẳng vào Tần Hoài Hoài dậm chân, sau đó không cam lòng mà đá vài cước vào bả vai của nàng, “Tôi xem cô còn có thể mạnh mẽ tới mức độ nào!”

A —————

Tần Hoài Hoài cơ hồ đau muốn ngất đi, từng ngum từng ngum mà thở hổn hển, bật ra cười lạnh, “Ha ha, ha ha. . . . Ông chính là đang ngược đãi tù binh, cần thận tôi ở trước mặt vương gia kiện ông!”

A a, người đứng là đồ đàn ông chết tiệt, xuống tay thật đúng là ác độc TMD!

“Hừ, cô vẫn là nên quan tâm cô một chút đi, phóng hỏa đốt Phủ Vương Gia là tội lớn, cô cứ chờ đi! Tôi xem cô còn có thể phách lối bao lâu!”

“Ha ha, kia, quân gia đại nhân cần phải khoẻ mạnh để ‘mỏi mắt mong chờ’ rồi!” Nói xong câu này, cuối cùng Tần Hoài Hoài cũng nhịn không được, trước mặt bỗng tối sầm, liền mất đi tri giác.

“Hừ, kéo cô ta đến phòng chứa củi đi, trông kỹ cho ta, có gì sơ xuất, là hỏi tội các người đó!” Quân gia ra lệnh xong thì xoay người muốn đi, chân lại đá phải một vật, cúi đầu mà xem xét, đáy mắt xẹt qua một tia lạnh lùng.

Đau, thật là đau mà —————

Ở bên trong mơ hồ, Tần Hoài Hoài chỉ cảm thấy quanh thân giống như là bị xe hung hăng cán qua vậy, không có chỗ nào không đau, nhất là nơi bả vai truyền tới đau đớn, càng giống như là bị người ta dùng dao khoét ra một miếng thịt lớn, đau đến độ nàng chỉ muốn cắn cái gì đó, để giảm nhẹ đau đớn.

“Cắn cái này. . . .” Bên tai truyền tới thanh âm êm ái, sau đó một nút gỗ mềm nhét vào trong miệng.

Tần Hoài Hoài vẫn như cũ nhắm hai mắt, chẳng qua là theo bản năng cắn nút gỗ mềm.

“Kiên nhẫn một chút, rất nhanh là được rồi. . . .” Thanh âm êm ái kia lại truyền tới, Tần Hoài Hoài muốn mở mắt ra, để thấy người tới, nhưng cuối cùng lại không còn hơi sức.

Đau! Nàng không nhịn được mà kêu lên, lại vô lực như bông vải đàn hồi, tựa hồ hơi sức quanh thân đều bị người rút sạch vậy.

Vết thương ở bả vai và trên cánh tay giống như là đi qua đốt cháy, sau mát lạnh giống như đá, cảm giác thật thoải mái.

Tần Hoài Hoài giãn chân mày khóa chặt ra, cúi đầu ‘ừ a’ một tiếng, thân thể liền rơi vào trong một lồng ngực nở nang.

Mùi vị thật dễ chịu.

Trong lồng ngực đó thật ấm áp, rất thoải mái, làm cho người ta an tâm, tựa hồ nằm ở nơi đó, chính là một cái cảng an toàn, sẽ không bao giờ bị bất kỳ sóng gió nào nữa.

“Ngao, tới uống thuốc nào. . . .” Thanh âm kia lại dịu dàng.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 46: Con Ác Mộng Trở Thành Sự Thật!

Sau đó một chất lỏng thẩm lạnh đọng đến bên môi, nhưng mà Tần Hoài Hoài thật sự quá mệt mỏi, đau nhức mới vừa rồi tựa như đã trải qua một cuộc đại thủ thuật, đau đến độ hơi sức nàng động động đầu ngón tay cũng không có.

Đang lúc này, có một loại gì đó rất mềm mại đụng tới môi của nàng, mềm mại giống như là kẹo đường, mang theo vị ngọt đánh tới phía đôi môi của nàng.

Ở bên trong mềm mại, tựa hồ có một con linh xà, linh hoạt mà cạy hàm răng đang đóng chặt của nàng ra, chạy vào đó, sau đó một chất lỏng thẩm lạnh hơi đáng sợ chảy vào trong miệng của nàng.

Thật là đáng —————

Tần Hoài Hoài từ nhỏ cũng không thích uống thuốc, một chút xú đáng cũng làm cho nàng khó chịu, vào lúc này chân mày mới vừa giãn ra của nàng, lại khóa chặt lần nữa, muốn ngậm miệng lại.

Cằm dưới căng thẳng, miệng lại bị buộc mở ra nữa.

Tựa hồ là không muốn để cho nàng ngậm lại, linh xà kia càng linh hoạt hơn mà quét qua mỗi một chỗ trong miệng của nàng, tựa hồ vô cùng lưu luyến mỗi một chỗ trong miệng nàng, động tác của linh xà càng phát ra kịch liệt, Tần Hoài Hoài cảm giác không khí trong lồng ngực đều muốn bị hút cạn.

Ừ —————

Trong ánh trăng mờ, nàng cúi đầu thờ ra một tiếng, mềm yếu vô lực, tựa hồ còn có một chút hèn ~ dỗi

Hèn dỗi ! ! ! ! !

Cái từ này chợt lóe lên, Tần Hoài Hoài lập tức cảm thấy một tia chớp đánh trúng não bộ, nàng chợt mở hai mắt ra!

Đây là —————

Nhìn chung quanh không có ai, ngẩng đầu nhìn bên ngoài cửa gỗ là bầu trời bao la xanh thẳm ————— trời đã sáng!

Chẳng lẽ mới vừa rồi đều là mộng ! ?

Tần Hoài Hoài nghiêng đầu, nhìn bả vai một chút, mũi tên nơi đó đã bị người rút ra, vết thương cũng được xử lý bằng bó rất tốt, nhìn lại cánh tay một chút, vết thương nơi đó cũng giống vậy, cũng được người ta băng bó xử lý rất tốt.

Ý thức trong tay mà lau đôi môi, nơi đó còn có một mảng ẩm ướt, hơi sưng vù.

Trong lòng giật mình, cảm giác hơi đáng kia nơi cổ họng lần nữa tự nói với mình, mới vừa rồi tuyệt đối không phải là mộng!

Như vậy, đến tốt cùng là người nào?

Là ai đến giúp nàng băng bó vết thương?

Đã đến rồi, lại vì sao không hiện thân?

Đang nghĩ ngợi thì cửa phòng cúi bên ngoài đột nhiên vang lên một tiếng bước chân dồn dập có lực.

Phanh —————

Cửa lớn bị người dùng chân đá văng ra, ánh mặt trời mãnh liệt bắn thẳng vào, Tần Hoài Hoài nheo mắt lại, thấy ở trong vầng sáng có đứng một người đàn ông lửa giận ngút trời.

Một con lửa giận sắp bộc phát vây quanh thân hình cao lớn của hắn, trên mặt yên lặng như ngọc là giông bão mây đen giăng đầy sắp tới.

“Yến —— Phi —— Tuyệt ! ! !” Tiếng rống giận gầm gừ từ trong miệng của hắn nhảy ra.

Tư Mã Duệ!

Tần Hoài Hoài tròn to cặp mắt nhìn người đàn ông thịnh nộ đứng ở trước mặt.

Nhìn đến cặp mắt sáng dữ cuộn cuộn kia của hắn, sau lại nhìn xa hơn, quân gia phía sau hắn, nụ cười trên mặt âm hiểm, bên trong lòng của Tần Hoài Hoài vang lên một thanh âm lộp bộp.

Không tốt!

Đây là phản ứng đầu tiên của nàng, thân thể lập tức dịch chuyển lui về phía sau.

Gân xanh trên trán Tư Mã Duệ tuôn ra, chân bước tới phía trước.

“Người Người, trở lại. rồi.” Tần Hoài Hoài chưa từng thấy qua Tư Mã Duệ thịnh nộ như thế, lời nói nín nửa ngày, nói ra khỏi miệng vậy mà chỉ có mấy chữ này.

“Yến Phi Tuyệt, người làm chuyện tốt!” Tư Mã Duệ hung hăng nhìn chằm chằm vào nàng, lửa giận ngút trời chất vắn, “Không nghĩ tới, người lại cả gan đến phóng hỏa đốt Vương Phủ của Bôn vương!”

Ai —————

Tần Hoài Hoài thờ dài trong lòng, vốn chính là chuyện giải thích không rõ, vị đại gia này cố tình lại là vị chủ nhân chuyên quyền độc đoán, một khi chuyện hấn nhận định, mặc cho người chín trâu cũng kéo không trở về!

Nhưng, tính tình của Tần Hoài Hoài nàng cũng là như vậy, là nàng làm, nàng sẽ thừa nhận, không phải là nàng làm, cũng đừng mơ tưởng treo đầu của nàng lên núi!

Nàng đứng lên, không sợ mà tiến lên trước đôi mắt giận dữ của hắn, bình tĩnh hoà nhã nói, “Tur Mã Duệ, đây không phải là ta làm!”

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 47: Gài Tang Vật Hãm Hại

Tần Hoài Hoài cảm thấy mặc dù Tur Mã Duệ ngoan cố, nhưng cũng không đến mức là loại người không thể nói lý, trước khi kết tội ít nhất cũng nghe nàng giải thích một chút!

Vậy mà.

“Yến Phi Tuyết!” Tur Mã Duệ nghe xong lời của nàng, chẳng những không có bớt giận, ngược lại càng phát ra tức giận hơn, hấn níu cổ áo của nàng lên, hung hăng nói, “Thế nào! Dám làm không dám chịu sao! Không ngờ tới người mang thù như thế, vì trả thù Bồn vương mà dùng cái thủ đoạn hạ lưu này, người quả thật là một vũng bùn, không đỡ nổi tường, không có thuốc nào cứu được!”

“Buông tay!” Tần Hoài Hoài nghe vậy, thì nâng tay phải lên hung hăng kéo tay hấn xuống, bởi vì dùng quá lực, vết thương vai phải lại nứt ra lần nữa, đau đớn như kim đâm vào ở bên trong xương, trong lúc nhất thời, trán toát ra rất nhiều mồ hôi hột.

Tần Hoài Hoài cắn răng chịu đựng, cứ thế không có lộ ra một chút vẻ thống khổ ở trước mặt của hắn, nàng lạnh lùng nói, “Đủ rồi, Tur Mã Duệ, tại sao người vũ nhục nhân cách của ta! Ta cho người biết, cho tới bây giờ ta đều là nói một không hai, ta nói đây không phải là ta làm, không phải ta làm, đừng có cái gì cũng trừ lên trên đầu ta!”

Muốn vu oan giá họa sao!

Tần Hoài Hoài đối với tính tình bảo thủ của hấn thì thật sự ghét hết sức, tự mình nghĩ cái gì thì chính là cái đó, nàng giải thích thì trong mắt hấn đều là nguy hiểm!

“Không phải là người, vậy tại sao người lại ở chỗ này!” Tur Mã Duệ thu con mắt lại, lạnh lùng nói, “Đừng nói là, Yến đại tiểu thư người lúc mộng du đã tự mình đi vào Vương Phủ của Bồn vương! Sau đó phóng một cây đuốc! Rồi tự mình đi vào phòng chứa củi này! Yến Phi Tuyết, người cho rằng Bồn vương là kẻ ngốc sao!”

Nghe vậy, Tần Hoài Hoài ngây ngẩn cả người, nha nha, vòng tới vòng lui, hấn vẫn không tin mình, mặc kệ là tinh thần mình thanh tỉnh hay không, hấn cũng nhận định là mình phóng hỏa!

“Tur Mã Duệ, ta cho người biết, chuột và mèo còn có khói hậu viện là ta đặt, nhưng mà hỏa trong thư phòng ta không có phóng, cho dù là muốn phạt, ta cũng muốn cam tâm tình nguyện phạt, nhưng hỏa ta không có phóng, ta cũng tuyệt đối sẽ không chịu tiếng xấu thay cho người khác! Bất trộm bất tang, có chứng cứ gì nói hỏa là ta phóng chứ!”

“Người! Được, rất tốt, người muốn chứng cứ đúng không! Hôm nay Bồn vương sẽ để cho người tâm phục khẩu phục!” Tur Mã Duệ đem tranh cuộn cầm trong tay mở ra, “Đây chính là chứng cứ!”

“Này, bức tranh này làm sao lại biến thành như vậy!” Tần Hoài Hoài nhìn bức vẽ trong tay hấn một chút, mắt chợt tròn to.

Đúng là bức họa kia, sao lại hư thành bộ dáng như vậy, nàng nhớ trước khi mình hôn mê, bức tranh này còn nằm ở trên đất rất tốt mà, sao mới chỉ trong chớp mắt đã biến bộ dạng tàn phá không chịu nổi này!

Một tia sáng lạnh lẽo qua, Tần Hoài Hoài thấy đáy mắt quân gia chợt lóe lên lạnh lẽo.

Phiền toái tới rồi!

Tần Hoài Hoài lập tức ý thức được mình bị người gài tang vật rồi!

“Người quả nhiên nhận biết bức tranh này!” Trong mắt của Tur Mã Duệ lộ ra ánh mắt như sấm sét, “Người nói cho Bồn vương biết, bức tranh vốn phải là ở trong thư phòng của Bồn vương, làm sao lại tới trong tay người! Vì sao đến tay của người, nó lại thành bộ dáng như vậy!”

A _____

Khi cuộn tranh mở ra thì Tần Hoài Hoài giật mình trong lòng!

Khuôn mặt xinh đẹp của cô gái trong bức vẽ bị người dùng dao vạch đến mức diện mạo thay đổi, đao Dao Phong lợi, từng vết đao đi qua khiến cho cảm thấy người hủy bức tranh này nhất định đối với người trong bức họa hận thấu xương.

Như vậy chuyện cũng rất đơn giản, trên đời này người đối với cô gái trong bức tranh hận thấu xương, ở trong mắt người đời, trừ nàng —— Yên Phi Tuyết, còn có thể là ai!

Nhìn lại vẻ mặt của hắn một chút, bộ dáng ra vẻ ‘chính là người làm’!

Lúc này ngay cả than thở cũng không cần rồi, không ngờ hắn đã sớm xử tử hình mình như thế! Vậy nàng còn có cái gì để nói!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 48: Bị Đánh

Tần Hoài Hoài cũng tức giận, nàng đứng ở trước mặt của hắn, ngẩng đầu lên, “Tur Mã Duệ, ngươi đừng ăn nói lung tung, tùy tiện cảm bức họa liền xử oan người, ta nói không phải là ta làm, thì không phải ta làm, hôm nay ta nói ở chỗ này, ngươi tin cũng được, không tin cũng được, dù sao là ta làm, ta sẽ nhận, không phải là ta làm, đánh chết ta cũng vậy sẽ không nhận! Ta kiện.”

Pằng!

Lời còn chưa dứt, một thanh âm đập vang dội, má trái của Tần Hoài Hoài bị đánh một cái tát thật mạnh.

Phanh

Lại một tiếng vang thật lớn, thân thể của nàng không chịu nổi va chạm bất thành linh, bị ném lên trên tường, lỗ mũi cùng với vách tường ‘thăm hỏi’ thân mật, sau đó ngã lăn quay trên đất.

A! ! ! !

Tần Hoài Hoài không nhận được hô lên, che lỗ mũi chảy máu, nàng khiếp sợ nhìn về phía Tur Mã Duệ.

Không thể tin được hắn lại vì một bức họa đánh nàng, hung ác mà đánh nàng!

“Ngươi đánh ta!” Nước mắt không có chút tiền đồ mà đảo quanh ở trong hốc mắt, thanh âm có chút khàn, “Ngươi lại đánh ta!”

Cho dù nàng đùa dai mà thả chuột cùng mèo vào Vương Phủ, cho dù nàng muốn hung ác trừng trị hắn, vậy thì thế nào!

“Bồn vương đây đang thay phụ thân của ngươi dạy dỗ ngươi đứa con gái không nên thân!” Tur Mã Duệ lạnh lùng nhìn nàng.

Cô gái này hận hắn thì cũng thôi đi, vì sao ngay cả Tur Vũ cũng không chịu bỏ qua!

Nguyên rủa Tur Vũ như vậy, Tur Vũ là vô tội mà!

Mẹ nó! Vừa nói đến cái vấn đề này, Tần Hoài Hoài càng thêm một bụng hỏa khí!

Nha nha, hắn cũng không để ý đồng môn chi nghĩa, không quan tâm mặt mũi của cha Yên Phi Tuyết mà bỏ Yên Phi Tuyết, hắn còn có tư cách gì nói thay cha của Yên Phi Tuyết tới đánh nàng!

Quan trọng nhất chính là, hắn đánh là nàng —— Tần Hoài Hoài! Hắn tại sao đánh nàng!

“Lục đệ!” Tur Mã Dật đột nhiên xuất hiện ở cửa, hắn kinh ngạc mà hô lên, “Đệ điên rồi!”

Vừa nói hắn vừa vội vã đi vào, đỡ Tần Hoài Hoài dậy, dịu dàng hỏi, “Nàng không sao chứ?”

Mắt của hắn quét qua má trái của Tần Hoài Hoài thì đột nhiên thu lại, đáy mắt thoáng qua một tia lạnh lùng tàn ác.

Tần Hoài Hoài đẩy tay hắn ra, cắn chặt răng, nhìn từng trận đau đớn từ trên bả vai truyền tới, ngẩng đầu lên nhìn Tur Mã Duệ, cố gắng đem nước mắt

khóa ở đáy mắt.

“Tại sao ngươi đánh ta, lại có tư cách gì thay ông ấy tới đánh ta! Đừng quên, ta và ngươi đã không có bất kỳ quan hệ gì, Tư Mã Duệ Vương gia đại nhân!” Tần Hoài Hoài cười lạnh.

“Ngươi” Tư Mã Duệ nhíu mi, vừa định mở miệng, thì lại bị nàng cắt đứt.

“Ngươi cái gì ngươi!” Tần Hoài Hoài chột nhứ mày, lạnh lùng chế giễu, “Ta cho ngươi biết, nếu ta thật sự hận cô gái này, tuyệt đối sẽ không làm chuyện nhảm chán như vậy, loại bọn đạo chích gây nên này, ta khinh thường, cũng không biết xấu hổ đi làm!”

Nàng là Tần Hoài Hoài, nàng có kiêu ngạo của nàng, kiêu ngạo của nàng không cho phép nàng ở trước mặt người đàn ông này lộ ra mềm yếu gì, tuyệt đối không!

“Tư Mã Duệ, có lẽ trước đó Yến Phi Tuyết quả thực làm sai, nhưng từ một cái tát này, thì Yến Phi Tuyết sẽ không nợ ngươi một xu một hào!” Tay nhỏ bé của Tần Hoài Hoài vung lên, quyết tuyệt nói.

Đúng vậy, nàng muốn thay Yến Phi Tuyết ân đoạn nghĩa tuyệt với hắn, từ nay về sau, thế giới của hắn, nàng không tham dự nữa!

“Ngươi” Tư Mã Duệ chưa từng thấy qua Tần Hoài Hoài quật cường như vậy.

Lòng bàn tay đỏ hồng kia in ở trên gương mặt nàng, đặc biệt bắt mắt.

Thấy đáy mắt của nàng lộ ra tia quật cường kia, sự đau đớn kia, một cây dây cung trong lòng hắn bị kích thích, tim bắt đầu hơi có chút dao động, làm như có chút xiu hồi hận.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 49: Không Có Lương Tâm Nha!

Trước kia nàng mảnh mai như vậy, như hoa lê run lay bầy trong gió, làm cho người ta thương tiếc, nhưng hôm nay nàng lại giống như đã thay đổi thành người khác, quật cường, giáo hoạt, còn mang theo chút thông minh, như cây hoa hồng kiêu ngạo có gai.

Tất cả đều là tính tình chưa từng có trước kia của Yến Phi Tuyết, vì sao, một người có thể ở trong một đêm, thay đổi tính tình đến như thế, đến tột cùng là cái gì đã thay đổi nàng?

Lại nói hắn chưa từng nhìn thấu nàng, trước kia nàng đều là nguy trang, bộ dáng như vậy mới là bộ mặt thực sự của nàng!

“Lục đệ, đệ bình tĩnh một chút!” Tư Mã Dật ngăn hắn ta lại, “Huynh tin tưởng không phải là Phi Tuyết làm, nơi này chắc chắn có hiểu lầm!”

“Có hiểu lầm hay không, trong lòng nàng ta rõ ràng nhất!” Mắt Tư Mã Duệ nhìn chăm chăm vào Tần Hoài Hoài, hướng về phía Tư Mã Dật nói, “Nhân chứng vật chứng đều ở đây, nàng ta còn có thể ngụy biện như thế nào!”

“Nhân chứng vật chứng?” Tư Mã Dật nghi ngờ nhìn bức tranh trên đất một chút, lại nhìn Tư Mã Duệ, “Đây là chuyện gì xảy ra?”

“Tam vương gia, cho tiểu nhân bẩm báo tí mĩ.” Quân gia vẫn đứng ở sau lưng Tư Mã Duệ, hướng Tư Mã Dật thật sâu khom người chào, nhỏ giọng mà nói ra.

“Ngươi? !” Tư Mã Dật lạnh lùng nhếch mày, đáy mắt nhanh chóng xẹt qua một tia sáng sắc bén, ngay sau đó lại khôi phục lười biếng bất cần đời.

“Chính là, những thứ này đều là đêm qua tiểu nhân tận mắt nhìn thấy, Yến Phi Tuyết từ cửa sau lén lút đi vào Vương Phủ, phóng hỏa đốt thư phòng của Vương gia, từ ghen tỵ, nàng ta còn muốn huỷ bức tranh chỗ của Vương gia thành bộ dáng như vậy.”

Vừa nói gã vừa cung kính nhận lấy bức vẽ từ trong tay Tư Mã Duệ, mở ra đưa cho Tư Mã Dật nhìn.

Khi ánh mắt của Tư Mã Dật quét đến trên mặt cô gái có mấy vết cắt hung ác kia thì đáy mắt hắn thoáng qua một tia khinh thường.

“Hừ, nói như vậy, những thứ này đều là do ngươi sở kiến sở văn rồi!” Tư Mã Dật lạnh lùng mà liếc nhìn quân gia, ngữ khí lạnh như băng mà ngay cả Tư Mã Duệ cũng hơi có chút giật mình, quay đầu nhìn hắn một chút.

“Tam ca, huynh.”

“Hừ, Lục đệ, đây chính là nhân chứng vật chứng đệ nói?” Tư Mã Dật buồn cười chỉ chỉ quân gia cùng bức tranh trong tay gã, trong mắt là khinh thường.

“Nếu mà nói thế, vậy không phải cũng trò đùa quá đáng sao, chỉ dựa vào lời nói của tên này mà kết luận là Phi Tuyết làm, không chỉ có độc đoán quá đáng, hơn nữa cũng không công bằng!”

“Nhưng mà, Dật Vương gia, điều này xác thực đều là tận mắt tiểu nhân nhìn thấy, tiểu nhân dám đối với trời phát thề, lời nói của tiểu nhân đều là thật, tuyệt đối không nói lời dối gạt, nếu có nửa câu nói láo, bị thiên lôi đánh!” Quân gia nói xong còn giơ tay lên, tỏ vẻ thành tâm.

Tư Mã Dật không có trả lời, chẳng qua là lạnh lùng nhìn.

Quân gia bị ánh mắt lạnh lùng kia của hắn nhìn đến thì kinh hồn táng đả, vội vàng cúi đầu, ngậm chặt miệng, không dám nhiều lời nữa.

“Lục đệ, huynh chỉ hỏi đệ một câu, đệ muốn xử trí như thế nào?” Tư Mã Dật nhàn nhạt thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Tư Mã Duệ.

“Nếu chuyện đã xảy ra, nhiều lời cũng vô ích, hôm nay Bồn vương chỉ là muốn một câu nói của nàng ta, một câu nói xin lỗi thành tâm!” Tư Mã Duệ nhìn về phía Tần Hoài Hoài, nói, “Chỉ cần nàng thành tâm nói xin lỗi với Bồn vương, chuyện cũ Bồn vương sẽ bỏ qua!”

Tần Hoài Hoài hung hăng trừng mắt liếc hắn ta một cái, ngơ ngác, tát ta một cái, hiện tại ngược lại giả bộ làm người tốt!

Này xác thật là kiêu đánh một cái tát, lại cho ăn viên đường!

Thấy Tần Hoài Hoài không có động tĩnh, Tư Mã Duệ hết sức tức giận, hắn đã cho nàng cơ hội, là chính nàng không quý trọng, vậy cũng đừng trách hắn giải quyết công bằng!

“Hừ, nguoi đã rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy bản vương cũng đành giao nguoi cho Lục Phiến Môn, để cho bọn họ dạy cho nguoi biết cái gì là lễ nghĩa liêm sỉ!” Tư Mã Duệ cảm cuộn tranh lên, hất vạt dài, cất bước chuẩn bị rời đi.

Trong nháy mắt xoay người, một cơn gió lạnh mang theo thanh âm thanh tao.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 50: Đi Mòn Gót Giày Cũng Không Tìm Ra

A

Tần Hoài Hoài ngây ngẩn cả người một lúc, chuyển con mắt nhìn, hông của Tư Mã Duệ đang buộc một món đồ, thoáng qua một cái, lại làm mắt của nàng kinh ngạc.

Đó là Ngọc Linh Lung!

Không sai, treo giữa eo người kia chính là ‘ Ngọc Linh Lung ’ nàng trăm cay nghìn đắng muốn tìm!

Nha nha, có lắm hay không a!

Nàng tìm nửa ngày, thì ra là ở chỗ người này, giờ phút này Tần Hoài Hoài cảm giác là khóc không ra nước mắt, đây là nàng không nguyện ý nhất thấy.

Nàng và Tư Mã Duệ không còn lời nào để nói, thà để mình tự đi tìm, cũng không muốn cầu xin hắn, cho nên mới có hiểu lầm cùng phiến toái hôm nay.

Hắn cùng với nàng giống như là băng và lửa, luôn là không thể cùng tồn tại, lúc trước chính là băng hòa không tha, hôm nay lại thêm vào hắn không quan tâm đúng sai mà đánh mình một cái tát, nghiệt của nàng và người này coi như là kết thúc!

Nhưng hôm nay.

“Chờ một chút!” Tần Hoài Hoài gọi hắn lại.

Tư Mã Duệ dừng bước, nghiêng mặt qua, chờ đợi lời của nàng.

Tần Hoài Hoài đi đến trước mặt hắn, kiêu ngạo nâng cằm lên, cố gắng đem tầm mắt ngang hàng với hắn, nguyên tắc của nàng, thua cái gì cũng không thể thua khí thế!

“Thế nào, nghĩ thông suốt?” Tư Mã Duệ nhàn nhạt hỏi.

“Ta không cần suy nghĩ cũng hiểu rõ vô cùng!” Tần Hoài Hoài nhếch miệng, cũng cười lạnh, “Không giống nguoi, che mắt điếc tai, chuyên quyền độc đoán, bảo thủ!”

“Đây chính là lời xin lỗi của ngươi!”

“Sai, ta chưa từng nghĩ tới muốn xin lỗi cái gì, bởi vì ta căn bản không làm, ta sẽ không vì chuyện mình không làm mà nhận lỗi với ngươi!”

“Ngươi”

“Ta nói rồi, từ lúc bắt đầu ngươi đánh ta một cái tát kia, Yến Phi Tuyết ta liền không còn bất kỳ quan hệ gì với ngươi, cho nên, làm phiền ngươi đem đồ vật thuộc về ta mà trả cho ta!” Tần Hoài Hoài nói xong vờn tay, chỉ chỉ ‘ Ngọc Linh Lung ’ bên hông hắn.

Tư Mã Duệ cúi đầu nhìn nhìn, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn nàng, “Ngươi muốn cái này?”

“Đúng, đây là đồ của ta, hôm nay chúng ta đã không còn bất kỳ quan hệ, ta nghĩ Vương gia cũng nên vật quy nguyên chủ đi!”

Tư Mã Duệ không nói gì, chỉ nhìn nàng chằm chằm, dường như muốn nhìn thấu nội tâm của nàng.

“Này, ngươi thật sự điếc sao, ta nói đưa Ngọc Linh Lung này lại cho ta!” Tần Hoài Hoài không thích loại ánh mắt tìm tòi nghiên cứu này của hắn, tựa hồ muốn ~ đẩy mặt nạ của nàng ra, nhìn xem gì đó!

Ngoài ra, cái loại ánh mắt này làm cho nàng nhớ lại một tên đàn ông đáng ghét và hơi ngốc!

“Được, ta trả nó cho ngươi!” Tư Mã Duệ cúi xuống Ngọc Linh Lung đeo bên hông, “Nhưng”

“Nhưng cái gì, ngươi có thể đem lời đều nói hết một lần hay không!” Tần Hoài Hoài cực kỳ ghét người khác nói chuyện lại luôn nói một nửa, để lại một nửa, cô nhân cũng chậm như vậy sao!

Thật là gấp chết người mà!

“Ngươi biết ý của cái này không?” Hắn đột nhiên hỏi.

“Ý như thế nào?” Tần Hoài Hoài kỳ thật cũng rất tò mò, nếu như Ngọc Linh Lung chỉ là món vật phẩm rất bình thường, tên mặt quỷ sẽ không phí hết tâm tư như vậy mà muốn lấy được nó.

“Hừ, ngươi ngay cả ý gì khác cũng không biết, ngươi lại cũng dám muốn nó!” Tư Mã Duệ trách móc.

“Ách?” Tần Hoài Hoài nghe ý này của hắn, cảm thấy có chút buồn bực, nghe ý tứ của hắn, hình như Ngọc Linh Lung này là món đồ phiền toái, nếu lấy nó về sẽ khiến cho mình gặp phải phiền toái thì không cần thiết!

“Thế nào, không dám?” Tư Mã Duệ lạnh lùng nhìn nàng, thấy gương mặt nàng do dự, trong lòng khinh thường.

“Ai nói ta không dám!” Tần Hoài Hoài xoắn tay áo lên, vờn tay, gương mặt lăm lăm chỉ khí, “Ngươi cho ta, thì ta dám cầm!”

Cho dù là phiền toái, nàng sẽ ném sang cho con chuột ngốc kia, dù sao xui xẻo cũng là hắn ta, chết sống không liên quan với nàng, nàng có cái gì không dám!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 51: Không Hẹn Gặp Lại!

Tư Mã Duệ không ngờ tới, chỉ trong nháy mắt, thì nha đầu này lại có khí thế, khôi phục lại thành khí thế cây hoa hồng có gai làm người run sợ.

“Được! Ta cho ngươi!” Tư Mã Duệ giờ phút này ngược lại có chút tán thưởng nàng, có dũng khí đối mặt với tất cả hậu quả mang tới khi tiếp nhận Ngọc Linh Lung!

Ế.

Nhìn thấy hắn thận trọng đem Ngọc Linh Lung giao cho mình như vậy, Tần Hoài Hoài cũng cảm thấy thật kỳ quái, vì sao cái loại thần thái nghiêm túc kia, mình lại cảm giác giống như là đang đem một trách nhiệm cực kỳ quan trọng giao cho vậy.

Không biết có phải là ảo giác hay không, nàng cảm thấy viên Ngọc Linh Lung trong tay này tựa hồ biến thành hết sức nặng nề.

Quả nhiên chính là khoai lang nóng phỏng tay, cho nên mới ném đi sớm!

Mà Tư Mã Duệ lúc này lại đang vì dừng khí này của nàng mà cảm thấy vui mừng, nếu mà Tần Hoài Hoài biết ý tưởng chân thật giờ phút này của hắn, đoán chừng sẽ bị giận đến hộc máu!

“Hi vọng sau này ngươi tự giải quyết cho tốt!”

Không có hấn che chở, nàng sẽ bị lâm vào tình cảnh cực kỳ nguy hiểm, người mơ ước Ngọc Linh Lung sẽ xuất hiện không ngừng rồi hợp lại đuổi giết nàng, trừ phi nàng có thể trở nên mạnh mẽ, đủ để có thể bảo vệ mình mới thôi!

“Tất nhiên, dù sao sống chết sau này của ta sẽ không có liên quan với Duệ Vương gia ngươi là được! Có tự lo thân được hay không, đó cũng là chuyện của ta, cũng không khiến cho ngài hao tâm tổn sức!”

Bộ dạng Tần Hoài Hoài ra vẻ ‘ta muốn ngươi quản’.

Hừ, ngươi đó nha, mới vừa rồi còn muốn gọi người của Lục Phiến Môn tới bắt ta, ngược lại vào lúc này ném đi rất rõ ràng!

“Ngươi Không biết điều!” Tư Mã Duệ đối với loại biểu tình ‘ai cần ngươi lo’ này của nàng thì vô cùng tức giận.

“Lục đệ, không bằng như vậy đi, trước khi tra rõ sự thật, hãy để huynh trông nàng ấy, dù sao đây là chuyện nhà, nếu đến tai Lục Phiến Môn bên kia, mặt mũi mọi người rất khó coi, đệ nói xem?” Tư Mã Dật cuối cùng cũng có cơ hội làm người hoà giải một lần.

“Nếu Tam ca không cảm thấy nha đầu này là một người phiền toái, như vậy tùy ý của huynh đi!” Tư Mã Duệ vung tay áo, không chút lưu luyến mà xoay người rời đi.

Cứ như vậy, cuối cùng Tần Hoài Hoài cũng có lần đầu tiên thoải mái mà từ cửa chính của Duệ Vương Phủ đi ra ngoài.

Xoay người nhìn về phía cửa lớn sơn màu hồng sau lưng kia, Tần Hoài Hoài nhếch miệng, lạnh lùng cười một tiếng, “Ta thề, cuộc đời này tuyệt đối sẽ không bước vào nơi này nữa bước!”

Tư Mã Duệ, ngươi, ta, không hẹn gặp lại!

Tư Mã Dật vẫn là vẻ mặt bình tĩnh nhìn nàng, thần tình lạnh nhạt.

“Thôi đi, tùy ý ngươi! Tùy đầu ngươi đó!” Tên kia đúng là khôn kiếp! Không phân tốt xấu đã đánh mình là một cái tát, lại còn có thể phách lối như thế, quả nhiên là chỉ cho phép châu quan đốt lửa, không cho dân chúng thấp đèn! (Chỉ cho kẻ thống trị có thể làm xằng làm bậy, nhưng ngay cả hoạt động của dân chúng cũng muốn bị hạn chế)

Ở trên đường trở về, Tần Hoài Hoài học bộ dáng của hắn nói chuyện, bả vai run lên, đáng về hết sức tức cười.

Nhìn bóng lưng cực kỳ quái dị kia của nàng, Hạnh Nhi lại nhịn không được cười lên, “Tiểu thư, cô còn đùa giỡn được.”

Đi theo Tần Hoài Hoài lâu như vậy, Hạnh Nhi rốt cuộc cũng bị ‘khai trí’, học một chút từ hăng ngày nàng ấy dùng.

“Ha ha, Hạnh nhi tám sai nha, trái lại học rất mau!” Tần Hoài Hoài với vẻ mặt ‘ta rất tự hào’ nhìn Hạnh nhi.

“Nào có, còn không phải là do tiểu thư cô dạy tốt sao!” Trải qua sự kiện quán trà, Hạnh nhi sau khi thấy bộ dạng Tư Mã Dật có vẻ bị ngợp, thì sùng bái Tần Hoài Hoài ngay một gia tăng mãnh liệt, quả thật coi nàng ấy như thần mà cúng bái.

“Ừ, ừ, trẻ con là dễ dạy!” Tần Hoài Hoài học bộ dáng thầy giáo, gật gù đắc ý nói.

Im lặng

Tư Mã Dật nhìn chủ tớ dờ dơi ở trước mắt, thì trán nhỏ ra N giọt mồ hôi.

Quả nhiên, có chủ nhân thế nào, sẽ có dạng người hầu đó!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 52: Tìm Người Bảo Lãnh Tại Ngoại

“Đúng rồi, Tam vương gia, chuyện ngày hôm nay vẫn phải đa tạ ngài!” Tần Hoài Hoài ân oán rõ ràng, mặc dù trước đó người này xác thực chọc mình không vui, nhưng hôm nay coi như là hấn giải vây thay mình, từ chỗ con ngựa chết kia bảo vệ mình đi ra ngoài.

Theo cách nói bây giờ, đó chính là hấn là người bảo đảm, mà mình vẫn phải tìm người bảo lãnh để tại ngoại, bởi như vậy, quan hệ của mình cùng với hấn lại nổi lên biến hóa kỳ diệu, tóm lại, không thể đắc tội là được!

Đem tất cả ân oán trước đó tạm thời đặt ở một bên, Tần Hoài Hoài quyết định cùng với hấn bắt tay giảng hòa trước.

“Đâu có, một cái nhấc tay thôi, không đáng nhắc đến!” Tư Mã Dật lúc này lại thu hồi gương mặt bất cần đời, vẻ mặt nhàn nhạt không nhìn ra bất kỳ cảm xúc, “Nhưng, trước khi còn chưa tìm được thủ phạm phóng hỏa thật sự, nàng chính là không thể rời khỏi kinh thành.”

“Ặc, Tam vương gia chỉ giáo cho, lúc nào tôi nói muốn đi!” Nha nha, người này quả nhiên nhanh trí giống như con khỉ, cái gì cũng chạy không thoát ánh mắt của hấn.

“Ha ha, ta nói tạm thời, nàng lại nghe vậy!” Khóe miệng Tư Mã Dật nâng lên nụ cười thần nhiên, nhìn nàng.

Nụ cười ở khóe miệng Tần Hoài Hoài lại như là hoa héo rũ, trong nháy mắt sụp đổ xuống.

Quả nhiên là một tên phúc hắc nam! Rõ ràng cái gì cũng biết, lại cái gì cũng không nói!

Rõ ràng cái gì cũng không nói ra, so với người khác nói lại là một cái sọt lợi hại hơn!

Nha nha, đừng nhìn hấn ngày thường cợt nhả, nhưng trực giác nói cho Tần Hoài Hoài biết, người đàn ông này tuyệt đối không đơn giản giống như bên ngoài mặt của hấn, tóm lại một câu nói, là một người trong ngoài không giống nhau!

Giờ phút này Tư Mã Dật không có thuật đọc tâm, nếu như mà hấn có, lại biết suy nghĩ trong lòng Tần Hoài Hoài, đoán chừng sẽ bị chọc giận gần chết!

“Đứng rồi, tiểu thư mặt của cô sao thế, còn có chỗ trên bả vai là cái gì?” Khi Tần Hoài Hoài xoay người thì Hạnh nhi thấy trên mặt trái của nàng có một mảnh đỏ rực, hơn nữa trên vai phải cũng có cái lỗ, xuất phát từ quan tâm, Hạnh nhi lấy tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Ai yêu—————

Tần Hoài Hoài đau đến mức kinh hô ra, che bả vai, vậy mà nơi đó đã sớm ẩm ướt một trận, mở tay ra nhìn, một mảnh máu đỏ.

“Tiểu thư, sao thế?” Hạnh nhi tiến tới gần, muốn xem rõ ràng.

Tần Hoài Hoài vội vàng thu lại bàn tay, sau đó giả bộ ra vẻ buồn lòng thần thái, cười nói, “Không có, không có gì, đứng rồi, Hạnh nhi, hôm nay ta hơi mệt chút, muốn một mình nghỉ ngơi thật tốt, em đi đặt một gian phòng đi!”

Trước kia họ vì tránh né ‘ truy nã ’ của Tư Mã Duệ, chỉ đặt một phòng, hôm nay nàng bị thương, vì không muốn để cho Hạnh nhi lo lắng, nàng quyết định vẫn là một người một phòng thì tốt hơn.

“Tiểu thư.” Nhìn bộ dáng Tần Hoài Hoài đi vội, Hạnh nhi có chút nghi ngờ, vừa định mở miệng hỏi nàng, thì lại bị Tư Mã Dật ngăn lại.

“Để cho nàng ấy một mình yên tĩnh một chút đi.” Tư Mã Dật kèm Hạnh nhi lại, nhìn phương hướng Tần Hoài Hoài rời đi, “Hôm nay nàng ấy, xác thực cần phải nghỉ ngơi thật tốt!”

“Tiểu thư.” Hạnh nhi dường như cũng phát hiện ra gì đó, không cần phải nhiều lời nữa.

☆☆☆☆

Tần Hoài Hoài trở lại bên trong phòng khách điểm, mới vừa vào cửa, nàng liền quay lưng dùng đôi tay khép cửa lại.

Thân thể liền dọc theo cánh cửa trượt xuống trên mặt đất.

Nụ cười bên khóe miệng cũng khó có thể duy trì nữa, trong nháy mắt, sụp đổ xuống, nước mắt trong mắt càng không ngừng đảo quanh.

Lần đầu tiên, Tần Hoài Hoài cảm nhận được cô độc, cảm nhận được uất ức, xuyên qua mạng đến cho mình toàn bộ khó chịu, hôm nay tựa như hồng thủy vỡ đê làm ngập mình.

Một tát này của Tư Mã Duệ đánh cho nàng nội thương nghiêm trọng, đem tâm yếu ớt vốn chỉ là bị kiên cường nguy trang lập tức tất cả bình phong bảo vệ bị đánh tan nát, sợ hãi cô đơn giống như viên đạn, dễ dàng xuyên qua tim thấu xương.

Đau, lặng yên không một tiếng động, mà lại, ghi lòng tạc dạ!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 53: Ban Ngày Quỷ Cũng Ra Ngoài Dạo Chơi

Ô ô

Thấp giọng mà nước nở nghẹn ngào một tiếng, truyền ra đứt quãng.

Tần Hoài Hoài vui đầu vào giữa hai đầu gối, vốn là nước mắt cố gắng kiềm chế cũng không còn nhịn được nữa, giống như nước lũ vỡ đê, lao ra dưng mành.

“Sur phụ, ngài gạt con, ô ô, ngài lừa gạt Tô Tô, nói gì cuộc sống chỉ cần cố gắng sáng sủa, sẽ được hạnh phúc, nhưng mà Tô Tô sống thật sự rất cố gắng rất sáng sủa, tại sao Tô Tô vẫn không có nhận được hạnh phúc !”

Không chỉ không có được, lại còn vì cứu một con mèo nhỏ đáng thương mà đem mạng của mình khiêng lên, không hiểu mà xuyên qua lại đến địa phương quỷ quái này, xuyên qua còn chưa tính, còn gặp được một đám phúc hắc nam, một người chỉ biết bắt nạt nàng, một người chỉ biết đe dọa nàng, một người khác lại càng đáng ghét hơn, lại chẳng phân biệt trắng đen mà đánh nàng.

Mặc dù Tần Hoài Hoài là một cô nhĩ, nhưng mà từ nhỏ nàng cũng rất nghe lời, lại hết sức thông minh, làm cho sur phụ rất là vui vẻ, vì vậy cho dù sur phụ cực kỳ nghiêm khắc nhưng cũng không có đánh nàng một cái, còn người này đúng lúc, lại hung ác như thế mà tát nàng một cái, cái đó đau lắm, không chỉ có ở trên mặt, còn ở trong lòng nữa!

“Ô ô, sur phụ ngài nói muốn trở thành người dũng cảm thật sự, thì trước tiên phải kiên cường, trước tiên phải học được đối diện cuộc sống thê lương, cuộc đời của con đủ thê lương rồi đi, con cũng nhịn, chấp nhận, vẫn còn rất cam chịu mà đón nhận, nhưng mà tại sao bản thân con vẫn không thể thay đổi kiên cường hơn nữa!”

Như vậy, hình như sur phụ nói đều không chính xác!

“Nhưng, sur phụ ngài chính là nói đúng một chuyện, ngài nói chỉ cần ngẩng đầu lên, nước mắt cũng sẽ không dễ dàng chảy xuống, hôm nay con rất cố gắng ngẩng đầu lên rồi, quả nhiên, nước mắt không có dễ dàng chảy xuống trước mặt cái tên khốn kiếp đó, chẳng qua là.”

Nhưng mà nàng trở về cúi đầu, toàn bộ đều chảy ra, vào lúc này Tần Hoài Hoài lại một lần nữa dùng thân thể để nghiệm chứng định luật một vật lý ———— định luật lực vạn vật hấp dẫn của địa cầu!

Nói xong, có lẽ là do Tần Hoài Hoài quá mệt mỏi, khóc xong, nàng lại ngủ thiếp đi.

Đang lúc nửa tỉnh nửa mê, hình như có người ôm nàng lên.

“Sur phụ, Tô Tô thật sự không có phóng hỏa, thật sự không có.” Tần Hoài Hoài mê sảng trong mộng còn mang theo khăn khăn, nàng dùng mặt cọ xát y phục của hắn, bộ dáng có vẻ uất ức, trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn mang theo nước mắt.

Nghe vậy, hai tay ôm nàng rõ ràng cứng đờ, sau đó nhẹ nhàng đặt nàng lên trên giường, đắp chăn cho nàng.

Tay phát qua má trái hơi có chút sưng vù của nàng, chỗ mà đầu ngón tay lạnh như băng vuốt ve qua, cũng là nóng bỏng dị thường, Tần Hoài Hoài giật mình trong lòng, chợt mở hai mắt ra, vừa nhìn thì giật mình.

“Là ông!” Sau khi nàng thấy rõ người tới, thì kinh hô lên!

Tần Hoài Hoài vừa mở mắt ra thì nhìn thấy người mặt quỷ đang ngồi ở bên giường hẹp, cầm trong tay một chai thuốc, ngón tay dính thuốc đang bôi trét lên trên mặt của nàng.

Ngón tay mới vừa dính thuốc, đang chuẩn bị bôi thuốc cho nàng, kết quả lại đối diện với ánh mắt tròn thật lớn của nàng, trong lúc nhất thời, cũng ngây ngẩn cả người.

Kết quả là, bốn mắt ở giữa không trung nhìn nhau.

Mấy giây đi qua, phản ứng đầu tiên của Tần Hoài Hoài chính là vron tay, hung hăng gạt má phải của mình!

(chú thích: này nha, ngăn người thuộc về ngăn người, nàng vẫn còn nhớ rõ má trái của mình bị thương, không được gạt!)

Ai yêu! Đau !

“Quả nhiên không phải là đang nằm mơ!” Tần Hoài Hoài lúc này mới ý thức được, đây hết thấy đều là thật! Thật là sống gặp quỷ, ban ngày, hắn cũng ra ngoài hành động! ?

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 54: Hấn Đột Nhiên Dị Dàng

Đồ mồ hôi

Trán người mặt quỷ lần nữa nhò ra từng giọt mồ hôi hột lớn.

Nha đầu này tại sao lại không thể như người bình thường, mỗi lần gặp nhau, nàng ấy luôn muốn làm như vậy, trước kia là gặp nàng ấy ban đêm, nói rằng nằm mơ thì cũng thôi đi, hôm nay là gặp nàng ấy ban ngày, chẳng lẽ nàng ấy còn có thể nằm mộng ban ngày sao!

“Đừng cho rằng tôi thích nằm mộng ban ngày, thuần túy là vì hôm nay hành động của ông thật sự làm cho người rất, ừ, nói như thế nào đây, thật sự là quá làm cho tôi thụ sủng nhược kinh, cho nên, tôi còn tưởng rằng thật sự là đang nằm mộng ban ngày!” Tần Hoài Hoài trực tiếp nói ra nghi ngờ hấn ở trong lòng.

Đừng trách nàng quá kinh ngạc, thật sự là vì lúc trước hấn đối với mình hung ác như vậy, uy hiếp mình thì cũng thôi đi, lại còn cho mình uống độc dược, nhưng hôm nay nhìn lại hấn một chút, lại cảm được cao bồi mặt cho mình, điều này có thể không bảo nàng kinh ngạc sao!

Cho dù Tần Hoài Hoài nàng định lực tốt, phải thay đổi thành người khác, cũng đã sớm kinh sợ quá độ, hai chân đập một cái, trực tiếp thấy Diêm Vương đi, nào còn có tinh thần ở nơi này nói chuyện tào lao với hấn!

Người mặt quỷ nghe ra ý của nàng, lần nữa ảm ức, tay cũng vô lực mà buông xuống, đem bình thuốc đặt ở bên gối của nàng.

“Cô, đúng là không được đối tốt với cô, cần phải hung ác cô mới cam tâm!” Không biết có phải nói lầy hay không, hấn nói ngược lại có mấy phần mùi vị tức giận, “Thuốc tôi đặt ở nơi này, tự mình bôi thuốc đi!”

Éc.

Tần Hoài Hoài đột nhiên cảm thấy cực kỳ bất đắc dĩ, đại gia hấn còn phát lên tính khí, cũng không nghĩ là ai đã hại nàng thành ra như vậy đây!

Nếu không phải là hấn dứt độc dược cho mình, ép mình đi cho tìm Ngọc Linh Lung gì đó cho hấn, nàng có thể gây tổn thương thành như vậy sao!

“Tôi tìm được Ngọc Linh Lung rồi, giải dược của tôi đâu?” Tần Hoài Hoài lấy Ngọc Linh Lung ra, nàng cảm thấy vẫn là cho sớm đi vào chủ đề chính thì tốt hơn.

Người mặt quỷ chỉ chỉ bình thuốc bôi bên gối đầu, “Giải dược tôi hoà ở trong dược tiêu sung rồi, cô chỉ cần mỗi ngày đúng giờ bôi, thì sẽ giải độc!”

Nghe vậy, Tần Hoài Hoài không hiểu mà nhìn hấn, trừng mắt nhìn.

“Tôi nghĩ hôm nay nhất định là tôi bị thương quá nghiêm trọng, nếu không sao lại xuất hiện ảo giác!” Tần Hoài Hoài nói xong lắc đầu một cái, tiếp tục nằm xuống lại nghỉ ngơi.

“Còn đau không?” Người mặt quỷ rù thấp hai tròng mắt xuống, hình như đang suy nghĩ gì đó, sau đó cúi đầu hỏi một câu như vậy.

“Không đau, ông để cho tôi đánh thử một cái tát đi!” Tần Hoài Hoài tức giận liếc hấn một cái, không đau mới là lạ, đau chết mới là thật đấy!

“Biết rõ Tư Mã Duệ không dễ chọc, cô còn đi trêu chọc hấn làm cái gì!”

Lại còn thả chuột vào mèo vào Vương Phủ, những mưu ma chước quỷ này trong óc của nha đầu này thật sự khiến cho hấn không dám khen tặng! Cực kỳ cổ quái!

“Tôi không đi trêu chọc hấn, thì vô sự sao!” Nha nha, còn không phải là vì tìm Ngọc Linh Lung à, nếu sớm biết nó ở trên người của tên đó, nàng cần gì phí sức lực như thế, khiến cho mình bị thương nặng như vậy mới đổi được một Ngọc Linh Lung thế thôi, không đáng giá!

“Cô nhận rồi, không phải cũng không có chuyện gì sao, cũng sẽ không vô ích mà chịu phải một cái tát!”

“Chuyện không làm qua, tôi tuyệt đối sẽ không thừa nhận!” Tần Hoài Hoài vào lúc này ngược lại rất là kiên định, “Sĩ khả sát bất khả nhục!”(kẻ sĩ thà chết chứ không thể chịu nhục)

Éc.

“Thật ra thì cô rất có cốt khí đó!”

“Đúng vậy!” Tần Hoài Hoài lại kiêu ngạo mà hất cằm lên.

“Như vậy, đối với cô mà nói, đến tột cùng là cốt khí quan trọng hay là mạng quan trọng đây?” Hấn đột nhiên rất tò mò.

“Đương nhiên là mạng quan trọng!” Tần Hoài Hoài nghĩ cũng không nghĩ mà trả lời ngay.

“Vì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 55: Khoai Lang Phỏng Tay

“Mạng cũng mất rồi, ông cần gì phải chứng minh cốt khí của ông!” Nếu không, nàng cần gì phải mạo hiểm đến Vương Phủ tìm Ngọc Linh Lung!

“.....” Hấn im lặng, rất im lặng, nhưng đối với lời nguy hiểm nhảy ra từ trong miệng nàng, hấn cũng đã tập mãi thành quen, bình tĩnh, bình tĩnh là tốt. . .

“Nhưng.....” Tần Hoài Hoài đột nhiên chuyển mũi nhọn, cặp mắt nhìn chăm chăm vào hấn.

“Làm gì nhìn tôi như vậy?” Người mặt quý bị ánh mắt quái dị của nàng nhìn khiến cả người không được tự nhiên, có chút không được tự nhiên mà hỏi.

“A, không có gì, tôi đang suy nghĩ, tại sao ông nhất định phải lấy được Ngọc Linh Lung, đến cùng là nó có chỗ nào hấp dẫn ông?” Nói xong, Tần Hoài Hoài vuốt vuốt Ngọc Linh Lung trong tay.

Viên đá bạch ngọc tinh xảo đặc sắc, bên trong là một trái tim linh lung đỏ tươi như máu, nhẹ nhàng lay động, sẽ mang đến tiếng trong veo tựa như gió mát.

“Hình như nó đang hát!” Tần Hoài Hoài dường như chợt phát hiện ra cái gì đó, hai mắt sáng lên, chỉ vào Ngọc Linh Lung và nói với người mặt quý, “Ông nghe chưa, hình như nó thật sự đang hát!”

Đột nhiên đáy mắt của người mặt quý xẹt qua vẻ kinh ngạc, hấn cũng sờ nhìn vẻ mặt vui mừng của Tần Hoài Hoài, hồi lâu sau cũng không thể nói được ra lời nào!

“Cô, cô mới vừa nói nó đang.....” Sau cùng, hấn cũng từ trong khiếp sợ mà phục hồi tinh thần lại, và hỏi.

“Mới vừa rồi nó hát!” Tần Hoài Hoài vờ vẻ mặt lạ lẫm.

“Thật?” Dường như hấn cảm thấy rất hứng thú.

“Ha ha, giả!” Tần Hoài Hoài đột nhiên thu hồi vẻ mặt vui mừng, lạnh nhạt trả lời, “Tôi lừa gạt ông! Cái này vốn là vật chết, làm gì biết hát chứ, tôi thuận miệng bịa chuyện như vậy, ông cũng tin à!”

Ha ha, quả nhiên là con chuột ngốc, so với con khi thông minh kém hơn nhiều!

“Cô!” Người mặt quý tức giận, “Cô, đúng là không có thuốc nào cứu được!” Dứt lời, hấn đoạt lấy Ngọc Linh Lung trong tay nàng, “Vật này đặt ở trong tay của cô, đó chính là phí của trời!”

Tần Hoài Hoài nhìn thấy hấn tức giận, thì nụ cười bên khóe miệng càng đậm hơn, lại nằm trở về, khoát tay áo nói với hấn, “Ông muốn đi, cũng tốt, tôi bị thương, cũng không thể tiễn, ông đi thông thả nhé!”

Cũng biết đó là một khoai lang phỏng tay, đưa rắc rồi đi sớm!

“Cô!” Người mặt quý lúc này mới phát hiện ra, hấn, lại một lần nữa trúng mưu của nha đầu này!

Hấn im lặng mà lộn trở lại, lần nữa ngồi ở bên giường nhỏ.

Thấy hấn lại lộn trở về, Tần Hoài Hoài vốn định lật người giả bộ ngủ, kết quả nàng lại bị ai mà phát hiện, má trái của mình bị thương, vai phải lại bị thương, lúc này tốt rồi, bên trái nằm cũng không được, nằm phía bên phải cũng không xong, cuối cùng nàng chỉ có thể nằm ngửa, hai mắt nhìn nóc giường.

Người mặt quý thấy bộ dạng có vẻ khó khăn này của nàng, cũng không dám kích nàng nữa.

“Yến Phi Tuyết, rời khỏi nơi này đi.....” Ngắm nghía Ngọc Linh Lung trong tay, hấn đột nhiên nhỏ giọng nói ra này câu.

“Ông cho rằng tôi không muốn à, nhưng trước tiên giải quyết phiền phức trước mắt rồi hãy nói!”

Nàng bây giờ là tìm người bảo lãnh chờ thẩm vấn, người bảo đảm còn ở đằng kia mà nhìn đấy, nàng có thể đi đâu được!

“Cô đây không cần lo lắng, sẽ có người giúp cô giải quyết.”

“Người nào?”

“Cô không cần biết là ai, tóm lại, phiền phức của cô sẽ rất nhanh được giải quyết.” Người mặt quý ngược mắt nhìn nàng, “Chờ chuyện ở đây giải quyết xong, cô phải đi đến Yên Môn Quan!”

“Yên môn quan?”

“Ừ.”

“Tại sao là nơi đó!” Nàng nghĩ tới rất nhiều địa phương, nhưng lại không nghĩ tới nơi đó.

“Cô biết tại sao nơi đó được xưng là Yên môn quan không?” Giờ phút này giọng nói của người mặt quý cũng cực kỳ ôn hòa, Tần Hoài Hoài nghe ra, trong giọng nói của hắn còn mang theo một tia tự hào.

“Không biết.” Tần Hoài Hoài rất to gan mà trở mặt, nhìn thấy muốn không ỏi không được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 56: Trải Qua

“Đầu tiên phải nói đến vị trí từ cửa này.” Người mặt quý hình như đối với Yên môn quan này rất quen thuộc, nói đến cũng có chút cảm giác như kể chuyện cổ tích cho người ta.

Tần Hoài Hoài nhìn hắn đuổi cũng không đi, mặt mình lại đau, bả vai lại đau, cũng không ngủ được, dứt khoát nghe chuyện xưa của hắn!

“Yên môn quan nằm ở vùng đất tiếp giáp Khuru Hoàng quốc cùng Lệ Nguyệt quốc, trước nay là vùng đất giao tranh của binh gia, và lại bên trong Yên môn quan không có núi cao ngăn trở, là vùng đất có địa thế bằng phẳng, bên trong Yên môn quan có một con đường lớn nối thẳng đến kinh đô, nếu như Yên môn quan thất thủ, như vậy quân địch liền có thể tiến quân thần tốc, trực tiếp đảo kinh đô, vì vậy, làm sao để bảo vệ Yên môn quan là việc hết sức quan tâm của đế vương các triều đại, Yên môn quan trước kia luôn nằm ở trong cảnh nguy hiểm không ổn định, cho đến khi Yên gia quân trú đóng ở đây, Yên gia quân dũng mãnh thiện chiến lấy khí thế cuồng phong mà quét sạch quân địch phía bắc bên ngoài Yên môn quan, bức lui quân địch tới bên ngoài Yên môn quan ba mươi dặm, đến đây mới xem như Yên môn quan có thể Thái Bình một lúc.”

Tần Hoài Hoài lúc này lại là gương mặt nghiêm túc, nàng cũng rất thích nhân vật anh hùng, khi đó sự phụ vừa được rảnh rỗi sẽ cùng bọn nhỏ nói rất nhiều sự tích nhân vật anh hùng.

Khai trí lúc nhỏ đã khiến Tần Hoài Hoài phát sinh ra cảm giác sùng bái với nhân vật anh hùng, dùng lời nói mốt hiện đại mà nói, chính là truy tình nhất tộc, nhưng, Tần Hoài Hoài nàng bình thường cũng không có theo đuổi sao, đó cũng đều là một đời kiêu hùng, hào kiệt một đời!

“Yên gia quân trú đóng ở trong đó, dân chúng địa phương vì để kỷ niệm tác chiến anh dũng của Yên gia quân, nên nhân đó dâng biểu lên triều đình, lấy tên của Yên gia quân đặt cho cửa này.”

Thì ra là bộ đội siêu sao, cho nên mới có thể được vinh hạnh đặc biệt như thế!

“Như vậy bây giờ Yên gia quân còn trú đóng ở trong đó?” Tần Hoài Hoài đột nhiên rất muốn gặp Yên gia quân anh dũng như thế một lần, “Có cơ hội tôi cũng muốn gặp một chút, Yên gia quân đến tốt cùng là bộ đội tinh nhuệ bậc nào!”

“Cô.” Người mặt quý lần nữa kinh ngạc mà nhìn nàng.

“Làm sao!” Tần Hoài Hoài đối với ánh mắt của hắn nhìn mình vạn phần không hiểu, giống như là thấy quý vậy, sắc mặt của nàng đáng sợ thế sao!

“Cô thật sự không nhớ gì!” Lúc nói chuyện, người mặt quý lại nhích tới gần mấy phần, ánh mắt ở đấy mắt dường như muốn xuyên qua hai tròng mắt của nàng, nhìn đến đáy.

“Không phải là tôi đã nói với ông ư, tôi mất trí nhớ, mất trí nhớ, hiểu chưa!” Tần Hoài Hoài liếc hắn một cái, chỉ chỉ đầu của mình, “Tôi mất trí nhớ thì làm sao còn nhớ được cái gì!”

Người mặt quỷ nhẹ nhàng than một tiếng, “Thật ra thì, như vậy cũng tốt.”

Cũng tốt? !

Tần Hoài Hoài nhìn chăm chăm vào hắn, đây xem như là tốt à!

Nàng không phải là mất trí nhớ, bởi vì chủ nhân của thân thể này sớm chết rồi, nàng chỉ là mượn xác hoàn hồn thôi, cho nên căn bản sẽ không có trí nhớ của Yến Phi Tuyết, nếu nói mất trí nhớ chỉ là một cái cớ.

“Chủ soái của Yến gia quân chính là phụ thân của cô Yến Tân Thiên.” Người mặt quỷ mở tay ra, nhìn Ngọc Linh Lung trong lòng bàn tay, trong giọng nói là nhàn nhạt đau thương.

“Tôi, phụ thân.” Tần Hoài Hoài cúi đầu nhìn Ngọc Linh Lung trong tay hắn, đáy lòng lại dâng lên một tia đau đớn.

Ánh mắt của người mặt quỷ chán nản, chỉ vào Ngọc Linh Lung và nói, “Đây cũng là gia bảo trân quý nhất mà ông ấy để lại cho cô.”

“Một viên đá như vậy, cũng được xưng tụng là gia bảo trân quý?” Tần Hoài Hoài chỉ vào Ngọc Linh Lung trong tay hắn, kinh ngạc không thôi.

Không phải chứ! Nàng cho rằng dầu gì cũng là một hộ quốc Đại Tướng Quân, dầu gì địa vị cũng là từ nhất phẩm, tài sản của ông ta tính sao cũng không nghèo được, vậy cũng biết, ông ta thật đúng là làm việc đủ liêm khiết, liêm khiết đến hai tay áo trắng trơn, thanh liêm mà đi.

“Ngọc Linh Lung không chỉ là một viên Ngọc Thạch!” Người mặt quỷ dường như có chút tức giận, đối với thái độ coi thường như thể của Tần Hoài Hoài, hắn rất không hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 57: Phỏng Tay Ném Không Xong!

“Hừ, tôi thấy chưa chắc, nhìn ngang nhìn dọc cũng chỉ là một viên Ngọc Thạch mà thôi.” Tần Hoài Hoài chột nhứ mày, trong mắt lộ ra khinh thường.

Khinh thường của nàng lần nữa lại chọc giận hắn, người mặt quỷ nghiêm mặt nói, “Ngọc Linh Lung chính là bảo vật của thiên hạ, lại không nói đến nó là chế tác tuyệt thể của Phù Nhất Thiên thợ khéo đệ nhất thiên hạ, ngoài ra tiến trình cao đã là thạch trân bảo hiếm hoi khó thấy được, hơn nữa bản thân nó ẩn giấu một bí mật lớn, cũng đủ để cho nó trở thành trân phẩm hiếm thấy mà hào kiệt trong thiên hạ đua tranh tranh đoạt!”

“À.” Tần Hoài Hoài giờ mới hiểu được, vì sao hắn phí tâm tư để đoạt món bảo vật này, thì ra là nơi này còn có huyền cơ như vậy, “Như vậy nó đến tột cùng có những bí mật lớn gì đây?”

Người mặt quỷ lúc này lại không có trả lời ngay, chỉ là nhàn nhạt nhìn nàng một cái, nhưng cái nhìn kia lại có hàm chứa thâm ý.

“Cái này phải do cô khám phá, Ngọc Linh Lung vốn là đồ gia bảo của Yến gia các người, đương nhiên phải do cô mở ra.” Người mặt quỷ chỉ chỉ nàng.

“Lại là tôi!” Tần Hoài Hoài đột nhiên cảm thấy tình huống không ổn, sau đó nàng cảnh giác mà nhìn người mặt quỷ một chút, thân thể dòi đến giữa giường, “Chẳng lẽ ông lại muốn hạ độc tôi nữa!”

Nha nha, tên này cũng chỉ biết có một chiêu này!

“Ha ha, vào lúc này sao lại nhát gan thế, tôi không cần phải hạ độc!”

“.” Chột phát run một cái, trong đầu của Tần Hoài Hoài lập tức thoáng qua một tia dự cảm không may.

Quả nhiên.

“Ngọc Linh Lung không chỉ có là đồ gia bảo của Yến gia các người, càng là bảo vật trong thiên hạ, người mơ ước có nó rất nhiều, hôm nay nó lại trở về trong tay của cô, trừ phi cô có thể tìm được bí mật của Ngọc Linh Lung, nếu không người mơ ước Ngọc Linh Lung sẽ không bỏ qua cho cô!”

Lúc này Tần Hoài Hoài thật muốn một quyền đánh chết tên này, nha nha, thì ra phỏng tay này đòi này nàng ném không được rồi !

“Cô yên tâm, tôi sẽ trợ giúp cô tìm được bí mật của Ngọc Linh Lung, cũng sẽ bảo vệ an toàn cho cô, cho đến khi cô tìm được bí mật của nó mới thôi.” Giờ phút này trong mắt của người mặt quỷ là vẻ mặt trịnh trọng.

“Như vậy tôi phải đi nơi nào thì mới có thể mở ra bí mật của Ngọc Linh Lung đây?” Tần Hoài Hoài cảm thấy mục đích hôm nay hắn tới đây không tầm

thường.

“Yến môn quan!”

“Ha ha, ông nói như vậy, thì tôi không thể không đi Yến môn quan!” Nha nha, vòng tới vòng lui, hấn lại vòng mình vào trong rồi!

“Ừ! Không đi không thể!” Trong giọng nói có ý kiên định.

“” Tần Hoài Hoài im lặng, cái này so với hạ độc nàng còn lợi hại hơn, đây là cho nàng mang theo một vòng kim cô (gông xiềng) Đường Tăng dùng để không chế Tôn Ngộ Không trong truyện Tây du kí, ví với việc trói buộc người khác), vô luận nàng đi tới chỗ nào, hấn chỉ cần vừa đọc câu thần chú, nàng sẽ phải đau đầu không dứt, có chút đồng tình với Tiểu Tôn Tôn!

“Nhưng mà.” Hấn đột nhiên chuyển lời nói, “Nhưng mà, cô lại đem đồ phụ thân cô để lại cho cô giao cho người khác, cô tự tiện như vậy, thật sự sẽ làm Yến tướng quân đau lòng!” Trong giọng của người mặt quỷ mang theo chút không vui.

Lúc này Tần Hoài Hoài mới nhớ lại, Ngọc Linh Lung là tìm được ở trên người của Tư Mã Duệ, đoán chừng là trước đó Yến Phi Tuyết đã giao cho hấn ta, chẳng lẽ là Yến Phi Tuyết lấy nó làm tín vật đính ước mà đưa cho hấn ! ?

Nếu như vậy, Yến Phi Tuyết thật sự rất yêu thương hấn ta! Nàng ấy đem đồ quan trọng như vậy giao cho một người đàn ông, chẳng khác gì là đem lấy tánh mạng của nàng ấy giao phó cho hấn ta!

Đáng tiếc, cuối cùng hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình!

Tư Mã Duệ cuối cùng cũng không thể hiểu thâm tình của Yến Phi Tuyết, cũng phụ lòng tình cảm của nàng ấy.

“A, nếu như ông còn trẻ, cũng sẽ hiểu, từng trải qua biển xanh khó muốn làm sông nhỏ, tình thâm ý nồng của không qua núi không phải là mây.”

Tần Hoài Hoài than nhẹ một tiếng, hoa rơi lại không biết quay về hướng nào, sao mà đau buồn vậy.

“Ý của cô nói là, tôi quá già rồi hả?” Người mặt quỷ cảm thấy lông mày bắt đầu nhảy.

“Không phải là quá già, là căn bản không nhìn ra ông già đến mức nào!” Tần Hoài Hoài cũng dùng sức trợn trắng cả mắt, “Cả ngày đều mang mặt nạ, quý mới biết ông bao lớn, nếu ông đã bảy mươi tám mươi rồi, chỉ cần mang theo mặt nạ, lại nắm cô họng rồi nói chuyện, già bộ người hai ba mươi tuổi cũng không phải là không được!”

Tần Hoài Hoài cuối cùng cũng không nhìn được mà trêu chọc hấn một phen.

“Cô!” Người mặt quỷ lại tức giận lần nữa.

Nhưng lúc này hấn không có lập tức xoay người rồi đi, mà nhìn về mặt ‘ ông có thể làm gì tôi’ của nha đầu phách lối ở trước mắt, hấn cảm thấy lần tới có cần thiết cho nha đầu chanh chua này một viên ‘thuốc câm’ không.

Mỗi lần nàng đều không quan tâm quở trách của hấn, chọc hấn nghiêng răng oán hận!

“Tôi đi, Ngọc Linh Lung tôi sẽ giữ gìn kỹ trước cho cô, tôi cũng sẽ giúp cô, cho đến khi cô tìm được bí mật của nó mới thôi.”

“Đến tốt cùng ông là ai!” Trục giác tự nói với mình, người này, nàng chắc chắn biết!

“Ha ha, cô muốn xem diện mạo thật của tôi?” Đáy mắt của người mặt quỷ xẹt qua một tia giảo hoạt, vào lúc này cuối cùng hấn cũng có cơ hội trêu nàng.

Tần Hoài Hoài lập tức nhìn rõ tia giảo hoạt kia ở đáy mắt hấn, cười mờ ám, nheo lại cặp mắt nhìn hấn, chờ đoạn sau của hấn.

“Nhưng.” Người mặt quỷ đến gần nàng, “Có thể nhìn thấy diện mạo thật của tôi, chỉ có hai loại người!”

“Hai loại người nào?” Vì phối hợp với hấn, Tần Hoài Hoài cố ý giả bộ vẻ mặt tò mò.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 58: Lại Mộng Xuân! ?

“Người chết! Hoặc là.” Hấn ranh mãnh nhìn Tần Hoài Hoài một cái, cười cợt và nói, “Hoặc là phu quân của ta.”

Ách

Trán của Tần Hoài Hoài nhỏ ra mồ hôi lạnh, nha nha, cái đoạn này sao lại quen thuộc như vậy nhỉ.

“Cô nói thật đi, cô muốn trở thành loại người nào? Hử?” Người mặt quý thấy vẻ mặt của nàng ngưng nghịu, đáy lòng phát ra một loại đắc ý, khó thấy được thần sắc như vậy của nha đầu này, không nghĩ tới cũng có một ngày nàng ta bị té nhào.

Vậy mà.

Đang lúc hần dương dương tự đắc, thì Tần Hoài Hoài lại ngáp một cái thật lớn, duỗi lưng moi, thái độ ra vẻ cực kỳ nhàn chán và nói, “Tôi chỉ muốn làm người có tiền!”

Xấu hổ nha!! Người mặt quý ở đáy lòng ảm ức không thôi, rõ ràng có cơ hội hòa nhau một ván, vì sao hần vẫn bị thất bại!

Trong đầu của nha đầu này đến tột cùng già bộ là cái gì!

☆☆☆☆☆☆

Ban đêm, Tần Hoài Hoài lâm vào trong mê man nặng nề.

Sung vù trên mặt đã đắp lên thuốc của người mặt quý, sung đau tốt hơn nhiều, nhưng mà vết thương trúng tên trên vai của nàng lại vẫn không có tốt bao nhiêu, lúc nào cũng truyền tới đau từng cơn làm cho nàng ở trong mộng cũng chặt nhúu mày.

Ở bên trong mơ hồ, hình như có người ngồi ở bên giường, bàn tay hơi lạnh nhẹ nhàng dịu dàng mà xoa má trái của nàng.

Dịu dàng như vậy, trân quý như vậy, dường như là đang vuốt ve một bảo bối cực kỳ trân quý, chỗ bị hần nhẹ nhàng vuốt ve qua, không còn nóng đau như vậy nữa, thoải mái vô cùng.

Hử

Trong giấc mộng, Tần Hoài Hoài thoải mái mà nói mớ ra một tiếng, sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn đã không tự chủ được mà hướng vào bàn tay dịu dàng kia cọ xát, giống như một con mèo con nhỏ nhắn lười biếng.

Mềm mại ngoan ngoan của nàng dường như làm hần rất hài lòng, khoe miệng hơi nhếch lên, bàn tay dịu dàng theo gương mặt của nàng trượt xuống, linh hoạt mà lướt qua cổ dài xinh đẹp của nàng, sau đó nhẹ nhàng linh hoạt đẩy váy của nàng ra, xuôi theo xương quai xanh như hồ điệp xinh đẹp, trượt đến trên vai phải của nàng.

Tay đụng đến vết thương của nàng, đau đớn khiến Tần Hoài Hoài lại xiết chặt chân mày, nàng vừa định mở mắt ra, thì lại phát hiện, mi mắt giống như là bị người đồ chi, bởi vì nàng có cố gắng thế nào cũng không mở mắt ra được.

Quanh thân cũng giống như bông vải, xụi lơ vô lực, ngay cả hơi sức nâng lên một đầu ngón tay cũng bị rút đi.

“Ngonan, để ta dỗ dành cho, có đau một chút, cũng phải nhịn nha.” Lại thanh âm cực kỳ dịu dàng kia.

Trong dịu dàng mang theo chút cưng chiều, giống như ăn kẹo đường, trong mềm mại mang theo mùi vị nàng thích.

Băng vải trên bả vai bị hần từ từ cởi ra, lộ ra một vết thương chường mắt, ánh mắt sắc bén thu lại, hần móc ra hai chai thuốc ở trong ngực.

Cẩn thận rửa sạch vết thương cho nàng, sau đó lại cẩn thận đổ bột thuốc lên chỗ vết thương, sau dùng băng vải sạch băng bó vết thương cho nàng lần nữa.

“Ngonan, nên uống thuốc rồi.” Đỡ nàng dậy và ôm vào trong ngực, hần uống một hớp, sau đó nhắm ngay miệng của nàng, hôn.

Rõ ràng nàng đã có thể khôi phục để tự mình uống thuốc rồi, nhưng mà hần lại tham luyến đôi môi ngọt ngào của nàng, giống như anh túc, hút nhẹ thành nghiện, không thể tự thoát ra được.

Phần môi dịu dàng xoay chuyển, quấn ~ quấn lẫn nhau, trêu chọc ~ đẩy lẫn nhau cảm giác đáy lòng kia nguyên thủy nhất, như đốm lửa nhỏ cháy lan ra đồng cỏ, càng không thể thu thập.

Tham luyến của hần càng nồng đậm, dây dưa đỉnh hương của nàng thật sâu, muốn thưởng thức đủ vẻ đẹp của nàng mới bỏ qua.

Ở trong động tình, hần không kim lòng được mà lấy tay đẩy váy của nàng ra, men theo da thịt trơn bóng mà vuốt ve.

Mỗi tác da thịt được tay của hần sờ trớn đều nóng rực giống như bắt lửa, thân thể không nhịn được mà run rẩy, trong mơ mơ màng màng Tần Hoài Hoài cảm giác trong cơ thể hình như có một đốm lửa đang đốt, thân thể liên tục mềm lại, nàng theo bản năng mà vươn tay, ôm cổ của hần, chống đỡ thân thể liên tục mềm lại.

Nhận được đáp lại của nàng, động tác của hần càng vào sâu hơn, cúi người xuống, đè nàng ở trên giường, hôn dọc theo cổ của nàng xuống, vết hôn

nông nông sâu sâu giống như mưa sa đánh tới phía nàng.

Ưm

Phản môi nhẹ nhàng vương vấn một tia ái ~ muội, như hương hoa tản ra.

Ái ~ muội ~ ! ! ! ! ! ! ! !

Một cái rùng mình chợt xuyên qua đại não, Tần Hoài Hoài chợt mở hai mắt ra, chuyển một vòng, trong phòng vẫn yên tĩnh như thế, ngoại trừ nàng, không còn ai khác.

Không phải chứ! Lại nằm mộng, mà còn là xuân ~ mộng! Vì sao gần đây luôn nằm mộng kỳ quái như thế, nằm mơ thì cũng thôi đi, còn phát ra tiếng thanh âm đáp lại như vậy làm cho người ta nổi da gà ngật! ?

Nghĩ đến đây, Tần Hoài Hoài rùng mình, chẳng lẽ là do chưa thỏa mãn dục vọng!

Tay đề lên vai phải, vết thương nơi đó được người băng bó kỹ lần nữa, cảm giác không có lửa nóng đốt đau, thấm lạnh đến thoải mái, lại xoa đôi môi, đầu ngón tay dường như còn có thể chạm được triền ~ miên dịu dàng như vậy.

Ha ha

Khỏe miệng hiện lên nụ cười thoải mái, nhưng khi nàng nhìn thấy đóa anh đào đỏ tươi của mình trong kính thì vui vẻ lập tức bị lửa giận xông lên trong nháy mắt tiêu diệt.

“Nha nha, ngươi là con sâu dâm dăng khôn kiếp! Đừng để cho ta bắt được ngươi, để cho ta bắt được thì tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!” Tần Hoài Hoài bộc phát mà rống giận một hồi.

“Tiểu thư, cô làm sao vậy?” Hạnh nhi nghe thấy nàng rống giận, vội vàng từ bên ngoài đi vào.

“Không sao!” Tần Hoài Hoài lập tức kéo quần áo lại, “Hạnh nhi, em gặp được Hắc Tử chưa?”

Tên tiểu tử này từ đêm đó đến bây giờ cũng chưa có xuất hiện, mắt tích sao!

“À, tiểu thư, cô còn không biết sao.” gương mặt của Hạnh nhi ngưng nghịu.

“Xảy ra chuyện gì?” Chẳng lẽ cậu ta đã xảy ra chuyện, không phải đã bảo cậu ta đi rồi sao!

“Cậu ấy vì cứu tiểu thư, tự mình đi Lục Phiến Môn tự thú.” Hạnh nhi nhỏ giọng mà nói ra, “Nói lừa ở Vương Phủ là do cậu ấy đặt, cho nên, Âu Dương tuần bỏ bắt cậu ấy.”

“Cái gì!” Tần Hoài Hoài lập tức kinh hô, “Tên ngu ngốc kia!” Uống phỉ nàng hy sinh lớn như vậy để cứu cậu ta, cậu ta lại một chút cũng không biết quý trọng!

“Tiểu thư, cô muốn đi đâu?” Hạnh nhi thấy tiểu thư của mình lo lắng không yên mà mặc vào quần áo, sau đó vội vàng chạy ra bên ngoài, liền vội vàng hỏi.

“Đi Lục Phiến Môn!” Nha nha, nàng phải đi cho tên kia một cái tát, tát cho cậu ta tỉnh!

“Nàng lo lắng không yên như vậy là muốn đi đâu!” Một thanh âm du dương sâu kín vang lên ở bên tai.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 59: Đây Là Vì Muốn Ở Gần Để Giám Sát Nàng!

Tần Hoài Hoài ngẩng đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một con khi phúc hắc đang nhàn nhã tựa ở khúc quanh của hành lang, cặp mắt lộ ra lười biếng, nhàn nhạt mà liếc nhìn nàng, khỏe miệng nổi lên một nụ cười.

Ách! Không phải chứ!

Tần Hoài Hoài gào khóc ở đáy lòng, người bảo đảm nào cũng giống như hán trông chừng người chặt đến như vậy sao! Nàng chân trước mới ra cửa, thì chân sau hán đã đứng ở nơi này.

Thậm chí nàng cũng hoài nghi, có phải hắn cũng đặt gian phòng ở kế bên hay không, xuất hiện đúng lúc như vậy!

“Đừng nhìn ta kinh ngạc như vậy, ta ở ngay bên cạnh nàng!” Đường như thật sự có thể nhìn thấu tâm tư của nàng, Tư Mã Dật trực tiếp trả lời của nghi ngờ của Tần Hoài Hoài.

Ách

Lúc này Tần Hoài Hoài thật sự muốn khóc rồi, thật sự là tên này sợ mình chạy, còn chạy đến chỗ này đặt phòng, Vương Phủ tốt đẹp không ở, lại chen đến chỗ này chỉ vì coi chừng nàng!

Nhìn đáng đáp hắn đúng là đã hạ quyết tâm muốn dây đến với mình đến cùng rồi!

“Ha ha, khó có được Dật Vương gia tận hết trách nhiệm như vậy!” Tần Hoài Hoài nặn ra một nụ cười, đi tới phía hắn, “Như vậy đi Dật Vương gia, hôm nay tiểu nữ từ muốn đi Lục Phiến Môn, không biết Vương gia có thể cùng đi hay không?”

Nha nha, nếu hắn cần phải trông chừng mình, như vậy nàng cũng không thể phụ ‘tâm ý’ của hắn được, vật gì cũng luôn nên có chỗ dùng một chút, đúng không!

“Được! Hôm nay ta và nàng là hai con châu chấu được trói chặt trên sợi dây, nàng đến đâu, dĩ nhiên là ta sẽ cùng đi đến đó!” Khóe miệng nâng lên thoải mái, lúm đồng tiền ở khóe miệng chứa đựng nụ cười mê hoặc.

Tư Mã Dật nhìn bằng nửa con mắt, ánh sáng trong mắt xoay chuyển, một nụ cười của hắn cũng làm cho người khác si mê.

Lúc này Tần Hoài Hoài sững sốt, trái tim khó hiểu mà thỉnh thoảng thậm chí nhảy hai cái, nhìn nụ cười mê hoặc kia của hắn, trên mặt của nàng lại hơi nóng lên.

“A, tiểu thư, mặt của cô vẫn còn đau sao?” Hạnh nhi đi tới bên người nàng, thấy gương mặt của Tần Hoài Hoài đỏ ửng, nên có chút lo lắng mà hỏi.

“A, mặt còn chưa tốt sao? Còn đau không?” Nghe vậy, ngược lại vào lúc này Tư Mã Dật có chút nghiêm túc mà đến gần mặt của Tần Hoài Hoài, vờn tay nhẹ nhàng mà vuốt ve, thần thái hơi căng thẳng.

Run rẩy—————

Tay của hắn vừa mới xoa mặt của nàng, thì thân thể giống như là bị một dòng điện đánh trúng, sắc mặt càng phát ra đỏ hồng, và bên tai lại biến thành một mảng đỏ tươi.

Tần Hoài Hoài theo phản xạ mà lui về phía sau mấy bước, tránh né tay của hắn, vẻ mặt mất tự nhiên, ánh mắt lưu chuyển chung quanh, nhưng không dám nhìn hắn.

Tay của Tư Mã Dật cứ như vậy dừng ở giữa không trung, lúc nàng tránh né ra, thì đáy mắt của hắn xẹt qua một tia không vui, nhanh đến nỗi ngay cả chính hắn cũng không cảm thấy được.

Không khí quái dị lạ thường, có vẻ hơi cứng.

“Tôi, không sao, chúng ta vẫn là đi trước thôi!” Tần Hoài Hoài vội vàng xoa dịu.

Tạm thời đem cảm giác kỳ quái mới vừa rồi vứt sang một bên đi, quan trọng hơn vẫn lên đi trước bảo lãnh tên ngu ngốc Hắc Tử kia!

“Cũng được.” Tư Mã Dật thu tay lại, lần nữa khôi phục lại vẻ bình tĩnh mà trước đó, căn bản không nhìn ra cảm xúc gì.

Còn nhiều thời gian, không phải sao.

Tần Hoài Hoài vội vã đi đến bên ngoài Lục Phiến Môn.

“Này, xin hỏi, Âu Dương tuần bổ của các người có ở đây không?” Tần Hoài Hoài đứng ở ngoài cửa lớn, mặt mang nụ cười lấy lòng.

Ha ha, đều nói đánh người không đánh người có khuôn mặt tươi cười, nàng hạ thấp giọng nhờ vả người như vậy, vị Âu Dương tuần bổ này chắc cũng không cự tuyệt người đi!

Kết quả.

“Người là ai, Âu Dương tuần bổ chúng ta sẽ không dễ dàng gặp người tùy tiện!” Kết quả đối phương một câu nói cự tuyệt nàng.

“Cái gì gọi là người tùy tiện!” Vào lúc này sắc mặt của Tần Hoài Hoài có chút khó coi, đều nói không đánh người có khuôn mặt tươi cười, vì sao hắn ta còn ra vẻ ‘người là lão Đại sao’!

“Vị huynh đài này, làm phiền người đi vào thông báo một tiếng, nói rằng Dật Vương gia đến.” Tay của Tư Mã Dật vẫy chiết phiến, bộ dạng ra vẻ ‘ta chính là lão Đại’.

Nếu như nói cái gì của cổ đại có thể để cho người bước đi qua mà không trở ngại, như vậy, có một danh hiệu tuyệt đối vang dội thì nó chính là từ ‘ giấy thông hành vạn năng’ này!

Không ngoài sở liệu, khi đối phương nghe được ba chữ ‘ Dật Vương gia ’ này, thì trên mặt lập tức nổi lên nụ cười ân cần.

“Dật Vương gia mời vào!” Ngay sau đó hắn hành một kiểu cúi người chào 90 độ theo tiêu chuẩn ‘ kiểu Nhật Bản’, cung kính ý bảo bọn họ tiến vào.

Nha nha, đây chính là sự đãi ngộ khác biệt nha, nhưng mà cũng hơi quá lộ liễu rồi! Ở đây lòng Tần Hoài Hoài cực kỳ khinh bỉ nhìn ‘ Lục Phiến Môn ’ một lần!

“Chờ một chút!” Đúng lúc này, trước mặt bọn họ đột nhiên xuất hiện một cô gái mặc quan bào!

Sắc mặt hoa sen, dung mạo thanh tú, đôi môi trái tim, tóc đen được vấn lên đặt ở bên trong mũ quan, thắt quan thao màu lam, mặc quan bào cùng màu bó sát người, chân mang giày dây mềm cùng màu.

Tại sao Tần Hoài Hoài lại sững sờ trong chớp mắt, bởi vì rõ ràng là đối phương mặc nam trang, nhưng mà giữa hai lông mày lại tản mát ra anh khí hiên ngang của cô gái.

Nhìn cô gái trước mắt một thân nam trang bộc phát anh khí, Tần Hoài Hoài cảm thấy có câu châm ngôn nói rất xác đáng, thò đực chân phác sọc, thò cái mắt mê ly, hai thò cùng bước đi, yên tĩnh có thể phân biệt ta là nam hay nữ!

“Âu Dương tuần bổ!” Người mới vừa dẫn bọn họ tiến vào lập tức lại cung kính hướng về phía nàng ta thi lễ một cái.

“Cô ấy là Âu Dương tuần bổ, Âu Dương Phi!” Tần Hoài Hoài kinh ngạc không thôi, nhìn rồi lại nhìn Âu Dương Phi.

Tần Hoài Hoài từng nghe Hắc Tử đề cập tới người này, khi đó Hắc Tử nói cậu ấy bản lĩnh cao cường, nói nếu không phải là cậu ấy đủ thông minh, đã sớm bị vị tuần bổ đệ nhất kinh thành này bắt được rồi.

Nhưng mà, ngựa có mất vó, người có lỡ chân, Hắc Tử luôn luôn linh hoạt như cá chạch không nghĩ tới chính là cậu ấy lại có thể thua bởi tay của mình.

Vì vậy Hắc Tử cho ra một cái kết luận như vậy —— nói mình so với mèo còn linh hoạt hơn, so hồ ly và ‘ cộp mẹ ’ còn giỏi hơn! Một người đối phó ba loại động vật này, thật sự là lực bất tòng tâm, cho nên cậu ấy thua tâm phục khẩu phục!

Nha nha, sau khi nghe xong lời của cậu ấy, Tần Hoài Hoài tức giận tới mức cắn răng! Nào có người ca ngợi người như vậy!

Vì thế, Tần Hoài Hoài còn hung hăng đánh cậu ấy một trận.

Sau đó Hắc Tử còn kêu oan uống, cậu ấy nói đây là đang khen mình, nào có người được khen, lại đi đánh người chứ!

Tần Hoài Hoài khi đó cực kỳ im lặng, nhìn thẳng nhai này nói lung tung, dù sao nàng đều là động vật, có chỗ nào là ca ngợi chứ!

Khi đó ở trong tương tượng của Tần Hoài Hoài, vị Âu Dương tuần bổ này hẳn là chàng trai chức cao uy mãnh, nhưng mà, sự thật luôn là ngoài dự đoán của người ta.

Nhìn lại một chút vị nữ tuần bổ này hiên ngang mạnh mẽ, tư thế oai hùng, Tần Hoài Hoài cảm thấy, câu ‘ bậc cân quắc không thua đáng mày râu ’ này dùng để hình dung nàng ta là chuẩn xác nhất đấy! (Bạc đàn bà có khí phách không kém gì đàn ông)

“Bọn họ là ai?” Âu Dương Phi đến gần bọn họ, cặp mắt lại nhìn chăm chăm vào Tư Mã Dật, trong ánh mắt dò xét mang theo vài phần cảnh giác.

Có lẽ là do cảm giác nhạy cảm đối với cao thủ võ công, Âu Dương Phi trực giác người đàn ông trước mắt không đơn giản, cặp mắt lười biếng kia che dấu tia sáng sắc bén ở trong hai mắt, ánh mắt dường như có thể nhìn thấu hết thảy để cho nàng rất ghét, nàng không thích đàn ông quá mức thông minh như vậy.

Giống vậy, Tư Mã Dật thật sự có chút hứng thú đối với cô gái nữ giả nam trang ở trước mắt, một cô gái giả trang thành con trai hành tẩu ở giữa phủ nha đã là cử chỉ kinh thiên rồi, cô ta không chỉ là con gái, còn là đệ nhất bộ khoái tiếng tăm lừng lẫy ở kinh thành, ngay cả đàn ông cũng thờ dài không bằng.

Nhưng, hắn không thích con gái mạnh mẽ như thế, hắn vẫn tương đối thích. chuyển con mắt nhìn về phía nha đầu cũng đang kinh ngạc ở bên cạnh, nụ cười ở khóe miệng trong lúc vô tình từ từ hiện lên.

“Éc.” Tần Hoài Hoài phát hiện, từ lúc gặp mặt, hai người ở bên cạnh vẫn đang thăm dò đối phương, một loại thái độ căng thẳng giương cung bạt kiếm.

Từ từ, trong không khí có một mùi thuốc súng lan tràn.

Chẳng lẽ đây chính là trời sanh đối địch trong truyền thuyết!

“Vị này là Dật Vương gia, Vương gia, vị này chính là Âu Dương tuần bổ của chúng tôi.” Người ta trực tiếp bỏ quên sự tồn tại của Tần Hoài Hoài, giới

thiếu hai người với nhau.

Tần Hoài Hoài bắt đầu dĩ mà thở dài, ai kêu nàng là tiểu bối vô danh chi, lại không thể dùng danh hiệu Yến Phi Tuyết, như vậy quá huênh hoang rồi, cho nên, trước mắt nàng chỉ là một tên lính quèn!

“À, thì ra là Dật Vương gia, thất kính thất kính! Không biết lần này Vương gia tới có gì muốn làm?” Trên mặt của Âu Dương Phi từ đầu đến cuối đều không có xuất hiện một vẻ nịnh bợ, ngược lại, sau khi nàng nghe danh hiệu của đối phương, đáy mắt lại xẹt qua một tia khinh thường.

Tần Hoài Hoài ở đáy lòng trộm vui mừng, xem ra hoa danh ở bên ngoài của Tư Mã Dật này, mà nghe nói là vị đệ nhất tuấn bô kinh thành này ghét ác như thù, càng xi mũi coi thường đối với hoàng thân quốc thích này.

“Âu Dương tuấn bô.” Người bên cạnh thấy nàng ta coi thường Vương gia như thế, có chút nóng nảy, nên len lén kéo vạt áo của nàng ta, lại nhận lấy một cái ném mắt của nàng ta.

Lúc này Tần Hoài Hoài lại đối với vị phụ nữ hào kiệt này vạn phần bội phục, có thể không nhìn người này như vậy trừ nàng ra, hiện tại lại thêm một người!

Tư Mã Dật không vì nàng ta lãnh đạm mà tức giận, nhếch miệng mỉm cười nói, “Hôm nay Bôn vương mang bằng hữu tới đây thăm hỏi.”

“Vương gia muốn thăm hỏi chính là người phương nào?” Âu Dương Phi vừa nghe là hần tới làm việc, vì vậy tức thì lấy ra sắc mặt giải quyết công việc đối với hần.

Tư Mã Dật vẫn cười nhạt như cũ, “Chính là vị tiểu huynh đệ ngày hôm trước tới đây tự thú, tuyên bố phóng hỏa đốt phủ Thụy vương gia!”

Nghe vậy, Tần Hoài Hoài giật mình nhìn hần, nghi ngờ ở đáy lòng nhảy lên cao, vì sao hần lại biết cận kề như thế, cận kề đến mức ngay cả ngày cụ thể cũng biết!

Nhìn nụ cười tự phụ kia, mắt của Tần Hoài Hoài đã từ từ che dấu, xem ra nàng cần phải điều tra một phen.

“À, ngài nói chính là tiểu tử đen đó!” Trong giọng nói là khẳng định.

“Đúng vậy, chính là cậu ấy!” Tần Hoài Hoài lập tức tiến lên, “Còn xin phiền Âu Dương tuấn bô có thể dàn xếp một chút, cho chúng ta đi vào thăm cậu ấy.”

Lúc này Âu Dương Phi mới chuyển mắt nhìn Tần Hoài Hoài, cô gái trước mắt xinh đẹp, mi thanh mục tú, giữa lông mày có một vài tia sáng giao hoạt giống như ánh sao sáng chói, làm cho hai mắt người ta tỏa sáng.

“Cô là gì của cậu ta?” Âu Dương Phi hỏi.

“À, tôi là bằng hữu của cậu ấy, rất thân bạn rất thân! Cậu ấy ngoại trừ tôi ra thì cũng không có bằng hữu nào khác!” Tần Hoài Hoài vội vàng nói, “Cho nên, xin cho chúng tôi gặp mặt một lần đi!”

Vì có thể thuyết phục Âu Dương Phi, Tần Hoài Hoài lần nữa phát huy kỹ năng diễn xuất của mình, cặp mắt hơi ửng hồng, ánh mắt thành khẩn, nói đến chỗ sinh động, nàng thu lại hai quả đấm, cặp mắt mang theo ý cầu xin mà nhìn nàng ta.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 60: Mặt Hần Dừng Thật Tốt!

Ách lần đầu tiên Âu Dương Phi nhìn thấy cô gái như vậy, trong mắt rõ ràng có chút giao hoạt, thế nhưng loại ánh mắt khẩn cầu lại làm cho người ta không đành lòng cự tuyệt.

“Được rồi, các người đi theo tôi!” Cuối cùng nàng vẫn gật đầu đáp ứng.

“Bạn rất thân, thân như thế nào?” Đi theo sau lưng Âu Dương Phi, Tư Mã Dật hỏi Tần Hoài Hoài.

Hần đối với lời nói mới vừa rồi của nàng, hết sức để ý, rất thân, bạn rất thân.

Bên tai không ngừng quanh quẩn những lời này, đáy lòng có một thanh âm tự nhủ, đối với lời nàng ấy nói, bạn rất thân đến tột cùng là có nghĩa như thế nào! Hần nhất định phải biết rõ!

“Ặc, cái đó, bạn rất thân chính là, chính là so với sinh tử chỉ giao thiếu chút xíu, so với bằng hữu bình thường tốt hơn một chút!” Tần Hoài Hoài chỉ một

lòng nghĩ tới sau khi nhìn thấy Hắc Tử sẽ hung hăng đánh cậu ấy một trận như thế nào, đối với sắc mặt cùng dụng ý giờ phút này của Tư Mã Dật lại không có để ý mấy.

“So với sinh tử chỉ giao thiếu chút xíu, so với bằng hữu bình thường tốt hơn một chút.” Tư Mã Dật nhú chân mày, đây coi như là trả lời cái gì!

“Như vậy, ta đối với nàng mà nói, là loại bằng hữu nào đây?” Mặc dù biết hỏi như thế có chút ngốc, nhưng là, tâm luôn là không bỏ qua.

“Éc.” Tần Hoài Hoài vốn là không nghĩ tới hắn sẽ hỏi như thế, thân thể sùng sốt, cước bộ chậm lại.

Tư Mã Dật không có chú ý tới sự khác lạ của nàng, đụng vào nàng, thân thể của Tần Hoài Hoài liền lao đảo một cái, rơi vào trong ngực của hắn.

“Đôi.” Tần Hoài Hoài liền vội vàng xoay người, muốn nói xin lỗi, một mùi vị quen thuộc nhàn nhạt vòng vào trong hơi thở thật sâu.

A

Cái mùi vị này rất quen thuộc, hình như đã ngủi qua ở đâu.

Tần Hoài Hoài từ từ nhắm đầu lông mày, đáy lòng lại dâng lên vô số dấu chấm hỏi, đến tột cùng là ngủi qua ở đâu đây?

Hai tròng mắt mở ra, chẳng lẽ là.

“Này, các người có đi hay không!” Âu Dương Phi đi tới trước lại phát hiện người phía sau không có động tĩnh, quay đầu nhìn lại thì lại phát hiện bọn họ đang ôm nhau.

“Đi, dĩ nhiên đi!” Tần Hoài Hoài lập tức thoát khỏi hắn, chạy lên.

“Bằng hữu rất thân thiết.” Tư Mã Dật lặng lẽ nhớ tới, xem ra, hắn cần phải xem thật kỹ ‘ bạn rất thân ’ này trong miệng nàng .

“Hắc Tử!” Sau khi Tần Hoài Hoài ở một cái cửa lao thấy được Hắc Tử đang nằm nghỉ ngơi, ngay lập tức lửa giận xông lên chạy về phía cửa lao, về mặt có chút kích động.

Kích động của Tần Hoài Hoài là vì thấy được tên ngu ngốc kia ở trong nhà lao, trái tim dâng lên một cơn lửa giận, nàng muốn tát cho tên ngu ngốc này tỉnh lại!

“Bà chị, là chị! Thương thế của chị như thế nào, bọn họ không có làm khó chị chứ” Hắc Tử đang nằm ở trên đồng cỏ khô vừa nghe là thanh âm của nàng, lập tức như cá chép lật người nhảy lên, sau khi thấy rõ là nàng, trên mặt lộ ra vẻ vui sướng, bước nhanh đi tới phía cửa lao.

Kích động của Hắc Tử là vì thấy Tần Hoài Hoài vẫn còn bình yên vô sự mà đứng ở trước mặt của mình, nhìn dáng dấp chị ấy hình như cũng không tệ lắm!

Vậy mà, đối với người ở bên ngoài loại ý nghĩ này của bọn họ xem ra cũng không phải là chuyện như vậy!

“Xem ra, bọn họ thật sự rất thân nhau!” Âu Dương Phi thấy vẻ mặt của hai người đó, trong lòng thờ dài, không nghĩ tới tên Hắc Tử này lại có thể gặp được loại bằng hữu can đảm này, bị ăn cơm nhà lao, cũng mong muốn đến thăm cậu ta.

Lời nói này của nàng ta ở Tư Mã Dật nghe tới lại là một ý tứ khác, khi hắn thấy Tần Hoài Hoài chạy về phía tiểu tử đen đó thì hai tròng mắt thu lại, trong lòng dâng lên một loại tư vị khó chịu.

Khi đôi tay của Hắc Tử nắm chặt gỗ cửa lao, vội vàng hỏi thăm thương thế của nàng thì cái loại thần thái ân cần đó, làm cho hắn cảm thấy khá chướng mắt.

Mọi người ở đây cho rằng trường hợp này sẽ là một cuộc gặp lại cực kỳ cảm động lòng người, vậy mà.

“Ai nha!” Hắc Tử bị đau mà hô một tiếng, che đầu, nhú lông mày lại và quát, “Bà chị điên, sao chị lại đánh tôi!”

Tần Hoài Hoài mới vừa rồi không chút khách khí mà cuộn tay áo lên, mạnh mẽ cho vào đầu cậu ấy một quyền lúc vẫn còn đang cao hứng.

Lúc này hành động của nàng khiến Âu Dương Phi cùng Tư Mã Dật cực kỳ kinh hãi, hai người đều là gương mặt có vẻ ‘ cô gái này rất dũng mãnh ’ liếc lẫn nhau một cái, đây là lần đầu tiên từ lúc gặp mặt mà bọn họ ăn ý với nhau.

“Tôi không đánh cậu, chẳng lẽ còn phải cảm tạ cậu sao!” Tần Hoài Hoài thấy thẳng nhóc này liền nổi giận.

Hắc Tử đau đến mức nước mắt cũng ép ra ngoài, sờ sờ đầu, uất ức nói, “Tôi là vì chị mới tiến vào nhà lao, chị còn hung dữ với tôi như vậy!”

“Vậy cậu càng bị đánh hơn, uống phí tôi chịu một mũi tên vô ích cho cậu, cộng thêm mấy chân của quần gia cùng một cái tát của tên khốn kia, cậu đó nha thế mà không nhìn thấy tôi hy sinh lớn như thế, lại đi tự thú, cậu nói xem cậu có ngốc không, nào có ai ngốc giống như cậu vậy, chuyện không làm, cậu tự thú cái rắm!” Tần Hoài Hoài giận dữ giống như đốt pháo, răng rắc, đổ ập xuống mà quở trách cậu ta một trận.

Ách

Sau khi nàng như pháo bắn ra, lời nói liên tục vang dội lại lưu loát này, thì ngoại trừ Hắc Tử và Tư Mã Dật vẫn còn giữ vững bình tĩnh, còn những người khác ở trong nhà lao cơ bản đã chóng mặt, chỉ cảm thấy đỉnh đầu có rất nhiều ánh sao sáng đang vòng quanh.

Gương mặt của Âu Dương Phi càng kinh ngạc hơn, ngơ ngác nhìn cô gái dũng mãnh ở trước mắt, ngay cả vẻ mặt cũng ngốc trệ

“Quá, quá xuất sắc rồi!” Đột nhiên, nàng giống như là từ trong mộng tỉnh lại, kích động mà nắm tay của Tần Hoài Hoài, gương mặt bội phục, “Mới vừa rồi cô thật sự là quá xuất sắc! Nhất là một quyền chính xác đánh Hắc Tử, người không có tập võ qua chắc là sẽ không đánh chuẩn xác như vậy!”

Đồ mồ hôi

Lúc này đổi lại là Tần Hoài Hoài xấu hổ, nàng nhìn cô gái trước mắt so với mình còn kích động hơn, khoe miệng giật giật, đây coi như là cái gì với cái gì a!

“Mới vừa rồi một quyền của cô bay qua, tức thì chính xác, lực đạo lại đủ, có thể nói cho tôi biết, đến tột cùng là cô làm như thế nào mà được như thế không?” Âu Dương Phi đột nhiên biến vẻ mặt ngạc nhiên, thành vẻ mặt hân hân là vô cùng kích động và nắm chặt Tần Hoài Hoài.

Khe hở gỗ cửa lao liền một quả đấm hơi lớn như vậy, trong nháy mắt nàng liền nhìn thấy chính xác, hơn nữa lực đạo ra quyền cùng phương hướng cũng phải nắm chính xác mới có thể phát ra một quyền có lực như mới vừa rồi, vì vậy, chỉ là mới vừa nhìn một quyền kia, Âu Dương Phi liền có thể khẳng định, thân thủ của tiểu nữ tử này tuyệt đối không bình thường!

Éc

Tần Hoài Hoài hết ý kiến, nàng là đến thăm tù, không phải là tới chia sẻ võ nghệ tốt hay không tốt, sao lại biến thành trường hợp này như thế.

Nhưng, nhìn ánh mắt kính nể của Âu Dương Phi như vậy, cặp mắt chuyển một cái, lập tức Tần Hoài Hoài lại tranh luận một phen.

“Ha ha, Âu Dương tuân bố quá khen, đây cũng chỉ là một chút tài mọn mà thôi, dĩ nhiên, nếu Âu Dương tuân bố thật sự muốn biết, tôi cũng không ngại chia sẻ cùng với ngài, nhưng.”

Ánh mắt lại chuyển qua bên cửa lao một cái, Tần Hoài Hoài nở nụ cười, “Nhưng, tôi còn có một chút chuyện nhỏ muốn làm phiền Âu Dương tuân bố.”

Âu Dương Phi liếc mắt nhìn Hắc Tử trong nhà lao, cười thầm nói, “Cô nói là cậu ấy.”

“Vâng, đúng vậy, tên ngu ngốc kia căn bản không phải là người phóng hỏa đốt Duệ Vương Phủ, lúc ấy tôi ở cùng với cậu ấy, tôi có thể thề, cậu ấy không có phóng hỏa, phóng hỏa là do người khác!” Tần Hoài Hoài giọng tay nhỏ bé lên, và thề, “Nếu như mà tôi nói có nửa câu là nói dối, bị thiên lôi đánh!”

Cổ nhân rất mê tin, và cũng trọng tình nghĩa, vì vậy đối với lời thề là hết sức coi trọng, sẽ không dễ dàng thề, mà nhất là thề độc, một khi nuốt lời, như vậy chắc chắn là trừng phạt độc nhất tàn nhẫn nhất!

“Được, tạm thời sẽ tin cô, trước tiên cậu ta có thể đi ra ngoài, nhưng.” Âu Dương Phi dừng lại một chút, “Nhưng, xét thấy lúc trước cậu ta có nhiều hành vi bất lương, nhất định có người bảo đảm cho cậu ta mới có thể đi ra được, hơn nữa người này còn phải là uy tín cực cao!”

Nàng cũng biết, Hắc Tử này chỉ là một tên trộm vặt móc túi chắc là sẽ không ngốc đến mức đi đến Duệ Vương Phủ phóng hỏa, hơn nữa trên đời này căn bản sẽ không có ai ngốc đến mức nhỏ lòng trên miệng cộp!

Dĩ nhiên, Âu Dương Phi vụn vụn cũng không nghĩ ra, người to gan lớn mật, dám can đảm đến ngoài miệng Lão Hồ nhỏ lòng mà nàng đang suy nghĩ ở trong lòng, giờ phút này đang đứng ở trước mặt của nàng!

“Này.” Tần Hoài Hoài lúc này lại có chút khó xử, đầu nhìn về phía sau, muốn nói đến người bảo đảm thích hợp nhất.

Tư Mã Dật giựt mi mắt một cái, có một dự cảm chẳng lành lập tức xẹt qua trái tim.

“Ha ha, Tam vương gia.” Tần Hoài Hoài lập tức cười mờ ám, đi tới phía hắn.

“Làm gì!” Cô gái này, quả thật là vật gì cũng có chỗ dùng!

“Ha ha, Tam vương gia là người rộng rãi, thông tình đạt lý, trạch tâm nhân hậu, trong bụng Tể tướng có thể chống thuyền *, khoan dung như thế, nhất định cũng không để ý mà bảo đảm thêm một người đầu nhĩ.” Tần Hoài Hoài chớp chớp mắt với hắn, bộ dạng ra vẻ ‘ngài chính là lão đại’! (ý nói làm người phải có lòng dạ rộng lượng, phải biết tha thứ đối với những sự việc)

Tư Mã Dật dở khóc dở cười, khi nàng muốn cầu cạnh hắn, thì nàng chính là nha đầu đáng yêu như thế, khi nàng không nhìn người, thì nàng chính là cô gái cực kỳ đáng ghét, mà đối với hắn, vô luận nàng là nha đầu, hay là cô gái, đều có thể làm cho hắn yêu hận đan xen như thế.

“Ha ha, nói như vậy, nàng là muốn cầu cạnh ta rồi. . .!” Hắn cũng có thời điểm hòa nhau một ván rồi.

“Éc. . . .” Tần Hoài Hoài vừa nhìn thấy sắc mặt kia, đáy lòng liền than thở, ai, cam chịu số phận đi, ai bảo hần là đại gia, mà mày thật sự là đang cầu hần!

“Như vậy là Vương gia đáp ứng rồi. . .!” Tần Hoài Hoài tự nhiên nhìn hiểu nụ cười ở đáy mắt hần, cũng nghe lời bên ngoài của hần.

“Được, lần này coi như nàng thiếu của ta trước, ngày sau ta sẽ đòi lại!” Chiết phiến vừa thu lại, hần ranh mãnh cười một tiếng.

Éc

Cái gì gọi là thiếu trước, ngày sau lại đòi lại!

Tần Hoài Hoài bị ai mà phát hiện, người này đã đem một quả bom hẹn giờ trực tiếp đưa cho mình, nói như vậy, không phải là ngày đêm nàng đều ở phòng hần sao. . .!

Tư Mã Dật cười tà mị, vòng qua Tần Hoài Hoài còn đang ngẩn người, đi tới trước mặt Âu Dương Phi, “Âu Dương tuân bô, Bôn vương nguyện ý bảo đảm cho người này, người xem có thể hay không!”

“Ha ha, Dật Vương gia làm người bảo đảm, tôi sao dám không đồng ý chứ!” Âu Dương Phi gật đầu một cái, quay đầu nói với Hắc Tử về mặt mờ mịt ở sau lưng, “Tiểu tử cậu có phúc phần, có thể gặp được bằng hữu dũng cảm này!”

“Cái gì, cứ như vậy mà thả tôi ra ngoài!” Ở trên đường trở về, Hắc Tử còn chưa dám tin tưởng, Âu Dương Phi dễ dàng thả mình như vậy, trong lúc nhất thời đầu óc không biết biến chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 61: Nàng Quả Nhiên Vẫn Thích Tiền Nhất!

Ai

Tần Hoài Hoài lại thở dài một hơi, trực tiếp lắc đầu, vì tên ngu ngốc này, nàng thật sự là thua thiệt rất nhiều, lúc này là lỗ vốn đến nhà rồi!

“Được rồi, cậu cũng đi ra đi, chúng ta đến đây mỗi người đi mỗi ngả, đây là tiền trả cho cậu, trở về suy nghĩ cho thật kỹ, đừng động một chút là lại làm chuyện điên rồ!” Tần Hoài Hoài quyết định vạch rõ giới hạn với cậu ấy, nếu không, quý mới biết nàng lại phải làm bao nhiêu chuyện lỗ vốn vì người này!

“Này, vết thương của chị, ổn chưa?” Hắc Tử nhìn bạc ở trong tay một chút, lại nhìn bả vai của nàng một chút, đầu lòng xông lên đầu.

“Không có tốt!” Tần Hoài Hoài tức giận liếc cậu ta một cái, “Trước đó chịu chính là ngoại thương, hôm nay chịu lại là nội thương!”

Đúng vậy, hôm nay nàng bị nội thương nghiêm trọng!

Đầu tiên là bị trọng thương vì cậu ta, hôm nay lại vì cậu ta mà thiếu Tư Mã Dật tên phúc hắc này một ân huệ lớn.

Vừa nghĩ tới về mặt lúc đó của người kia, nàng liền ảm ức, cũng không biết người đó rốt cuộc muốn nàng trả ân huệ này như thế nào! Ngộ nhờ hần ta nói lên yêu cầu quá hà khắc, vậy chẳng phải là nàng đưa dê vào miệng cạp sao!

Suy nghĩ một chút liền buồn bực! Đều là do tên nhóc trước mắt làm hại!

“Ặc, vậy, vậy cùng lắm thì tôi trả tiền lại cho chị, coi như tôi sạch bách!” Nói xong, cậu lại đưa bạc mà trước đó Tần Hoài Hoài cho mình tới trước mặt nàng.

“Thật!” Tần Hoài Hoài vừa nhìn thấy bạc lại trở về rồi, thì cặp mắt lập tức phóng điện, vội vàng thu hồi lại, cười gian và nói, “Vậy thì không cho cậu đổi ý nhé!”

“Thật sự nàng vẫn còn ham tiền như mạng. . . .” Lời của Tần Hoài Hoài còn chưa xong, thì sau lưng lại vang lên một giọng nói lạnh lùng.

Không cần quay đầu, Tần Hoài Hoài cũng biết là ai đến rồi!

Thử hỏi, trên đời này ai sẽ dùng ngữ điệu lạnh lẽo như vậy chế nhạo nàng, ai sẽ chuyên quyền độc đoán như thế, ngoại trừ hần ta ra, Tần Hoài Hoài không cần phải nghĩ!

“Ha ha, Duệ Vương gia nhân nhả như vậy à, làm thế nào lại đi dạo đến Lục Phiến Môn!” Tần Hoài Hoài xoay người, về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà hỏi người sau lưng.

Choáng nha, đi dạo ở Lục Phiến Môn cũng có thể gặp phải hần ta, nằng thật đúng là quá xui xẻo mà!

Tư Mã Duệ nhàn nhạt liếc nhìn nằng một cái, chuyển mắt nhìn về phía Âu Dương Phi sau lưng Tần Hoài Hoài, “Âu Dương tuần bổ, ngày gần đây Bồn vương nghe nói có người tới đây tự thú, nói hần ta mới là người phóng hỏa đốt Vương Phủ!”

Nghe vậy, trong đầu của Tần Hoài Hoài và Hắc Tử đều là kinh hãi.

Hồng hét!

Tần Hoài Hoài âm thầm hô to không ổn, người này là tới tìm Hắc Tử, phúc hắc nam thì dễ nói chuyện, nhưng mà tên khốn này rất khó nói nha, ngộ nhờ tâm tình đại gia hần khó chịu, lại vòng lên cho Hắc Tử, thì không hay rồi !

“Vi thế, hôm nay Bồn vương đặc biệt tới xem một chút, đến tột cùng là tên ngông cuồng bức nào, lại dám to gan đến Vương Phủ của Bồn vương làm loạn!” Hần rõ ràng là nói với Âu Dương Phi, nhưng mắt lại nhìn về phía Tần Hoài Hoài đứng bên cạnh.

Tần Hoài Hoài đối với thái độ kia của hần hận đến căm rãnh, đáng ghét, bộ dáng kia của hần rõ ràng là đang ngăm ngăm hại người, chỉ cây dâu mà mắng cây hòe!

“A, tin tức của Duệ Vương gia ngược lại nhanh nhẹn giống như Dật Vương gia.” Âu Dương Phi nghiêng mặt sang bên, nhìn Tư Mã Dật phía sau đang đi ra, cười và nói, “Hôm nay Dật Vương gia cũng là vì chuyện này mà đến.”

“Tam ca, làm sao huynh.” Tư Mã Duệ hình như có chút giật mình, nhìn Tư Mã Dật hơi nhú mày.

“Huynh cũng là vừa nhận được tin tức, nói là chớp được người phóng hỏa đốt Vương Phủ, nên vội vàng mang Phi Tuyết tới nhận mặt.” Tư Mã Dật nhàn nhạt cười một tiếng, đi tới bên người Tần Hoài Hoài, chia về phía Hắc Tử bên cạnh nằng và nói, “Nhưng mà, vừa thấy mặt mới phát hiện, căn bản là hiểu lầm, Âu Dương tuần bổ đã thả người rồi.”

Lời vừa nói ra, mọi người, ngoại trừ Tư Mã Duệ, đều nhìn về phía hần.

“Dật Vương gia.” Giờ phút này Tần Hoài Hoài đột nhiên cảm thấy hình tượng của hần trở nên thật là cao lớn, trong lúc nhất thời lại thành tư thái ngưỡng mộ nhìn Tư Mã Dật.

“Đúng không, Âu Dương tuần bổ!” Tư Mã Dật cười và xoay người hỏi Âu Dương Phi, nụ cười trong mắt kia lại mang theo mấy phần sắc bén.

Lúc này mọi người cũng chuyển ánh mắt chờ đợi về phía Âu Dương Phi, nhất là Tần Hoài Hoài, trong cặp mắt kia linh động gần như có thể nặn ra ánh sao, như vậy trông giống như lấp lánh hy vọng nhìn tới phía nằng ấy.

Ách

Cảm nhận được ánh mắt chờ đợi của mọi người, trán của Âu Dương Phi nhỏ ra một giọt mồ hôi hột.

Nhưng, Âu Dương Phi vốn không cho rằng Hắc Tử lại là cái loại ngu ngốc đó, vì vậy, nằng cũng rất tự nhiên mà đứng ở bên Tư Mã Dật bọn họ.

“Đúng vậy, Duệ Vương gia, trải qua cẩn thận kiểm tra của tôi, chứng thật chỉ là một sự hiểu lầm, còn làm phiền đến Duệ Vương gia phải uống công một chuyến!” Dù sao Âu Dương Phi cũng đã lăn lộn ở trong quan trường lâu như vậy, có bao nhiêu Thái Cực cũng biết đánh chút trong quan trường.

Wow! Thật tàn khốc!

Tần Hoài Hoài hô to vạn tuế ở đáy lòng, nếu mà có cơ hội, nằng nhất định phải cảm ơn vị Âu Dương tuần bổ này thật tốt, nằng ấy thật sự là người rất tốt!

“A? !” Tư Mã Duệ chợt nhú mày, nhìn bọn họ một chút, lại nhìn sang Tần Hoài Hoài, gương mặt nha đầu kia vui mừng, cặp mắt toát ra ánh sao, về mặt sùng bái ý nhìn Âu Dương Phi, còn thiếu không có ba quỳ chín lạy thôi!

Khóe miệng nằng lên châm biếm, trong lòng hiểu rõ.

“Nhưng, Duệ Vương gia cứ yên tâm đi, tôi nhất định sẽ đem hết toàn lực truy nã phạm nhân!” Nhìn đến biểu tình của hần, Âu Dương Phi vội vàng nhận lấy nói.

“Hừ, nếu đúng là như thế, vậy bản vương sẽ chờ tin tức tốt của ngươi rồi!” Tư Mã Duệ cười nhạt, rồi xoay người đi tới bên người Tần Hoài Hoài, “Nhìn đáng đáp, lực ảnh hưởng của ngươi không nhỏ đó, ngay cả Âu Dương tuần bổ đại danh鼎鼎, ngươi cũng có thể cầu xin được, nhìn đáng đáp, vẫn là Bồn vương coi thường ngươi!”

“A, đa tạ Duệ Vương gia khen, chẳng qua là tiểu nữ tử tự nhận vẫn còn chưa có loại mị lực kia, tôi chiếm được cũng chỉ là một chữ ‘ lý ’!” Tần Hoài Hoài cười và phản kích nói, “Có lý đi khắp thiên hạ, vô lý nửa bước khó đi, không biết tiểu nữ tử nói có đúng không!”

Nghe vậy, hai tròng mắt của Tư Mã Duệ mở lớn, ngay sau đó lại che dấu, nhìn chằm chằm vào Tần Hoài Hoài.

“Duệ Vương gia, nếu như không còn chuyện gì nữa, thứ cho tôi không theo cùng, cáo từ!” Tần Hoài Hoài chẳng thềm nói nhảm với hắn ta, trực tiếp trợn mắt nhìn, sau đó lúi đi Hắc Tử vẫn còn đang sững sờ, nghênh ngang rời đi.

“Vậy huynh cũng đi trước một bước, Lục đệ, cáo từ.” Tư Mã Dật giống như là kẹo mạch nha, Tần Hoài Hoài đi tới chỗ nào sẽ đi theo tới chỗ đó, bỏ cũng không xong.

“Này, bà chị, bà chị với Duệ Vương Phủ là thế nào vậy?” Hắc Tử hỏi.

“Nói đến thì nói dài lắm, ai, tôi nói, cậu rút cuộc có muốn đi không hả, cũng đã ra khỏi phòng giam rồi, sao còn luôn đi theo tôi vậy!” Tần Hoài Hoài phát hiện, Hắc Tử đi theo bọn họ rất lâu mà cũng không có ý rời đi.

“Tôi, tôi. . . .” Mắt của Hắc Tử nhìn chăm chăm vào bạc trong tay nàng, trong mắt lộ ra không nở.

“Này, không phải là cậu muốn số tiền này chứ!” Tần Hoài Hoài lập tức cảnh giác, “Tôi có thể nói cho cậu biết, đây chính là phí vát vả của tôi, tiền thuốc thang, cộng thêm phí tổn thất tinh thần!”

“Phí cái gì?” Hắc Tử phát hiện đột nhiên trước mắt xuất hiện rất nhiều sao.

“Vậy tôi tính cho cậu nghe nhé!” Tần Hoài Hoài định tính sổ với cậu ấy, “Một mũi tên bảo vệ, mấy đá của quân gia kia, còn bị một cái tát từ tên Vương gia khốn kiếp đó, mấy điều này coi như lấy bạc vụn của cậu cộng thêm vàng lá không tính là quá đáng đi!”

Nàng cũng còn chưa có tính cả lãi đó!

“Vi sao Vương gia phải đánh chị!” Hắc Tử hỏi.

“Còn không phải là hắn nghe và tin lời nói của quân gia, cứ thế nói lừa kia là tôi phóng, còn nói tôi cố ý phá hỏng bức tranh hắn vẽ, hắn đau lòng cho người trong lòng của hắn, vì vậy liền thưởng cho tôi một cái tát. . .!” Tần Hoài Hoài vài ba lời đã nói khái quát ủy khuất của mình.

“Nói vậy!” Hắc Tử nghe vậy, thì tức giận nắm chặt quả đấm, “Tại sao hắn có thể không phân biệt trắng đen như vậy!” Hắn ta lại còn là Vương gia !

“Lừa kia rõ ràng chính là người khác phóng, tôi và chị đều không thấy người kia, nếu không phải vì tôi, chị đã sớm bắt hắn lại rồi ! Còn nữa. . . , bức họa kia lại xảy ra chuyện gì, chị đã từ trong biển lừa mang bức họa của hắn đi ra, cánh tay cũng bị lừa thiêu bị thương, sao hắn còn có thể đánh chị!” Hắc Tử càng nói càng kích động, cặp mắt đều muốn phun ra lửa.

“Không có biện pháp, hắn ta chỉ tin lời nói của quân gia, ngay cả nửa câu tôi nói hắn ta cũng không thềm nghe!” Vừa nghĩ tới biểu tình kia ‘ người chính là đang nói dối ’, trái tim của Tần Hoài Hoài liền không khỏi lạnh lẽo.

Tại sao, hắn thà tin người khác, cũng không chịu tin nàng một lần!

“Hơn nữa rõ ràng khi đó chị bị người bắn trọng thương rồi, làm gì còn có thời gian phá bức họa của hắn ta chứ!” Có thời gian cũng không còn hơi sức kia!

“Ha ha, dường như cậu còn kích động hơn tôi, hình như bị thương, bị đánh là tôi mà!” Tần Hoài Hoài vỗ vỗ bờ vai của cậu ấy, “Cho dù cậu kích động, hắn ta cũng nghe không được! Huống chi chuyện cũng đã xảy ra rồi, cậu nói cũng vô ích!”

Chẳng lẽ, hắn ta có thể để cho mình đánh một cái tát trở lại sao!

“Thật xin lỗi. . . .” Hắc Tử cúi đầu, giọng nói có vẻ hơi âm trầm.

“Được rồi, cũng đã qua rồi, người phải nhìn hướng ‘ tiền ’ mới đúng chứ!” Tần Hoài Hoài biểu tình ra vẻ ‘ tin tưởng tôi ’.

“Éc. . . .” Hắc Tử im lặng nhìn nàng, bà chị này, quả nhiên là ham tiền như mạng!

“Được rồi, đừng có dùng cái loại ánh mắt đó nhìn tôi, tôi lại không keo kiệt như vậy, những thứ này là cho cậu, còn lại coi như là phí an ủi cậu đưa cho tôi nhé!” Tần Hoài Hoài nhìn thấy bộ dạng gương mặt cậu ấy khổ sở, liền buồn cười, vẫn không bù được bộ dạng tiểu thụ kia của cậu ấy, cho cậu ấy mấy miếng vàng lá.

“Không cần, tôi nói rồi không cần là không cần!” Hắc Tử vẫn rất có cá tính, nhất định không chịu nhận!

“Là cậu nói không muốn nhé, vậy tôi thu hồi đó. . . .”

“Ặc, hay là cần một chút phí vát vả thôi. . . .”

“Không phải là cậu nói không cần sao. . . .”

Trong trời chiều, hai bóng người đang cò kè mặc cả càng kéo càng dài, ở sau lưng bọn họ cách đó không xa, thì tất cả mọi người đứng yên.

Tư Mã Dật lạnh lùng che dấu hai mắt, lại nhìn về phía sau lưng anh bạn trẻ về mặt suy ngẫm.

Gió lay động, gió ban đêm quý dị, lạnh nhạt, tàn phá bờ bãi mà đi.

A

Trong đêm khuya, một tiếng kêu thê thảm phá vỡ yên tĩnh của bầu trời.

Cả người quán gia đều là máu, nằm ở trên mặt đất, hai mắt mở lớn, hoảng sợ nhìn người đàn ông trước mắt đứng ngao nghể trong trăng lạnh.

“Van cầu ngài, bỏ qua cho tôi, van cầu.” Bất chấp vết thương chằng chịt trên người, không ngừng hướng về phía hấn dập đầu.

Tư Mã Dật nhếch miệng, trong hai tròng mắt đều là loại lạnh lùng của băng hàn, hấn khinh thường nhìn người bò tới phía mình, chân vừa nhấc lên, quán gia liền bị văng ra thật xa.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 62: Thì Ra Là Người!

A

Lại một tiếng la thê lương, thân thể của quán gia liền đụng vào tường, phù một tiếng, lại phun ra miệng máu, đã không còn hơi sức bò dậy, chỉ có thể dùng ánh mắt cầu khẩn hấn.

“Trước đó người dùng chân nào đá nàng ấy, hử?” Tư Mã Dật nhàn nhạt liếc nhìn hấn ta, giọng nói bình thản giống như là đang hỏi thăm một chuyện rất bình thường, nhưng mà đáy mắt kia lưu chuyển ánh sáng sắc bén lại làm cho bất luận cái gì ở chỗ này cũng cảm thấy sát khí quý dị.

Quán gia đau đớn nhủ chân mày, sợ hãi ở đáy mắt chỉ có tăng không giảm.

“Không nói, như vậy ta đành phải phế hai chân!” Tư Mã Dật hừ lạnh một tiếng, che dấu hai tròng mắt bắn tán loạn ra tia sáng sắc bén như mũi dao nhọn.

Rắc rắc một tiếng đi qua.

“A ! ! ! ! ! !” Tiếng quát tháo kinh khủng thê lương chói tai của quán gia xé rách cả màn đêm.

Ngày hôm sau, lập tức đã có người ở ngoài cửa lớn của Lục Phiến Môn phát hiện một người một thi thể.

☆☆☆☆☆

“Cái gì, ngài nói là đã tìm được người phóng hỏa đốt Vương Phủ, lại còn tự mình đi tự thú sao!” Khi Tần Hoài Hoài nghe nói tin tức kinh người này thì kinh hô nhảy lên, ngơ ngác nhìn Âu Dương Phi trước mặt.

Hôm nay có người quý gởi bên ngoài Lục Phiến Môn, bên cạnh còn để thi thể của quán gia, toàn thân trên dưới đều là vết thương, vết máu loang lổ, thê thảm không nỡ nhìn.

Người tới tuyên bố là quán gia bức ép hấn, hợp mưu phóng hỏa đốt phủ Thụy vương gia, sau đó lại giả họa cho Yến Phi Tuyết, sau quán gia lại muốn giết người diệt khẩu, nhưng không biết làm sao lại bị hấn giết lầm, sau đó người này giác ngộ, liền tới nha môn tự thú.

“Cứ như vậy!” Tần Hoài Hoài nghe xong liền ngây dại, liều mạng nháy mắt, sững sờ không thể phục hồi tinh thần lại từ trong tin tức khiếp sợ như thế.

Này, này không khỏi là quá thần kỳ ư, chỉ đơn giản như vậy, mà vấn đề của nàng được giải quyết!

“Ừ!” Âu Dương Phi uống một ngụm trà, lại nói, “Xác thực có rất nhiều nghi điểm, nhưng mà người tới cũng đã thừa nhận, còn nói chuyện đã qua rất cặn kẽ, vì thế tôi không thể không tin!” Mặc dù nàng cũng có hoài nghi, nhưng mà lời nói của người tới tự thú lại giọt nước cũng không lọt, muốn tra cũng không biết tra từ đâu, mà mâu chốt nhất chính là, Duệ Vương gia nghe xong lời khai của hấn, ngay cả thốt một tiếng cũng không có, chẳng qua là im lặng tỏ vẻ cam chịu, người bị hại cũng không phát biểu nghi vấn, nàng cũng chỉ có thể vì vậy xử án!

“Như vậy.” Vào lúc này đến phiên Tần Hoài Hoài không hiểu, mặc dù lời nói của người tự thú giọt nước cũng không lọt, nhưng chính là vì hấn nói giọt nước không lọt mới khiến cho người đem lòng sinh nghi, theo lý thuyết, người thông minh giống như Tư Mã Duệ, sẽ không thể không phát hiện được nghi ngờ trong đó, vì sao hấn lại dễ dàng chấp nhận!

Kỳ quái, quá kỳ quái mà! Tần Hoài Hoài trực tiếp lắc đầu.

“A, đúng rồi, hôm nay người nói còn có chuyện khác tìm ta, đến tốt cùng là chuyện gì?” Âu Dương Phi hỏi nàng.

“Cái đó, tôi là muốn hỏi ngài, có phương pháp gì có thể đối phó với Hải Hoa Tặc không?” Tần Hoài Hoài lập tức tỉnh táo tinh thần, đến gần nàng ấy hỏi.

Nàng ấy đầu gì là cũng là đệ nhất bộ khoái kinh thành danh tiếng lừng lẫy, cái dạng tặc nhân gì mà chưa từng thấy qua, những thủ đoạn bất trộm cũng không ít!

“Đối phó tiểu tặc này, phương pháp có rất nhiều, nhưng vì sao người muốn biết?” Âu Dương Phi nhìn quan sát Tần Hoài Hoài một cái, “Chẳng lẽ người.”

“Ha ha, Âu Dương tuân bố không phải là muốn tìm hiểu võ nghệ với tôi sao, tối nay chính là thời cơ tốt nhất.” Tần Hoài Hoài không trả lời vấn đề của nàng ấy, chỉ là cười ha ha, nheo cặp mắt lại, cười và nói, “Không biết, ngài có hứng thú cùng nhau tìm hiểu một phen không!”

Âu Dương Phi lập tức hiểu ý nghĩa sâu xa trong nụ cười của nàng ta, hiểu ý gật đầu một cái.

Tần Hoài Hoài ngoắc ngoắc đầu ngón tay với nàng ấy, đầu hai người liền chạm vào nhau, bắt đầu huyền diệu đặt kế hoạch. . . .

Đêm đó, bầu trời đêm vốn là yên tĩnh như thế đã bị một tiếng đao kiếm sắc bén đánh nhau phá vỡ.

Một bóng đen từ trong phòng Tần Hoài Hoài phá cửa ra.

Khi Tư Mã Dật chạy tới, thì lại phát hiện Tần Hoài Hoài che vai phải thật chặt, ngồi dưới đất bất lực.

Máu vết thương ở vai phải chảy như rót, sắc mặt của nàng trắng bệch đáng sợ, môi dưới cắn chặt càng trắng bệch không có một tia máu.

“Đáng chết!” Tư Mã Dật thấp giọng mắng, sau đó vội vàng ôm nàng đi đến giường.

Đi vòng qua sau tấm bình phong, nhẹ nhàng đặt nàng lên trên giường.

“Cho ta nhìn xem thương thế của nàng!” Đỡ nàng xong sau đó, hần vội vàng muốn vén cổ áo của nàng lên nhìn vết thương.

“Tôi. Tôi. Không có sao.” Tần Hoài Hoài cắn chặt hàm răng, nếu không ý thức của mình sẽ tan rã, khoe miệng lại dâng lên nụ cười khổ sở.

“Ta xem một chút!” Tư Mã Dật xé ra y phục trên vai nàng, vừa nhìn đã lập tức phản nộ quát, “Còn nói không sao!”

“Không cần!” Tần Hoài Hoài dùng sức đập tay của hần, “Nam nữ. Thụ thụ bất thân, tôi. Hãy bảo. Hạnh nhi đến đây đi.”

“Dẹp nam nữ thụ thụ bất thân của nàng đi!” Tư Mã Dật cũng không biết ăn phải hỏa dược gì, cặp mắt đều có thể phun ra lửa, hần đẩy tay Tần Hoài Hoài ra và quát, “Đợi đến khi cô nàng đó tới trước mặt nàng, thì nàng đã sớm chết rồi!”

Ách

Lần đầu thấy hần phát hỏa lớn như vậy, hần luôn luôn phúc hắc, lại còn nói thô tục! Điều này làm cho Tần Hoài Hoài mở rộng tầm mắt!

Im lặng nhìn nhìn sau lưng hần, lại phát hiện Hạnh nhi đã sớm bị một màn này trước mắt dọa sợ, sắc mặt còn khó coi hơn Tần Hoài Hoài, đỡ khung cửa, hai chân đã run run, sững sốt ngay cả hơi sức bước một bước cũng không có!

Ai

Tần Hoài Hoài im lặng, cực kỳ im lặng, tại sao nàng lại có một nha đầu nhát gan như vậy chứ!

Tư Mã Dật cũng không quản nàng có phản đối hay không, xoay một tiếng đã xé y phục của nàng ra một mảng lớn, điểm huyết vị cầm máu, sau đó cẩn thận rửa sạch, thoa thuốc, băng bó cho nàng.

Khi hần đến gần, mùi vị quen thuộc này lại quanh quẩn ở trong hơi thở, động tác kia liên tục thuần thực, lưu loát, dường như trước đó hần đã làm qua rồi.

Ánh mắt quét qua băng vải trên bả vai thì ánh mắt thu lại, ánh mắt của Tần Hoài Hoài tối sầm lại.

Nắm bột thuốc ở trong tay, bóp lại thật chặt, ngược mắt lên thì thấy hần hết sức cẩn thận băng bó cho mình, động tác nhẹ nhàng mà cẩn thận, giống như hần đang đựng vào là một vật phẩm cực kỳ trân quý lại còn dễ vỡ.

Đáy mắt của hần nổi lên ân cần khiến đáy lòng của Tần Hoài Hoài bốc lên một tia ấm áp, cứ thế nắm túi bột thuốc ở trong tay không thể ra tay, chẳng qua là nắm thật chặt.

“Tốt lắm!” Cuối cùng đầu hần đầy mồ hôi ngược mắt mỉm cười nói với nàng, “Không sao, còn đau không?”

Một lời dịu dàng kia, giống như một làn gió mát, thổi vào đáy lòng của nàng, tâm hồ hơi nổi lên gợn sóng, tim đập rộn lên, có chút cuồng loạn.

Thấy nàng không nói gì, Tư Mã Dật lại nhích tới gần chút, tra xét thương thế của nàng, ân cần hỏi, “Thế nào, đau lắm hả?”

Ân cần ở trong ánh mắt mang theo một tia tình cảm vô cùng lưu luyến không dễ dàng phát giác, chói lọi như ánh trăng trong suốt, lại có chút như phụng phí, dần dần muốn mê mắt người.

Mỗi một lần khi hắn đến gần, Tần Hoài Hoài luôn giống như uống rượu say, chóng mặt, hai gò má lại bắt đầu hơi nóng lên, nơi cổ họng hơi khô ráp, cặp mắt ngơ ngác nhìn hắn.

Mồ hôi hột trong suốt, từ khuôn mặt tuần tú của hắn chảy xuống, làm ngừ quan góc cạnh rõ ràng càng tinh xảo như được chạm khắc hoàn mỹ mê người.

Tần Hoài Hoài theo bản năng đưa tay ra, lau mồ hôi hột cho hắn.

Trong nháy mắt tay chạm vào mặt của hắn, có một dòng điện lập tức vọt qua quanh thân, hai người đều chấn động, và nhìn nhau.

“Nàng.” Tư Mã Dật kinh ngạc nhìn Tần Hoài Hoài, mắt từ từ tròn to, đáy mắt xẹt qua một tia vui mừng thật nhanh.

Ánh mắt vụt qua một cái, tay duỗi ở giữa không trung của Tần Hoài Hoài cứng đờ, mới ý thức được, mới vừa rồi mình có chút mê loạn, đang muốn thu tay trở về.

“Phi Tuyết.” Tư Mã Dật lập tức bắt lấy tay của nàng, giữ ở trong lòng bàn tay, ôn hòa thân thiết hỏi, “Còn đau không?”

“Tôi.” Nhìn đôi mắt mê hoặc lòng người kia, Tần Hoài Hoài phát hiện mình có chút lắp bắp.

Ánh mắt của Tư Mã Dật quét qua đôi môi của nàng thì vụt sáng lên, lưu luyến triền ~ miên dêm đó, tư vị ngọt ngào lập tức xông lên đầu, nơi cổ họng căng thẳng, ánh mắt cũng không thể rời khỏi đôi môi của nàng.

Không khí trong nháy mắt có chút mập mờ tế nhị, tình ý lưu luyến theo khí trời gió dêm tàn ra.

Hai tròng mắt lại liếc lên, môi của hắn đang từ từ đến gần.

Trong tay truyền đến nhiệt độ lòng bàn tay của hắn, mềm mại như vậy, là loại cảm giác có thể làm người an tâm, tựa như dêm đó nàng ôm lồng ngực. . . .

Rượu tối nay, rất say lòng người, cảm giác say nồng tràn ngập ra, rõ ràng chỉ là cảm giác hơi say, lại đã sớm say đến rối tinh rối mù, cặp mắt mơ hồ chỉ có thể nhìn hắn từ từ đến gần đôi môi, cảm giác lạnh như băng dán lên đôi môi, mềm mại như kẹo đường, đôi môi ngứa ngáy giống như bị lông vũ quét qua.

Dêm đó cảm giác mông lung mà ngọt ngào như dòng nước chậm rãi chảy xuôi trong thân thể.

Đột nhiên, một ánh sáng lạnh quét qua, giống như băng đánh xuyên qua từ trong đầu!

Má ơi ! ! ! !

Trong nháy mắt Tần Hoài Hoài thanh tỉnh lại, thân thể cứng đờ, lập tức ngửa đầu ra sau, ánh mắt vừa đúng lúc chống lại tia sáng sắc bén không vui của Tư Mã Dật!

“Khốn kiếp!” Nhìn thẳng vào mắt vài giây, sau đó Tần Hoài Hoài đột nhiên đánh ra một quyền về phía hắn!

“Nàng sao thế!” Con mắt trái của Tư Mã Dật bị ngưng tụ do nàng đánh một quyền bất thành linh, hắn che mắt, kinh ngạc nhìn nàng và nói.

Nha đầu này điên rồi sao, một khắc trước rõ ràng còn rất tốt mà, dịu dàng giống như con mèo con nhu thuận, sao chưa hôn tới, nàng liền lập tức lại biến thành cô gái hung hãn!

“Người của dêm đó, quả nhiên là ngài!” Giờ phút này mê ly trong mắt Tần Hoài Hoài đã sớm bị lửa giận xông đến tan thành mây khói, nàng nắm chặt quả đấm, cắn răng nghiêng lợi, oán hận nhìn hắn.

“Cái gì!” Tư Mã Dật lúc này mới từ trong mê tình tỉnh táo lại.

Tần Hoài Hoài lật người xuống giường, đi tới phía hắn, che dấu hai tròng mắt và hỏi, “Dêm đó ở Duệ Vương gia, người chữa trị vết thương cho tôi là ngài, Dật Vương gia, đúng không!”

“Nàng.” Nghe vậy, Tư Mã Dật đột nhiên ý thức được gì đó, nhướng mày hỏi, “Nàng làm thế nào biết được!”

“Rất đơn giản, là mùi trên người ngài bán đứng ngài!”

“Mùi vị trên người ta ! ?”

Tần Hoài Hoài hừ lạnh một tiếng, “Trước ở Duệ Vương gia, ngài có ý đòi xiêm y, vì vậy mùi vị không giống nhau, nhưng mà tối hôm trước, lúc ngài đòi được cho tôi, lại không kịp thay xiêm y, cho nên lúc ở Lục Phiến Môn, thì tôi đã ngửi thấy mùi trên người ngài cùng hai hôm trước là giống nhau như đúc!”

“Còn có.” Tần Hoài Hoài chỉ chỉ trên vai, “Còn có cái này.”

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Nay Ta Nhận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 63: Hấn Tức Giận!

“Cách quần băng vải trên bả vai!” Tần Hoài Hoài chỉ chỉ băng vải màu trắng trên vai phải, “Đây là phương pháp đặc biệt băng bó thương binh trong quân đội, cách quần đơn giản lại bền chắc chủ yếu là để tiện cho binh lính chiến đấu ở trên chiến trường, tôi nói đúng không, Tư Mã tiên phong đại nhân!”

Tư Mã Dật không chỉ là Tam vương gia của Khuru Hoàng quốc, hấn còn là cánh tay phải của Tư Mã Duệ ở trên chiến trường, một cây giáo bạc vũ động thiên hạ, ngự tiền tiên phong một con ngựa phía trước.

Tin tức của Hấn Tử luôn luôn nhanh, Tần Hoài Hoài chỉ cần hỏi cậu ấy một chút, là biết được tất cả điều nàng muốn biết, khi nàng ở Lục Phiến Môn đã ngửi thấy mùi vị trên người của hấn thì một chủ ý liền nảy sinh ở trong đầu.

“Thì ra nàng đã sớm biết, như vậy hết thảy tất cả tối nay đều là kiệt tác của nàng rồi!”

“Nếu không phải là dùng cái chiêu khổ nhục kế này, làm sao có thể dụ cho ngài mắc câu!” Đối phó người đàn ông phúc hắc lại thông minh như vậy, nàng chính là hạ đủ ‘vốn gốc’ rồi!

“Khổ nhục kế!” Hai tròng mắt ẩn dấu, tia sáng sắc bén lưu chuyển.

Đến đây Tư Mã Dật mới bừng tỉnh hiểu ra, khó trách hôm nay Lục Phiến Môn lại mời hấn qua phủ nói chuyện một chút, khó trách tối nay lại có người thừa dịp hấn đi ra ngoài, thì đánh lên nàng!

“Dật Vương gia, còn có gì muốn nói?” Tần Hoài Hoài vận lông mày và hỏi.

Đêm đó, rõ ràng hấn ta đang ở Duệ Vương Phủ, vì sao không mang theo nàng đi, làm hại nàng bị Tư Mã Duệ đánh một cái tát, là hấn không muốn, vẫn là hấn căn bản cố ý, cố ý cùng con ngựa chết kia diễn trò này!

Nếu như đây là thật, như vậy mục đích của hấn là gì đây!

“Hay là nói, ngài và Duệ Vương gia còn chưa có diễn trò xong, ngài không thể cứ như vậy mà thả tôi đi!” Trong mắt của Tần Hoài Hoài hơi có chút ẩm ướt.

Vừa nghĩ tới hành động việc làm của hấn đều có mục đích, lòng của nàng giống như có một loại khó chịu bị người kéo lấy, chân mày vận chặt, Tư Mã Dật, ngay cả người cũng trên ta sao!

Các người thật sự cho rằng ta rất dễ bị ăn hiếp, dễ bị lừa gạt như thế sao!

“Nàng cho rằng ta có mưu đồ khác!” Tư Mã Dật nghe vậy, thì cặp mắt bắn tán loạn ra tia sáng mũi nhọn giá lạnh, tiến tới gần Tần Hoài Hoài.

“Chẳng lẽ, ngài không có sao!” Tần Hoài Hoài cũng không yếu thế mà nhìn thẳng vào mắt của hấn.

“Vì vậy nàng và Âu Dương Phi hợp diễn ra khổ nhục kế này, không tiếc khiến cho mình bị trọng thương, vì chính là cái mục đích này!” Chỉ cần nghĩ đến, hấn liền hiểu rõ tất cả sự kiện.

Vậy mà, tâm tình giờ khắc này của Tư Mã Dật khi biết rõ sự tình lại là cực lý tức giận, nàng vì cái mục đích ngu xuẩn này, mà không tiếc làm mình bị thương lần nữa!

“Ừ!” Không bỏ được bộ dạng trẻ con!

“Như vậy, cái hôn động tình mới vừa rồi kia, nàng cũng đóng kịch!” Giờ phút này trong mắt Tư Mã Dật đã sớm phun ra tức giận, cặp mắt nhìn chăm chăm vào nàng, lồng ngực không ngừng ra sức phập phồng.

“Cái kia.” Thân thể Tần Hoài Hoài cứng đờ, cái hôn mới vừa rồi, là nàng không kìm hãm được, dự đoán này là khó kiểm soát, hoàn toàn trái với dự đoán của nàng, nhưng mà, nàng tuyệt đối sẽ không thừa nhận ở trước mặt người đàn ông đùa bỡn mình, tuyệt đối không!

“Thật là giả, giả cũng là thật, chẳng lẽ Vương gia chưa nghe nói qua ư, không có kỹ thuật diễn xuất sắc, làm sao có thể lừa gạt được Vương gia ngài chứ!”

“Yến Phi Tuyết, nàng!” Lửa giận trong hai mắt của Tư Mã Dật rót cuộc cũng phun ra, hấn nắm hai vai của Tần Hoài Hoài, hung hăng lắc lắc, “Vì làm cho ta mắc lừa, nàng thật sự hạ đủ vốn à!” Từng chữ từng câu, hấn đều là cắn răng mà nói ra .

Cô gái này, quả nhiên là khiến cho hấn mở rộng tầm mắt!

Đau

Chân mày nhướng lên, vết thương mới vừa rồi bằng bó kỹ lúc này bị hấn dùng sức bóp như vậy, lại chảy máu ra.

“Buông tay ra, Tư Mã Dật, ngài điên rồi sao!” Tần Hoài Hoài đau đến mức kêu lên.

“Thế nào, bây giờ mới biết đau sao!” Tim của hấn cũng đau , nàng có hay biết không, lúc nàng nói cái hôn mới vừa rồi chẳng qua là diễn trò, mặc dù chỉ là cái hôn như chuồn chuồn lướt nước, nhưng hấn rất đề tâm, nàng biết không!

Người đàn ông ở trước mắt phát tán ra tức giận trên người như con gió lốc bao bọc vây quanh chính mình!

Không tốt! Có một dự cảm không may xông lên đầu, Tần Hoài Hoài cảm giác được, hấn tức giận, rất tức giận, vô cùng tức giận!

“Vương gia!” Hạnh nhi thật vất vả mới bình ổn được tinh thần, vòng qua bình phong lại nhìn thấy màn này, thì sắc mặt lại tái nhợt lần nữa, “Vương gia, cái đó, tiểu thư, cô ấy bị thương.”

“Đi ra ngoài!” Tư Mã Dật ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn cô nàng ấy một cái, cặp mắt chỉ nhìn chăm chăm vào Tần Hoài Hoài, giống như một thú bị vây mà phát ra tiếng gầm nhẹ.

Hạnh nhi vốn là nhát gan, bị hấn hô quát như vậy, thì hai chân lại run lên lần nữa, nhưng vì tiểu thư, nàng vẫn lấy hết dũng khí, dè dặt nói, “Vương, Vương gia, ngài có. chuyện. gì, hay là trước tiên buông tiểu.”

Còn chưa nói xong, thì một trận gió lốc cuốn cô nàng bay ra ngoài cửa, ngay sau đó tiếng vang bang bang liên tục vang lên.

Khi Hạnh nhi ổn định thân thể, lấy lại tinh thần nhìn lại thì đã phát hiện chẳng biết lúc nào mình đã đến ngoài cửa, cửa gian phòng không biết sao, toàn bộ đã bị đóng chặt.

“A, tiểu thư! Vương gia, mở cửa.” Hạnh nhi cố gắng mở cửa, lại cực kỳ chán nản mà phát hiện ra cửa sổ đã khóa chặt.

“Tư Mã Dật, ngươi, ngươi muốn làm gì!” Tần Hoài Hoài nhìn Tư Mã Dật tức giận giống như con thú bị vây hãm, đáy lòng tăng lên bất an.

Trước đây, nàng từng nghĩ qua sau khi biết rõ sự thật, nghĩ đến tất cả biểu tình của hấn, chỉ là không có nghĩ tới loại này, vẻ mặt này giống như là sự tức giận của con thú hoang bị vây ở trong lồng giam!

Trong lúc vô tình, nàng lui về sau mấy bước, đáy lòng không hiểu vì sao hấn phải tức giận, nên tức giận không phải là nàng sao, vì sao hấn lại còn tức giận hơn mình!

“Làm gì!” Tư Mã Dật lại đột nhiên cười lạnh, “Không phải là nàng vì muốn ta bị lừa, không tiếc hy sinh tất cả sao! Vậy thì hy sinh một lần cho ta xem!”

Rùng mình

Tần Hoài Hoài lui thân thể về phía sau và chống lên cột giường, đã không thể lui được nữa, phía trước có con thú bao vây, phía sau không còn đường lui, nàng lại lọt vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan lần nữa.

Nhưng lần này, hấn là giận thật, thật sự vô cùng tức giận!

“Vậy, vậy cũng chỉ có thể trách ngươi không nên lừa gạt ta trước!” Hấn làm được mừng một, vì sao nàng không được làm 15!

“Yến Phi Tuyết!” Tư Mã Dật đột nhiên phát ra tiếng rống giận trầm thấp như con thú bị vây hãm.

Ngay sau đó Tần Hoài Hoài chỉ cảm thấy trước mặt bỗng tối sầm, thân thể liền bay lên không trung, trời đất quay cuồng một lúc, ngay sau đó rơi lên trên giường!

Thân thể hấn cũng nặng nề đè lên.

Hai tay của Tần Hoài Hoài bị hấn bắt lấy, giơ cao lên khỏi đỉnh đầu, đặt ở trên giường.

“Tư Mã Dật!” Tần Hoài Hoài lập tức hô, “Buông tay!”

“Tư Mã. ưm.” Toàn bộ lời của nàng đã bị hấn nuốt vào trong bụng.

Uhm

Hôn giống như mưa sa, mang theo trừng phạt, xen lẫn sự tức giận, đánh úp nàng.

Tần Hoài Hoài bị hôn đến mức thở không nổi, mê sảng, từng tiếng nước nở nghẹn ngào chảy ra.

Dường như là đang trừng phạt nàng, đầu lưỡi của hắn bá đạo đẩy hàm răng nàng ra, quét ngang vào trong miệng nàng, dây dưa với lưỡi dính hương của nàng, không vội vã chính là muốn nếm hết vẻ đẹp của nàng.

Trong đầu của hắn không ngừng lặp lại câu nói kia của nàng “Thật là giả, giả cũng là thật, chẳng lẽ Vương gia chưa nghe nói qua ư, không có kỹ thuật diễn xuất sắc, làm sao có thể lừa gạt được Vương gia ngài chứ!”

Nàng nói tất cả cái này chỉ là diễn trò, động tình trước đó của nàng chỉ là vì trêu hắn! Nàng làm tất cả chỉ là vì lừa gạt hắn!

Khi trong đầu lóe qua ý này thì tức giận liền giống như nước lũ vỡ đê và trong nháy mắt đã làm tan mất lý trí của hắn.

Tức giận chiếm cứ hết thấy của hắn !

Yến Phi Tuyết! Nàng thật sự là có bản lĩnh khiến cho ta nổi điên!

Hôn càng sâu, càng điên cuồng hơn, Tần Hoài Hoài trực giác được thân thể mình trầm xuống, đầu óc cũng không thể tiếp tục suy nghĩ, tất cả hơi sức đều bị hắn rút đi trong nháy mắt, nóng rang giống như ngọn lửa chạy như bay ở trong người, khi thân thể bị hôn sâu hơn, thì giống như bông mềm, ngay cả hơi sức cự quạ cũng không có.

Tư Mã Dật đem thân thể đè lên nàng thật chặt, chặt đến mức không có một chút khe hở, hận không thể cứ thế dúi nàng vào trong thân thể.

Rệt một thanh âm vang lên, xiêm áo của Tần Hoài Hoài liền bị hắn xé nát bầy.

Trước ngực lạnh lẽo một trận, Tần Hoài Hoài hít vào một hơi, một tảng da thịt trắng như tuyết hiện ra trước mắt hắn.

“Tư Mã Dật, ông là tên khốn kiếp!” Thật vất vả mới có chút khe hở, Tần Hoài Hoài giận dữ hét lên, “Đã cứu tôi, rồi lại muốn thương tổn tôi! Đây coi là cái gì!”

“Cứu nàng, nhưng mà nàng quan tâm sao!”

“Tôi”

“Nàng không phải là không quan tâm thân thể của mình bị thương thành cái dạng gì, ngoài ra còn hy sinh thân thể của mình để làm cho ta bị mắc bẫy sao!” Cặp mắt của Tư Mã Dật đỏ bừng, đáy mắt hiện lên dục ~ hỏa, hung hăng nhìn chăm chú vào nàng và nói, “Đã như vậy, thì chúc mừng nàng, nàng đã thành công, hôm nay ta cảm thấy vô cùng hứng thú với thân thể nàng! Ta lại muốn nhìn một chút, đến tận cùng nàng có thể vì muốn ta mắc bẫy, làm đến mức độ nào!”

Nói xong, hắn cúi người hướng về phía cổ của nàng hung hăng hôn xuống, tay xoa da thịt như tuyết của nàng.

Run rẩy lập tức như dòng điện lên qua khắp người, thân thể hơi run lên, nước mắt dính lên khóe mắt.

“Tư Mã Dật! ! ! !” Tần Hoài Hoài kêu lên, liều mạng dùng sức rút tay ra, cầm thuốc bột trong tay vẩy ra.

Pằng bột thuốc bay xuống mặt đất, bột màu trắng rơi là tã ở trong không khí.

“Nhuyễn kinh tán!” Tư Mã Dật cười lạnh nâng đôi môi lên và nói, “Âu Dương Phi đưa cho nàng, thế nào, coi ta như Hái Hoa Tặc mà trị à!”

“Ừ, ông ngoại trừ bắt nạt tôi, gạt tôi, còn biết cái gì, đã cứu tôi một lần, lại có thể tùy ý bắt nạt tôi như vậy! Ô ô, ô ô. Ông là đồ khốn kiếp! Khốn kiếp nhất toàn thế giới!” Nước mắt cứ như vậy không có tiền đồ mà chảy ra.

Thật sao, vũ khí cuối cùng cũng không còn tác dụng!

“Khốn kiếp! Đồ khốn kiếp!” Tần Hoài Hoài nước mắt, cũng không ngừng mắng, “Đồ khốn kiếp chỉ biết bắt nạt tôi!”

Ôi chao, ngựa chết, hai con ngựa chết đều không có lương tâm!

“Nàng.” Nước mắt của nàng nhỏ xuống gò má hắn, chảy vào trong miệng của hắn, có chút mặn chát.

Vốn là hai tròng mắt che dấu, hắn chợt ngẩng đầu lên, lại thấy bộ dáng nàng không để ý hình tượng, mà khóc bù lu bù loa.

Nàng thu hồi răng nhọn, giống như là một con thỏ nhỏ bị thương, bộ dáng xinh đẹp ra vẻ đáng thương thật là khiến người thương yêu.

Ai

Tur Mã Dật có lửa giận lớn hơn nữa, lại tức giận nằng, vào lúc này chỉ sợ cũng đã không còn dư lại gì cả, nhìn nàng giống như là đứa bé làm nũng ở trong ngực, hấn bắt đắc dĩ mà lắc đầu một cái.

Nước mắt của nàng khiến lửa giận của Tur Mã Dật đã thoáng lắng lại, dục vọng ở đáy mắt còn chưa thối lui, nhưng tức giận trước đó cũng đã bị nước mắt một khắc kia của nàng, mà hơi dịu xuống

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Ngày Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 64: Người Là Tên Đần Độn!

“Tur Mã Dật, ông là tên khốn kiếp, ông mà dám đụng đến tôi, tôi tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ông! Tôi sẽ hận ông cả đời!” Tần Hoài Hoài vừa khóc, vừa không quên hung hăng nằng hấn, sau đó còn muốn lau nước mũi và nước mắt lên trên người hấn, “Khốn kiếp, tôi sẽ hận ông cả đời đấy!”

Được rồi, không dùng được khổ nhục kế, thì khổ tình kế hấn là còn dùng được chứ! Không dùng được mưu kế gì, Tần Hoài Hoài nàng tuyệt đối sẽ không để cho hấn thực hiện được!

Cũng may Tur Mã Dật không biết thuật độc tâm, nếu hấn biết cho tới giờ khắc này Tần Hoài Hoài vẫn còn đang diễn trò, đoán chừng sẽ bị nàng chọc tức đến mức lực phủ ngũ tạng cũng tức điên luôn!

“Cả đời à.” Nào biết, Tur Mã Dật lại đột nhiên tưởng thật.

Tần Hoài Hoài thấy hấn không còn tức giận nữa, thân thể vừa được thoải mái, liền bắt đầu di chuyển, muốn tránh thoát vây khốn áp chế của hấn.

Vậy mà nàng vừa khẽ uốn éo, khiến cho hai thân thể vốn là kề nhau chặt chẽ đã ma sát, Tur Mã Dật lập tức cảm thấy một luồng nóng rực từ bụng vọt lên, hạ thân lập tức trở nên căng cứng.

“Ngủ ngốc! Đừng nhúc nhích!” Giọng của hấn hơi khàn khàn.

Tần Hoài Hoài cũng lập tức cảm thấy thân thể hấn thay đổi, giống như bị điện giật, khuôn mặt nhỏ nhắn ngay lập tức đỏ bừng, nàng lập tức dừng lại động tác.

“Ông đi xuống đi!” Nha Nha, hấn đi xuống, thì không có gì rồi!

Thấy bộ dạng nàng quẫn bách, Tur Mã Dật nhếch khóe miệng.

“Mới vừa rồi nàng lừa ta, đây là trừng phạt nàng!” Tur Mã Dật hung hăng cắn vành tai nàng một cái, ở bên tai nàng tà ác thổi hơi, “Phạt nàng cả đời cũng không được quên ta!”

“Có quý mới muốn nhớ ông cả đời!” Tần Hoài Hoài vừa khóc, vừa còn không quên quở trách hấn, “Tôi nhớ kỹ ai cũng sẽ không nhớ ông!”

Nhớ hấn cả đời, cả đời nàng phải nhớ kỹ rất nhiều chuyện, khi cô đơn không có phần của hấn mà! Bất nạt nàng, mà còn muốn nàng nhớ hấn cả đời, hấn đang nằm mơ sao!

Ách —————

Tur Mã Dật im lặng, vì chuyện gì mà lại phát triển thành bộ dáng bây giờ, vì sao ở trước mặt nàng, hấn luôn cam chịu, hấn hoàn toàn bị ảm ức mà!

Đúng lúc này, cửa bị người dùng lực đá văng ra bịch một tiếng, bình phong cũng bị một nội lực mạnh mẽ đánh ngã xuống đất.

“Buông cô ta ra!” Ngay sau đó vang lên một giọng nói hùng hậu có lực.

Theo tiếng nhìn qua, một thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở cửa lớn.

Mẹ nó! —————

Đây là phản ứng đầu tiên của Tần Hoài Hoài sau khi nhìn người tới!

Trước kia nàng xem cảnh thô phi trên TV thì cảm giác mấy cảnh sát kia kết thúc quá kém, Nha Nha, cuộc chiến đánh xong rồi mới đến nhặt xác!

Hôm nay xem ra, người mặt quỷ này cũng không khác lắm, tới đúng thời điểm, cả một tiếng sấm mưa to cũng hơi nhỏ!

Cũng may, do nàng đủ thông minh nên giải quyết được Tư Mã Dật, nếu không, chờ hán ta tới cứu mình, đoán chừng đã sớm bị người này ăn tươi nuốt sống rồi!

Quả nhiên, đàn ông đáng tin, heo mẹ sẽ lên cây!

Người mặt quỷ quét tia sáng qua người trên giường, khi hán dời mắt đến trên người Tần Hoài Hoài thì một ánh mắt khác càng mãnh liệt hơn cắt đứt tầm mắt của hán.

Tia sáng quét qua mặt của người mặt quỷ, Tư Mã Dật lập tức kéo chăn mền qua đắp kín cho Tần Hoài Hoài, sau đó lật người xuống giường, ngao nghể đứng dậy, nhìn thẳng vào mắt người mặt quỷ.

“Người là ai!” Tư Mã Dật vung áo bào lên, chống ở bên hông, bày ra một tư thái phòng ngự, giống như một con Báo sấn cảnh giác nhìn chăm chăm vào kẻ địch bên ngoài đột nhiên xông vào lãnh địa của mình, đang chuẩn bị tùy thời hành động.

“Cô không sao chứ?” Người mặt quỷ không trả lời, mà ngược lại nhìn về phía Tần Hoài Hoài và hỏi.

“Nói nhảm, có chuyện thì tôi còn có thể bình tĩnh như vậy sao!” Tần Hoài Hoài liếc hán ta một cái, ánh mắt người này thật đúng là không dùng được!

Không chỉ có ánh mắt không dùng được, mà đầu óc cũng không có tác dụng! Tình hình như bây giờ mà hỏi lời như thế sao! Câu hỏi cũng không nhìn trường hợp đấy! Im lặng.

“Éc.” Người mặt quỷ cảm thấy hán thật sự rất ngốc, hỏi ai cũng đừng hỏi nha đầu này, hành động việc làm của cô ta đã vượt ra khỏi phạm vi người thường có thể thừa nhận.

Nhưng mà, lời nói sau đó của hán ta, lại làm cho Tần Hoài Hoài rất kinh hãi,

“Ta muốn mang cô ấy đi!” Người mặt quỷ chỉ vào Tần Hoài Hoài nằm ở trên giường, chỉ lộ ra hai con mắt, dùng một giọng nói khẳng định nói với Tư Mã Dật.

Tần Hoài Hoài tròn to cặp mắt, nhìn hán ta, ngay cả nháy mắt cũng không nhớ, mà ngo ngác nhìn hán ta, đáy lòng kêu lên, Wase! Mặt quỷ huynh tối nay thật sự là quá đẹp trai nha!

Trong đêm trăng, người mặt quỷ mặc áo đen như mực, thân thể cao ngất dưới ánh trăng càng cảm thấy anh tuấn cao lớn.

“Dật Vương gia, đôi đôi một cô gái yếu đuối như vậy, thực không phải là hành vi của quân tử, hơn nữa cô ta đã bị trọng thương, vừa lúc tại hạ cũng hiểu sơ về y thuật, không bằng giao cô ta cho tại hạ chăm sóc, như thế nào?” Giọng nói ôn hòa, hán bước đi tới phía Tần Hoài Hoài.

“Không nhọc các hạ lo lắng, thể tử của ta, ta tự sẽ chăm sóc thật tốt!” Tư Mã Dật ra vẻ ‘đây là chuyện nhà của ta, nên đi là người’.

“Thê tử?” Người mặt quỷ dừng lại bước chân, nghi ngờ nhìn về phía bọn họ.

“Thê tử!” Tần Hoài Hoài lại la hoảng lên, “Ngựa chết, ông đừng nói bậy, ông là ai. Ông, ông nói bậy!”

Nghe vậy, Tần Hoài Hoài giận ghê gớm, nàng mới vừa vận ‘vinh quang’ trở thành người bị chồng ruồng bỏ, khi nào thì cái giá rồi!

“Ha ha, chẳng lẽ nàng quên, lời thề mới vừa rồi của chúng ta, ta muốn nàng nhớ ta cả đời, mà nàng cũng nói, nàng sẽ nhớ ta cả đời!” Cười tà mị mang theo vài phần vui vẻ, “Chúng ta cũng đã hứa cả đời rồi, chẳng lẽ nương tử còn muốn vứt bỏ vì phu không để ý sao!”

Ách—————

Tần Hoài Hoài thật sự muốn đập đầu vào tường, mới vừa rồi nàng nói là, nàng sẽ hận hán cả đời, ai nói sẽ nhớ hán cả đời chứ! Người này, thật là bừa bãi!

Còn nương tử! Vì phu ! Nói mà nàng nổi da gà rồi đây!

“Đó là tôi nói, tôi sẽ hận ông cả đời!” Tần Hoài Hoài vội vàng giải thích, “Này, mặt quỷ, ông đừng nghe hán ta nói bậy, mau dẫn tôi đi!” Không chạy lấy người, quý biết người này lại làm ra hành động kinh khủng gì!

Giờ phút này, so sánh với tà mị của Tư Mã Dật, lãnh khốc của mặt quỷ thật sự khiến nàng cảm thấy an toàn hơn!

“Nàng dám!” Tư Mã Dật đột nhiên phát ra tiếng rống giận trầm thấp, nàng lại dám ở trước mặt hán muốn gã đàn ông khác mang nàng đi, nàng coi như lời nói trước đó của hán như gió bên tai, thổi qua là xong sao!

“Ta ngược lại muốn xem, tối nay ai có thể mang nàng đi khỏi ta!” Lúc nói chuyện, ánh mắt như sấm sét của Tư Mã Dật quét qua người đàn ông trước mắt.

Lạnh lùng, sắc bén, mang theo tức giận quét qua mặt quỷ.

“Nếu như đây là ý nguyện của cô ta, như vậy ta sẽ không tiếc tất cả mà giúp cô ta đạt thành!” Người mặt quỷ vẫn là bộ dáng bình tĩnh ‘ Bất Động Như Núi ’ .

“Vậy thì dựa vào bản lĩnh đi!” Trong khi nói chuyện, Tư Mã Dật che dấu lại ánh mắt tà mị, lộ ra cái loại ánh mắt lạnh lùng mới gặp gỡ khiến lưng người cũng chảy mồ hôi lạnh ròng ròng.

“Như vậy tại hạ nhất định theo đến cùng!” Trong giọng nói là kiên định không sợ.

“Này.” Tần Hoài Hoài vừa định mở miệng, thì đã bị Tư Mã Dật điểm huyệt đạo, không thể động đậy, cũng nói không ra lời.

“Ngoan ngoãn ở chỗ này, chờ ta trở lại!” Tư Mã Dật hôn cái trán của nàng một cái, cười và nói, “Nếu như, nàng ngoan ngoãn chờ ta trở lại, ta sẽ nói cho nàng biết một chuyện!”

Nói xong, hắn liền xoay người rời đi.

Trong bóng đêm, hai thân ảnh trước sau bay ra khỏi khách điểm, ngay sau đó vang lên tiếng đánh nhau kịch liệt.

Này—————

Tần Hoài Hoài im lặng và cặp mắt nhìn chăm chăm vào nóc giường, các người đánh nhau thì cứ đánh nhau đi, nhưng mà ai tới giải huyệt giúp ta chứ!

Đang ám ức thì trước mắt đột nhiên thoáng qua một trận đồ rực lò mờ, ngay sau đó, Tần Hoài Hoài chỉ cảm thấy một mùi thơm quanh quẩn ở bên trong hơi thở, ngay sau đó cặp mắt liền không còn nghe theo sai khiến của mình nữa, mà từ từ đóng lại.

Thật thoải mái—————

Ở bên trong mơ hồ, Tần Hoài Hoài cảm giác miệng vết thương thấm lạnh từ bả vai từ từ chảy xuôi ra, cảm giác dịu dàng giống như là có một đôi bàn tay dịu dàng xoa bóp quanh thân cho mình.

Khỏe miệng từ từ nhếch lên, nàng hưởng thụ cảm giác kỳ diệu này, lâu sau, nàng mới chậm rãi duỗi lưng một cái.

“Cô đã tỉnh, cảm giác khá hơn chút nào không?” Bên tai đột nhiên vang lên một giọng nói thanh tao như cam lộ sáng sớm nhỏ xuống lá sen.

Giọng nói thật dịu dàng, lần đầu tiên Tần Hoài Hoài cảm giác có người nói chuyện lại có thể dịu dàng như vậy, dịu dàng giống như nước, chậm rãi chảy xuôi vào trong lòng.

Nhưng mà, đây là giọng nói của người nào! ! ! ! !

Tần Hoài Hoài chột một cái giật mình, rồi vụt mở hai mắt ra, lại ngã vào một đôi mắt như sao sáng chói.

“Là cô!” Tần Hoài Hoài kinh ngạc mà hô lên, “Sao lại là cô!”

Một vòng trăng tròn treo cao ở trong bầu trời đêm, gió đêm như điên, tàn sát bừa bãi mà đi.

Trong trăng tròn, một người đứng cao ngạo, một tia sáng lưu chuyển như ngọc lưu ly lạnh lùng sắc bén và trong con ngươi cũng là lửa giận sôi trào.

Tư Mã Dật đứng ở ngoài phòng, lạnh lùng nhìn gian phòng hỗn độn, cặp mắt nhìn chăm chăm vào giường lớn trống trơn không có ai, tay từ từ nắm chặt lại.

Bên trong phòng một mảnh tay áo đỏ rực múa như yêu ma theo gió đêm, xoáy vẩy, gấp khúc, chậm rãi rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

“Hò — Thanh — Ca!” Tư Mã Dật nắm mảnh đỏ trong tay thật chặt, cặp mắt bắn tia sấm sét tán loạn và ánh mắt tựa hồ muốn đốt cháy hai góc kia.

Gió tàn sát bừa bãi điên cuồng, làm nổi lên tiếng rống giận của hắn, từ từ hướng lên trời tể.

☆☆ Phẩm Hương Các ☆☆

“Tha thứ cho hắn, không tha thứ cho hắn, tha thứ cho hắn, không.”

Tần Hoài Hoài lúc này đang ngồi ở trên đầu thuyền của ‘ Phẩm Hương Các ’, cầm trong tay một cánh hoa dài mà cánh hoa đã bị lột sạch, nàng ngăn người nắm trong tay một cánh hoa cuối cùng đã bị nàng rút ra.

“Không, tha thứ cho hắn à.” Tần Hoài Hoài nhìn cánh hoa trong tay, vẻ mặt có chút chán nản.

Mặc dù Tư Mã Dật rất ghê tởm, rất phức tạp, từ lúc thấy mặt, hắn đã thích trêu cợt mình, luôn thích bắt nạt mình, nhưng mà.

Nàng lại phát hiện mình không hận nổi, không chỉ không hận nổi, còn có cảm giác như ưa thích vậy, thích hắn phức tạp, thích hắn trêu cợt, thích ánh mắt

của hắn nhìn mình, hơn nữa thích hắn.

Đôi tay xoa đôi môi của mình, nơi đó hình như còn lưu lại hơi thở của hắn, bá đạo của hắn, dịu dàng của hắn.

Xong rồi! Tần Hoài Hoài âm thầm than thở, Tần Hoài Hoài, mày xong đời rồi, mày có khuynh hướng yêu thích ngược đời!

“Tiểu thư, 20 đóa tha thứ, 30 đóa không tha thứ, còn muốn tiếp tục không?” Hạnh nhi đứng ở đầu thuyền, thò đầu ra hướng vào trong nước nhìn, đếm và hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 65: Hầy Là Chính Mình!

“Ai, Hạnh nhi, em nói xem đến tốt cùng ta có nên tha thứ cho hắn hay không đây?” Tần Hoài Hoài than nhẹ một tiếng, ném cuống hoa cầm trong tay vào trong nước, nhìn chăm chăm cánh hoa cuối cùng trong tay mà ngẩn người, trong lòng rối rắm, nàng nên làm thế nào đây!

Lần đầu tiên, nàng phiền não ngoài chuyện tiền, hơn nữa còn là phiền não vì một người đàn ông, nếu như là ngày trước, Tần Hoài Hoài nàng đã sớm phát phát ông tay áo, thoải mái vì không mang đi một đám mây màu, xoay người liền ném cái vấn đề phiền não này ra sau ốt, nhưng mà hôm nay, nàng lại vì người đàn ông này, không hiểu mà phiền não ba ngày, toàn bộ ba ngày nha! Phá kỷ lục rồi, quá kinh khủng!

“Tiểu thư, cô trách em tự ý làm chủ cầu xin Cổ tiểu thư tới cứu cô à!” Hạnh nhi cúi đầu, nhăn nhó mà xoắn vạt áo, dĩ nhiên nàng biết tiểu thư không thích vị Cổ tiểu thư này, nàng cũng bị tình hình đêm đó mà sợ ngây người, chưa từng thấy qua Dật Vương gia tức giận như vậy, nàng rất lo lắng cho an nguy cho tiểu thư, nhưng nàng chỉ có thể nghĩ tới một mình Cổ Nguyệt, nhưng mà cũng trùng hợp, nàng vừa chạy trên đường, liền gặp được nàng ấy, vì vậy nàng khẩn cầu Cổ tiểu thư tới cứu tiểu thư của nàng trước.

“Hạnh nhi, em muốn ta nói bao nhiêu lần.” Tần Hoài Hoài mới vừa mở miệng, sau lưng liền truyền đến một trận thanh âm réo rắt.

“Hạnh nhi, tiểu thư nhà em sẽ không trách em!” Theo tiếng nhìn lại, Cổ Nguyệt đang phe phẩy một cây quạt đàn hương, đi tới phía họ.

Cổ Nguyệt cười dịu dàng, nhìn về phía Tần Hoài Hoài, “Em cứu tiểu thư nhà em, tiểu thư nhà em cảm tạ em còn không kịp, sao lại trách em chứ?”

Tần Hoài Hoài quay đầu lại, liền thấy nàng ấy mặc trang phục màu đỏ, có chút đỏ lạnh, đi về phía mình.

Lại một người phụ nữ cấp bậc yêu tinh, Tần Hoài Hoài đột nhiên nhớ tới, nếu như Tư Mã Dật cũng thay đổi trang phục nữ, đây chẳng phải là.

Trong đầu đột nhiên hiện ra một thân trang phục màu đỏ, hắn ta lạnh lùng quyến rũ, vẫn mang theo nụ cười đầu độc như vậy, lúm đồng tiền khoe miệng lõm vào thật sâu thật đáng yêu, đang mỉm cười đi tới phía mình.

“Yến tiểu thư, trang phục của tôi có chỗ nào buồn cười sao?” Một giọng nói trầm lắng lại hơi không vui vang lên bên tai, mắt nhìn lại, cũng là Cổ Nguyệt, mà đầu phải là Tư Mã Dật, chứ đừng nói mặc trang phục màu đỏ!

“Ha ha, không phải, tôi cảm thấy tò mò, vì sao cô luôn mặc trang phục màu đỏ?” Tần Hoài Hoài lập tức nói sang chuyện khác, thật ra thì nàng không có ý kiến gì đối với cách ăn mặc của Cổ Nguyệt, thuần túy là tò mò mà thôi.

“A?” Nàng ấy đột nhiên cúi đầu nhìn qua trang phục màu đỏ trên người, con ngươi xoay chuyển, đến gần Tần Hoài Hoài thì ánh mắt chợt lóe, cười nhẹ và nói, “Bởi vì, có người nói qua tôi giống như là hoa anh đào đỏ lạnh nở rộ ban đêm, yêu mị hơn máu.”

Lạnh —————

Tần Hoài Hoài lúc này lại rùng mình, thân thể không chống được mà run lên, kinh ngạc nhìn nàng ấy ở trước mắt, một đôi mắt đan phượng lưu chuyển tia sáng yêu mị chảy như tia sáng long lánh của sao, chẳng qua là ánh sáng kia quá thu hút tâm, làm cho nàng không khỏi nghĩ đến giấc mộng trước kia!

Dưới ý thức của thân thể mà lui về phía sau mấy bước, rất sợ giấc mộng trở thành sự thật, lại đột nhiên từ trong sương mù đưa ra một cái tay, bóp cổ của nàng thật chặt.

“Yến tiểu thư, hình như rất sợ tôi?” Đối với vô lý của nàng, hình như Cổ Nguyệt cũng không để ý, từ lúc bắt đầu, nàng nhìn thấy bộ dáng mình lúc đó là như vậy.

“Ặc, không phải, tôi chỉ là, chỉ là không quen nói chuyện với người khác ở khoảng cách gần như vậy.” Tần Hoài Hoài vội vàng tìm lý do lấp liếm cho qua.

“Ha ha, vậy là tôi không đúng, mong rằng Yến tiểu thư thứ cho tôi quá đường đột.” Cổ Nguyệt lập tức lui về sau một bước, tìm chỗ ngồi xuống cách

nàng thật gần, “Yến tiểu thư muốn đi đâu?”

“À, tôi muốn đi Yến môn quan.” Tần Hoài Hoài không muốn tiếp tục ở trong kinh thành nữa, nơi đó có hồi ức nàng không thích, cứ dựa theo người mặt quỷ nói, đi đến Yến môn quan, dầu gì nơi đó đã từng là thiên hạ của Yến gia, sẽ không đến nỗi bị người bắt nạt quá mức.

“Yến môn quan? !” Trong đôi mắt sâu thẳm của Cổ Nguyệt ngay sau đó chợt lóe lên một tia sáng, “Yến tiểu thư muốn đi đến đó làm cái gì?”

“.” Tần Hoài Hoài cúi đầu, dường như là đang suy tư điều gì đó, lúc nàng ngẩng đầu lên lần nữa, thì trong mắt thêm mấy phần kiên định, “Tôi muốn đi tìm kiếm hạnh phúc thuộc về mình!”

Nếu như, nơi đó là địa phương mình phải đi, như vậy, hãy đi thôi, có lẽ, ở nơi đó nàng thật sự có thể tìm được một phần hạnh phúc chỉ thuộc về của mình.

“Hạnh nhi, em đang làm gì thế?” Tần Hoài Hoài phát hiện từ sáng sớm đến bây giờ Hạnh nhi luôn bận rộn.

“A, không có, không có gì?” Ánh mắt của Hạnh nhi né tránh, đem vật cầm trong tay giấu ra phía sau.

“Sức ăn của em gần đây rất lớn đó, sao một người muốn ăn phần ba người? Hử?” Tần Hoài Hoài vòng qua nàng ấy, nhìn một chút phía sau của nàng ấy, nhất thời nhìn đến mắt choáng váng.

“Ặc, cái này.” Hạnh nhi biết không dối gạt được, nên đành phải thành thật khai báo, “Tiểu thư, chuyện là như vậy, em nói, cô đừng tức giận nha.”

“Ta không tức giận, Hạnh nhi, em muốn ta nói bao nhiêu lần, đối với em, ta thật sự không tức được!” Tần Hoài Hoài hướng về phía Hạnh nhi đang khúm núm, tất cả tức giận đánh tới cô nàng ấy đều bị cô nàng ấy hút vào, làm sao tức giận còn có thể bắn ra ngoài.

“Cái đó, tiểu thư, cô đi theo em” Hạnh nhi dẫn Tần Hoài Hoài vào phòng, đóng kín cửa, sau đó đứng ở trước giường.

“Trên giường của em có cái gì?” Tần Hoài Hoài phát hiện, ban ngày Hạnh nhi vẫn buông màn giường xuống, chẳng lẽ trên giường có cái gì.

“Cái đó chính là em.” Hạnh nhi kéo màn giường ra, bên trong đột nhiên xuất hiện người quen mặt.

“Hắc Tử!” Tần Hoài Hoài kêu lên.

“Hi, bà chị, chúng ta lại gặp mặt!” Hắc Tử lên tiếng chào hỏi trước.

Ách —————

Tần Hoài Hoài im lặng, quay đầu nhìn Hạnh nhi đầu thấp đến mức có thể chìm vào sàn nhà, “Em, em cũng mang cậu ta đi theo thuyền!”

“Tiểu thư, cậu ấy nói mình đắc tội với Duệ Vương gia, kinh thành không thể ở nữa, cho nên, cậu ấy cầu xin em dẫn cậu ấy rời đi, em.”

“Được rồi, quá trình không cần phải nói!” Tần Hoài Hoài nghĩ cũng biết, với tính tình mềm yếu của Hạnh nhi, làm sao lại chịu nổi cậu ta nhõng nhẽo.

Nhưng mà, khi ánh mắt nàng quét ra phía sau hẳn thì nàng ngây dại, “Phía sau của cậu còn cất giấu cái gì?” Dường như nàng lại thấy một bóng người, không phải là ảo giác chứ, một dự cảm không may xông lên đầu.

“Ặc, cái đó, cái này, tôi có thể giải thích một chút, tôi nói rồi, tôi trên có già, dưới có nhỏ, trên có là tôi lừa chị, nhưng dưới có nhỏ mà.” Vừa nói cậu ấy né người ra, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn trắng như tuyết đáng yêu.

“Tôi chính thức tự giới thiệu mình một chút, tôi tên là Tần Như Ca, vị này là muội muội của tôi, Tần Như Nguyệt, thật vui vì có thể cùng khởi hành với chị!” Hắc Tử ngược lại giống như rất cao hứng, thoải mái mà giới thiệu mình.

“Ếc.” Tần Hoài Hoài lập tức cảm thấy trước mắt đột nhiên tối qua ba chữ to —— con chồng trước!

Trước mắt tối đen như mực, Tần Hoài Hoài che cái trán, tìm một chỗ ngồi xuống.

“OH,MGD!” Nàng phải nuôi sống Hạnh nhi và mình đã rất khó khăn rồi, hiện tại lại phải nuôi sống hai người nữa, cuộc sống của nàng không thể vượt qua rồi, chẳng lẽ thật sự muốn làm bạn với người giàu có!

Nhưng, dường như, đáng người mình cứng ngắc, muốn bạn là người giàu có, tỷ lệ so với vé số cào còn thấp hơn!

“Tiểu thư.” Hạnh nhi thấy bộ dáng này của Tần Hoài Hoài, biết mình mang phiền toái lớn đến cho tiểu thư.

“Này, bà chị, bộ dáng chị đừng ra vẻ như đầu như thế, tôi lại không nói tôi sẽ ăn không ở không, cùng lắm thì tôi làm việc cho chị, chị cho tôi ăn ở là được, tiền công nha, tôi sẽ không cần!”

“Cậu còn dám muốn tiền công!” Tần Hoài Hoài tức điên rồi, “Cậu ban đầu là làm việc cho tôi kiến tiền nuôi gia đình!”

Còn có ý nói không muốn tiền công của nàng, nàng cũng phải làm công rồi, đi nơi nào cho cậu ta tiền công!

“Ca ca.” Cô bé khiếp đảm mà đi đến bên người Như Ca, mắt to ngập nước nhìn chăm chăm vào cô gái trước mắt, “Chị ấy thật hung dữ, chúng ta sẽ bị đuổi đi sao?”

Lại? ! Tần Hoài Hoài nhìn một chút nàng, chẳng lẽ nói, trước kia thường có người đuổi bọn hắn đi.

“Éc.” Tần Hoài Hoài nhìn cô bé, tâm lại mềm đi, “Aiz, không có, không có ai đuổi các em đi! Các em an tâm đi cùng tôi!”

Aiz, tình yêu của nàng lại lan tràn, ai kêu nàng luôn chịu không nổi đôi mắt to ngập nước cầu khẩn đáng yêu của cô bé như vậy !

Cứ như vậy, Hắc Tử cùng muội muội của cậu ấy ở trên thuyền, Tần Hoài Hoài lấy bộ dáng có vẻ lãnh đạo hoàn toàn không khách khí, vênh mặt hất hàm sai khiến và ra lệnh cho cậu ấy làm cái này làm cái kia, sử dụng tốt tiền công theo lời trong miệng cậu ấy.

Hắc Tử hối hận không kịp, bàn chị này căn bản là một ‘ cộp mẹ ’ tiêu chuẩn, cậu căn bản không thể trông cậy vào chị ta nổi lòng nhân từ!

An tâm ở lại ‘ Phẩm Hương Các ’ năm ngày, sau đó Tần Hoài Hoài nghênh đón sinh nhật lần đầu tiên của nàng ở cái thế giới này.

“Sinh nhật tôi?” Tần Hoài Hoài chỉ vào mình kinh ngạc không thôi, sinh nhật cuối cùng của nàng trôi qua lúc nào, nàng cũng quên mất, nhưng mà vừa tới thế giới này không lâu, lại như qua nhiều năm, nhớ lại những gì đã trải qua giống như từng thước phim đen trắng, ngay trước mắt thoáng qua một cái, vụn vặt thỉnh thoảng, không thể tiếp tục tiếp cận một phần trí nhớ đầy đủ, chẳng lẽ nàng thật sự là Yến Phi Tuyết sau đó ở lại chỗ này, sống hết một đời như vậy?

Không được! Nàng là Tần Hoài Hoài, nàng không phải là Yến Phi Tuyết! Không phải! Nàng không muốn, cũng không thể quên mình!

“Tiểu thư năm nay cô có nguyện vọng gì?” Hạnh nhi hỏi.

“Nguyện vọng sao?” Tần Hoài Hoài ngẩng đầu nhìn về phía ánh trăng ngoài cửa sổ, “Ta hi vọng, bắt đầu từ hôm nay, trở về là chính mình!” Nàng quyết định không làm Yến Phi Tuyết nữa! Nàng phải làm Tần Hoài Hoài.

“Tiểu thư, điều này cũng có thể coi như là nguyện vọng à!” Hạnh nhi lần đầu nghe nói có người có nguyện vọng như vậy.

“Ha ha, đó là nguyện vọng lớn nhất của ta cho tới nay, các người sẽ giúp ta thực hiện chứ!” Tần Hoài Hoài cười nói.

“Như vậy cô muốn làm một người như thế nào?” Cổ Nguyệt vẫn có vẻ nhẹ nhàng và cười lúm đồng tiền, nhìn trong mắt Tần Hoài Hoài nhiều phần vui vẻ không rõ.

“Tôi muốn làm là Tần Hoài Hoài, một Tần Hoài Hoài có thể đối mặt với cuộc sống âm u!” Đúng vậy, nàng chính là Tần Hoài Hoài, một Tần Hoài Hoài kiên cường, nếu như nói hạnh phúc là cái gì nàng không biết, như vậy, ít nhất nàng biết một chút, không thể làm chính mình, hạnh phúc như vậy sẽ cách bạn rất xa, rất xa!

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 66: Là Ai Yêu Ai?

“Tần Hoài Hoài.” Cổ Nguyệt đọc thật thấp, giống như từ đầu nàng ấy đã là Tần Hoài Hoài, vẻ mặt nghiêm túc lại thâm tình như vậy .

“Này, bà chị, tôi cảm thấy Yến Phi Tuyết dễ nghe hơn!” Tần Hoài Hoài, tên thật là khó nghe, Hắc Tử im lặng thâm nhủ, chọn cái gì không tốt, lại chọn cái tên này, quả nhiên là người phụ nữ không nói lý!

“Ai cần cậu lo.” Tần Hoài Hoài không chút khách khí mà mắng cậu ấy, “Nhớ, từ nay về sau, các người phải gọi tôi là Tần Hoài Hoài, Tần công tử!”

Bắt đầu từ bây giờ, nàng sẽ bắt đầu một cuộc sống hoàn toàn mới.

Tần Hoài Hoài một tay cầm hoa lê trắng, một chân đứng ở trên ghế tròn, mặt hơi ửng hồng, mùi rượu xông lên, trong đôi mắt linh hoạt đã sớm bị sương mù che chắn, cộng thêm nói chuyện cũng liên tiếp đánh nấc.

“Là —— là” thanh âm mơ hồ từ mặt bàn truyền đến.

Hạnh nhi bị nàng lôi kéo cũng uống không ít, nằm ở trên cái bàn tròn, nửa nâng đỉnh đầu nho nhỏ lên, cố gắng mở rèm mi đã sớm nặng nề, trong đôi mắt,

đã thêm hai ba người Tần Hoài Hoài.

“Nào, cạn chén!” Tần Hoài Hoài hào khí mà giờ ly rượu lên, một tay cuộn tay áo lên, một chân đứng ở trên cái băng ngồi, hét lớn một tiếng, “Sạch ly này!”

Trước đó mọi người đã bị một ca khúc ly kỳ cổ quái của nàng ấy mà chóiáng váng ngậy ngất rồi, hôm nay lại nhìn bộ dáng nàng ấy như vậy, trong đầu chỉ có hiện lên hai chữ —— im lặng!

“Cô uống say rồi, đừng uống nữa!” Cổ Nguyệt ngăn nàng lại, kéo tay của nàng qua, đặt ly rượu xuống, “Tôi đưa cô trở về phòng nghỉ ngơi cho khỏe nhé!”

“Không, nác. Tôi không có say!” Tần Hoài Hoài nắc cục một cái, “Tiếp tục. Nác, uống rượu.”

Hắc Tử chỉ cảm thấy trước mắt từng nhóm một hắc tuyến.

Hạnh nhi đã sớm gục xuống bàn, thở to ngủ, Như Nguyệt ôm cánh tay ca ca nhìn chị gái đứng mảnh trước mắt ‘ làm trò hề ’, nhíu chặt mày nhỏ.

“Được rồi, được rồi, tôi biết cô không có say, nhưng tôi say, cô đỡ tôi trở về phòng đi!” Cổ Nguyệt tựa hồ rất có cách làm thế nào để trị người say rượu, kéo tay Tần Hoài Hoài qua, ôm nàng vào trong ngực, sau đó nói với Hắc Tử, “Tôi đưa nàng ấy trở về phòng, các người cũng nghỉ ngơi sớm một chút đi!”

“Ca ca.” Hắc Tử vốn là nói muốn cùng đưa Tần Hoài Hoài về, nhưng Như Nguyệt bên cạnh kéo cánh tay của cậu thật chặt, cứ thế không thả cậu đi, vì vậy cậu cũng chỉ có thể bảo Cổ Nguyệt đưa Tần Hoài Hoài về, nói là chốc lát nữa sẽ đưa canh giải rượu qua để cho Tần Hoài Hoài tỉnh rượu.

☆☆☆☆☆☆

Một mùi thơm hoa lải nhải nhật nhệ nhàng đến.

“Ngươi là ai?” Tần Hoài Hoài ngẩng đầu lên nhìn Cổ Nguyệt, mắt mang men say và hỏi.

Cũng ở trong ánh trăng mờ, thấy được một đôi mắt lưu chuyển tràn đầy màu sắc.

Đối với đôi mắt xinh đẹp, sâu sắc, tối tăm, yên lặng như thâm cốc điểm đầy sao, một ngôi sao băng sáng chói xẹt qua trên bầu trời đầy nhộn nhịp, rơi xuống đáy cốc, vẫn như cũ tản ra tia sáng trong suốt.

Một cái ngoáy đầu nhìn rục rờ, một nháy mắt màu mè.

Liếc mắt một cái vạn năm, trông mơn con mắt.

Một khắc kia khi chống lại hắn, Tần Hoài Hoài lại cảm thấy mình ngã vào tòa Tinh cốc này rồi, chờ chính là chính là trầm luân lại trầm luân, mà không muốn thức tỉnh.

“Ngươi, phải Thần tiên không?” Tần Hoài Hoài mở trừng hai mắt, mang theo nụ cười ngây thơ và hỏi.

Hai tròng mắt phát ra tia sáng quuyền rũ tự nhiên, môi mỏng kêu gọi nâng lên đường cong hoàn mỹ, như hoa đào nở ra ở trong ban đêm chói lọi say lòng người kia, phát ra tiếng động lòng người dễ nghe.

“Không, ta không phải là thần tiên, ta là tướng công của nàng.”

“Tướng. Công?” Tần Hoài Hoài hiển nhiên vẫn còn ở trong mơ hồ, giữa lông mày hơi nhíu lại, “Tên của ngươi thật kỳ quái nha.”

“Ha ha. Nương tử thật thú vị, ta là tướng công của nàng, ta tên là Hồ Thanh Ca, nhớ, tên tướng công của nàng là ta, Hồ Thanh ca, đừng quên.” Tiếng cười trầm thấp lại êm ái từ phần môi của hắn phát ra, lại giống như tiếng nhạc Thiên Chi, tuyệt vời vô cùng.

Tần Hoài Hoài nghe thấy như si như say, lưu luyến si mê mà xoa đôi môi của hắn, nàng thật sự muốn biết, môi của hắn phát ra thanh âm say lòng người như thế nào.

“Tướng công, Hồ Thanh ca.” Nàng giống như là mê muội, ánh mắt tan rã, ánh mắt si mê nhìn về phía hắn.

“Đừng vậy, nương tử của ta, ta chờ nàng đã lâu rồi.” lời của hắn dịu dàng như gió lùa nữa vang lên ở bên tai, “Rốt cuộc, ta rốt cuộc cũng đợi nàng đến rồi.”

Ngữ điệu dịu dàng, ánh mắt thâm tình, giống như mang theo ma lực, thật sâu hấp dẫn nàng, một khắc kia, trong mắt của nàng chỉ có hắn.

Tần Hoài Hoài khẽ gọi tên của hắn, “Hồ — Thanh—————”

Chữ cuối cùng vẫn chưa nói ra, bởi vì đôi môi nàng đã bị một đôi môi dịu dàng phong tỏa.

Rất ngọt!

Tần Hoài Hoài chỉ cảm thấy một dòng ngọt tinh khiết đang chậm rãi chảy vào trong miệng, kèm theo một loại vui vẻ khó nói lên lời, lan tràn ở đáy lòng, nàng khát vọng loại thơm ngọt thấm lòng người này, khát vọng cái loại cảm giác vui vẻ đó phát ra từ trong đáy lòng.

Không giống với nóng bỏng trước đó, nụ hôn của hắn rất dịu dàng, dịu dàng giống như là một cơn gió nhẹ trôi qua trái tim, xúc cảm kia kích động nhạy cảm nhất, thân thể không nhận được mà run rẩy một trận, rồi lại trầm luân cực điểm.

Nàng vươn tay, với tới cổ của hắn, kéo hắn lại gần.

Cái động tác nhỏ này của nàng, khiến Hồ Thanh Ca được kích lệ cực lớn, hai tay có lực khóa chặt ở eo thon của nàng, trần trọc mấy lần thưởng thức trẻ trung và xinh đẹp đến từ nàng.

Song cửa sổ vung lên, gió đêm mát mẻ bay vào, lại trước sau không thổi tan kiêu diễm của phòng này.

Nụ hôn này, rất dài, lâu giống như trải qua nửa thế kỷ, nó giống như là đang tuyên thệ gì đó, dường như, rất sớm trước đó, bọn họ đã ước hẹn rồi.

Một lời thề, hứa hẹn cả đời.

Trong khoảnh khắc mà Tần Hoài Hoài cho rằng đã muốn đạt đến Thiên đường, thì cửa bạch một tiếng bị đá mở ra, giận dữ gầm lên.

“Hồ —— Thanh —— Ca!” Từ Mã Dật đáng người anh tuấn xuất hiện ở cửa.

Một cuộc gió trắng quyền luyến bị tiếng rống giận dữ hùng hậu có lực này, mang theo lực xuyên thấu đột ngột cuốn tan, bị gió đêm quấy rối, mang theo mềm mại, bay về phía bầu trời sao như ẩn như hiện kia.

Thanh kiếm sáng chói trong suốt xẹt qua, cuộn cuộn nổi lên một cơn gió mạnh mẽ, xông thẳng đến Hồ Thanh Ca.

Hồ Thanh Ca xoay người bay vọt lên, bay lượn nhẹ nhàng, bao bọc tay Tần Hoài Hoài rồi lại thêm mấy phần lực đạo.

“Buông nàng ấy ra!” Tay Từ Mã Dật cầm phi vân kiếm, cặp mắt bắn ra tia sáng bén nhọn tán loạn, áp đảo ánh trăng, sắc bén lại trong trẻo lạnh lùng, nhìn chăm chú vào hắn ta.

Hồ Thanh Ca ngẩng đầu lên, quét nhẹ người con trai trước mắt một vòng, trong hai tròng mắt hào hoa phong nhã, khẽ thoáng qua một tia sáng sắc bén, nhanh như sao băng xẹt qua, miệng khẽ gọi nâng lên một độ cong quyền rũ, lạnh lùng nói, “Từ Mã Dật ngươi quá rộng rãi rồi đấy! Đây vốn là chuyện giữa ta và nương tử của ta, ta thấy nên buông tay chính là ngươi!”

Từ Mã Dật chợt thu ánh mắt lại, trong đó lưu chuyển vẻ lo lắng, hung hăng trừng Tần Hoài Hoài còn đang ngủ say trong ngực Hồ Thanh ca.

Nha đầu chết tiệt kia! Bị người khinh bạc, lại còn có thể ngủ!

Đột nhiên, Tần Hoài Hoài đang ở trong giấc mộng bỗng cảm thấy một cơn gió lạnh đánh tới, không khỏi rùng mình, thân thể không tự chủ được mà nhích lại gần ngực Hồ Thanh ca.

Động tác này của nàng làm cho tiếng cười của Hồ Thanh Ca du dương.

“Ha ha, nương tử thật đúng là đáng yêu, ngay cả tư thế ngủ cũng say lòng người như vậy!” Nói xong, hắn nhẹ nhàng hôn xuống ở cái trán của nàng một cái, lưu luyến trong mắt như tia sáng lưu chuyển ngàn vạn.

Không biết có phải cảm thụ nụ hôn dịu dàng của hắn hay không, Tần Hoài Hoài trong giấc mộng đáp lại bằng thẹn đỏ mặt đáng yêu, bộ dáng kia nói đến xinh đẹp cỡ nào, động lòng người cỡ nào.

Ghe tởm! Cô gái chết tiệt này, lại còn cười với hắn ta!

Một cơn giận từ trong lồng ngực từ từ bốc lên, Từ Mã Dật xoay ngược lại chuôi kiếm, thanh kiếm lóe lên, một tia sáng mạnh mẽ xẹt qua bên trái Hồ Thanh Ca.

Vùng ống tay áo, hắn ta như con bướm, nhẹ nhàng bay lên, nhẹ nhàng hạ xuống trước song cửa sổ, ánh mắt trở nên lạnh lùng, lạnh lùng nói, “Tôi nay là sinh nhật nương tử của ta, ta tạm thời không muốn xung đột với ngươi, nhưng ta phải nhắc nhở ngươi, nàng là nương tử của ta! Từ trước kia, ngươi không phải là đã biết!”

Tâm rét lạnh, Từ Mã Dật che dấu cơn giận, “Cho dù là nguyên lão quyết định, thì như thế nào, chỉ cần là cô gái bổn tọa muốn, ai cũng đừng mơ tưởng cướp đi!”

“Ha ha, khẩu khí thật lớn, ngươi xúi giục yêu quái dẫn ta tới rừng rậm Đen, còn mình lại ở nơi này quyền rũ nương tử của ta, loại hành vi tiểu nhân như ngươi làm cho ta khinh miệt!” Hồ Thanh Ca lạnh lùng cười một tiếng.

“Hành vi tiểu nhân, ngươi thừa dịp ta đi ra ngoài, dùng thủ đoạn ti tiện lừa nguyên lão đồng ý, hành vi chiếm Thánh nữ thì nói như thế nào!” Từ Mã Dật

cười lạnh, “Buông Hoài Hoài ra, ta nói rồi, nếu muốn lấy được, thì dựa vào bản lĩnh của mình đi!”

“Được, chúng ta sẽ tỷ thí một chút, dựa vào bản lĩnh, xem đến tột cùng là ai có thể lấy được nàng ấy!” Nhẹ nhàng rơi xuống đất, Hồ Thanh Ca ôm Tần Hoài Hoài đứng ở cạnh cửa sổ.

Dứt lời, một nụ hôn như chuồn chuồn lướt nước hạ xuống bờ môi Tần Hoài Hoài.

Lời nói nhẹ nhàng, ngữ điệu kích động, không thêm quan tâm đến ánh mắt đủ để giết chết người của Tư Mã Dật.

Chỉ chuyển mắt một cái, trong mắt của Tư Mã Dật đã lần nữa khôi phục con mắt sắc lạnh mị, từ bên hông rút ra một thanh nhuyễn kiếm, nhắm thẳng vào Hồ Thanh Ca, “Chúng ta đi ra bên ngoài, ta không muốn quấy rầy đến nương tử của ta!”

“Ở chỗ này, chúng ta so xem, người có thể từ trong tay của ta cướp nàng đi hay không, nếu như có thể, thì tối nay dẫn nàng đi, nếu không thể, như vậy chuyện sau này của nàng không liên quan đến người!” Hồ Thanh Ca tà mị cười một tiếng, nụ cười như vậy hẳn là một mảnh băng hàn.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, một tia sáng bắn ra, mũi tên gió này mang theo khí thế vô cùng mãnh liệt, xông thẳng vào Tư Mã Dật.

Chỉ thấy hắn không chút hoang mang, nhẹ nhàng cười một tiếng, vừa đề khí, thân thể liền bay ra ngoài cửa sổ, mũi kiếm như nhập vào biển, không tìm thấy.

Lại ba đường mũi kiếm bay tới, nội lực xen lẫn khinh cuồng, một đường quét tới phía Tư Mã Dật, một đường bổ tới khuỷu tay hắn, một đường khác phong kín đường lui của hắn.

Tư Mã Dật nâng kiếm, phi thân, nghiêng chuyển, động tác làm liền một mạch, lưu loát hoa mỹ, giống như là hắn đang múa kiếm, mà không phải đang đánh nhau.

“Để cho người bốn kiếm, lần này ta nên đáp lễ rồi!” Sau đó Tư Mã Dật đứng lại, cổ tay chuyển một cái, một đường kiếm khí ép tới phía Hồ Thanh Ca.

Mũi kiếm xoắn một cái, khí thế như chẻ tre bay qua Hồ Thanh Ca, mũi kiếm tinh chuẩn, vạch tới cánh tay hắn ta, Hồ Thanh Ca bị đau một lần, buông lỏng tay ra.

Lại một đường mũi kiếm sấm chớp cuộn cuộn nổi lên, thân thể Tần Hoài Hoài liền bị quấn vào ngực của hắn.

“Người!” Sau đó Hồ Thanh Ca đứng lại che cánh tay, nơi đó một mảnh máu đỏ.

“Cái này kêu là hiểm trung cầu thắng, lỗi là lỗi tại người không nên buông tay, đổi lại là ta, cho dù chết, ta cũng sẽ không buông nương tử của ta, Hồ Thanh Ca, người thua!”

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Đây Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 67: Nàng Là Nương Tử Của Ta!

“Xem như người lợi hại!” Hồ Thanh Ca không nghĩ tới hắn ta lại dám vùng kiếm về phía Tần Hoài Hoài, nhưng mà hắn lại không thể không thừa nhận, thanh kiếm của hắn ta tinh chuẩn, chính xác, hung ác, tuyệt không yếu ớt.

Tư Mã Dật cười nhẹ một tiếng, liền chuyển ánh mắt sang người trong ngực, chỉ một thoáng, từng tia sắc bén hóa thành từng tia sáng quyền rũ mềm mại, thanh âm dễ nghe tựa như đang hát khê, “Nương tử, vì phu dẫn nàng đến địa phương tốt mừng sinh nhật cho nàng!”

Tư Mã Dật xoay người, hai chân vững vàng rơi vào trên một chiếc thuyền nhỏ trong hồ, động tác nhẹ nhàng mà dịu dàng, sợ đánh thức người trong ngực.

Đầu

Chân mày xiết chặt, Hồ Thanh Ca cúi đầu nhìn qua nhìn vết thương trên cánh tay, ngược mắt lần nữa thì ngoài cửa sổ đã là ánh trăng sáng một mảnh, bầu trời sao sáng chói, chẳng qua là không còn hình ảnh quyền rũ mới vừa rồi nữa.

“Chủ tử!” Tư Họa từ ngoài cửa vọt vào, thấy vết thương trên cánh tay Hồ Thanh Ca, vội vàng đi tới rút ra tơ lụa băng bó cho hắn ta.

“Không sao, người đi xuống đi!” Hồ Thanh Ca phát phát tay, ý bảo nàng ta lui ra.

Tư Mã Dật tư thế tựa như khói nhẹ, thân nhẹ tựa như yến, vô luận Hồ Thanh Ca xuất chiêu như thế nào, nhưng trước sau vẫn không thể gần thân hắn ta được một bước, rõ ràng là gần trong gang tấc, nhưng lại có cảm giác cách xa chân trời làm cho hắn có loại cảm giác bị thất bại sâu sắc.

Không nghĩ tới hần ta lại có thể luyện đến tình cảnh xuất thần nhập hóa như thế, xem ra, hần vẫn là coi thường Tư Mã Dật!

Đỉnh lông mày khóa chặt, Hồ Thanh Ca thu lại tia sáng quyền rũ ở trong mắt, tia sáng sắc bén hơi giận theo dòng chảy hiện ra, chỉ một đêm, hần đã thua người đàn ông này hai lần, hần thề, tuyệt đối không để cho Tư Mã Dật đạt được lần thứ hai nữa! Tối nay là một lần cuối cùng!

“Tần Hoài Hoài, Hoài Hoài, cái tên này dễ nghe, nàng thật là đáng yêu.” Tư Mã Dật ôm nàng, nhẹ nhàng cười một tiếng, vung ống tay áo lên, thuyền nhỏ tựa như tên bay, đi tới hướng phía trước.

“Ừ.” Tần Hoài Hoài từ trong giấc mộng tỉnh lại, xoa xoa hai bên huyệt Thái Dương, “Đau quá, đầu đau quá!”

“Hôm nay biết đau rồi, sớm đi chỗ nào rồi!” Vang lên bên tai một giọng nói sáng lạng thấp trong trẻo, mở mắt nhìn, đúng là Tư Mã Dật.

“Ông, tại sao ông ở chỗ này!” Tần Hoài Hoài phát hiện, giờ phút này nàng đang nằm ở trong ngực Tư Mã Dật, mà hần lại đang ôm mình phi thân ngồi ở trên cây, cúi đầu xem xét, liền hoa mắt choáng váng đầu, nàng lập tức trở về lại trong ngực của hần.

Ha ha

Vang lên bên tai là tiếng cười trầm thấp hồn hậu của hần.

“Cười cái gì!” Có cái gì tốt mà cười!

“Ta cười người nào đó sức lực rõ ràng không thắng được rượu, lại cứ thích uống rượu, uống rượu thì cũng thôi đi, phẩm chất uống rượu lại cố tình không tốt, vừa uống say liền ôm người bậy bạ.” Hần dùng mắt tà tà nhìn môi của nàng, tia sáng bén nhọn xẹt qua đáy mắt.

“Làm.” Chữ ‘gì’ còn chưa ra khỏi miệng, liền bị hần nuốt vào trong bụng.

“Ừ, không tệ!” Tư Mã Dật là lưỡi liềm khỏe miệng, mập mờ nói, “Quả nhiên là mùi vị ta thích!”

Khốn kiếp!

Tần Hoài Hoài vung ra một quyền, bị hần quay mặt dễ dàng tránh thoát, kết quả bởi vì dùng sức quá mạnh mà thân thể mất thăng bằng, nghiêng về phía sau.

“Á!” Tần Hoài Hoài theo bản năng vội vàng đưa tay ôm lấy eo của Tư Mã Dật, vui đầu vào trong ngực của hần, làm thế nào cũng không dám nhìn xuống.

“Ha ha, đã sớm biết, trị tiểu xảo quyết như nàng, thì phải dùng cái chiêu này!” Tư Mã Dật rất đắc ý kiệt tác của mình, nhìn Tần Hoài Hoài dịu dàng ở trong ngực như thế, khỏe miệng nâng lên nụ cười hài lòng.

“Khốn kiếp, ông cũng chỉ biết bắt nạt tôi!” Tần Hoài Hoài phát hiện, kể từ lần rơi xuống nước đó, về sau mình liền có chứng sợ độ cao, đứng ở trên chỗ cao nhìn xuống, đầu sẽ choáng váng, không nghĩ tới người này lại mang nàng bò lên cao như vậy, xem ra nàng đúng là xui xẻo!

“Nàng yên tâm, chỉ có một mình ta bắt nạt nàng, ta sẽ không để cho người khác bắt nạt nàng đâu!” Tư Mã Dật lại còn nói hùng hồn.

Ô ô

Tần Hoài Hoài muốn khóc, ông trời ơi, cho tôi mượn một tiếng sấm, đánh chết hần đi!

Xem hần nói gì vậy! Cái gì gọi là hần sẽ không để cho người khác bắt nạt mình, nhưng chỉ có hần là có thể bắt nạt mình!

“Buông tôi ra, tôi không phải là vật sở hữu của ông!” Tần Hoài Hoài hết sức tức giận, thì ra, hần xem mình như vật cưng mà nuôi nhốt á!

“Cái gì là vật sở hữu?” Lại một danh từ mới.

“Nói chính là, tôi có cuộc sống không gian của tôi, tôi có quyền lợi của tôi, ông không thể coi tôi như vật cưng mà độc chiếm!”

“À, nhưng trở thành nương tử của ta, không phải là nàng chỉ thuộc về một mình ta, những người khác không thể có được nàng, đây không tính là độc chiếm chứ?”

“Ách vấn đề là, tôi không phải là nương tử của ông, chúng ta cũng chưa có thành thân, đừng có nói bậy!” Tần Hoài Hoài vừa nói, vừa lấy cùi chỏ đẩy thân thể hần không ngừng đến gần, “Còn nữa. . . , nói chuyện thì cứ nói chuyện, đừng có dựa vào tôi gần thế!”

“Thành thân?” Tư Mã Dật rất nghiêm túc mà nghĩ một lần, “Cũng đúng, không có nghi thức, quả thực không tốt, như vậy đi, chúng ta nhờ trời đất làm chứng thế nào?”

“Không được!” Có quỷ mới muốn thành thân với người, mặc dù có chút thích người, nhưng mà, nàng vẫn chưa có nghĩ tới muốn gả cho hần!

“Cứ như vậy đi!” Cũng không quan tâm đến phản ứng của Tần Hoài Hoài như thế nào, Tư Mã Dật ôm chặt nàng, phi thân nhảy xuống đầu cầu, sau đó mấy động tác nhanh nhẹn, đi tới một chỗ bên hồ sóng gợn lăn tăn.

Màn đêm như nước, ánh trăng mờ chiếu lên trên mặt hồ, tràn ra một tầng vàng sáng vàng nhạt, nhìn sang giống như tiên cảnh làm say mắt người.

Trên mặt hồ sóng gợn lăn tăn, gió vuốt nhẹ hồ nước, dâng lên từng trận sóng lăn tăn, giống như là màu xanh bạc của tơ lụa mịn màng dao động.

“Nơi này là?” Tần Hoài Hoài chưa từng thấy qua cảnh tượng mê người như vậy.

“Nơi này là ‘hồ Thiên nữ’ một hồ nước nhỏ do nhánh sông chảy tới đây tạo thành, nào, nhắm mắt lại, ta có đồ muốn tặng cho nàng!”

“Là cái gì?” Tại sao muốn che mắt.

“Nàng đừng hỏi, ngoan ngoãn nhắm lại, chờ ta bảo nàng mở mắt ra thì nàng tự nhiên sẽ thấy được.”

Tư Mã Dật từ trong tay áo rút ra một tấm tơ lụa, bịt kín mắt của Tần Hoài Hoài, sau đó buông tóc dài của nàng xuống, lấy ra một cây lược gỗ, cẩn thận mà chải tóc dài của nàng.

“Này, ông muốn làm gì?” Tần Hoài Hoài không thích bị hấn đùa nghịch như vậy, vừa định lấy khăn xuống, thì đã bị hấn ngăn lại.

“Không phải là nàng còn thiếu ta một yêu cầu ư, hôm nay ta chính là muốn đòi lại đấy!” Tư Mã Dật nói, “Hôm nay là sinh nhật của nàng, ta chỉ là muốn tặng cho nàng phần hậu lễ, đừng cự tuyệt ta được không?”

“Ặc, tôi chỉ biết vô công bất thụ lộc, quà tặng của ông tâm ý đến là tốt rồi, quá quý trọng, tôi sợ tôi không nhận nổi!” Vẫn là nói trước, tránh cho đến lúc đó lại nhận khoai lang nóng phỏng tay, ném cũng ném không xong!

“Ha ha, nàng yên tâm, phần lễ này, nàng tuyệt đối nhận nổi!” Tư Mã Dật tà mị cười một tiếng và nói, lược trong tay đã chải tóc đen của nàng, trong miệng thì thầm, “Một chải tóc đến cùng, Phú Quý không cần buồn.”

“Ừ, cái này tôi thích!” Là chúc phúc tôi có tiền, cả đời không lo Phú Quý ư, dường như quà tặng của người này cũng không tệ lắm.

“Hai chải tóc đến cùng, không bệnh lại không có lo.” Tư Mã Dật cười gian xảo.

“Ặc, cái này, hình như cũng tạm được.” Tần Hoài Hoài nhắm hai mắt, căn bản không thấy được vẻ mặt của hấn, một nụ cười mờ ám lướt qua, nếu mà nàng nhận thấy lời nói, đoán chừng đã không nói ra những lời này.

“Ba chải tóc đến cùng, nhiều con lại sống thọ.” Nụ cười của Tư Mã Dật càng đậm.

“Ếc. Cái này, cảm thấy dường như hơi vượt mức quy định.” Tần Hoài Hoài tuyệt không biết, nàng đang bước vào bẫy rập mà Tư Mã Dật bày ra cho nàng.

“Lại chải tóc đến cùng, cử án lại tề mi (vợ chồng kính trọng lẫn nhau), hai chải tóc đến đuôi, sát cánh cùng đôi, ba chải tóc đến đuôi, vĩnh kết đồng tâm bội.”

“Chờ một chút!” Tần Hoài Hoài càng nghe càng cảm thấy có cái gì không đúng, vội vàng hô ngừng, “Cái này dường như, rất quen tai, nhưng mà ông xác định thật sự là chúc mừng sinh nhật người ta, nhớ không lầm?”

“Khi đó tự nhiên, chải đầu này đúng là một chải đến đuôi mới xem như hoàn thành lễ nghi hạng nhất, nếu mà nửa đường dừng lại, sẽ có điềm xấu, như vậy những thứ nói trước kia liền không còn linh nghiệm, không chỉ mất linh nghiệm, còn có thể xảy ra tai nạn.” Hấn nửa dụ dỗ nửa lừa gạt nói với Tần Hoài Hoài.

“Như vậy à.” Mặc dù bán tín bán nghi, nhưng mà dù sao Tần Hoài Hoài cũng là cô gái trẻ, chưa kết hôn bao giờ, làm sao biết đây là tập tục kết hôn, lại bị Tư Mã Dật lấy ra lừa gạt nàng.

“Có đầu lại có đuôi, cuộc đời này chung Phú Quý!” Cuối cùng, Tư Mã Dật chải tóc dài xong thì vắn lên cho nàng, dùng cây lược gỗ cố định búi tóc, lại từ trong ngực móc ra một đóa hoa trong suốt như tuyết, nhẹ nhàng cài lên cho nàng.

“Được rồi, nàng có thể mở mắt ra, đến bên hồ nhìn một chút đi!” Dứt lời, hấn nhẹ nhàng cởi tơ lụa ra cho nàng, dẫn nàng đến bên hồ, “Mở mắt ra nhìn một chút đi.”

“Này, nàng ta là ai?” Tần Hoài Hoài nhìn ảnh của người trong hồ, có chút xinh đẹp.

Tần Hoài Hoài nhìn cái bóng trong hồ, mình trong hồ rất đẹp, không nghĩ tới chỉ là một búi tóc nho nhỏ, thì có thể thay đổi một người.

Nhìn lại người đàn ông bên cạnh, hấn rất tuấn mỹ, ngũ quan xinh xắn dưới ánh trăng lại càng hoàn mỹ không tỳ vết như chạm khắc, đáng người cao lớn rần rở đứng cao ngất như bách tùng, trong tròng mắt một đôi ngọc Lưu Ly lưu chuyển ánh sáng rực rỡ vô hạn, đang nhìn mình thâm tình, Tần Hoài Hoài rất thích tất cả chuyện này, không nỡ phá hư.

“Đây là nương tử của ta, nàng rồi...!” Tur Mã Dật cố ý đứng ở bên cạnh nàng, cái bóng trong hồ soi sáng ra bộ dáng của hai người, “Ừ, trai tài gái sắc, một đôi trời đất tạo nên!”

“Làm ơn đi, ông muốn tôi nói bao nhiêu lần, chúng ta không có kết hôn, cho nên đừng có hơi một tí thì nói tôi là nương tử ông, OK! Tôi còn muốn lấy chồng đây!” Tần Hoài Hoài xoay người muốn rời đi, ngày ngày bị người ta giắt bên khóe miệng nói là nương tử, vậy sau này nàng làm sao lập gia đình đây!

“Nàng muốn gả cho ai!” Hấn có chút tức giận, kéo nàng ôm vào trong lòng, hung hăng ôm bả vai của nàng, giọng nói khẳng định, “Nàng đã gả cho ta, lại không thể tái giá với những người khác!”

“Buông tay, đau, buông tay!” Tần Hoài Hoài vùng vẫy mấy cái, phát hiện, hấn càng ôm càng chặt, cuối cùng chỉ có thể buông tha vùng vẫy, “Tôi chỉ nhớ tôi bị người ta bỏ rồi, cũng không nhớ tôi gả cho ông lúc nào!” Đường như ngay cả cá sấu lề cũng không có nha!

“Hoài Hoài!” Tur Mã Dật ôm nàng thật chặt, “Chúng ta mới vừa rồi đã bái thiên địa rồi, làm sao có thể nói không phải là vợ chồng?”

“Gi?” Nàng mới vừa rồi chỉ để cho hấn chải đầu tóc, làm sao lại bái Thiên Địa!

“Vi phu ta không phải chải đầu cho nàng, một chải đến cuối nha, tại sao có thể nói là không bái Thiên Địa?” Hấn gian xảo cười, đắc ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Nay Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 68: Cảm Giác Ngọt Ngào!

Im lặng

Tần Hoài Hoài phát hiện, nàng đối với hành động côn đồ của Tur Mã Dật như vậy thì hết sức bất đắc dĩ, cũng luôn không kiếm ra biện pháp để đối phó hấn, vì vậy, nàng quyết định vẫn là ngậm miệng bớt nói thì tốt hơn.

Nếu như thế nào cũng chỉ có thể là một giấc mộng, như vậy coi như là quà tặng cho mình, là một giấc mộng cũng được, tỉnh thì tan thành mây khói.

Tur Mã Dật đến gần nàng, vươn tay ôm nàng vào trong ngực, “Nương tử của ta quả nhiên là đáng yêu động lòng người.”

“Đó là bởi vì ông thật sự không cách nào nói ra tôi xinh đẹp như hoa, xinh đẹp như tiên lời nói trái lương tâm như vậy, tôi là hình dáng gì, tự tôi biết, không cần ông miễn cưỡng mà khen tôi!”

“Nàng có chút bày đặt học đòi làm thơ, ánh mắt vi phu kém như vậy, vậy thì nàng không tin tưởng chính mình?” Tur Mã Dật cười như trăng như câu, “Nhưng mà, nương tử như vậy là tốt rồi, quá đẹp, ta sợ người khác sẽ đến giành! Xinh đẹp của nương tử chỉ có ta nhìn thấy thôi!”

“Tur Mã Dật, tôi có thể hỏi ông một vấn đề không?” Tần Hoài Hoài nghiêng mặt sang, nhìn hấn, vẻ mặt nghiêm túc.

“Ừ, hỏi đi.”

“Tại sao ông yêu thích tôi?” Đường như mỗi cô gái đều sẽ hỏi người yêu cái vấn đề này, nhưng Tần Hoài Hoài cũng không phải vì hấn là người mình yêu mến mới hỏi, tối đa cũng chỉ là có một chút ngưỡng mộ trong lòng, nàng chỉ là tò mò, thuần túy xuất phát từ tò mò.

Nhìn dáng người mình có vẻ cứng nhắc, chỉ là gương mặt khá thoải, trừ cái đó ra, cái gì nàng cũng không có, cho nên nàng mới tò mò, vì sao hấn cứ chiêm mình không buông.

“Thích một người thì không có đạo lý gì có thể nói được!” Nếu như có thể tìm ra đạo lý, như vậy hấn cũng sẽ không khiến mình luân hãm vào.

“Như vậy, bắt đầu lúc nào thì ông thích tôi?” Tần Hoài Hoài cố gắng nhớ lại, hình như nàng và hấn thật sự không có quá nhiều tiếp xúc, vì sao hấn lại thích mình.

Suy nghĩ, hình như mỗi lần ở chung một chỗ với hấn đều là ở trường hợp cực kỳ lúng túng, khi đó nàng đối với hấn là hận đến tận xương, hận không thể rút da của hấn, rút gân hấn, nhưng, sao lại biến thành bộ dáng bây giờ.

Không hiểu, thật không hiểu

“Lúc nào thì sao?” Tur Mã Dật tựa hồ cũng lâm vào trong trí nhớ, đến tận cùng là lúc nào thì thích nha đầu này, là cái lần nàng làm xem mình là Lục đệ mà hừ phu, nộ hôn đính ước lần kia, cảm giác lần đầu tiên hôn đến nghiền.

Theo bản năng sờ sờ đôi môi của mình, nụ cười ở khóe miệng càng đậm.

“Nàng tin tưởng nọ hôn định cả đời không?” Tur Mã Dật nâng cằm nàng lên, nhìn thẳng vào trong mắt của nàng, ánh mắt mang theo lưu luyến, quán lấy nàng.

“Nọ hôn định cả đời?” Trong mắt hắc Tần Hoài Hoài thấy được bức vẽ trong ánh mắt của Tur Mã Duệ, cái loại lưu luyến quán lấy đó nhìn người thương, cái loại tình cảm đó lưu luyến không rời.

Tim chợt nhảy lên, hai gò má ửng hồng, trong mắt mờ mịt một mảnh, ngo ngác nhìn hắc, tựa hồ trong mắt của hắc có ma lực thần kỳ, có khả năng hấp dẫn ánh mắt của nàng, một khi chống lại thì không thể tiếp tục dời tầm mắt đi.

Đôi môi của nàng là loại anh đào ngọt ngào, ẩm ướt dâng lên sáng bóng mềm mại, hơi mở ra, nhìn qua hắc là đang phát ra ý mời gọi, hắc say, say ở trong cảnh sắc như hoa ngọt ngào mê người này.

Mắt của hắc khép lại, từ từ hướng mình đến gần, ngũ quan xinh đẹp như chạm khắc góc cạnh rõ ràng, sóng mũi cao phóng ra bóng nhân nhật, khiến cả khuôn mặt càng phát ra anh tuấn trong sáng, sợi tóc mảnh mềm rủ xuống tự nhiên, lay động ở bên tóc mai, càng tăng thêm tà mị của hắc.

Hơi thở bá đạo của riêng người đàn ông vây kín nàng, trên người hắc tản ra mùi thơm nhân nhật làm cho nàng mê say, mắt cũng dần dần đóng lại.

Nọ hôn định ước sao? Tần Hoài Hoài âm thầm cười trộm, có lẽ vậy, hình như vừa mới bắt đầu, nàng và hắc chính là biết như vậy, có lẽ, đây mới thật là duyên phận, có lẽ, đây cũng chỉ là một cuộc phong Hoa, kiều diễm trong một giấc mộng.

Chẳng qua là giờ phút này, hắc xác thực là chân chân thực thực ở tại trước mắt của mình, cái loại nọ hôn dịu dàng lưu luyến đó cũng là chân thật như vậy, quán khi gió hắc có phải mộng hay không, nàng chỉ cần chính là chân thật, bình thường ở giờ khắc này.

Nọ hôn của hắc trở nên rất dịu dàng, dịu dàng như nước, triền triền miên miên, ti mi róc rách mà chảy vào đáy lòng của nàng, làm dịu trái tim nàng, nàng cũng vươn tay, ôm cổ của hắc, đem thân thể đến gần hắc, cảm thụ nọ hôn lưu luyến triền miên của hắc mang tới.

Tur Mã Dật buộc chặt cánh tay, ghì chặt nàng ở trong ngực mình, lại một lần nữa hôn thật sâu.

Bờ hồ xinh đẹp, ánh trăng xuyên thấu qua hơi nước mờ mịt, làm hết thấy đều mờ mịt lung, như mộng ảo, trong ánh trăng lơ mơ, một đôi đang ôm lấy nhau thật chặt.

Ai

Tần Hoài Hoài ngồi ở cạnh bàn tròn, đôi tay chọc lấy quai hàm, hướng về phía mặt hồ ngẩn người, vẫn than thở không ngừng.

“Tiểu thư, lần này là lần thứ một trăm lẻ tám cô than thở rồi, có chuyện gì phiền lòng sao?” Hạnh Nhi có chút bất đắc dĩ nhìn nàng, tiểu thư từ buổi sáng rời giường đến bây giờ chính là bộ dạng có vẻ mất hồn mất vía, hình như vẫn còn rất phiền não, chẳng lẽ sinh nhật tối hôm qua trôi qua không vui, nhưng mà mình đã sớm bắt tỉnh rồi, cho nên cũng không nhớ ra được cái gì.

“Ai.” Tần Hoài Hoài lại thở dài một hơi thật dài, “Không có, ta chỉ là cảm thấy phiền toái.”

Đúng vậy, nàng gặp phải phiền toái, phiền toái lớn, đều là say rượu gây họa, còn có ánh trăng quá mờ mịt lung, làm cho nàng ở dưới tình huống mơ hồ, dễ dàng đem chung thân hạnh phúc của mình hứa cho một con khi phúc hắc.

Hơn nữa, còn bị hắc mạnh mẽ nhét hai món, có vẻ như, giống như nói là sinh lễ gì đó, một là cây lược gỗ đơn giản không thể đơn giản hơn nữa, một là băng hoa óng ánh trong suốt như thủy tinh, băng rất kỳ mỹ, băng tinh xảo đặc sắc.

Thoạt nhìn hình như cái sau càng trân quý hơn, nhưng chẳng biết tại sao, Tần Hoài Hoài lại thích cái cây lược gỗ đó, có thể là xuất xứ từ tin điều nàng luôn luôn theo đuổi —— chủ nghĩa thực dụng, Tần Hoài Hoài cảm thấy hoa văn trên cây lược gỗ đó rất đặc biệt, nhìn kỹ, có chút giống là bùa chú nhỏ, nàng liên tục xác nhận, chữ viết xác thực là bùa chú linh tinh.

Điều này làm cho Tần Hoài Hoài cảm thấy ngoài ý muốn, một cây lược gỗ cũng điểm tuyết lên chút hoa văn, vì sao chỉ trên cái cây lược gỗ này có khắc vẽ bùa chú.

Lúc đó nàng cũng đã hỏi qua Tur Mã Dật, câu trả lời của hắc là, cái cây lược gỗ này là đồ gia truyền của hắc, là của mẫu thân hắc truyền cho hắc, hôm nay hắc đưa cái cây lược gỗ này có ý nghĩa đại diện, cũng chính là truyền gia bảo lại bị cho mình, ý nghĩa hắc lấy tim của mình giao cho nàng.

Khi đó Tần Hoài Hoài im lặng, mạnh mẽ nhét đồ cũng có thể gọi là giao cho? !

Càng làm cho nàng im lặng là, vì sao bảo vật gia truyền của cô nhân đều là đồ kỳ quái, đầu tiên là ‘ Ngọc Linh Lung ’ rề bèo lão tướng quân để lại cho mình, cũng nói là bảo vật gia truyền, nhưng mà, truyền cho nàng cũng là nằm tai họa; hôm nay ‘ cây lược gỗ ’ có hoa văn quý dị cũng là bảo vật gia truyền, con khi phúc hắc trực tiếp truyền cho nàng, mà nàng còn không có quyền phản bác.

Nhưng cũng may, cái cây lược gỗ này so với ‘ Ngọc Linh Lung ’ chỉ có mã ngoài còn tốt hơn nhiều, ít nhất nó thực dụng.

Thấy Tần Hoài Hoài cất cây lược gỗ vào trong ngực, lại đem băng hoa đặt lên bàn, tò mò hỏi, “Tiểu thư, cái băng hoa này, cô không thích à?”

“Cái này sao, Hạnh nhi, em cất nó giúp ta.” Tàn Hoài Hoài thu dọn gói hành lý xong, “Đến Yên môn quan, chúng ta cũng phải cáo biệt với Cổ tiểu thư, quấy rầy nàng ta thời gian lâu như vậy, lại nương nhờ nơi này, rất ngại.”

Mấy ngày nay, một nhóm bốn người họ, ăn uống ở đều dựa vào nàng ta cung cấp, nhưng mà nàng ta lại không thu bất kỳ phí tổn nào, điều này làm cho Tàn Hoài Hoài áy náy.

“Này, bà chị, đừng nói mát, tôi không lao động à, cái đó không phải là đền bù lại à!” Tàn Như Ca (Hắc Tử) bất mãn nói thầm , “Tôi cũng không thu tiền công, không công nhiều ngày như vậy!”

“Đó là cậu phải làm!” Tàn Hoài Hoài nhú mày, “Ai kêu cậu báo cáo lão số tuổi!”

Vì vậy vì đền bù lại, Tàn Hoài Hoài cứ thế để cho Hắc Tử làm lao động trẻ em N nhiều ngày.

“Thôi đi, đó là mắt chị vụng về, cứ thế xem một thiếu niên rõ ràng mười bốn tuổi thành đứa trẻ tám chín tuổi!” Tàn Như Ca hừ hừ mấy cái, ném ánh mắt khinh thường về phía Tàn Hoài Hoài.

“Cũng may cậu nói mình thiếu niên mười bốn tuổi, cậu nhìn cậu một chút đi, toàn thân trên dưới, điểm nào giống người lớn hả!” Đừng trách mắt nàng vụng về, người trước mắt nhỏ gầy, dù nhìn thế nào cũng không giống là một thiếu niên mười bốn tuổi.

Dĩ nhiên có chết Tàn Hoài Hoài cũng không thừa nhận còn có một nguyên nhân, đó chính là, vóc người nàng chủ nhân của thân thể này, cũng chính là Yên Phi Tuyết, cũng không quá mười lăm tuổi, chỉ lớn hơn cậu ta một tuổi, nếu như nàng thừa nhận, như vậy về sau nàng còn có cái gì để dọa tên tiểu tử thú này!

“Hừ, đó là do tôi dinh dưỡng không đầy đủ, chưa ăn đồ gì tốt, cho nên dáng dấp mới không cao, chờ qua hai ba năm nữa, dáng người tôi nhất định cao hơn chị!” Nói xong, Tàn Như Ca còn ngẩng đầu lên không phục, cố gắng nâng thân thể của mình lên cao.

“Vậy chờ cậu cao hơn rồi hãy nói!” Tàn Hoài Hoài ra về ‘ cậu bây giờ có thể làm khó tôi như thế nào ’.

“Chị”

“Chị cái gì mà chị, đợi lát nữa đi rửa mặt, luôn làm cho mình đen thui lù, rất đẹp mắt à!” Tàn Hoài Hoài phát hiện, dáng dấp muội muội của hấn là tuyết trắng như ngọc, không có lẽ nào dáng dấp ca ca của con bé lại đen như vậy.

Lòng hiếu kỳ của Tàn Hoài Hoài lại đang quấy phá, nàng rất muốn nhìn một chút, bộ dạng Tàn Như Ca chân chính đến tột cùng là thế nào!

“Cô muốn đi?” Cổ Nguyệt vẫn là một thân đỏ rực như máu, chẳng qua là bớt chút vẻ quyến rũ, thêm mấy phần lạnh lùng.

Không biết có phải là ảo giác hay không, Tàn Hoài Hoài cảm giác ánh mắt của nàng ta nhìn mình rất quái lạ, mỗi lần nàng ta nhìn mình thì không khỏi nhớ tới giấc mộng đêm đó, cặp mắt lãnh mị kia, thanh âm gọi tình trong trẻo kia như chân trời bay tới.

“Ừ, đã ở nhiều ngày như vậy, thật xin lỗi, chờ sau khi chúng tôi đặt chân đến Yên môn quan, tôi sẽ nói cho cô biết địa chỉ, cũng là lúc tôi làm chủ mời cô đến ăn một bữa.”

“Ha ha, thật ra thì tôi cũng có chuyện tới Yên môn quan một chuyến, không bằng chúng ta cùng đi như thế nào?” Trong mắt của Cổ Nguyệt xẹt qua một tia sáng lóang sâu kín, cười nhàn nhạt.

“Như vậy à.” Tàn Hoài Hoài cũng không phải là không đồng ý, chẳng qua là con khi phúc hắc đã sớm lên tiếng, hấn muốn mình vừa đến Yên môn quan thì rời thuyền đi, cách xa Cổ Nguyệt, nếu đề cho hấn nhìn thấy mình lại đi cùng Cổ Nguyệt, như vậy hấn sẽ trừng phạt mình nghiêm khắc.

Chẳng biết tại sao, tên đó lại không thích mỹ nữ này, không phải nói đàn ông đều rất háo sắc ư, vì sao hấn lại không thích mỹ nhân như thế?

Bạn đang đọc truyện *Con Yêu Nghiệt Này Ta Nhận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.